

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
May 2023

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะสร้างความก้าวหน้าให้กับตนเอง จงตื่นในชั่วโมงของน้ำทิพย์แต่เช้าตรู่ และจดจำพอ ตอนเช้าตรู่คือเวลาที่ดียิ่งที่สุดที่จะหารายได้
- คำถาม:** สิ่งใดคือพื้นฐานของการอยู่อย่างปลอดภัย(safe and sound) ตลอดเวลา? อะไรคือสภาพที่ลูกนั้นมีความปลอดภัย?
- คำตอบ:** คำตอบ: ศรีมัทของบาบาทำให้ลูกอยู่อย่างมีความปลอดภัย ลูกจะไม่สัมผัสกับความทุกข์หรือปัญหาใดๆ ลูกจะกลายเป็นผู้มีโชคอย่างมากที่ลูกไม่สามารถมีอันตรายในทางใด และร่างกายของลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัย ลูกเฝ้าแต่ร้องสรรเสริญโชคของลูก ผู้ที่จดจำพอขณะที่นั่งและเคลื่อนไหวไปมานั้นลูกเรียกว่าลูกที่มีโชคผู้ที่อยู่อย่างปลอดภัยเสมอ
- เพลง:** โอ นักเดินทางของเวลากลางคืน อย่าได้เหน็ดเหนื่อย! จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นไม่ได้ไกลห่าง...

โอมชานติ ลูกๆ ผู้เพียรพยายามที่สุดแสนหวานนั้นต้องรู้ถึงความหมายของเพลงนี้ด้วยตนเอง ตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามของลูก ผู้ที่อยู่ในการจาริกแสวงบุญนี้สามารถเข้าใจถึงความหมายที่ถูกต้องแม่นยำของเพลงนี้ การจาริกแสวงบุญนี้เกิดขึ้นในเวลากลางคืน ในขณะที่การจาริกแสวงบุญทางร่างนั้นเกิดขึ้นในระหว่างกลางวัน เมื่อผู้จาริกแสวงบุญไปที่อมานาถหรือบาตรินาถ พวกเขาเดินทางในเวลากลางวันและนอนหลับเวลากลางคืน ในขณะที่ลูกเดินทางผ่านเวลากลางคืน ลูกต้องทำงานระหว่างวันเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก ลูกไปทำงานและผู้เป็นแม่ดูแลบ้าน ความก้าวหน้ามากที่สุดสามารถทำได้ในเวลากลางคืน เมื่อทุกคนอื่นนั้นนอนหลับ ลูกสามารถมีการจาริกแสวงบุญที่ดีมากในเวลานั้น แม้กระทั่งผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงในชั่วโมงของน้ำทิพย์ตอนเช้าตรู่ ลูกๆ หากลูกต้องการสร้างความก้าวหน้า พ่อแนะนำลูกว่า: จงกลายเป็นผู้เอาชนะการหลับนอน พ่อได้บอกลูกถึงสิ่งนี้เมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน อย่างแน่นอนให้เขานอนแต่หัวค่ำ มีคำกล่าวว่า “เขานอนแต่หัวค่ำ ตื่นแต่เช้าตรู่” คุณสมบัตินี้ทำให้มนุษย์นั้นยิ่งใหญ่ แล้วลูกก็กลับมาบังคับอย่างมากที่สุดที่ลูกไม่ต้องวิตกกังวลเกี่ยวกับเงินทอง ลูกได้รับมรดกเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิดในดินแดนของชีวา ที่นี้ลูกได้เพียรพยายามมาชาติแล้วชาติเล่า ในขณะที่ผลรางวัลของความเพียรพยายามของเวลานี้คงอยู่เป็นเวลา 21 ชาติเกิด เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ ไม่มีใครอื่นสามารถดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายามเช่นนั้น พ่อที่ไม่สูญเสียลายดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายามที่ไม่สูญเสีย ที่นี้มีสิ่งใดที่ผู้คนจะไม่ทำเพื่อเงินทอง? พ่อจะฆ่าลูกของเขาและลูกจะฆ่าพ่อของเขา เวลานี้ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่สูญเสียของลูกจากพ่อที่คงอยู่ตลอดไป และดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อที่คงอยู่ตลอดไปและมรดกที่ไม่สูญเสีย ไม่มีความยากลำบากอื่นใด มีเพียงสองคำซึ่งลูกเรียกว่ามนตราที่ยิ่งใหญ่ เพียงด้วยการจดจำสองคำนี้ ลูกได้รับดิลค์ของอำนาจในการปกครอง มีพลังในการจดจำระลึกถึงนี้ สิ่งนั้นขึ้นอยู่กับว่าลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเพียงใด? และลูกมีความรู้และโยคะมากเท่าใด? ไม่มีเรื่องของความรู้ของคัมภีร์ใดๆที่นี้ หากลูกบอกผู้คนให้จดจำเพียงสองคำนี้ พวกเขาจะพูดว่าพวกเขาไม่มีเวลา พวกเขาไม่สามารถจดจำ พวกเขาล้มแล้วล้มอีกและดังนั้นพวกเขาไม่สามารถทำการจาริกแสวงบุญของสองคำได้ ลูกๆ แต่งเพลง กลอนและบทสนทนาและแล้วลูกก็จดจำสิ่งเหล่านั้น ในความเป็นจริง ไม่มีความจำเป็นใดสำหรับสิ่งเหล่านี้ที่นี้ ที่นี้ลูกต้องอยู่ในความเงียบสงบ ลูกไม่สามารถเข้าใจเมล็ดและต้นไม้หรือ? ด้วยการเข้าใจความหมายของเมล็ด ต้นไม้ทั้งต้นก็จะปรากฏให้เห็นเบื้องหน้าลูก มีสีเขียวและสีม่วงสกลในสิ่งนี้ ไม่ได้ใช้เวลาสำหรับสติปัญญาที่จะเข้าถึงทั้งหมดนี้ ลูกได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์ภายใน 1 วินาที เพียงด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกได้รับนิมิตภายใน 1 วินาที ในช่วงขณะนั้นเป็นราวกับว่าลูกอยู่ในสวรรค์ ดินแดนของกฤษณะ ลูกต้องจดจำสองสิ่งเท่านั้น: ประการแรก จดจำพ่อ ประการที่สอง ความรู้ที่สูงส่งอย่างมากที่ทำให้ลูกสามารถกลายเป็นเทพจากมนุษย์ เทพนั้นบริสุทธิ์ ความรู้นั้นต้องศึกษาเล่าเรียนในสภาพของการถือพรหมจรรย์เสมอ เพียงหลังจากศึกษาเล่าเรียนเท่านั้นและเมื่อพวกเขาพร้อมที่จะดูแลบ้านที่พวกเขาจะแต่งงาน ผู้สร้าง(พ่อ)จะดูแลทุกคนที่บ้านเหตุนี้เองเขาจึงต้องหารายได้ ดังนั้นรายได้นี้ได้รับมาในสภาวะของการถือพรหมจรรย์ ทุกวันนี้ผู้คนกลายเป็นผู้ที่มีความละโมภต่อทรัพย์สินสมบัติ พวกเขาได้รับรายได้บ้าง และแล้วพวกเขาก็ไปศึกษาหลักสูตรอื่น เวลานี้บาบาพูดว่า: ลูกๆ หลักสูตรนี้ง่ายมาก เพียงแต่ทำตามศรีมัท ตื่นในเวลากลางคืนและฝึกฝนสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะมีการจาริกแสวงบุญของสติปัญญาในระหว่างกลางคืน และลูกจะได้รับความช่วยเหลืออย่างมากมายด้วยเช่นกัน ตี 2 ถึง ตี 3 นั้นลูกเรียกว่าเวลาตอนเช้าตรู่ของน้ำทิพย์ ตื่นแต่เช้าตรู่และคงงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง นี่คืองานของสติปัญญาของลูก

คำสั่งของพ่อก็คือจดจำทุกอย่างสม่ำเสมอ และบาปของลูกจะถูกเผาไป มิฉะนั้น พ่อจะพาลูกผู้เป็นเจ้าของสวรรค์กลับบ้านได้อย่างไร? ลูกผู้เป็นเจ้าของสวรรค์ทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ และปีกของลูกนั้นถูกตัดขาดไปแล้ว เวลานี้เพียงแค่มีการจดจำระลึกถึง และลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์ ทำความเพียรพยายามที่จะตื่นแต่เช้าตรู่ ลูกอาจจะไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึงตลอดทั้งวันได้ เป็นสิ่งที่ยากดายที่จะทำความเพียรพยายามนี้ในเวลากลางคืน และลูกจะได้รับความช่วยเหลืออย่างใหญ่หลวง สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณและพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูก ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนกับท่าน ท่านคือพ่อของลูก และดังนั้นลูกต้องเป็นของท่าน ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณผู้ที่แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลานาน และในเวลานี้ลูกได้มาและพบกับชีพบบา ดวงวิญญาณมนุษย์มาพบพ่อ และดังนั้นดวงวิญญาณสูงสุดต้องมาในร่างมนุษย์ด้วยเช่นกัน ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด รูปของดวงวิญญาณและรูปของดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเช่นเดียวกัน ทั้งสองเป็นเช่นดวงดาวที่เปล่งประกาย ลูกดวงวิญญาณนั้นเต็มไปด้วยบาทของ 84 ชาตเกิด พ่อพูดว่า: พ่อเป็นนักแสดงด้วย และพ่อถูกผูกไว้กับละครด้วยเช่นกัน โลกไม่ได้รู้ว่าพ่อไม่สามารถมาในเวลาอื่นนอกจากยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกวงจรร แม้ว่าภัยพิบัติมากมายจะมา พ่อก็พูดว่า: พ่อมาเมื่อทุกคนกลับมาไม่บริสุทธิ์เท่านั้น พ่อคือผู้สร้างของโลกใหม่ และพ่อก็มาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ก่อน ดวงวิญญาณรู้ว่าเริ่มแรกเขาเคยบริสุทธิ์ และในเวลานี้เขาได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกเท่านั้นได้รับคำสอนเหล่านี้ นักเรียนผู้ที่อยู่เบื้องหน้าครูคือผู้ที่ได้รับคำสอนทั้งหมด คำสอนแรกสุดที่ลูกได้รับคือ: จงเอาชนะกิเลสทั้งห้า; ทำลายบาปของลูกด้วยไฟของโยคะ นี่คือนิยาม (กิเลส) ที่ได้ฝังลูกไว้ในสุสาน; สิ่งนั้นลูกเรียกว่านิยาม ลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วยน้ำทิพย์ของความรู้ เป็นสิ่งที่ยากดายอย่างมากที่จะจดจำพ่อและมรดก ลูกบางคนพูดว่า: บาบ่า ฉันไม่สามารถที่จะซึมซับความรู้; ฉันไม่สามารถที่จะอธิบายเช่นชีเนียร์ซิสเตอร์ทำ พ่อพูดว่า: ลูกๆเหล่านี้คือบัญญัติกรรมของทุกคน บางคนนั้นไม่สามารถซึมซับความรู้แม้ว่าจะอยู่ที่นั่นเป็นเวลา 25 – 30 ปี พ่อของลูกดวงวิญญาณทั้งหลายคือดวงวิญญาณสูงสุดและท่านคือผู้สร้างสวรรค์ พ่อได้มาเพื่อให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูก ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อ ท่านต้องทำให้ลูกของท่านฉลาดด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นลูกทั้งหลายต้องมีความเมตตาต่อลูกๆ ของตนเอง ลูกทั้งหลายเข้าใจว่าในเวลานี้ ลูกกำลังนั่งเป็นการส่วนตัวอยู่เบื้องหน้าของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นที่รักมากที่สุด เราเคยประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแห่งสวรรค์ของเราจากพ่อที่ไม่มีตัวตนเมื่อวงจรรอบตัวด้วยเช่นกัน บาบ่าพูดว่า: พ่อก็ต้องยืมร่างนี้มาใช้ พ่อกำลังนั่งอยู่ในร่างที่ยืมมานี้ เพราะท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง ท่านต้องยืมร่างนี้ นี่คือนิยามที่ท่านจะกลายเป็นสารัตถ์ทุกๆ วงจร ลูกสามารถมองเห็นสารัตถ์ในพาหนะนี้ ก่อนหน้านั้น ลูกไม่เข้าใจสิ่งใดจากการศึกษากิตะ พวกเขาได้แสดงให้เห็นอรุณนึ่งอยู่ในร่มไม้ที่เป็นพาหนะ พ่อของลูกคือสารัตถ์ ท่านพูดกับลูกว่า: จดจำฉัน พ่อของลูกและเก็บรักษาซารัท เหตุใดลูกจึงไม่จดจำเจ้าบ่าวเช่นนั้น ผู้ที่ให้ความสุขแก่ลูกถึง 21 ชาตเกิด? อย่างไรก็ตามผู้นั้นแฉ่ตัว เวลานี้พ่อพูดว่า: จงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและทำตามศรัทธาของพ่อ อย่างไรก็ตาม ในสิ่งนี้ที่มายาคูกถามลูกอย่างมากมาย ความฉลาดของเธอนั้นไม่เพียงพอ เธอเอาชนะแม้กระทั่งลูกที่ดีมากด้วยเช่นกัน บาบ่าทำให้ลูกดวงวิญญาณกลายเป็นนายของสวรรค์ และมายาพยายามลดระดับลูกเพื่อไปใช้ชาติเกิดเป็นสัปเหร่อเพราะลูกหยุดทำตามศรัทธา ที่นี้ลูกทั้งหลายรู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ลูกคือนักเรียนของพระเจ้า ถึงแม้ว่าลูกศึกษาวิชาอื่นๆ ลูกก็ยังจดจำผู้เป็นครู พ่อพูดว่า: แม้จะอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก แต่พร้อมกันกับสิ่งนั้น จงรับเอาการศึกษาเล่าเรียนนี้ที่ทำให้ตนเองมีความสุขเสมอ ท่านให้ความมั่งคั่งที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกที่ลูกจะไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์เป็นเวลา 21 ชาตเกิด ไม่มีใครในทั้งโลกที่รู้คิดเท่ากับลูก มีคำสรรเสริญอย่างมากมายสำหรับประธานาธิบดีฯ แต่ลูกคือผู้มีอำนาจที่แฉ่ตัวที่ยิ่งใหญ่ที่นำอัสการที่สุด ไม่มีใครในโลกนี้ที่สามารถเต็มไปด้วยความรู้เช่นลูก เวลานี้ลูกทั้งหลายเข้าใจว่า ด้วยการทำให้บาร์ตไปเป็นสวรรค์ ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์เป็นเวลาถึง 21 ชาตเกิด การบรรลุผลของจกัธอัมบานันยิ่งใหญ่อย่างมาก เธอให้มันตราการจดจำชีพบบายิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน พ่อหนึ่งท่านและพูดเป็นการส่วนตัวว่า: ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก จดจำฉัน อย่าได้ลืมการจาริกแสวงบุญนี้ อย่าได้สูญเสียเวลา นี่คือนิยามที่ได้ที่ใหญ่หลวง โยคะของสติปัญญาของลูกควรอยู่ที่นั่น เราอยู่เบื้องหน้าชีพบบาเป็นการส่วนตัว เราได้มาที่บ้านของพ่อ เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ที่ฮาร์ติวาร์ (ประตูของพระเจ้า) ฮาร์ (พระเจ้า) ตัวท่านเอง ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังนั่งอยู่ที่นั่น ที่นั่น(ที่ฮาร์ติวาร์)มีน้ำ นี่คือนิยามที่แท้จริงที่จะไปสู่พระเจ้า ฮาร์ฮาร์(ผู้จัด)หมายถึงผู้เดียวผู้จัดความทุกข์ ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขนั้นกำลังนั่งที่นั่นเบื้องหน้าลูก ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาไปและนั่งอยู่ที่ริมฝั่งของแม่น้ำคงคา พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาควรอยู่ที่ริมฝั่งแม่น้ำคงคาและมีน้ำของแม่น้ำคงคาในปากของเขาด้วยเช่นกัน เมื่อบางคนกำลังจะตาย พวกเขาให้เขาดื่มน้ำจากแม่น้ำคงคา เวลานี้ น้ำจากแม่น้ำคงคาไม่ใช่ผู้ชำระ ชีพบบาผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ทุกคนต้องจดจำชีพบบา ดังนั้นเพื่อที่ว่าความคิดสุดท้ายของเขานำพวกเขาไปสู่จุดหมายปลายทางของเขา เป็นไปไม่ได้ว่า ในเวลาสุดท้าย บางคนจะนั่งและพูดว่า: “ให้จดจำชีพบบา!” ในเวลาสุดท้าย ลูกต้องจดจำชีพบบาด้วยตัวของลูกเองขณะที่จากร่าง เวลานี้เราต้องกลับไปหาชีพบบาในดินแดนแห่งการหลุดพ้น ยุคทองลูกเรียกว่าดินแดนของการหลุดพ้นในชีวิต ดาห์ม-Dham(ดินแดน)หมายถึงสถานที่อยู่อาศัย

ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น ในธาตุของแสง เวลาที่ลูกนั่งอยู่ในบ้านของฮารี(พระเจ้า) มีผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้จัดความทุกข์ เวลาที่ลูกทั้งหลายในจดจำชีพบาบาและบ้านที่แสนหวานของท่าน บาบามาเพื่อพา ลูกกลับไปสู่บ้านของท่าน เวลาที่ลูกต้องจดจำบ้านที่แสนหวานของชีพบาบา ไม่มีใครที่นั่นที่อ่อนหวาน เวลาที่พ่อบอกลูกว่า: หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัด ตั้งแต่เวลากลางคืนและอยู่ในการจาริกแสวงบุญ พ่อเท่านั้นที่มาในความมืดมิดที่สุดของเวลากลางคืน เมื่อกลางคืนของบราห์มาจบสิ้นลงและกลางวันมีการเริ่มต้น พ่อมาที่จุดบรรจบกันของกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัดและกลางวันที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกควรจะเอาชนะการนอน และฝึกฝนการอยู่ในการจดจำระลึกถึงตลอดคืน ระหว่างตี 2 และตี 3 ในตอนเช้าเป็นที่รู้ว่าเป็นเวลาที่ เป็นสิริมงคลของบราห์มา (brahm) พ่อให้คำสอนนี้ผ่านบราห์มา: ตื่นตลอดคืนและจดจำพ่อ และลูกจะกลับมาแข็งแรง แม้ว่ามายาจะคุกคามลูกอย่างมากมาย ลูกยังคงต้องเฝ้า แต่ทำความเพียรพยายามนี้ต่อไป ลูกต้องทำความเพียรพยายามทั้งหมดในสิ่งนี้ด้วยสติปัญญาของลูก ขณะที่นั่ง เดิน เห็น และเคลื่อนไหวไปมา อยู่ในการจดจำระลึกถึง พ่อพูดว่า: อย่าได้เหน็ดเหนื่อย โอ นักเดินทางในเวลากลางคืน! ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขออย่างมากมายในเวลากลางคืน และความซาบซึ้งนั้นจะดำเนินไปตลอดทั้งวันด้วยเช่นกัน ประการแรกจดจำพ่อและประการที่สองสรรเสริญโชคของลูกเอง โชคของทุกคนอื่นนั้นถูกตัดขาด โชคของลูกถูกปลุกให้ตื่นในเวลา นี้ ในขณะที่โชคของคนอื่นๆกำลังหลับไหลอยู่ จงพิจารณาว่าโชคนั้นได้หลับไหลไปสำหรับผู้ที่โยคะของสติปัญญาช่องแฉะในการหาเงินทอง ในขณะที่โชคที่แท้จริงของลูกกำลังถูกปลุกให้ตื่น ท้องไม่จำเป็นที่ต้องรับประทานสิ่งต่างๆมากมาย คนพื้นบ้านนั้นรับประทานสิ่งใด? พวกเขารับประทานพริกและจาปะตีที่ทำด้วยข้าวโพดบดและถั่วชิกพี ที่นี้ลูกได้รับทุกสิ่ง ลูกต้องอยู่อย่างธรรมดาที่สุด; ไม่ร่ำรวยเกินไปและไม่ยากจนเกินไป เวลาที่พ่อพูดว่า: ลูกผู้ที่เป็นที่รัก จงจดจำพ่อ เพชรพลอยแห่งแสงของพ่อ พ่อให้ลูกนั่งอยู่บนเปลือกตาของพ่อและพาลูกกลับไป ลูกๆผู้เป็นตะเกียงของความหวังของผู้คนนั้นเป็นที่รักอย่างมากเสมอ ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกจะอยู่อย่างปลอดภัย(safe and sound)เสมอ ความหมายของการอยู่อย่างปลอดภัยนั้นลึกซึ้งอย่างมาก ลูกจะไม่บาดเจ็บหรือมีประสบการณ์ของความยากลำบากใดๆ พ่อทำให้ลูกปลอดภัยมากจนกระทั่งร่างกายของลูกจะอยู่อย่าง เป็นอิสระจากโรคภัยและความตายจะไม่มีพลังใดเหนือลูก หากลูกจดจำพ่ออย่างดีมากลูกจะได้รับความช่วยเหลือ ผู้ที่ซึ่งทำความเพียรพยายามนี้ในวงจรที่แล้ว และสร้างผลรางวัลของเขาเวลากำลังเฝ้าดูสิ่งที่เกิดขึ้นนี้อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ ผู้นี้ประกันตนเอง แม้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา บาบาคือพ่อค้าประกันใหญ่ (Insurance Magnate) ผู้คนออกนโยบายในนามของพระเจ้า พวกเขาให้ท่านอย่างแฝงตัวแก่ผู้ที่ยากจน เมื่อการแต่งงานนั้นถูกจัดขึ้น พวกเขาให้ในวิธีที่แฝงตัว ผลที่ได้รับจากการทำทานที่แฝงตัวนั้นแฝงตัวด้วยเช่นกัน ด้วยการแสดงให้เห็นสิ่งนั้น พลังที่พวกเขาได้รับก็ลดลงเหลือครึ่งหนึ่ง พ่อเน้นลูกเรียกว่าพ่อค้าใหญ่ ลูกประกันตนเองกับท่าน มากเท่าที่ลูกประกันตนเอง ผลที่ลูกได้รับก็เป็นไปตามนั้น หากลูกกระทำความบาป ลูกก็ได้รับการลงโทษตามนั้นด้วยเช่นกัน ลูกได้รับผลรางวัลที่ดีสำหรับบุญ ผู้คนเหล่านั้นเป็นผู้ใจบุญที่มีขีดจำกัด พวกเขาแบ่ง 8 แอนนา หรือ 4 แอนนา จากรายได้ของเขา เวลาที่ลูกต้องกลายเป็นผู้ใจบุญที่สมบูรณ์ จงประกันตนเองอย่างสมบูรณ์ เพียงดูว่ามานั้นประกันร่างกายและจิตใจของเธอเท่านั้น กุมาริไม่ได้มีเงินทอง ดังนั้นพวกเขาไม่ต้องคิดถึงสิ่งนี้เพราะพวกเขารับใช้ด้วยร่างกายและจิตใจของเขา เหตุนี้เองกุมาริจึงเป็นที่รักอย่างมากมาย เป็นกุมาริผู้ที่กลายเป็นอันดับหนึ่ง บาบาเป็นกึ่งกุมาร ไซ มีกุมารบางคนปรากฏตัวด้วยเช่นกัน หากพวกเขาแต่งงานและแสดงให้เห็นว่าพวกเขายู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาจักมีโชคที่ดีอย่างมาก พวกเขาควรอุทิศตนอย่างสมบูรณ์ด้วยเช่นกัน พวกเขาสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดีมากเช่นกัน บาบาอธิบายว่าบัญญัติของความทุกข์ทรมานของกรรมต้องได้รับการชำระสะสางที่นี้ มามาและبابาต้องอดทนต่อความทุกข์ทรมานของกรรมของพวกเขาดูด้วยเช่นกัน บัญชีใดที่หลงเหลืออยู่จะปรากฏขึ้นมาที่นี้ด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่า “เมื่อฉันกลายเป็นของพระเจ้า เหตุใดท่านจึงไม่ปกป้องฉันเล่า” ไม่เลย ลูกต้องชำระสะสางความทุกข์ทรมานของกรรมของลูกที่นี้อย่างแน่นอน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ไปในการจาริกแสวงบุญที่แท้จริงด้วยโยคะของสติปัญญาของลูก อย่าได้สูญเสียโชคของลูกด้วยการไล่ตามความมั่งคั่งที่สูญสลาย หารายได้ที่แท้จริง
2. กลายเป็นผู้ใจบุญอย่างสมบูรณ์ด้วยร่างกายจิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูก ประกันทุกสิ่งที่คุณมีเป็นเวลา 21 ชาติเกิด

พร: ขอให้ลูกมีพลังแห่งสติปัญญาที่สูงส่งและมีประสบการณ์สัมผัสของพระเจ้าและกลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจสูงสุด

สติปัญญาที่สูงส่งถูกเรียกว่าพลังแห่งสติปัญญาด้วยเช่นกัน และด้วยพลังแห่งสติปัญญาของลูกนี้ ลูกสามารถรับพลังทั้งหมดจากพ่อและกลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจสูงสุด มีพลังของสติปัญญาทางวิทยาศาสตร์ และนั่นคือสติปัญญาทางโลก ดังนั้นพวกเขาสามารถคิดเกี่ยวกับบางสิ่งของโลกและของวัตถุธาตุนี้เท่านั้น ลูกมีพลังแห่งสติปัญญาที่สูงส่งที่ทำให้ลูกมีประสบการณ์การได้มาซึ่งการบรรลุผลจากพระเจ้า ด้วยสติปัญญาที่สูงส่ง ลูกสามารถมีประสบการณ์กับการสัมผัสอันบริสุทธิ์จากพระเจ้าและมีประสบการณ์ความสำเร็จในทุกการกระทำที่ลูกทำ ด้วยพลังแห่งสติปัญญาที่สูงส่ง ลูกสามารถเอาชนะมายาในทุกๆ การโจมตีที่เธอทำการต่อต้านลูก

คติพจน์: ผู้ที่เป็นเจ้าวสุริยาแห่งความรู้และให้แสงและพลังแห่งความรู้ให้กับทุกคนคือผู้รับใช้ที่แท้จริง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เฝ้าแต่ทำตามศรัทธาของพ่อผู้เดียว วงศ์สกุลของลูกนั้นสูงส่ง ลูกต้องกลายเป็นผู้คองงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง
- คำถาม:** อะไรคือการชี้แนะของพ่อสำหรับกองทัพชีพชัคตีพันดาฟ?
- คำตอบ:** การชี้แนะของพ่อคือ: ทำตามศรัทธาและพาเรือของบาร์ตน์ข้ามฟาก ละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมด จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ กลับมาบริสุทธิและทำให้ผู้อื่นกลับมาบริสุทธิ ลูกกองทัพชีพชัคตีพันดาฟกลับมาบริสุทธิและทำงานรับใช้ของการทำให้บาร์ตน์บริสุทธิด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูก ทำงานรับใช้ที่แท้จริงของบาร์ตน์ ด้วยการทำตามศรัทธา และด้วยพลังของความไม่ก้าวร้าวรุนแรง
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว นี่เป็นคำยกย่องชีวาพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ท่านถูกเรียกว่าพระเจ้า พระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ชาวบาร์ตน์มีเทวามากมาย พวกเขาเชื่อว่าแมว สุนัข ก้อนกรวดและก้อนหินเป็นพระเจ้า พวกเขาแม้กระทั่งคิดว่าตนเองเป็นพระเจ้าด้วย และเหตุนี้เองพระเจ้าจึงพูดว่า: พวกเขาทั้งหมดเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า มีคำยกย่องพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมากมาย ท่านชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ นั่นคือ ท่านทำให้บาร์ตน์ซึ่งเคยยากจนข้นแค้นเช่นเปลือกหอยกลายเป็นมงกุฎเพชร เป็นเรื่องของ 5000 ปี เมื่อบาร์ตน์เคยมีมงกุฎสองชั้น ใครกำลังอธิบายสิ่งนี้? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ผู้ที่ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน คำยกย่องนั้นเป็นของพ่อผู้สร้างและที่เหลือทั้งหมดคือสิ่งสร้าง ชาวบาร์ตน์พูดว่า: ท่านคือแม่และพ่อ และเราเป็นลูกๆ ของท่าน บาร์ตน์เคยมีความสุขล้นเหลือ แต่ไม่ได้มีสิ่งนั้นในเวลานี้ เป็นเวลาที่เป็นขมขื่นที่เป็นเช่นปีศาจของราวัน ชายและหญิงทุกคนมีกิเลสทั้ง 5 อยู่ในพวกเขา ราชา ราชีนี ผู้รู้ และผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ รวมอยู่ในสิ่งนี้ พวกเขาไม่มีเลสอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างแน่นอน นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ บาร์ตน์ไม่บริสุทธิ บาร์ตน์เคยบริสุทธิในยุคทอง เคยมีศาสนาของการครองเรือนที่บริสุทธิ หนทางครอบครัวที่บริสุทธิ เวลานั้นเป็นหนทางครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ บาร์ตน์เคยได้รับมงกุฎทั้งสองและมีสมบัติที่ไม่จำกัด เคยมีพระราชวังประดับประดาด้วยเพชรพลอย ภายหลังชาวมุสลิม ฯลฯ ได้รูดปล้นสิ่งนั้นและนำเพชรพลอยเหล่านั้นไปไว้ที่มัสยิดและสุสาน ฯลฯ ของพวกเขา ชาวบาร์ตน์กลายเป็นผู้ที่ยากจนข้นแค้นอย่างสมบูรณ์ เพราะว่าการลืมนั่น ลูกจึงกลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า พ่อทำให้ชาวบาร์ตน์กลายเป็นเทพ มีคำยกย่องที่ว่า: ท่านเป็นแม่และพ่อ ดังนั้นลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากพ่ออย่างแน่นอน ลูกสามารถได้รับความสุขล้นเหลือของสวรรค์จากท่าน พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ด้วยการสอนราชาโยคะและความรู้แก่ลูก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและสอนดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ไม่ใช่ว่าลูกต้องกลายเป็นผู้มีสำนึกในพระเจ้า สิ่งนั้นผิด พระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อคือชีวาและลูกๆ คือซาลิแกรม (saligram) ทั้งพ่อและซาลิแกรมอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ดังนั้นเราทั้งหมดคือดวงวิญญาณ และแล้วชั้นยาสีพูดว่า: “บราห์ม โอ อัม (นั่นคือบราห์ม) มีเพียงธาตุบราห์มในทุกหนแห่ง ที่เหลือทั้งหมดนั้นหลอกหลวง เราคือบราห์มด้วยเช่นกัน” ศรี ศรี 108 จากัดกูรูผู้ชำระให้บริสุทธิคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าสัดกูรู ผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิจะถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิได้อย่างไร? พวกเขาเองนั้นไม่บริสุทธิและดังนั้นพวกเขาจะชำระผู้อื่นให้บริสุทธิได้อย่างไร? พวกเขาทำพิธีแต่งงานของผู้ที่บริสุทธิอยู่ในตอนแรกและทำให้บุคคลเหล่านั้นไม่บริสุทธิ เวลานั้นชีพบาบาพูดว่า: ลูกๆ ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ พ่อเองมาและสอนราชาโยคะแก่ลูก ศรีฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า เขาเป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรมสูงส่ง เขาเป็นเจ้าชายของยุคทอง คำยกย่องของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นยิ่งใหญ่มาก ตัวท่านเองพูดกับเหล่าดวงวิญญาณว่า: โอ ดวงวิญญาณ เมื่อลูกอยู่ในยุคทอง ลูกนั้นเคยบริสุทธียิ่งมาก แต่เวลานี้ลูกกลับไม่บริสุทธิ เวลานั้นหากลูกต้องการจะกลับมามีความสุขอีกครั้งหนึ่ง จงทำตามศรัทธา การชี้แนะที่สูงส่งที่สุดนั้นมาจากพระเจ้า ในด้านหนึ่งผู้คนก็พูดว่าพระเจ้าอยู่เหนือรูปและนามและอีกด้านหนึ่งพวกเขาก็พูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน สิ่งนี้ถูกเรียกว่าเป็นการประณามศาสนา ไม่มีใครรู้ว่าเคยมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในบาร์ตน์ พวกเขานั้นไม่ได้มีความรู้ใดๆ ว่าใครก่อตั้งศาสนาเทพนั้น พวกเขาไม่รู้จักพ่อหรือตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างของท่าน เพียงผู้คนเท่านั้นที่จะล่วงรู้สิ่งนี้ สัตว์จะไม่รู้สิ่งนี้ ชีพบาบาท่านนั้นก็ถูกเรียกว่าบาบาด้วยเช่นกันและสกุลบราห์มจึงถูกก่อตั้งขึ้นผ่านประชาธิปไตยบราห์มา ไม่มีมนุษย์คนใดรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสร้างพวกเขาอย่างไรหรือท่านทำการหล่อเลี้ยงอย่างไร ประชาบิดา บราห์มาคือผู้ที่สร้างโลก

มนุษย์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นถูกเรียกว่าผู้สร้างด้วยเช่นกัน ท่านเป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหลาย ดังนั้น บรรพบุรุษและกุมารทั้งหมดคือลูกๆของข้า ลูกได้รับมรดกจากแม่และพ่อนั้น บาบาพูดว่า: พ่อได้ให้การกำเนิดแก่ลูก และดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อ ลูกต้องจดจำมรดกของลูกด้วยเช่นกัน ความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า เมื่อผู้คนกำลังจะตาย เขาได้รับการบอกให้จดจำพระเจ้า เวลานี้พระเจ้าเองนั้นพูดว่า: ลูกๆ จงทำตามศรัทธาของพ่อ! มีการชี้แนะของยาดาวาส การชี้แนะอื่นนั้นเป็นการชี้แนะของฆราวาส และสิ่งเหล่านี้เป็นการชี้แนะของพินดาวาส พินดาวาสได้รับการชี้แนะของพระเจ้า ได้มีการจดจำว่า: ผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง พินดาวาสมีสติปัญญาที่มีความรัก ลูกรู้ว่านี่เป็นดินแดนของความห่อหุ้ม ดินแดนนี้กลายเป็นดินแดนแห่งสัจจะเมื่อ 5000 ปีที่แล้วในเมื่อเหล่าเทพปกครองที่นั่น ชาวบาร์ตเคยเป็นนายของทั้งโลก พวกเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นนายของโลกอีกครั้ง ในยุคทองมีอาณาจักรของผู้ทรงอำนาจของโลก แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ พ่อพูดว่า: พ่อกำลังก่อตั้งอาณาจักรนั้นอีกครั้ง ศาสนาอื่นๆทั้งหมดจะจบสิ้น เวลานี้ลูกจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ มีคำกล่าวว่า: ดวงวิญญาณบาปและดวงวิญญาณบุญ ในบาร์ตทั้งหมดเคยเป็นดวงวิญญาณบุญ และเวลานี้พวกเขาเป็นดวงวิญญาณบาป ลูกจะไม่พูดว่า: ดวงวิญญาณสูงสุดบุญ เวลานี้ลูกกำลังจบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูก เวลานี้พ่อมาเพื่อพาลูกๆ กลับบ้าน พ่อเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกและเป็นครูของลูกด้วยเช่นกัน พ่อบอกลูกถึงความลับของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดและทำให้ลูกกลายเป็นผู้คองกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เหล่าเทพไม่ใช่ผู้คองกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง สกูลบราห์มินคือสกูลที่สูงส่งที่สุด บราห์มินเป็นจุก เป็นลูกๆของพระชาบิดาบรรพบุรุษที่กำลังจะกลายเป็นเทพ พ่อพูดว่า: เริ่มแรก ลูกเป็นบราห์มินและแล้วลูกกลายเป็นนักรบ และแล้วพ่อค้า และแล้วศูทร ลูกเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิด เวลานี้พ่อกำลังให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูกอีกครั้งหนึ่งและกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเทพ เวลานี้ผู้คนของบาร์ตอยู่ในสุสานอย่างสมบูรณ์และพวกเขาได้ให้สมญาที่ใหญ่โตแก่ตนเอง: ผู้นำชาโวดาเยา(Sarvo Daya Leader) “ชาโว” หมายถึงมนุษย์ทั้งหมดของโลกและการมีความเมตตาต่อพวกเขาทั้งหมด มนุษย์ไม่สามารถทำเช่นนั้น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ เต็มไปด้วยความปิติ เวลานี้بابาพูดว่า: ละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมด จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อยู่เสมอและบาปของลูกจะถูกเผาไปในไฟโยคะ ไม่ใช่ว่าแม่น้ำคงคานั้นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกคือกองทัพพิชิตพิณดาฟผู้ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกๆเป็นผู้เป็นแม่ของบาร์ตคือกองทัพพิชิตพิณดาฟผู้ที่กำลังทำให้บาร์ตนี้กลายเป็นสวรรค์ด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สมบัติของลูก ในด้านหนึ่งเป็นความไม่ก้าวร้าวรุนแรงและอีกด้านหนึ่งคือความก้าวร้าวรุนแรง พวกเขาทำอะไรและลูกกำลังทำอะไร? มื่อนุสรณ์นั้น เป็นอนุสรณ์ของงานรับใช้ที่ลูกได้ทำเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว ลูกกำลังทำงานรับใช้ นั่นคือความรู้ ไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มลายไปในสิ่งนี้ ลูกเคยไปยังวัดของข้า แต่ลูกไม่รู้ว่ข้าพบบาบาเป็นผู้สร้างสวรรค์และไม่รู้ว่ลูกควรได้รับมรดกของสวรรค์จากท่านอย่างแน่นอน พระเจ้าจะให้มรดกแห่งความสุขแก่ลูกๆ เสมอ เหตุนี้เองทุกคนจึงจดจำท่าน และพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! โอ บาบา ได้โปรดมาและให้โชคของอาณาจักรแห่งสวรรค์ของเราแก่เราอีกครั้งหนึ่งเกิด! โปรดมาและประทานการหลุดพ้นในชีวิตแก่เราเกิด! พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกคือกองทัพพิชิตพิณดาฟผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นกลับมาบริสุทธิ์ ลูกคือผู้ที่พาเรือของบาร์ตข้ามฟากด้วยการทำตามศรัทธา ลูกได้รับศรัทธาของพ่อแล้ว: ละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อยู่เสมอ ท่านเป็นพ่อ ผู้เป็นสัจจะ ผู้มีชีวิต มหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุข ท่านมาเพื่อสอนลูกๆ พ่อพูดกับเหล่าดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง พ่อพูดว่า: ลูกนั้นจากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ลูกคือผู้ที่แยกห่างมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ดวงวิญญาณใดมาจากอาณาเขตสูงสุดก่อน? ผู้ที่ต้องอยู่ที่นั่นจนถึงเวลาสุดท้าย เทพเหล่านั้นเคยมีชีวิตอยู่ในตอนเริ่มต้นของสวรรค์ พวกเขาคือผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม เมื่อพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมา ดวงวิญญาณผู้ที่ได้แยกห่างจากพ่อเป็นเวลายาวนานคือผู้ที่มาก่อนและประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อ ลูกๆ ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ให้จดจำบาบา อยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว ทำตามศรัทธาและกลับมาส่งอีกครั้งหนึ่ง ลูกเคยมีประสบการณ์ของความสุขมากมายมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และแล้วมายาวนานก็ทำให้ลูกตกลงไปด้วยการทำให้ลูกทำตามการชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจ ผู้ที่เคยเป็นสूरियวงศ์ต่อมากลายเป็นจันทรวงค์ เวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มินจากศูทรอีกครั้งหนึ่ง ลูกนั้นแฝงตัว ไม่มีใครจำลูกได้ บาบูจีที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: นั่นคือبابูจี (พ่อ) ของทั้งโลก พ่อผู้เดียวเท่านั้นจะก่อตั้งสวรรค์ บาบูจีที่มีขีดจำกัด (คานธีจี) ก็ได้กำจัดชาวต่างชาติทั้งหลายไป ผู้เดียวนี้จะพาลูกออกไปจากโลกนี้ ศาสนามากมายกำลังจะถูกทำลายและศาสนาเดียวจะได้รับการก่อตั้งขึ้น เพียงผู้ที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านั้น ผู้ที่ได้มาในอาณาจักรสूरियวงศ์จะมาและปกครองอีกครั้ง นี่คือการไม่ที่ใหญ่โต ต้นอ่อนของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกำลังมีการเพาะหว่านในเวลานี้ ยุคเหล็กคือป่าหนามและยุคทองคือสวนดอกไม้ ผู้ที่ให้ความสุขแก่กันและกันก็เรียกว่าชุมชนเทพ ผู้ที่เป็นเหตุของความทุกข์ถูกเรียกว่าชุมชนที่เป็นเช่น

ปีศาจ ชีพบาบาและก่อตั้งชีวาလာยา ท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ มากเท่าที่ลูกทำความเพียรพยายาม ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพตามนั้น เริ่มแรกเคยมีชุมนุมเทพในบาร์ด และแล้วก็กลายเป็นชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจ นั่นคือชุมนุมศูทร เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นชุมนุมเทพอีกครั้งหนึ่ง เวลานั้นลูกกลายเป็นชุมนุมของพระเจ้าและแล้วจะกลายเป็นเทพ ลูกเข้าใจความจริงนี้อย่างดีมาก อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุตแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ความสุขต่อทุกคนและกลายเป็นส่วนหนึ่งของชุมนุมเทพ อย่าได้ทำงานใดของชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจ กลายเป็นผู้ช่วยในการก่อตั้งชีวาလာยา
2. อยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น เผาบาปของลูกด้วยไฟโยคะ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นตัวแห่งความสำเร็จด้วยการรับใช้ตัวลูกเองและผู้อื่นด้วยสันสการ์ดั้งเดิมของลูกที่ให้ความใสใจและการฝึกฝน
สันสการ์ดั้งเดิมของดวงวิญญาณบราห์มินคือการเอาใจใส่และฝึกฝน ดังนั้นอย่ามีความตึงเครียดใดๆ ขณะที่ให้ความใสใจ รับใช้ตนเองเสมอเมื่อลูกรับใช้ผู้อื่น ผู้ที่ละทิ้งการรับใช้ตนเองและให้ตนเองวุ่นวายในการรับใช้ผู้อื่นเท่านั้นไม่ได้รับความสำเร็จ ดังนั้นให้รักษาสมดุลของทั้งสองและก้าวไปข้างหน้า อย่าได้กลับมาอ่อนแอ ลูกคือดวงวิญญาณแห่งชัยชนะผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือหลายต่อหลายครั้ง ไม่มีการทำงานหนักหรือความยากลำบากสำหรับดวงวิญญาณแห่งชัยชนะ

คติพจน์: จงเต็มไปด้วยความรู้ด้วยความเมตตาและด้วยหัวใจของลูกแล้วจะไม่สนใจในความอ่อนแอ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน จงทำให้ทุกคนเยือกเย็นด้วยการประพรมหยดน้ำเย็นแห่งความรู้ให้กับพวกเขา ลูกคือ เทวีแห่งความเยือกเย็นผู้ที่อาบน้ำแห่งความรู้
- คำถาม:** เหตุใดพ่อจึงให้ไฟแห่งความรู้แก่ลูก
- คำตอบ:** ลูกได้รับไฟแห่งความรู้ เพื่อที่จะทำตนเองให้เยือกเย็นก่อน แล้วจึงทำให้ผู้อื่นเยือกเย็นลง เวลาที่ทุกคนกำลังถูกเผาอยู่ในกองไฟแห่งตัณหา จงนำพวกเขาออกมาจากกองไฟแห่งตัณหา แล้วทำให้พวกเขานั่งอยู่บนกองไฟของความรู้ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์และเยือกเย็น พวกเขาจะกลายเป็นเทพ ดังนั้น ลูกจึงต้องนิยดาแห่งความรู้ให้แก่ทุกดวงวิญญาณ และชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ นี่คือนิยามรับใช้ทางจิตของลูก
- เพลง:** ฝนแห่งความรู้จะตกลงบนผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก....

โอมซานติ ฝนนั้นสำหรับผู้ที่อยู่กับพ่อ เวลาที่มีฝนและพ่อ แล้วจะมีฝนจากพ่อได้อย่างไรเล่า ลูกอาจจะรู้สึกแปลกใจใช่ไหม โลกไม่รู้เรื่องเหล่านี้ นี่คือน้ำฝนแห่งความรู้ ลูกถูกทำให้ นั่งอยู่บนกองไฟแห่งความรู้ เพื่อจะทำให้ลูกกลายเป็นเทวีแห่งความเยือกเย็น คำตรงข้ามกับคำว่า เยือกเย็น คือ คำว่า “ร้อน” ชื่อของลูกคือ เทวีแห่งความเยือกเย็น ไม่ใช่มีเพียงเทวีเพียงองค์เดียวเท่านั้น แน่่อนว่ามีเทวีจำนวนมากที่จะทำให้บาร์ตกลับมาเยือกเย็น เวลาที่ทุกคนกำลังถูกเผาอยู่ในกองไฟแห่งตัณหา ที่นี้ชื่อของลูกคือ “เทวีแห่งความเยือกเย็น” ชีตลาเทวีคือผู้ที่ทำให้ทุกคนเยือกเย็น ลูกคือ เทวีผู้ที่ประพรมหยดน้ำเย็น ลูกๆไปเพื่อที่จะประพรมหยดน้ำ เหล่านี้เป็นหยดน้ำแห่งความรู้ที่ประพรมให้กับดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาจะอยู่อย่างเยือกเย็น เวลาที่ทั้งโลกอยู่อย่างน่าเกลียดด้วยการอยู่บนกองไฟแห่งตัณหาราคะ เวลาที่ลูกๆ ได้รับไฟนั้นแล้ว ลูกจะกลับมาเยือกเย็นด้วยไฟใบนี้ แล้วลูกยังทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันด้วย ผู้ที่นี้(มามาคือผู้ที่ได้รับไฟ)ยังเยือกเย็นด้วยไฟใบนี้ ทั้งสองคนกำลังนั่งอยู่ด้วยกัน ไม่มีเรื่องของการที่ลูกต้องทิ้งบ้านและครอบครัว อย่างไรก็ตาม คอกรัวต้องถูกสร้างขึ้น และดังนั้นบางคนจึงต้องออกจากบ้าน เพื่ออะไรเล่า เพื่อที่จะนั่งอยู่บนกองไฟแห่งความรู้ และกลับมาเยือกเย็น ที่นี้เมื่อลูกอยู่อย่างเยือกเย็นเท่านั้น ลูกจึงจะมาเป็นเทพได้ บาบาริยาว่า ถ้าใครไม่ได้มาเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าเพราะลูกแล้ว เขาก็จะเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ผู้ที่เป็นของโลกที่เชื่อในพระเจ้าจะไม่ต่อสู้หรือทะเลาะกัน ผู้คนของโลกที่ไม่เชื่อในพระเจ้าจะต่อสู้และทะเลาะกัน ใครคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ผู้ที่ไม่รู้จักพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดจากเหนือโลก ผู้เป็นที่รักที่สุดของพวกเขา ในโลกนี้ ทุกบ้านมีความสับสน เพราะพวกเขาเป็น ผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าด้วยการลืมนพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาไม่รู้จักพ่อที่ไร้ขีดจำกัดหรือตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างของท่าน พ่อที่ไร้ขีดจำกัดอธิบายว่า เหตุใดลูกจึงกลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ทำไมลูกจึงลืมนพ่อที่ไร้ขีดจำกัดผู้ที่เป็นพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ คนเราควรรู้จักอาชีพของพ่อตนเอง ท่านคือ เมล็ด ผู้เป็นสัจจะ ผู้มีชีวิต ท่านเป็นตัวแทนของความปิติ มหาสมุทรแห่งความรู้ และมหาสมุทรแห่งความสงบ ท่านมีคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้ทั้งหมด คุณสมบัติพิเศษของท่านนั้นแตกต่างกัน มีคำกล่าวถึงท่านว่า ท่านคือแม่และพ่อ และเราเป็นลูกๆ ของท่าน ดังนั้น แน่่อนว่าท่านจะเป็นทั้งแม่และพ่อ ไม่มีใครดีขึ้นได้จนกว่าเขาจะรู้จักอัลฟา ลูกรู้ว่า ในบาร์ตในยุคทองเคยมีอาณาจักรของเทวาและเทวี ลักษมีและนารายณ์คือ เทวีและเทวา ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพจะเข้าใจว่า แท้จริงแล้วลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายคนแรกของบาร์ตนี้ นี่เป็นเรื่องของ 5,000 ปี ดูสิ! เมื่อพ่อและครูกำลังอธิบายแก่ลูกๆอยู่นั้น พวกเขาจะมองไปรอบๆ ทุกที่ เพื่อดูว่าลูกกำลังฟังและซึมซับเป็นอย่างดีหรือว่าโยคะสติปัญญาของพวกเขา กำลังลืมนลูกคลุกคลานไปทีอื่น ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แม้ว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นกฤษณะ แต่สติปัญญากลับลืมนลูกคลุกคลานไปยังธุรกิจของตนเอง ฯลฯ พวกเขาไม่สามารถจดจ่ออยู่กับภาพลักษณ์นั้นได้ ที่นี้ก็เช่นกัน เมื่อขาดการตระหนักรู้ที่เหมาะสม พวกเขา ก็ไม่สามารถซึมซับได้ ชีพบาบาบาจะให้มันตราแก่ลูกสำหรับจัดระเบียบจิตใจ เพื่อที่ลูกจะควบคุมมาয়াได้ พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา จงนำสติปัญญาของลูกติดต่อกับท่านในโยคะ เวลาที่โยคะสติปัญญาของลูกไม่ควรจะตรงไปหาบ้านเก่า สติปัญญาของลูกควรจะติดต่อกับพ่อในโยคะ เพราะลูกทุกคนต้องมาหาพ่อ พ่อมาเป็นผู้นำทางเพื่อพาลูกๆกลับบ้าน นี่คือนิยามของพ่อที่รักดีพันดาบ ลูกคือผู้ที่รับพลังจากชีวา เพราะว่าพระเจ้าคือผู้ทรงอำนาจ ผู้คนจึงเชื่อว่า ท่านจะทำให้ผู้ที่ตายไปแล้วฟื้นขึ้นมาได้ อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า ลูกๆผู้เป็นที่รักเอ๋ย แต่ละคนที่อยู่ในละครนี้ได้รับบทบาบทอันเป็นนิรันดร์ของตนเองแล้ว พ่อคือ ผู้สร้าง ผู้กำกับ และนักแสดงหลัก พ่อไม่สามารถทำอะไรกับบทบาบทของใครในละครได้ ผู้คนคิดว่า ไม้ทุกใบเคลื่อนไหวตามคำสั่งของพระเจ้า พระเจ้าจะนั่งออกคำสั่งกับไม้ทุกใบหรือ พระเจ้าเองพูดว่า พ่อเองก็ยังถูก

ผูกไว้กับละครเช่นกัน ไปไม่ได้เคลื่อนไหวตามคำสั่งของพ่อ ความคิดเกี่ยวกับการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันนั้น ทำให้ผู้คนของบาร์ตยากจนค้นคว้าอย่างสิ้นเชิง บาร์ตจะสวมมงกุฎด้วยความรู้ของพ่อ ลูกรู้ว่า วัดดิลวาลาได้ถูกสร้างขึ้น มาอย่างถูกต้องแม่นยำ อดีตเทพคือ ดิลวาลา ผู้ที่ชนะหัวใจของทุกคนทั่วโลก พระเจ้าผู้เดียวนี้คือ ผู้เดียวที่ชนะหัวใจของผู้ เลื่อมใสศรัทธาทุกคน นี่คือ อนุสรณ์ของพวกเขา เหนือขึ้นไปคือ ภาพของเหล่าเทพ และเบื้องล่างนั้นแสดงให้เห็นว่า พวกเขา กำลังทำ ทาปาเซียของราชาโยคะ ลูกๆจำนวน 108 คนกำลังนั่งอยู่ในท่าโยคะในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา พวกเขา คือ ผู้ที่ได้ทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ คานธีจีเคยพูดว่า เขากำลังก่อตั้งอาณาจักรของรามในโลกใหม่ อย่างไรก็ตาม มีความ บริสุทธิ์ในโลกใหม่ แต่เขาไม่สามารถนำสิ่งนั้นมาได้ เป็นงานของพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นกลับมา บริสุทธิ์ มนุษย์ไม่สามารถทำงานนั้นได้ มีการพูดถึงผู้นี้ไว้ด้วยว่า พ่อเข้ามาในผู้นี้ในตอนปลายของชาติเกิดสุดท้ายของเขา ดังนั้นเขาก็ไม่บริสุทธิ์ด้วยซ้ำใหม่ ผู้ที่เคยบริสุทธิ์อยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ์ และกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง ผู้ที่เคยมีค่า ควรแก่การกราบไหว้บูชากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาเสียเอง นั่นคือ พวกเขากลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา พระเจ้ามาและพบกับผู้เลื่อมใสศรัทธา ผู้คนเหล่านั้นทำความเพียรพยายามเพื่อได้รับการหลุดพ้นอันเป็นนิรันดร์เพื่อที่ว่าตนเองจะได้เป็น อิสระจากการเล่นบทบาท อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นอันเป็นนิรันดร์ พระเจ้าพูดว่า พ่อเองก็ยังไม่ได้รับการ หลุดพ้นอันเป็นนิรันดร์เช่นกัน พ่อยังต้องมาเพื่อรับใช้ด้วย พ่อต้องเอาใจผู้เลื่อมใสศรัทธา พ่อยังต้องเข้ามาในโลกที่ไม่ บริสุทธิ์นี้ในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ เพื่อทำให้บาร์ตแห่งนี้เจริญรุ่งเรือง เพื่อที่จะมาคืนอำนาจในการปกครองตนเองที่ได้สูญหาย ไป และทำให้ลูกกลับมาบังคับรำรวยอีกครั้ง พ่อได้มาหลายครั้งแล้ว และพ่อจะมาอย่างต่อเนื่อง พ่อจะทำให้บาร์ตงดงาม นี่ คือ โลกปีศาจ และพ่อจะทำให้โลกนี้สูงส่ง ผู้ที่จดจำพ่อได้จะรับสิทธิ์ในมรดกของตนเอง ชีพบาบา มาทุกวงจรเพื่อให้มรดก แก่บาร์ต ปัจจุบันนี้ ผู้คนไม่ได้ฉลองวันเกิดของท่าน พวกเขายกเลิกวันหยดน้ำที่เคยแสดงไว้ในปฏิทิน จริงๆแล้ว ควร ฉลองแค่เพียงชีพขยันดีเท่านั้น การฉลองวันเกิดของผู้อื่นนั้นไม่มีค่าใดเลย การฉลองวันเกิดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณ สูงสุด ชีวาผู้เดียวนี่เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เพราะท่านทำให้บาร์ตกลายเป็นนกกะระจอกทองคำ คำสรรเสริญเป็นของผู้เดียวนั้น ผู้คน เชื่อว่า คงาคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แต่กระนั้นพวกเขาก็ไม่ได้มีความสุขอยู่กับสิ่งเดียวนั้น พวกเขา ยังคงล้มลุกคลุกคลานไป ทั่วทุกหนแห่ง พวกเขาพิสูจน์ว่า ตนเองนั้นไม่บริสุทธิ์อย่างแท้จริง ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นคือ มหาสมุทรแห่ง ความรู้ และลูกๆผู้ที่เป็นคงคาแห่งความรู้ก็ได้ไหลออกมาจากท่าน สรัสวตี กังก้า(คงคา) และยมนานั้นเป็นชื่อของลูกๆ วัด ถูกสร้างขึ้นริมฝั่งแม่น้ำคงคา จริงๆแล้ว ลูกคือ คงคาแห่งความรู้ ลูกไม่ใช่เทพ ลูกคือ บราห์มิน พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ ของเทพขึ้นมา และตั้งชื่อให้ว่า คงคา พวกเขาไม่รู้ว่า ลูกๆ ชัดดีคือ คงคาแห่งความรู้ เวลานี้ ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์มา เป็นเทพด้วยราชาโยคะนี้ นี่คือ โยคะที่แท้จริง โยคะอื่นๆ ที่ผู้คนสอนกันนั้นทำให้ลูกสุขภาพดีเพียงแค่ชั่วคราว ด้วยการมี โยคะกับพ่อผู้เดียวนั้น ลูกจะมีสุขภาพที่ดีตลอดกาล เวลานี้พ่อนั่งอยู่ที่นี้ และทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ลูกไม่สามารถ รับมรดกได้จนกว่าลูกจะพิจารณาว่าตนเองคือดวงวิญญาณเป็นลูกของพระเจ้า คนอื่นๆที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นพี่น้องชาย ชาวบาร์ตพูดว่า เราทุกคนคือ พ่อในรูปแบบของพระเจ้า ชีโวอัม ทัทวัม (นั่นคือชีวา และท่านก็เป็นเช่นนั้น) พ่อทั้งหมดที่ไร้ ความสุขนั้นจะได้รับมรดกแห่งความสุขได้อย่างไรเล่า นี่เป็นความมิดสนิท นี่คือ กลางคืน ความรู้คือ กลางวัน ลูกต้อง เข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกๆ คือ นักสังคมสงเคราะห์ทางจิต ผู้คนเหล่านั้นคือ นักสังคมสงเคราะห์ทางกาย ลูกคิดยาให้แก่ จิตวิญญาณเพื่อที่พวกเขาจะกลับมาบริสุทธิ์ ผู้คนเหล่านั้นทำงานรับใช้ทางกาย พ่อนั่งอยู่ที่นี้ และอธิบายว่า มีความแตกต่างมากมายเหลือเกิน ลูกจดจำพระเจ้าและกำลังจะกลายเป็นเทวาเทวี พระเจ้าเองนั้นพูดว่า ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก พ่อมาเป็น ทาสของลูก เวลานี้ จงยอมรับสิ่งที่พ่อบอกลูกๆ สิ่งนี้คือ สตรีมัททกวัท ท่านคือ ผู้ที่สูงส่ง บางคนพูดว่า วันเกิดของบราห์มา สูงกว่า เปลาเลย! ชีพบาบา คือ ผู้ที่สร้างบราห์มา วิษณุ และชางก้า และให้พวกเขาทำสิ่งต่างๆ ไม่เช่นนั้นแล้วโลกใหม่จะถูก สร้างขึ้นมาได้อย่างไรเล่า วันเกิดสูงสุดเป็นของตรีมูรติชีวา ชีวามาพร้อมกับบราห์มา วิษณุและชางก้า ดังนั้น ควรจะมีการ ฉลองวันเกิดของท่านเท่านั้น ทุกวันนี้พวกเขาฉลองวันเกิดให้แม่แต่แม่และสุนัข ผู้คนมีความรักให้กับสุนัขอย่างมากมาย ดุชิ เวลานี้โลกกลายเป็นเช่นไรไปแล้ว! พวกเขาพูดว่า ไม่มีสิ่งใดในยุคทอง กฎจะไม่ปล่อยให้เป็นเช่นนั้น ในยุคทองจะมี มนุษย์และสัตว์จำนวนเล็กน้อยเท่านั้น ในช่วงแรกๆจะไม่มีโรคภัยไข้เจ็บมากนัก เวลานี้โรคภัยจำนวนมากปรากฏขึ้นมา และสัตว์ทั้งหมด ฯลฯ ก็ยังเพิ่มขึ้นในภายหลังด้วย ในยุคทองแม้แต่วัวก็ดีมาก พวกเขาคิดว่า กฎละเอียดงวัก พวกเขาไม่ ได้พูดว่า เคยมีวัวที่เป็นชั้นหนึ่งในยุคทอง ที่นั่นพระราชวังถูกประดับประดาด้วยเพชรและอัญมณีสำหรับเทพ ที่นั่นพระราช วังทำจากอิฐและดินเหนียว ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ทั้งหมด ผู้ที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะไม่เคยจากโรงเรียนนี้ไป แม้ว่าบางคนมานั่งอยู่ที่นี้ ถ้าเขาไม่เข้าใจเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของตนเอง เขาก็จะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดเลย เมื่อลูก ไปยังชุมนุมทางจิตอื่น พวกเขาไม่ได้มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ นี่คือ โรงเรียน ในโรงเรียนนั้นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ นั้นมีความจำเป็นอย่างแน่นอน ลูกรู้เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของตนเอง ความรู้จะไม่เข้าไปสู่สติปัญญาของผู้ที่ ไม่มีสิ่งนั้นอยู่ในโชคของตน พวกเขาจะไม่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ผู้ที่มาในภายหลัง(ในวงจร)จะไม่สามารถไปสวรรค์

ได้ อัจชะ..

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงให้โยคะสติปัญญาของลูกติดต่อกับพ่อผู้เดียวเสมอ อย่าปล่อยให้สติปัญญาของลูกไปสู่อันเก่าและโลกเก่า จงทำให้ตนเองอยู่ในสภาพที่มีสมาธิและมั่นคง
2. จงซึมซับทุกคุณสมบัติพิเศษของพ่อไว้ในตนเอง จงประพรมหยดแห่งความรู้ให้กับทุกดวงวิญญาณ จงดับไฟของพวกเข และทำให้พวกเขาเยือกเย็น

พร: ขอให้ลูกมีความรักที่ไม่ขาดตอนสำหรับทุกดวงวิญญาณบราห์มินและมีปฏิสัมพันธ์กับพวกเขาอย่างมีความรักและกลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ
เช่นที่ลูกมีความรักที่ลึกซึ้งและมั่นคง ไม่ขาดตอน และความรู้สึที่สูงส่งสำหรับพ่อและลูกมีศรัทธา ในทำนองเดียวกันให้ความรักของลูกสำหรับดวงวิญญาณบราห์มิน ไม่ขาดตอนและมั่นคง ไม่ว่าสันสการ์หรือพฤติกรรมของผู้อื่นเป็นเช่นไรก็ตาม ดวงวิญญาณบราห์มินมีความสัมพันธ์ที่ไม่ขาดตอนตลอดทั้งจักรวาล นี่คือการครอบครัวยุคใหม่ของพระเจ้า และพ่อได้เลือกทุกดวงวิญญาณและได้นำแต่ละคนเข้ามาในครอบครัวของพระเจ้า เมื่อลูกมีการตระหนักรู้และความรักของลูกไม่ขาดตอนปฏิสัมพันธ์ของลูกจะเต็มไปด้วยความรัก และลูกจะกลายเป็นตัวของตัวเองอย่างง่ายดาย

คติพจน์: ผู้ที่สำรวจตนเข้ามาสู่เสียงเมื่อเขาต้องการและไปอยู่เหนือเสียงเมื่อเขาต้องการ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** :ลูกๆที่แสนหวาน อย่าได้จดจำร่างกาย(บราห์มา)ที่เป็นวัตถุนี้ ถึงแม้ว่าดวงตาของลูกมองเห็นผู้นี้ ลูกต้องจดจำ ชีพบาบา ครูสูงสุด
- คำถาม:** คำถาม: ด้วยการเข้าใจกฎใด ที่ลูกๆไม่สามารถห่อรับดอกไม้หรือพวงมาลัยใดๆในเวลานี้?
- คำตอบ:** ลูกรู้ว่าเพียงดวงวิญญาณบริสุทธิ์ที่ร่างกายของเขาบริสุทธิ์ด้วยเท่านั้นจะมีค่าควรแก่การได้รับดอกไม้และพวงมาลัย ดังนั้นตามกฎหมายนี้ลูกไม่สามารถรับดอกไม้หรือพวงมาลัยได้ บาบาวุฒาว่า: พ่อเองก็ไม่สามารถรับดอกไม้และพวงมาลัยของลูก เพราะพ่อไม่ได้กลับมาหามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และไม่ได้เป็นผู้กราบไหว้บูชา พ่อเป็นครูและพ่อที่เชื่อฟัง ของลูก
- เพลง:** ทั้งบัลลังก์ของท่านในห้องฟ้า และลงมายังผืนดิน!

โอม ซานติ ลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานกันอีกครั้ง ได้ยินเพลงแล้ว เพลงนี้จบสิ้นความคิดเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกจำได้ว่าบาร์ตในเวลานี้ได้อยู่อย่างมีความสุขมาก เพลงเหล่านั้นทั้งหมดถูกแต่งขึ้นตามละคร ผู้คนของโลกไม่รู้ว่า พ่อได้มาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ นั่นคือท่านได้มาแล้วเพื่อปลดปล่อยผู้คนที่ไม่มีความสุขจากความทุกข์ของพวกเขา ท่านมาเพื่อขจัดความทุกข์และประทานความสุข เวลานี้ลูกๆได้รับการตระหนักรู้แล้ว และได้มาเพื่อที่จะรู้ว่าพ่อผู้เดียวกันนั้นได้มาแล้ว ท่านเองนั้นนั่งที่นี้และอธิบาย พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดา และบอกความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของทั้งโลกแก่ลูก ๆ มีเพียงโลกเดียวเท่านั้น โลกนั้นเพียงแต่กลับมาใหม่จากเก่า เช่นที่ร่างกายนั้นใหม่ในวัยเด็ก และแล้ว ก็กลับมาเก่า ลูกจะไม่พูด ว่ามีสองร่าง ร่างใหม่และร่างเก่า เป็นเพียงร่างเดียวซึ่งเพียงแต่เปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่า ในทำนองเดียวกัน มีโลกเดียวเท่านั้น และจากใหม่โลกนั้นเวลานี้ได้กลับมาเก่า อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีใครบอกลูกว่า เมื่อไรที่โลกนั้นใหม่ พ่อมา และอธิบาย: ลูกๆเมื่อโลกใหม่บาร์ตก็ใหม่ นั่นเรียกว่ายุคทอง บาร์ตเดียวกันนั้นเวลานี้ได้กลับมาเก่า สิ่งนี้เรียกว่าโลกเก่า จากโลกใหม่ก็กลายเป็นโลกเก่า อย่างแน่นอนที่โลกนั้นได้กลับมาใหม่อีกครั้ง ลูกๆเคยได้ยินมิติของโลกใหม่ อัจจะ ใครเป็นนายของโลกใหม่นั้น อย่างแน่นอนที่ต้องเป็นลัทธิและนารายณ์ เหล่าเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเคยเป็นนายที่นั่น เป็นพ่อที่กำลังอธิบายแก่ลูกๆ พ่อพูดว่า: เวลานี้ จดจำเสมอว่าพ่อได้มาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อให้การศึกษาแก่ลูกโดยสอนราชาโยคะแก่ลูก ค่ายกย่องทั้งหมดเป็นของผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีค่ายกย่องสำหรับผู้นี้(บราห์มา) ในเวลานี้สติปัญญาของทุกคนนั้นตกต่ำ ไม่มีใครเข้าใจสิ่งใดเลย เหตุนี้เอง พ่อจึงมาและมีการแต่งเพลงนี้ขึ้น เพลงนี้จบสิ้นความคิดเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน แต่ละคนมีบทบาทของเขาเองที่จะเล่น พ่อพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่า: ละทิ้งสำนักที่เป็นร่าง กลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณและจดจำชีพบาบา เพียงแต่คิดว่าชีพบาบานั่นกำลังทำทุกสิ่ง และบราห์มานั้นไม่ได้คงอยู่ ถึงแม้ว่าดวงตาของลูกสามารถมองเห็นรูปของผู้นี้ สติปัญญาของลูกควรจะถูกดึงดูดถึงเข้าหาชีพบาบา หากไม่ได้เป็นไปเพื่อชีพบาบา ดวงวิญญาณและร่างกายของผู้นี้ก็จะมีประโยชน์ใดๆ เลย ให้พิจารณาเสมอว่า ชีพบาบาอยู่ในผู้นี้และกำลังสอนลูกผ่านเขา ผู้นี้(บราห์มา)ไม่ใช่ครูของลูก ผู้เดียวนั้นคือครูสูงสุด และเป็นท่านที่ลูกต้องจดจำ อย่าได้มีวันจดจำร่างกายนี้ เมื่อลูกเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อ ความเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันจะไม่หลงเหลืออยู่อีกต่อไป ลูกๆ จดจำท่าน และขอให้ท่านมาและสอนความรู้และโยคะแก่พวกเขาอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดสามารถสอนราชาโยคะได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่า พ่อเองนั้นพูดความรู้ของกิตะ แล้วความรู้นี้ก็หายไปแล้ว เมื่อมีการก่อตั้งอาณาจักรแล้ว ทุกคนก็บรรลุถึงการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่มีความจำเป็นสำหรับสิ่งนั้น ได้มีการให้ความรู้เพื่อพาดวงวิญญาณจากความตกต่ำสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ทุกสิ่งอื่นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา การสวดมนต์ ทาปาเซีย ทรมานตน ทำบุญ ฯลฯ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาทำ ทั้งหมดนั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่สามารถมีใครพบปะกับพ่อได้ด้วยสิ่งนั้น ปีกของดวงวิญญาณได้หักลง ดวงวิญญาณกลายเป็นเช่นหิน ดังนั้นพ่อต้องมาและเปลี่ยนพวกเขาจากหินและทำให้พวกเขานั้นสูงส่ง พ่อพูดว่า: มองดูว่ามีผู้คนมากมายเพียงไร ราวกับว่าโลกนั้นเต็มไปด้วยมนุษย์ เหมือนกับที่มีเมล็ดไม้สตาร์ด พวกเขาทั้งหมดกำลังจะถูกทำลาย ไม่ได้มีมนุษย์มากมายเช่นนั้นในยุคทอง มีความสบายทางวัตถุล้นเหลือและมีผู้คนน้อยชนิดอย่างมากในโลกใหม่ ที่นี้มีมนุษย์มากมายที่จะไม่มีแม้กระทั่งอาหารเพียงพอที่จะรับประทาน โลกนั้นเก่าและแห้งแล้ง ภายหลังโลกนั้นก็จะกลับมาใหม่อีกครั้ง ที่นั่นทุกสิ่งนั้นใหม่ แม้กระทั่งชื่อ สวรรค์ ดินแดนสุขาวดี ก็หวานขึ้นอย่างมาก เป็นโลกใหม่ของเหล่าเทพ มีความปรารถนาที่จะรื้อถอนบ้านเก่า

และนั่งในบ้านใหม่ เวลานี้มีเพียงความปรารถนาที่จะไปสู่โลกใหม่ของสวรรค์ ร่างเก่านี้ไม่ได้มีคุณค่าใดๆเลย ชีพบาบา นั้นไม่มีร่างกาย ลูกๆพูดว่าพวกเขาต้องการจะสวมพวงมาลัยแก่ท่าน อย่างไรก็ตามหากลูกสวมพวงมาลัยแก่ท่าน โยคะของสติปัญญาของลูกก็จะไปหาผู้นี้ ชีพบาบาพูดว่า: พ่อฉันไม่มีความต้องการพวงมาลัย ลูกคือผู้ที่จะมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และลูกคือผู้ที่กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ดังนั้นลูกเริ่มกราบไหว้บูชาสัญลักษณ์ของตัวเอง บาบาพูดว่า: พ่อไม่กลายเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และพ่อก็ไม่ต้องการที่จะได้ดอกไม้ ฯลฯ เหตุใดพ่อควรจะสวมพวงมาลัยเหล่านั้นเล่า? ดังนั้นท่านไม่ยอมรับดอกไม้เลย ลูกสามารถรับดอกไม้มากเท่าที่ลูกชอบ เมื่อลูกกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พ่อฉันเป็นคนรับใช้ ครู และพ่อที่เชื่อฟังที่สุดของลูกๆ เมื่อผู้คนที่มีความสูง หรืออยู่ในราชินิกุลขึ้นชื่อของพวกเขา เขาก็จะเขียนว่า: “มินโต้ Minto หรือเคอร์ซอน Curzon” (ตระกูลไวซรอยด์ของอังกฤษ). พวกเขาไม่ได้เขียนว่า “ลอร์ดนั้น ลอร์ดนี้” ในขณะที่พวกเขาเขียนว่า “ศรี ศรี ลักษมีและนารายณ์” หรือศรีนั้น ศรีนี้” พวกเขาได้เขียนคำว่า “ศรี” อย่างชัดเจน ดังนั้นพ่อฉันนี่ และอธิบายแก่ลูกๆ: ลูกๆอย่าได้จดจำร่างกายนี้ ให้มีศรัทธาว่า ลูกคือดวงวิญญาณและจดจำพ่อในโลกเก่านี้ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายนั้นไม่บริสุทธิ์ เมื่อทองคำเป็น 9 กระรัต เครื่องประดับนั้นก็จะ 9 กระรัตด้วย อัลลอยด์นั้นปะปนลงไปในห้อง ดังนั้นอย่าได้คิดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ เพียงลูกเท่านั้นมีความรู้นี้ ลูกได้รับผลรางวัลของลูกในยุคทองถึง 21ชาติเกิด และดังนั้นลูกควรจะทำความเพียรพยายามมากเพียงไร! อย่างไรก็ตามลูกๆก็ลืมแล้วแล้ว ชีพบาบากล่าวให้คำสอนเหล่านั้นแก่ลูกผ่านบราห์มา ดวงวิญญาณของบราห์มาเองก็จดจำท่านด้วย ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดจดจำพระเจ้าเดียว อย่างไรก็ตามเป็นเพราะพวกเขาได้อยู่อย่างตาโมประสาณ พวกเขาจึงได้ลืมพ่อ และเริ่มกราบไหว้บูชาก้อนหิน ก้อนกรวด และทุกสิ่งอื่น เราเข้าใจว่าไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นนั้นลูกบันทึกไว้ในละคร เมื่อการบันทึกของละครได้เกิดขึ้นแล้ว -ยกตัวอย่าง นก หรือบางสิ่ง กำลังบินผ่านไป นั่นคือสิ่งที่จะซ้ำรอยในฉากเฉพาะนั้น หากผีเสื้อบินผ่านขณะที่กำลังมีการบันทึกภาพ สิ่งนั้นก็จะเฝ้าแต่ซ้ำรอยด้วย ดังนั้นละครนี้ เฝ้าแต่ซ้ำรอยวินาทีแล้ว วินาทีแล้วด้วยเช่นกัน ละครเฝ้าแต่ถูกบันทึกไว้ ละครนี้ถูกกำหนดไว้และถูกกำหนดไว้แล้วล่วงหน้า ลูกเฝ้าดูทั้งละครอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ ทุกวินาทีที่ผ่านไปนั้นเป็นไปตามละคร หากไปไม่เคลื่อนไหว สิ่งนั้นได้เกิดขึ้นตามละคร ไม่ใช่ว่าไปไม่แต่ละใบเคลื่อนไหวตามคำสั่งของพระเจ้า ทั้งหมดนั้นถูกกำหนดไว้แล้วตามละคร ต้องมีการอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก พ่อมาและสอนราชาโยคะ และให้ความรู้ของละคร รูปภาพที่มีการทำขึ้นมานั้นก็ดีมากด้วย แม้กระทั่งแขน(ของนาฬิกา)ก็มีการแสดงไว้ที่ยุคแห่งการบรรจบพบกัน เป็นการบรรจบกันของตอนสิ้นสุดยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นยุคทอง เวลานี้มีศาสนามากมายในโลกเก่า ศาสนาเหล่านั้นจะไม่คงอยู่ในโลกใหม่ ลูกๆควรจะต้องคิดเสมอว่าเป็นพ่อที่กำลังสอนลูก เราเป็นนักเรียนของพระเจ้า พระเจ้าพูด: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา แม้กระทั่งราชาก็กราบไหว้บูชาลักษมีและนารายณ์ พ่อคือผู้ที่ทำให้พวกเขามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน ผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เวลานั้นกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลานั้น ลูกๆ เข้าใจว่า เราเคยเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และเราคือผู้ที่ต่อมากลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา บาบาไม่กลายเป็นเช่นนั้น ตามกฎลูกไม่สามารถรับดอกไม้หรือพวงมาลัย เพียงผู้ที่ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของเขาบริสุทธิ์เท่านั้นมีสิทธิ์ที่จะรับดอกไม้ ที่นั่นในสวรรค์มีแต่ดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมเท่านั้น ดอกไม้คงอยู่ที่นั่นเพื่อที่ลูกจะสูดดมกลิ่นหอมของดอกไม้เหล่านั้น มีการใช้ดอกไม้สำหรับการทำพวงมาลัยด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: เวลานั้นลูกๆกำลังจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอวิษณุ ลูกต้องนั่งบนบัลลังก์ ตามลำดับกันไป ไม่ว่าลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงไรก็ตามในวงจรที่แล้ว ตามนั้นเองที่ลูกกำลังทำสิ่งนั้นในเวลานี้และจะเฝ้าแต่ทำเช่นนั้น ถึงกระนั้นนั้นก็ตามลำดับกันไปด้วย สติปัญญาพูดว่าลูกนั้นนี้มีค่าต่องานรับใช้อย่างมาก เช่นที่ในร้าน บางคนก็เป็นเจ้าของ บางคนอื่นเป็นหุ้นส่วนของเขา และอีกผู้หนึ่งเป็นผู้จัดการ ดังนั้นเป็นเช่นเดียวกันที่นี้ ลูกๆ ต้องได้มาซึ่งชัยชนะเหนือแม่ และพ่อ ลูกนั้นอัจฉริยะใจว่าลูกจะสามารถไปล้าหน้าแม่และพ่อได้อย่างไร พ่อทำความเพียรพยายาม และทำให้ลูกๆ มีค่าต่อการประกาศสิทธิ์ในบัลลังก์ เหตุนี้เองท่านจึงพูดว่า ลูกเอาชนะบัลลังก์ของท่าน ลูกได้รับชัยชนะเหนือกันและกันใช่ไหม? ทำความเพียรพยายามมากเช่นที่ลูกกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา มีเพียงเป้าหมายและวัตถุประสงค์เดียวเท่านั้น มีคำกล่าวว่าอาณาจักรนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้น แต่ภายในนั้นก็มีสถานภาพที่หลากหลาย ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะเอาชนะมายา ดูแลเอาใจใส่ลูกๆของลูกๆด้วยความรักอย่างมาก แต่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยพูดว่า: พระเจ้าทุกสิ่งนั้นได้รับมาจากท่าน! หากท่านจะเอาทรัพย์สินสมบัติของท่านคืนก็ไม่มีเรื่องของการร้องให้เกี่ยวกับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม นี่เป็นโลกของน้ำตา มนุษย์ผู้ถ่ายทอดเรื่องราวก็เล่าเรื่องของราชาผู้ได้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นด้วยเช่นกัน ที่นั่นไม่มีใครรู้สึกเป็นทุกข์ พวกเขาทั้งร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ไม่มีโรคภัยใดๆ ณที่นั่นร่างกายนั้นจะอยู่อย่างมีพลานามัยดีเสมอและเป็นอิสระจากโรคภัย ลูกๆบางคนเคยได้นิมิตของทุกสิ่งแล้วว่า: การแต่งงานเกิดขึ้นที่นั่นอย่างไร เครื่องแต่งกายประเภทใดที่พวกเขาสวมใส่ และธรรมเนียมและระบบใดที่พวกเขามี เวลานั้นบทบาทนั้นได้ผ่านไปแล้ว ในเวลานั้นลูกไม่ได้มีความรู้มากเช่นนั้น เวลานั้น แต่ละวันที่ผ่านไปลูกๆกำลังจะได้รับพลังอย่างมากมาย

ด้วยกำลังแรงเต็มที่ บทบาทนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย เป็นความอัศจรรย์ที่แม้กระทั่งดวงวิญญาณสูงสุดก็มีบทบาทที่ใหญ่โตมาก ท่านเองนั่นแหละที่และอธิบาย: ถึงแม้ว่าพ่อลงมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นทุกๆวงจร พ่อในบราห์มันด์ และทำงานที่ใหญ่หลวง พ่อเพียงมาครั้งเดียวในวงจร มีผู้กราบไหว้บูชาผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนอยู่มากมาย แต่พวกเขาได้สูญเสียความรู้ว่า พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนมาและสอนอย่างไร เป็นเพราะพวกเขาได้ใส่ข้อศรัทธาไว้ในกิตติความรักของพวกเขาต่อผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนจึงได้ขาดตอนไป เป็นดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่ได้สอนราชาโยคะที่ง่ายตายและได้แสดงสิ่งนั้นแก่โลก โลกเฝ้าแต่เปลี่ยนไป ยุคต่างๆก็เฝ้าแต่เปลี่ยนไปด้วย เวลาที่ลูกได้มาเพื่อเข้าใจวงจรของละครนี้ มนุษย์ไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งเหล่าเทพของยุคทอง เพียงสิ่งซึ่งบอกของเทพเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ พ่ออธิบาย: คิดเสมอว่า ตนเองเป็นของชีพบบา และชีพบบากำลังสอนลูกอยู่ เมื่อลูกตระหนักว่าชีพบบากำลังให้คำสอนแก่ลูกผ่านร่างนี้ของบราห์มา ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขสันต์อย่างใหญ่หลวงในการจดจำชีพบบา ใครอื่นเล่าที่จะเรียกได้ว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ? ท่านเป็นพ่อและเป็นครู อย่างไรก็ตามเป็นไปได้ที่พ่อทางร่างนั้นจะเป็นครู พ่อทางร่างสามารถเป็นครูด้วยเช่นกัน แต่เขาจะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นครูเลย พ่อของผู้นี้ (บราห์มา บาบา) นั้นเป็นครู และเคยสอน พ่อก็เคยศึกษาด้วย นั่นเป็นพ่อและครูที่มีชีวิตจำกัด ผู้เดียวนี้คือพ่อและครูที่ไม่มีชีวิตจำกัด ถึงแม้ว่าลูกจะคิดว่าตนเองเป็นนักเรียนของพระเจ้า นั่นก็เป็นโชคที่ใหญ่หลวงด้วย พระเจ้าผู้เป็นพ่อกำลังสอนลูกอยู่ เป็นสิ่งที่ชัดเจนอย่างมาก! ท่านเป็นพ่อที่สดแสนหวาน! สิ่งต่างๆที่หวานขึ้นเป็นที่จดจำเสมอ คู่รักและผู้เป็นที่รักก็มีความรักต่อกันและกัน ความรักของพวกเขาไม่ใช่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเพียงแต่เฝ้าแต่มองดูกันและกันก็เท่านั้นเอง อย่างไรก็ตาม ความรักของลูกเป็นความรักของดวงวิญญาณสำหรับดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณพูดว่า: บาบาเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และความรัก ที่ท่านเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ และเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์นี้ และทำให้เรากลับมาสูงส่งอย่างมาก! มีเพลงที่กล่าวไว้ด้วยเช่นกันว่า “ไม่ได้ใช้เวลานานเลยทีเดียวที่พระเจ้าจะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ” ลูกไปสวรรค์ภายในหนึ่งวินาที ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์ภายในหนึ่งวินาที นี่คือการบำเพ็ญและวัตถุประสงค์ที่ลูกนั้นต้องศึกษา ภูฐานันคได้พูดว่า: พระเจ้าชักเสื้อผ้าที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมด สบู่ของท่านคือลักซ์ (ลักซ์ laksh-เป้าหมาย) บาบาพูดว่า: พ่อเป็นคนชักผ้าที่ยิ่งใหญ่มาก พ่อทำให้เสื้อผ้า (ดวงวิญญาณและร่างกาย) ของลูกสะอาดอย่างแท้จริง ลูกเคยเห็นคนชักผ้าเช่นนั้นไหม? พ่อทำให้ดวงวิญญาณที่ได้สกปรกทั้งหมดสะอาดด้วยพลังโยคะ ดังนั้นอย่าได้จดจำผู้นี้ (ดาต้า) งานทั้งหมดนี้เป็นของชีพบบา ดังนั้นจดจำท่านท่านนั้นแสนหวานยิ่งกว่าบราห์มานี้ ท่านบอกลูกๆดวงวิญญาณว่า: แม้ว่าดวงตาของลูกจะเห็นพาหนะของบราห์มานี้ ลูกต้องจดจำชีพบบา ชีพบบากำลังทำให้ลูกมีค่าเช่นเพชรจากเปลือกหอยโดยผ่านผู้นี้ อัจชะ

ถึงลูกๆที่สดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คงอยู่ในสำนักอยู่เสมอว่า ลูกเป็นนักเรียนของพระเจ้า และพระเจ้าผู้เป็นครูนั้นกำลังสอนลูกอยู่ ขณะที่อยู่ที่บ้านให้กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ที่สมบูรณ์
2. ในเวลานี้อย่ายอมรับดอกไม้หรือพวงมาลัยใดๆ ในการที่จะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอวิษณุ ทำความเพียรพยายามที่จะได้รับชัยชนะเหนือมายา

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ที่มีความสำเร็จ ผู้ที่เป็นที่รักของทุกคนด้วยคุณธรรมพิเศษของ “ท่านก่อน-You first” ของลูกคุณธรรมของการทำให้กันและกันไปข้างหน้า นั่นคือของ “ท่านก่อน” ทำให้ลูกเป็นที่รักของทุกคนในหนทางทางจิตวิญญาณนี้และในปฏิสัมพันธ์ของลูกกับทุกคน นี่คือนิยามหลักของพ่อ พ่อพูดว่า ลูกๆ ลูกก่อน ! ดังนั้นทำตามพ่อในคุณธรรมนี้ นี่คือนิยามที่จะประสบความสำเร็จ ผู้ที่เป็นที่รักของพ่อและครอบครัวยุบราห์มินและผู้ที่ยักการรับใช้โลกนั้นพร้อมเสมอ (ever ready)

คติพจน์: ทำให้ทรัพย์สินที่มีค่าของความรู้ เป็นของลูกเอง ด้วยพลังการไตร่ตรอง และอุปสรรคจะร่ำลาลูกไป

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือรูปและภาษา ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและหว่านเมล็ดของเพชรพลอยแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องตกแต่งประดับประดาบาร์ตเช่นกัน
- คำถาม:** ลูกๆ ให้น้ำใจเพื่อที่ยกภูเขาโกวันทันทของยุคเหล็ก?
- คำตอบ:** นีวของความบริสุทธิ์ การทำสัญญาเพื่อความบริสุทธิ์เป็นเหมือนกับการให้น้ำใจของลูก เพราะเมื่อไม่มีความบริสุทธิ์ ลูกสามารถเห็นสภาวะของบาร์ต เมื่อมีความบริสุทธิ์ ก็มีความสงบ ความมั่งคั่งและทุกสิ่งและเหตุนี้เอง ตามศรัมัท ไฟและสำลีต้องอยู่ด้วยกันและอยู่อย่างบริสุทธิ์ (บริสุทธิ์ขณะที่อยู่ด้วยกันในครอบครัวของลูก) ลูกไม่จำเป็นต้องหึงครอบครัวของลูก
- เพลง:** ลูกคือโชคของวันพรุ่งนี้...

โอม ชานติ ผู้เป็นแม่ ลูกๆ เจ้าสาวทั้งหมดได้ยินเพลงนี้แล้ว ลูกๆ รู้ว่าโชคของบาร์ตได้ถูกขีดคร่อม อะไรได้ขีดคร่อมโชค? ราวัน กิเลสทั้ง 5 เวลานั้นลูกๆ กำลังสร้างโชคของบาร์ตอีกครั้งหนึ่ง ลูกๆ ผู้เป็นแม่คือชีพขัตติ เมื่อมหาสมุทรแห่งความรู้มาท่านได้วางไฟเหนือลูกๆ ผู้เป็นแม่ ลูกๆ รู้ว่าลูกคือผู้ที่กำลังสร้างโชคของบาร์ต นั่นคือ ลูกๆ ที่ทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ลูกเป็นกองทัพของพ่อ ลูกเป็นความงามของบ้านของพ่อ เมื่อผู้เป็นแม่ไม่มีลูกๆ บ้านของพวกเขาที่รู้สึกว่างเปล่า เวลานั้นโลกนี้รู้สึกว่างเปล่า เวลานั้นลูกๆ กำลังจะทำให้โลกเป็นสวรรค์ พ่อพูดว่า: พ่อเป็นทาสของลูกๆ ผู้เป็นแม่เพราะก่อนหน้านี้ลูกๆ ผู้เป็นแม่เคยเป็นทาสของสามีของเธอ ผู้เป็นแม่ได้รับการบอกว่า: สามีของภรรยาชาวฮินดูเป็นกुरुของเธอ เป็นพระเจ้าของเธอ เป็นทุกสิ่งของเธอ ในความเป็นจริง พวกเขาได้นำประเด็นของเวลานี้ไปใช้กับหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นลูกพูดกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดว่า: ท่านเป็นแม่และท่านเป็นพ่อ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือทุกสิ่ง อย่างไรก็ตามชาวฮินดูได้กล่าวเช่นนี้ถึงสามีทั้งหลาย ในความเป็นจริง ชีพบาบาเป็นสามีเหนือสามีทั้งหมด ลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่เคยเป็นมายและสามีนี้ของลูกเป็นอมตะ ท่านเป็นเจ้าแห่งความเป็นอมตะ ผู้เป็นเจ้าแห่งความเป็นอมตะกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความเป็นอมตะเช่นกัน ลูกต้องจดจำสามีผู้เดียว(the Husband) นั้นอย่างมากผู้ที่สอนลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ด้วยการลืมนึกถึงเช่นนั้น ลูกจะจบลงด้วยการร้องไห้ พ่อพูดว่า: ลูกกำลังร้องไห้เพราะสามีของลูกตายหรืออย่างไร? เวลานั้นลูกควรจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ ใบหน้าของเหล่าเทพสดชื่นแจ่มใสเสมอ ผู้คนมีความสุขเพียงได้เห็นเหล่าเทพ เหล่าเทพได้รับความสุขจากที่ไหน? พ่อทำให้พวกเขามีความสุขและสดชื่นแจ่มใสอย่างมากในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เวลานั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามเพราะและแล้วเมื่อตอนที่ลูกจะอยู่อย่างไม่สูญสลาย พ่อพูดว่า: ไม่มีเรื่องของการร้องไห้ ว้าว! ลูกได้พบกับเจ้าบ่าวที่หล่อเหลาอย่างมากที่ด้วยท่านลูกกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีแห่งสวรรค์! ลูกต้องเฝ้าแต่ทำตามศรัมัทในทุกอย่างก้าว ทุกคำพูดที่ลูกได้ยินมีค่าหลายแสนรูปี เมื่อนักปราชญ์ถ่ายทอดกิตะหรือเวทานตะ(ส่วนสุดท้ายของพระเวท Vedanta) พวกเขาพูดว่าแต่ละคำพูดเหล่านั้นมีค่าหลายแสนรูปี อย่างไรก็ตามนั้นไม่ได้เป็นเช่นนั้น ลูกแต่ละคนคือรูปและภาษา ดวงวิญญาณคือรูปและพ่อก็เป็นรูปด้วยเช่นกัน และแล้วท่านเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้เช่นกัน ท่านเป็นผู้เดียวที่หลังน้ำฝนของความรู้แก่ลูก นั้นไม่ได้เป็นเรื่องของน้ำที่เป็นวัตถุ เหล่านี้เรียกว่าเพชรพลอยแห่งความรู้ ลูกแต่ละคนต้องหว่านเมล็ดของเพชรพลอยแห่งความรู้ ลูกควรจะอธิบายแก่ผู้คนว่า: ลูกคือดวงวิญญาณและนี่เป็นร่างกายของลูก ลูกพูดถึงดวงวิญญาณบาปและดวงวิญญาณบุญ ลูกไม่ได้พูดว่า ดวงวิญญาณสูงสุดบาปหรือดวงวิญญาณสูงสุดบุญ สิ่งนี้พิสูจน์ว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน มายาทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบาปและพ่อทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบุญ โลกของดวงวิญญาณบุญเรียกว่าสวรรค์และโลกของดวงวิญญาณบาปเรียกว่านรก เพียงพ่อผู้เดียว ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เท่านั้นคือผู้ที่ชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ ลูกๆ คือเครื่องประดับของบ้านที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ลูกต้องประดับประดาบาร์ต ดินแดนสุขาวดีเรียกว่าความอัศจรรย์ของโลก (Wonder of the World) ผู้คนได้แสดงความอัศจรรย์ทางวัตถุ 7 สิ่งของโลก สิ่งเหล่านั้นสร้างขึ้นโดยมนุษย์ ในความเป็นจริง ความอัศจรรย์ของโลกคือดินแดนสุขาวดีที่ซึ่งดวงวิญญาณทั้งหมดอยู่อย่างมีความสุขเสมอ พวกเขาพูดว่า: ผู้คนผู้นี้กลายเป็นชาวสวรรค์ อย่างไรก็ตาม จนกว่าพ่อมา มิเช่นนั้นก็ไม่มีการสามารถกลับไปที่นี่ได้ เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนสุขาวดี ลูกได้เห็นความอัศจรรย์ทางวัตถุเหล่านั้นด้วยดวงตา แต่ลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนสุขาวดีและมีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น ไม่มีเรื่องของการร้องไห้ที่นั่น พ่อพูดว่า: เหตุใดลูกๆ เจ้าสาวของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด จึงร้องไห้คร่ำครวญเล่า? บางทีลูกลืมเจ้าบ่าวของลูก? การลืมเจ้าบ่าวหมายถึงการลาจากท่าน เฝ้าแต่

จดจำท่านอยู่เสมอและจะไม่มีสิ่งใดที่ต้องร้องไห้คร่ำครวญถึง อย่างไรก็ตามเมื่อญาติของใครบางคนตาย ผู้คนก็ร้องไห้เวลานี้ลูกกำลังรำลือว่ามีชีวิต ลูกรำลือจากทุกคน หลังจากการร้องไห้และแล้วลูกก็หัวเราะตลอดไปเพราะลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนสุขาวดี ไม่มีความจำเป็นที่จะร้องไห้ที่นี่ บาบาก็บอกลูกแล้วว่า: ถึงแม้ว่าแม่ของลูกตายลูกต้องรับประทานอัลล่าฮัลลาอันใด? อัลล่าฮัลลาของความรู้ เวลานี้ทั้งหมดตายไปแล้ว ลูกควรที่จะกังวลเกี่ยวกับใครและใครที่ลูกไม่ควรจะวิตกกังวล? ทั้งหมดจะตาย จะไม่มีใครเหลืออยู่ที่จะทำพิธีสุดท้าย เมื่อผู้คนมากมายตายที่ญี่ปุ่นในระหว่างการทิ้งระเบิด มีใครหลงเหลืออยู่ที่จะทำพิธีฝังของพวกเขาคือใคร? แม้แต่ผู้ที่ทำพิธีนั้นก็ตาย นั่นเป็นประเพณีของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งต่างๆ เช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง มีความสุขอันเหลือที่นั่น เรื่องราวของราชาผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นอ้างอิงถึงสถานที่นั้น ลูกเคยรับฟังเรื่องราวเช่นนั้นมาชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้พ่อพูดว่า: จงลืมทุกสิ่งที่คุณเคยได้ยินมา เวลานี้รับฟังทุกสิ่งจากพ่อ *อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย...* ผู้คนเหล่านั้นได้สร้างของเล่นที่มีใบหน้าที่มีการแสดงเช่นที่ว่า *“อย่าพูดสิ่งที่เลวร้าย ไม่เห็นสิ่งที่เลวร้าย”* เป็นเพราะในเวลานั้นมนุษย์เลวร้ายเสียยิ่งกว่าลิง ไม่ว่าสิ่งใดที่ผู้คนได้รับการบอก พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า *“นี่เป็นความจริง นี่เป็นความจริง!”* บาบาก็พูดว่า: ลูกอย่าได้รับฟังเรื่องราวที่เป็นการประณาม พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจร อย่างแน่นอนที่พ่อต้องมา เพราะและแล้วเมื่อมันที่ท่านจะให้ความรู้ ผู้คนพูดว่าฤษีและมุนีเป็นตริกาลดาร์ชิ บาบาก็พูดว่า: ไม่ถูกต้องอย่างมาก! แม้กระทั่งลักษมีและนารายณ์ก็ไม่ได้เป็นตริกาลดาร์ชิ เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นคือตริกาลดาร์ชิ ชาติเกิดที่ 84 ชาติเกิดนี้ เป็นชาติเกิดสุดท้ายของลูก ไม่ใช่ว่าสันสการ์เหล่านี้ของความรู้จะอยู่กับลูกในชาติเกิดถัดไปของลูก ไม่เลย สันสการ์เหล่านั้นจะหายไป ที่นั่นอาณาจักรได้รับการก่อตั้งก่อนหน้าแล้วและดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นต้องมีราชาโยคะ ดังนั้น เพียงแต่มองดูถึงสิ่งที่บาบาก็พูดและสิ่งที่ผู้คนพูด นั้นมีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน ผู้คนพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันในขณะที่พ่อพูดว่า: ไม่ ผู้คนพูดว่ายังคงมีเวลาอีก 4 หมื่นปีของยุคเหล็กหลงเหลืออยู่ในขณะที่พ่อพูดว่า: ไม่ พวกเขาได้บอกเรื่องราวที่เป็นเท็จมากมายและได้นำความมืดมิดมา เวลานี้ พ่อที่แสนหวานพูดว่า: จงกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก ลูกๆ ของพระเจ้าอยู่ในท้องพระโรงของพระเจ้า หน้าที่ของลูกคือการมีโยคะ เมื่อลูกไปที่ภูเขาโกวันทัน นั้นก็มีสัญลักษณ์ของนิ้ว ภูเขาได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างมาก เมื่อบาร์ตกลายเป็นยุคทอง ภูเขานั้นก็ได้รับการกราบไหว้บูชา ดังนั้น นิ้วเป็นสัญลักษณ์ของลูก การทำสัญญาเพื่อความบริสุทธิ์เป็นเหมือนกับการให้นิ้วของลูกเพื่อกุญแจบาร์ต เมื่อมีความบริสุทธิ์ นั้นก็มีความสงบและความรุ่งเรืองด้วยเช่นกัน มองดูที่สภาพของบาร์ตเมื่อไม่มีความบริสุทธิ์เลย สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ชันยาสซีเคยพูดว่าไฟและน้ำไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้ ได้มีการเขียนสิ่งนั้นไว้ในคัมภีร์ อย่างไรก็ตาม ลูกสามารถบอกชันยาสซีว่าลูกผู้เป็นไฟและน้ำอยู่ด้วยกันและอยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างไร ชันยาสซีไม่ได้รับศรัทธา เวลานี้เรากำลังทำตามศรัทธาของพ่อ ผู้คนเหล่านั้นได้รับการชี้แนะของสังคราจารย์ในขณะที่การชี้แนะเหล่านั้นเป็นของชีวาจารย์ ลูกเป็นลูกๆ ของชีวาจารย์ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พวกเขาพูดว่าพระเจ้าคือมหาสมุทรแห่งความรู้และดังนั้นท่านเป็นครู (อาจารย์) ผู้ นั่นคือสังคราจารย์ ชันยาสซีได้รับสมญาโดยการศึกษาคัมภีร์มากมาย ไม่เคยมีคำกล่าวหาว่า: กฤษณาจารย์ พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับชีวา พวกเขาไม่รู้จักพ่อเลย ไม่มีใคร นอกเหนือจากพ่อสามารถเรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เมื่อลูกพบกับชันยาสซี จงบอกเขา: ท่านเป็นของหนทางสันโดษ หรือโยคะชันยาสซี เราคือราชาโยคีผู้ที่เป็นของหนทางครอบครัว ท่านไม่สามารถสอนราชาโยคะได้ ท่านราโจกนีเพราะสังคราจารย์มาในยุคทองแดง ของท่านคือหรือโยคะ การสละละทิ้งการกระทำ ในความเป็นจริง ไม่สามารถมีการสละละทิ้งการกระทำได้ เวลานี้ลูกๆ ได้รับการชี้แนะที่แตกต่างกันไปอย่างสิ้นเชิง ผู้คนต้องการอยู่ในความสงบ จงบอกพวกเขา: อัจชะ ละวางตนเองจากอวัยวะของท่าน เพียงแต่ด้วยการละวางจากตัวท่านเอง จะไม่มีคุณประโยชน์ใดเพียงด้วยการแยกตนเองออกไป ก่อนอื่นละวางจากตนเองและแล้วจดจำพ่อ และแล้วเมื่อมันที่บาปของลูกจะถูกเผาไป ความสงบเป็นพวงมาลัยรอบคอของลูก ศาสดาเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ เราดวงวิญญาณคงอยู่ในความเงียบสงบ (silence) ในโลกที่ไม่มีตัวตน และแล้วในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ก็เป็นการเคลื่อนไหว(movie) โลกที่มีตัวตนนี้คือการใช้เสียง(talkie) ลูกๆ เคยได้ยินมิด บาบาก็เคยเห็นมามากกว่า มามาได้เห็นสิ่งใด เธอไม่เคยเข้ามา เธอกลายเป็นผู้ที่ฉลาดอย่างมากในความรู้ ลูกไม่ควรมีความปรารถนาใดๆ ที่จะเข้ามา จงมองดู มามาได้รับอันดับอยู่เบื้องหน้าที่ไกลอย่างมากแม้โดยที่ไม่ได้ยินมิด ก่อนอื่น เป็นศรัทธาและแล้วเป็นศรียาจารย์ สำหรับผู้ที่ได้มีการเขียนไว้ว่า: อรชุนได้ยินมิดของการทำลายล้างและการก่อตั้ง ชีพบาบา สารถิ กำลังนั่งในพาหนะนี้และกำลังให้ความรู้แก่ลูก พาหนะนี้ก็ได้รับความรู้จากผู้เดียวนั้นเช่นกัน ผู้ที่เอาก็เคยศึกษาภิกษุ ท่านเคยจัดชุมนุมทางจิตมากมาย เวลานี้ท่านประหลาดใจกับทุกสิ่งซึ่งอยู่ในคัมภีร์ พ่อพูดว่า: จงลืมทุกสิ่งที่คุณเคยศึกษามา อย่าได้รับฟังสิ่งใด ขณะที่มองแต่อย่าได้เห็น เวลานี้เรากำลังจะไปบ้านของบาบา บ้านที่แสนหวานของเรา จนกว่าผู้นำทางและผู้ปลดปล่อยมา มิเช่นนั้นไม่สามารถมีใครกลับไปได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้นำทางและเป็นผู้ประทานการหลุดพ้น ท่านปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และเหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ เป็นดวงวิญญาณสูงสุด โลกที่ไม่

มีตัวตนคือสถานที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ไม่ใช่ชาวสุภราหมณ์เป็นพระเจ้าและดวงวิญญาณหลอมรวมไปในนั้น ประเด็นเหล่านี้ให้อัศจรรย์อย่างมาก! บทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูกไม่สูญสลาย นั้นไม่สามารถถูกลบทิ้ง โลกถูกสร้างไว้แล้ว เป็นนิรันดร์ ยุคทองเรียกว่าโลกใหม่ เวลานี้โลกนั้นเก่า แต่ไม่ใช่ว่าโลกนั้นถูกทำลาย พ่อมาเพื่อให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้น บริสุทธิ์ โลกนั้นคงอยู่เสมอ อย่างแน่นอนที่จะเป็นเพียงเหล่าเทพเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิดและผู้อื่นใช้ชาติเกิดน้อยกว่า และแล้ว ลูกสามารถคิดคำนวณเกี่ยวกับชาวคริสเตียนด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริง ประชากรของชาวบาร์ตอร์จะมีจำนวนมากมาย แต่เป็นเพราะพวกเขาได้แปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น ประชากรจึงมีเล็กน้อย พวกเขาได้ให้ชื่อตนเองว่าเป็น ฮินดู พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อพ่อต้องก่อตั้งศาสนาเทพผ่านบราห์มาและผ่านการทำลายล้างด้วยขางก้า และแล้ว ผู้ที่ก่อตั้งก็จะ ต้องหล่อเลี้ยงศาสนานั้นด้วย ผู้ที่เคยช่วยคนที่จี้และได้ทำความเพียรพยายามอย่างมากในวันนี้มีความสุขอย่างมาก ทุกคนที่นั่นจะมีความสุข อย่างไรก็ตามจะมีความแตกต่างในสถานภาพของพวกเขา ผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและจดจำ มรดกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ ผู้ที่มีการจดจำระลึกถึงน้อยกว่าจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทร์ราศี ไม่เช่นนั้น แล้วพวกเขาจะกลายเป็นปวงประชา สาวใช้และคนรับใช้จำนวนมากเป็นที่ต้องการเช่นกัน พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วไม่ว่า ใครก็ตามที่มีพลังโยคะสามารถกลายเป็นนายของโลก ลูกเป็นกองทัพที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงผู้ที่มีพลังโยคะ หากชาว คริสเตียนได้รับพลังมากเท่านี้พวกเขาจะสามารถกลายเป็นนายของโลก อย่างไรก็ตาม กฎไม่ได้พูดเช่นนั้น มีเรื่องราวของลิง เนยของอาณาจักรของโลกแสดงไว้ในปากของกฤษณะ ดังนั้นอาณาจักรของโลกสามารถประกาศสิทธิ์ได้ด้วยพลังโยคะ เท่านั้น พ่อพูดว่า: พ่อสร้างสวรรค์ นี่เป็นธุรกิจของลูกๆ ด้วยเช่นกัน ลูกๆเป็นของพ่อและช่วยในการก่อตั้งสวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสและมีความสุขเสมอ อย่าได้ร้องไห้ ร่ำลาจากทุกคนขณะที่ลูกยังมีชีวิต อย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับใครก็ตาม
2. จงอยู่อย่างมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของความสงบของลูก จงไปอย่างรวดเร็วด้วยความรู้และโยคะ อย่าได้มีความอยากปรารถนาใดที่จะเข้ามาน

พร: ขอให้ลูกเป็นที่รักของทุกคนทั้งหมดและได้รับพรของทุกคนด้วยการจัดการที่สูงส่งและถูกต้องแม่นยำของ ลูก พ่อไม่ได้มองดูที่ความอ่อนแอของลูกๆใด แต่ให้ความกล้าหาญแก่พวกเขาด้วยการพูดว่า “ลูกได้เป็นของ พ่อ ลูกเป็นของพ่อและลูกก็จะเป็นของพ่อเสมอ” ทำตามพ่อในลักษณะเดียวกัน สร้างสายใยและความสัมพันธ์กับทุกคน ขณะมองดูคุณสมบัติพิเศษของพวกเขา ความรักทางจิตวิญญาณสำหรับดวงวิญญาณทั้งหลายจะปรากฏขึ้นโดยอัตโนมัติ และลูกจะเป็นที่รักของทุกคนทั้งหมดและของพ่อ ที่ใดที่มีความรักทาง จิต ลูกได้รับความปรารถนาดีและความร่วมมือจากทุกคนในรูปของพรโดยอัตโนมัติ นี่เรียกว่าเป็นการ จัดการทางจิตวิญญาณที่ถูกต้องแม่นยำ

คติพจน์: ด้วยการจดจ่อจิตใจของความคิดที่สูงส่งของลูก การทำให้สติปัญญาที่เร่าร้อนของดวงวิญญาณอื่นๆมากมาย มีการจดจ่อคือการทำงานรับใช้ที่แท้จริง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงเป็นผู้ที่มีค่า ทำตามศรัทธา และด้วยพรจากแม่และพ่อ จงก้าวหน้าไปอย่างต่อเนื่อง อย่าประมาทต่อการรับสิทธิ์ในพร
- คำถาม:** หนทางที่ได้อันใดที่มนุษย์ไม่สามารถแสดงได้ แต่พ่อแสดงให้แก่ลูกๆ ได้
- คำตอบ:** หนทางที่จะกลับมามีสิริสุขจากที่ไม่สิริสุข พ่อผู้เดียวเท่านั้นแสดงหนทางที่ดีที่จะได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ผู้อื่นไม่รู้จักหนทางนี้ หากดวงวิญญาณใดล่วงรู้หนทางนี้ และพวกเขาวางมาที่นั่นในทันที เมื่อพวกเขาประสบกับความทุกข์แม้เพียงเล็กน้อย พ่อแสดงหนทางให้แก่ลูกแล้วว่า ลูกๆ จงลิ้มทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะกลับมามีสิริสุข
- เพลง:** จงประกาศสิทธิในพรของเธอจากแม่และพ่อของเธอ...

โอมชานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงนี้ เวลานี้เราเรียกแม่และพ่อว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกๆ เข้าใจว่า บาบเป็นกองจากหลายชาติเกิดต้องถูกขจัดทิ้งไป อย่างไร? ด้วยการจดจำแม่และพ่อเท่านั้น ทุกคนเรียกหาชีพบบาบ บาบอธิบายความรู้ที่สูงสุดอย่างต่อเนื่อง ลูกๆ รับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อ อย่างไรก็ตาม พวกเขาจะถูกเรียกว่าลูกได้อย่างไรเล่าจนกว่าพวกเขาจะถูกนำมาเลี้ยง และมาเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ผู้ที่อยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเพียงแค่ร้องเพลง ขณะที่ลูกๆ กำลังนั่งอยู่ที่นั่นเบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว พ่อพูดว่า เวลานี้พ่อมาเพื่อแนะนำหนทางที่จะขจัดบาปเป็นกองๆ จากหลายชาติเกิดให้แก่ลูกๆ และทำให้ลูกทำตามศรัทธา ไม่ใช่บาบผู้หนึ่งแต่เป็นชีพบบาบที่พูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง ลูกๆ เข้าใจใช่ไหมว่า แน่แน่นอนว่าพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือผู้ที่แสดงหนทางขจัดบาปเป็นกองๆ ให้กับลูก และท่านเท่านั้นที่จะแสดงหนทางที่จะกลับมามีสิริสุขจากที่ไม่สิริสุข เช่นที่พวกเขาตั้งชื่อตนเองว่า “สุบาส มาร์ค” ดังนั้น นี่จึงเป็นหนทาง (marg) เพื่อที่จะกลับมามีสิริสุขจากที่ไม่สิริสุข พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน พ่อมาเพื่อแสดงหนทางให้แก่ลูกๆ มนุษย์เรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา และแสดงหนทางที่จะกลับมามีสิริสุขจากที่ไม่สิริสุขให้แก่เราด้วยเถิด เวลานี้ใครแสดงหนทางนี้ให้แก่ลูกๆ พ่อผู้เป็นที่รักที่สุด นักปราชญ์และนักบวชบำเพ็ญเพียรทางจิต เพื่อไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นแต่พวกเขาก็ไม่สามารถไปที่นั่นได้ เมื่อโลกกลายเป็นโลกที่ไม่สิริสุข พ่อต้องมาเพื่อแสดงหนทางไปสู่โลกที่สิริสุข มนุษย์ไม่สามารถแสดงหนทางไปสู่การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตได้ ดังนั้น ลูกต้องทำตามศรัทธา จงตัดการติดต่อกับสิ่งทั้งหลาย มีค่ากล่าวว่า จงทิ้งศาสนาอื่นๆ ทั้งหมด และจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น จงลิ้มศาสนาทางกายทั้งหลาย และให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ “ฉันคือ คนนั้นคนนี้ และนี่คือ สมบัติของฉัน” จงลิ้มทั้งหมดนั้น ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและทำความเพียรพยายามที่สม่ำเสมอ จงจดจำพ่อ! พ่อแสดงหนทางที่ดีมากให้แก่ลูกๆ ไม่มีหนทางอื่นใดดีเท่ากับหนทางนี้ การละเล่นของความทุกข์นี้กำลังจะถึงจุดจบแล้วในเวลานี้ ลูกยังอยากจะทำเล่นบทบาทแห่งความทุกข์นี้อยู่อีกหรือแม้แต่วะเวลานี้ หากเป็นเช่นนั้น ลูกจะประสบกับความทุกข์ที่มากขึ้น ไม่มีมนุษย์คนใดมีความสุขที่นี้ มีความตายก่อนเวลาอันควร ฯลฯ และเรื่องราวมากมายของความทุกข์ที่ใหญ่หลวงเช่นนั้น เป็นเรื่องยากที่ใครจะมีชีวิตอยู่จนถึงวัยที่แก่เฒ่ามากฯ คนอื่นทั้งหลายมีโรคภัยไข้เจ็บ พ่อพูดว่า พ่อมาเป็นมัคคุเทศน์ของลูกๆ เวลานี้จงจดจำแม่และพ่อ ลูกได้รับพรมากมายด้วยการทำตามศรัทธา ลูกทุกคนจึงเป็นผู้ที่โชคดี พ่อพูดว่า ลูกคือผู้ที่จะเป็นนายของโลก การรับสิทธิ์ในการเป็นนายของโลกจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัดนั้นไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ผู้คนคิดโง่งกันอย่างมากมายในเรื่องของเงิน ไม่มีเรื่องเช่นนั้นที่นี้ พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อแล้วลูกจะไร้โรคภัยตลอดกาล ท่านให้มรดกที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นแก่ลูกถึง 21 ชาติเกิด ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยทำสัญญากับพ่อเช่นนั้นว่า ลูกจะส่งเวรตนเองต่อท่านอย่างไร และรับสิทธิ์ในมรดกสวรรค์จากท่าน เวลานี้ลูกเข้าใจว่า ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด พ่อได้รับการจดจำว่า เป็นผู้ที่ไม่ไ้ตัวตน และไร้ความหยิ่งทะนง ท่านเป็นพ่อที่สูงที่สุด เมื่อความเลื่อมใสศรัทธาถึงจุดจบ พ่อจะมาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูกๆ ท่านยังบอกลูกด้วยเช่นกันว่า ใครคือผู้เลื่อมใสศรัทธาที่แท้จริงของท่าน พวกเขา คือ ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในตอนแรกเริ่ม ผู้ที่เคยเป็นเทวาและเทวี และจากนั้นได้ตกลงมาผ่านสภาพของสะโต ราโจ และตาโม และเวลานี้ตกต่ำอย่างสิ้นเชิง ลูกเข้าใจว่า ลูกเคยเป็นผู้ที่เคยเป็นนายของโลก มีคำสรรเสริญที่ยิ่งใหญ่ของบาร์ต เหตุนี้เองทุกคนจึงช่วยบาร์ต พวกเขาเชื่อว่า ครั้งหนึ่งนั้นบาร์ตเคยมั่งคั่งอย่างมาก เวลานี้บาร์ตยากจน ดังนั้นทุกคนจึงรู้สึกเสียใจกับบาร์ต พวกเขาคิดว่า บาร์ตยากจนเหลือเกิน ดังนั้นพวกเขาจึงเสนอการช่วยเหลือ หากผู้ที่ร่ำรวยมากมายเป็นคนยากจน ทุกคนก็อยากให้ท่านบางสิ่งแก่เขา พ่อพูดว่า ชาวบาร์ตสับสนกันมาก พวกเขาฉลองวันเกิดของชีว่า แต่กลับไม่รู้ว่ชีพบบาบมา

เมื่อไหร่หรือท่านมาทำอะไร แน่แน่นอนว่าพ่อต้องนำมรดกมาด้วย และทำให้ลูกมาเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกๆ มีความสุขอยู่เสมอ ให้ปลื้มแก่ลูก แล้วจึงปลดเกษียณ พ่อไม่มีความอยากปรารถนาใดๆ พ่อไม่กลายเป็นนายของโลก ลูกควรที่จะดำรงพ่อผู้เป็นที่รักยิ่งเช่นนั้น! ไม่ใช่เรื่องของการใช้มือดำรงพ่อเอาไว้ แต่เป็นเรื่องของการดำรงพ่อไว้ในสติปัญญา ลูกทุกคนต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัว และดูแลลูกๆ ของตนเองด้วย นี่คือการสละสิ่งที่ไร้ขีดจำกัด จงละทิ้งทุกสิ่ง รวมทั้งร่างกายด้วย ทุกสิ่งที่นี้ตาโมประธาน เลื่อมโศกและให้ความทุกข์ แม้แต่วัตถุธาตุก็ยังให้ความทุกข์ มีความอดอยากเมื่อไม่มีฝนตก บางครั้งมีน้ำท่วม ที่นั่น วัตถุธาตุทั้งหมดจะอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก วัตถุธาตุทั้งห้าจะเชื่อฟังลูก เวลานั้นลูกกำลังรับสิทธิ์ในพรจากพ่อ ลูกจะได้รับพรด้วยการทำตามศรัทธา จงมาเป็นผู้ช่วยของพ่อด้วยการทำตามศรัทธาและจดจำพ่อ แต่จะมีชีวิตเหมือนดอกบัว ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะทำให้บาริ์ตกกลายเป็นสวรรค์ พ่อพูดว่า จงกลับมาบริสุทธิ! ไม่ใช่ว่ามนุษย์ทุกคนจะให้ความร่วมมือ ผู้ที่เคยเป็นผู้ช่วยของพ่อด้วยการทำตามศรัทธาในวงจรที่แล้วเท่านั้นจะทำสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง ลูกควรมีความภูมิใจที่บริสุทธิ์ว่า ลูกกำลังเป็นมือขวาของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกจะมาเป็นผู้มีศีลธรรมอย่างสมบูรณ์ด้วยการเป็นมือขวา และลูกจะถูกร้อยเข้าไปในสร้อยประคำแห่งชัยชนะ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมาก ไม่มีใครให้ลูกทำอะไรเลยเพื่อสิ่งนี้ การแสดงกำลังจะจบ และบทบาท 84 ชาติเกิดก็กำลังจะจบลงเช่นกัน ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องทิ้งเสื้อผ้าสกปรกเหล่านั้น เดียวนี้ขณะจดจำพ่อ ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ก่อนอื่น ลูกจะอยู่ที่นั่นแล้วพ่อก็จะส่งลูกไปสู่ความสัมพันธ์ที่มีความสุข แน่แน่นอนว่าเราดวงวิญญาณมาจากเบื้องบนนั้น ทุกคนลืมบ้านที่แสนหวานนั้นแล้ว ผู้คนสังเวทตนเองที่กาลิ พวกเขาคิดว่า ที่นี้มีความสุข ฉันจะไปหาชีวา อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่สามารถไปถึงชีพ บาบาก็ได้ ท่านกำลังสอนลูกอยู่ที่นี้ ลูกกำลังหารายได้ ก่อนอื่น ลูกมาเป็นลูกๆ ของบาบา และเริ่มสอนลูก ต่อมาก็พาลูกกลับบ้านและจากนั้นก็ส่งลูกไปสวรรค์ แน่แน่นอนว่าประชาบิดาบรรพมาเป็นที่ต้องการที่นี้ ดังนั้นลูกอธิบายได้ว่า เราคือบรรพมากุมารและบรรพมากุมารี บรรพมาคือลูกของชีพบาบา ชีพบาบาเป็นปู่ของเรา มรดกได้รับมาจากปู่ ท่านเป็นผู้สร้างสวรรค์ ลูกได้รับมรดกสวรรค์มาจากท่าน ดังนั้น ลูกต้องทำตามคำสั่งของพ่อและรับพรจากท่าน ลูกที่เชื่อฟังเท่านั้นคือผู้ที่มีค่าที่จะรับสิทธิ์ในพร พ่อพูดว่า อย่าเป็นผู้ที่ไร้ค่าแต่จงเป็นผู้ที่มีค่า จงจับมือของบาบาไว้ให้แน่นๆ ท่านจะพาลูกกลับไปอย่างแสนสบาย ทุกดวงวิญญาณจะได้รับปึก ลูกรู้ว่า ลูกจดจำพ่อมากเพียงใด ลูกจะได้รับปึกเพื่อที่จะบินมากตามนั้น ผู้ที่ต้องทนต่อการถูกลงโทษจะไม่ได้รับสถานภาพที่สูง จงทำตามศรัทธาแล้วลูกจะไม่ต้องมีประสบการณ์กับการถูกลงโทษ ลูกควรทำความเพียรพยายามที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ลูกต้องเอาชนะแม้กระทั่งมามาและบาบา บาบาบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า ลูก อย่าหนีหน้าไปจากพ่อ บางคนก่อตั้งศูนย์และทำงานรับใช้มากมาย แต่บางคนบึ้งตึงขณะกำลังเคลื่อนไหวไป ยังไม่มีใครสมบูรณ์พร้อม มีความขัดแย้งบางประการแต่ลูกต้องไม่ทิ้งพ่อไป “บาบา ฉันเป็นของท่าน และฉันกำลังรับสิทธิ์ในมรดกของฉันจากท่าน ” ลูกยังต้องดูแลบ้าน และครอบครัวด้วยเช่นกัน นี่ไม่ใช่หนทางของการสละละทิ้ง ลูกสร้างลูกๆ ขึ้นมา ดังนั้นลูกจึงต้องหล่อเลี้ยงพวกเขาด้วย ในหมู่พวกเขา แน่แน่นอนว่าจะมีลูกที่มีค่า และไร้ค่าด้วยเช่นกัน ลูกที่ไร้ค่าจะรังควานทุกคน พ่อพูดว่า จงให้คำแนะนำของพ่อเหนือโลกแก่ทุกคน จงพูดกับพวกเขาว่า เพราะคุณพูดว่า “โอ้! พระเจ้าพ่อ” แล้วท่านจะอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไรเล่า แม้กระนั้นพวกเขาก็พูดว่า พระเจ้า พ่อ คือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ และแน่นอนว่าเคยมีโลกที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ผู้เดียวนั้นเท่านั้นเป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกรู้ว่า ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อผู้หนึ่ง ผู้ที่ชำระลูกให้บริสุทธิ์ และให้พรแก่ลูกว่า ขอให้ลูกอายุยืน ที่นั่นความตายจะไม่สามารถกลืนกินลูกได้ ดังนั้น พ่อจึงบอกลูกว่า จงทำตามศรัทธา และให้ความสุขแก่ทุกคน ท่านมาเพื่อทำให้ทุกคนมีความสุข ท่านให้มรดกของความสงบและความสุข มาทำไมได้อยู่ที่นั่น แล้วความสุขจะมาจากที่ไหนเล่า ที่นี้ พวกเขาทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่เรื่อยๆ พ่อมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อสิ่งนั้น พ่อได้จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกทุกอย่างให้แก่ลูกๆ ทุกสิ่งเป็นของลูกๆ อยู่แล้ว พ่อพูดว่า พ่อเป็นคนรับใช้ของลูก ลูกพูดว่า ชีพบาบา จงสร้างบ้านในชื่อของฉัน โอเค ไม่ว่าสิ่งใดที่ลูกสั่ง พ่อพูดว่า ไม่ว่าลูกจะสั่งสิ่งใดก็ตาม ชีพบาบา กำลังสร้างอาคารให้ลูกๆ ผ่านบรรพมา ชีพบาบาทำทุกสิ่ง บาบาพูดว่า หากลูกเขียนจดหมาย ให้เขียนว่า “ชีพบาบาในการดูแลของบรรพมา” ลูกควรปลุกฝังนิสัยนี้ ด้วยการจดจำชีพบาบา บาปมากมายจะถูกกำจัดทิ้งไป บาบาแสดงให้เห็นวิธีการอันชาญฉลาดมากมาย ชีพบาบาในการดูแลของบรรพมา นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก! แม้แต่ชื่อก็ยังเป็น ‘ราชาโยคะที่ง่ายดายและความรู้ที่ง่ายดาย’ พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านบอกลูกเกี่ยวกับความลับของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของทั้งโลก นี่ก็ยังเป็นเรื่องของเสียวินาทีด้วยเช่นกัน ลางร้ายของพระเสาร์กำลังเปลี่ยนแปลง และเวลานี้ลางของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือชาวบาร์ต พ่อพูดว่า โอ้ ลูกๆ รับพรจากพ่อเพื่อที่บาปเป็นกองๆ ของลูกจะถูกขจัดทิ้งไปได้ จงฝึกฝนการจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า ขณะกำลังนั่ง เดินและเคลื่อนไหวไปมา จงจดจำฉัน พ่อผู้เป็นที่รักที่สุด จงนมรดกที่พ่อให้ลูกๆ สิ! ดังนั้น ลูกควรเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การรับสิทธิ์ในพรจากแม่และพ่อ ผู้เดียวนั้น(บรรพมา)ก็เคยรับสิทธิ์ในพรมากมายจากพ่อทางโลกของเขา เขารับใช้พ่อของตนเองอย่างมากมาย ในเวลาสุดท้าย พ่อของ

เขาพูดว่า พาพ่อไปอยู่ที่กาฬด้วยเถิด บาบาก็พูดว่า ได้ครับ ไปกันเลย เขาให้พ่อพักอยู่ที่นั่น พร้อมกับคนใช้และให้ทุกสิ่งทุกอย่าง ที่นั่นเขาเติมเต็มทุกความปรารถนาของพ่อของเขา ดังนั้นบาบาจึงได้รับพรจากพ่อของเขา ท่านรับใช้ทุกคน ดังนั้นท่านจึงได้รับพร พรจากแม่และพ่อทำให้ลูกก้าวหน้าไปได้ เวลานั้นเป็นเรื่องของการไร้ชีวิตจำกัด ดังนั้น จงมาเป็นลูกที่มีค่า และรับสิทธิ์ในพร จงทำตามศรัทธา และแสดงหนทางให้แก่ทุกคนอย่างต่อเนื่อง ชาวบารัตกลายเป็นนายของสวรรค์ เวลานั้นบาบามาเพื่อให้มรดกแก่ลูก ท่านพูดว่า เพียงแค่จดจำพ่อ และอย่าติดกับอยู่ในรูปและนามของใคร จงมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จดจำพ่อ และเรือของลูกจะข้ามฟาก ลูกเคยร้องเพลงว่า ท่านคือแม่และพ่อ และฉันเป็นลูกของท่าน แม่และพ่อนั้นกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกในเวลานี้ บาบา แน่ใจว่าท่านมาเมื่อวงจรที่แล้ว และท่านก็จะมาแบบนี้ทุกวงจรอย่างต่อเนื่อง เราเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ คนอื่นไม่รู้ ลูกมาเพื่อรู้จักวงจร 84 ชาตเกิด เดียวนี้ อย่าประมาทต่อการรับสิทธิ์ในพรจากพ่อ เหล่านี้คือพรที่มีพลังอย่างมาก บาบาวจะทำให้อุภยาเป็นนายของโลก แล้วท่านก็จะไปนั่งอยู่ในดินแดนนิพพาน ท่านเองนั้นไม่ได้มีประสบการณ์กับความทุกข์ของโลกนั้น อัจชะ พ่อพูดว่า พ่อจะบอกลูกเกี่ยวกับรายละเอียดอะไรก็ได้เล่า เพียงแค่ทำความเข้าใจกับคำเหล่านี้ ลูกลืมจดจำพ่อ ดังนั้นจงผูกเงื่อนเอาไว้เพื่อเตือนตนเอง ผู้คนจะผูกเงื่อนเอาไว้เพื่อเตือนตนเองไม่ให้ลืมทำอะไรบางอย่าง ดังนั้น ลูกเองก็ต้องไม่ลืมสิ่งนี้ด้วย ผู้ที่เปิดศูนัยจะได้รับพรมากมาย ผู้คนจดจำผู้ก่อตั้งสวรรค์อย่างมากมายว่า โอ พระเจ้า พ่อ โปรดเมตตาดันด้วยเถิด ท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิต และเป็นผู้ประทานความสงบให้กับทุกคน ดูสิว่า พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและรับใช้ลูกอย่างไร ท่านทำให้ลูกสูงส่งที่สุด ไม่มีใครระลึกได้ว่า พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นอะไร พ่อปรากฏตัวในงานรับใช้ของลูกๆ ท่านไร้ความหยิ่งทะนงที่สุด มีลูกอยู่หลายประเภทแต่พ่อก็พูดว่า ฆะตากรรมของพวกเขาลูกกำหนดไว้เช่นนั้น พ่อพูดว่า การแสดงของพ่อดำเนินไปเหมือนที่เคยเป็นในวงจรที่แล้ว คานธีและเนรูเองก็เคยต้องการให้ที่นั่นเป็นรัฐบาลเดียวที่ทรงอำนาจ เวลานั้นพ่อกำลังทำงานนั้นให้สำเร็จ ผู้คนจะค่อยๆมารับรู้อะไรนี้แต่นั่นก็จะสายเกินไป เมื่อลูกเข้าสู่สภาพเหนือบ่วงกรรมของตนเอง ร่างกายก็จะอยู่ไม่ได้ ผู้ที่มาในเวลาสุดท้ายจะต้องทำความเพียรพยายามที่ดีมาก อย่างไรก็ตาม ผู้ที่มาในเวลาสุดท้ายจะไปเร็วมาก อัจชะ..

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดจนมีสติกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงทำตามศรัทธาของพ่ออย่างเต็มที่ และมาเป็นมือขวาของท่าน เป็นผู้ที่มีศีลธรรมจรรยาอย่างสมบูรณ์ จงมาเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ของพ่อ

2. พรจากแม่และพ่อจะทำให้ลูกสามารถก้าวหน้าไปได้ ดังนั้น จงเป็นผู้ที่เชื่อฟัง และรับสิทธิ์ในพรเหล่านั้น จงไร้ความหยิ่งทะนงเช่นเดียวกับพ่อ

พร: ขอให้ลูกมีความรักต่อยกย่ำๆ และสะสม 3 รูปแบบของงานรับใช้ทั้งหมดด้วยความคิด คำพูดและการกระทำ ในบัญญัติของการสะสมของลูก
บัพดาตามีบัญญัติของการสะสมของ 3 รูปแบบของงานรับใช้ของลูกทั้งหมด ผู้ที่มีความรักต่อยกย่ำจะให้ความร่วมมือเสมอในงานรับใช้ด้วยความคิด คำพูดและการกระทำของพวกเข และด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของพวกเข มี 100 คะแนนสำหรับแต่ละบัญญัติ ถ้าบางคนมีหน้าที่ของการรับใช้ด้วยคำพูด เปอร์เซ็นต์ของการรับใช้ด้วยความคิดและการกระทำ ของพวกเขาไม่ควรน้อยไปกว่านั้นเลย การรับใช้ด้วยคำพูดนั้นง่ายดาย แต่การรับใช้ด้วยจิตใจเป็นเรื่องของการใส่ใจและการรับใช้ด้วยการกระทำไม่ใช่เป็นเพียงการรับใช้ด้วยร่างกาย แต่การมีสายใยความสัมพันธ์กับผู้ที่อยู่ในชุมชนจะถูกสะสมในบัญญัติของการกระทำด้วยเช่นกัน

คติพจน์: จงเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง เป็นนายของตนเอง และรู้วิธีที่จะปกครองตนเองไม่ใช่ผู้ที่ปกครองมิตรร่วมทางชีวิตของเขา

*** โอม ขานติ ***

รูปในทางปฏิบัติของการหล่อเลี้ยงของพระเจ้าและพลังของการเปลี่ยนแปลงคือชีวิตโยคีที่ง่ายตาย

วันนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งบัพดาตาได้เห็นเส้นสามเส้นของโชคที่สูงส่งสามประเภทบนหน้าผากของลูกแต่ละคน ถึงอย่างไรโชคของลูกแต่ละคนก็สูงส่งที่สุดอย่างสม่ำเสมออยู่แล้ว แต่สามเส้นนั้นเปล่งประกายเป็นพิเศษในวันนี้ หนึ่งคือเส้นแห่งโชคของการหล่อเลี้ยงของพระเจ้า สองคือเส้นแห่งโชคของการศึกษาที่สูงส่งที่สุดนี้ สามคือเส้นแห่งโชคของการได้มาซึ่งคำแนะนำและแนวทางที่สูงส่งที่สุดในชีวิตนี้ไม่ว่าทางโลกหรือทางจิต ลูกทุกคนได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งสามประการนี้ในชีวิตของลูก: ลูกได้รับการหล่อเลี้ยง คำสอน และแนวทางด้วยเช่นกัน ด้วยสามเส้นนี้ ลูกๆ แต่ละดวงวิญญาณได้กลายเป็นเครื่องมือในการสร้างปัจจุบันและอนาคตของตนเอง ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งได้รับการหล่อเลี้ยงจากใคร? ลูกกำลังได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยการหล่อเลี้ยงของพระเจ้าในทุกวินาที เช่นที่พระเจ้าเป็นผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ดังนั้น การหล่อเลี้ยงของพระเจาก็สูงส่งเช่นเดียวกัน ใครที่มีค่าควรแก่การหล่อเลี้ยงของพระเจ้านี้ และมีกี่คนที่มีค่าควรกับสิ่งนี้? ดวงวิญญาณของทั้งโลกพูดว่า "พ่อ" แต่พวกเขาไม่ได้มีค่าควรแก่การหล่อเลี้ยงหรือการศึกษานี้ ในขณะที่ลูกดวงวิญญาณจำนวนน้อยนิดที่มีค่าควรกับโชคนี้ ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงของพระเจ้าในแต่ละวงจร ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงของพระเจ้านี้ในแต่ละวงจรเพียงในช่วงเวลาสั้นๆ เท่านั้น ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงของเทพและการหล่อเลี้ยงของมนุษย์เป็นเวลาหลายชาติเกิด แต่การหล่อเลี้ยงที่สูงส่งนี้ไม่สามารถได้รับอีกถ้าไม่ได้รับในเวลานี้ ลูกมีประสบการณ์ว่าเส้นที่สูงส่งของโชคที่สูงส่งนั้นเปล่งประกายบนหน้าผากของลูกหรือไม่? ลูกปรารถนาที่จะได้มาซึ่งบางสิ่งตลอดไปหรือเพียงบางเวลาเท่านั้น? ดังนั้นความเพียรพยายามที่จะได้มาควรเป็นไปตลอดเวลาหรือบางครั้งเท่านั้น? ควรจะจริงจังอย่างสม่ำเสมอ หรือบางครั้งควรธรรมดาและบางครั้งก็จริงจัง? สถานการณ์ในทางปฏิบัติคืออะไร? มีความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ลูกปรารถนาและสิ่งที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติใช่หรือไม่? ในความเป็นจริงลูกคิดเกี่ยวกับบางสิ่งอย่างมาก แต่ลูกไม่ได้รับรู้สำนึกของลูกไว้มากเท่าที่ควร ลูกต้องกลายเป็นตัวของการคิด (โสชนา สวารูป - คนที่เฝ้าแต่คิดอยู่ตลอดเวลา) หรือเป็นตัวของการสำนึก (สมฤติ สวารูป)? ลูกคือผู้ที่กลายเป็นตัวของการสำนึกใช่หรือไม่? ดังนั้นจงเก็บสิ่งหนึ่งไว้ในความตระหนักรู้ของลูกว่า ใครปลุกลูกในเวลาอมฤต? ความรักของพ่อปลุกลูก ตอนเริ่มต้นของวันนั้นสูงส่งมาก! และพ่อเองก็เรียกลูกให้เฉลิมฉลองการพบปะ! ท่านมีการสนทนากับใจถึงใจกับลูกและเติมพลังให้กับลูก ดังนั้นตอนเริ่มต้นของทุกวันจึงสูงส่งมาก ลูกตื่นขึ้นมาด้วยความรักของพ่อหรือบางครั้งลูกตื่นขึ้นมาเพราะลูกบึ้งคับ? ในความเป็นจริง เป็นเพลงแห่งความรักที่ปลุกลูก จากเวลาอมฤต พ่อเรียกลูกและปลุกลูกด้วยความรักอย่างมากมาย ลูกที่แสนหวาน ลูกที่น่ารัก มา! ท่านปลุกลูกและเรียกลูกด้วยความรักอย่างมากมาย ดังนั้นลองจินตนาการดูว่า ตอนกลางและตอนจบของใครบางคนที่มีการเริ่มต้นที่สูงส่งเช่นนั้นจะเป็นอย่างไร! จะสูงส่งใช่หรือไม่?

บัพดาตาเห็นว่าลูกได้รับโชคของการหล่อเลี้ยงในเวลาปัจจุบันมากเพียงใด ดังนั้นลูกได้รับคุณประโยชน์มากเท่ากับที่ลูกมีการบรรลุผลหรือไม่? ในความฝันของลูกก็เช่นกัน ลูกไม่เคยคิดว่าลูกจะมีค่าควรกับโชคเช่นนั้น สิ่งนั้นอยู่เหนือความคิดของลูก แต่ถึงกระนั้นลูกก็ได้มาซึ่งสิ่งนั้นอย่างง่ายตายมาก! รูปในทางปฏิบัติของการหล่อเลี้ยงของความรักของพ่อคือชีวิตโยคีที่ง่ายตาย ใครก็ตามที่ลูกมีความรัก ลูกจะไม่สามารถทนเห็นหรือได้ยินว่าคนๆ นั้นอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากหรือผ่านบางสิ่งที่ยากลำบากได้ ดังนั้นพ่อจึงทำให้สิ่งที่ยากเป็นสิ่งที่ง่ายตายด้วยเช่นกันใช่หรือไม่? เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นขอให้ความเร็วของความพยายามของลูกเข้มข้นอย่างสม่ำเสมอ หากวันนี้ความเพียรพยายามของลูกดีมาก ในขณะที่วันพรุ่งนี้เปอร์เซ็นต์ของความพยายามนั้นลดลงเล็กน้อย ลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าง่ายตายอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? แล้วใครที่ทำให้สิ่งนั้นยากตลอดเวลา? ลูกเองทำให้สิ่งนั้นยากใช่ไหม? ดังนั้นเหตุผลคืออะไร? ลูกมีนิสัยชอบคิด และบางครั้งลูกเก็บซ่อนสสารของการเป็นตัวของการสำนึกที่ปรากฏออกมาและบางครั้งก็หลอมรวมกัน ดังนั้นตัวของการสำนึกคือตัวของพลัง ตัวของการคิดไม่ใช่ตัวของพลัง สำนึกคือพลัง แล้วเหตุใดลูกถึงหลงลืม? ลูกถูกบึ้งคับด้วยนิสัยของลูก หากลูกไม่เข้มแข็ง (majboot) แล้วลูกจะถูกบึ้งคับ (majboor) เมื่อลูกเข้มแข็งแล้ว จะไม่มีการบึ้งคับใดๆ เพราะนิสัยดั้งเดิมของลูกไม่ใช่นิสัยที่หลงลืม ลูกคือดวงวิญญาณเทพที่ได้รับรางวัลของการเป็นตัวของการสำนึก ลูกไม่ได้พยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึง แต่ลูกได้มาซึ่งรางวัลของการเป็นตัวของการสำนึก ดังนั้น ลูกมีชีวิตในทางปฏิบัติของการเป็นตัวของการสำนึกในตอนเริ่มต้น และเมื่อลูกดวงวิญญาณที่คงอยู่ตลอดไปลงมาจากอาณาเขตสูงสุดแล้วชั้นสสารของลูกดวงวิญญาณพิเศษจะเป็นชั้นสสารของตัวของการสำนึกโดยอัตโนมัติ ในเวลาสุดท้ายในยุคบรรจบพบกันก็เช่นกันลูกกลายเป็นตัวของการสำนึกใช่ไหม?

ดังนั้นเป็นนิรันดร์ในตอนเริ่มต้นและตอนสิ้นสุด ในช่วงของรูปกาลเวลาทั้งสามลูกเป็นตัวของสำนักกู การหลงลืมคือตอนกลาง มันมาในตอนกลาง ดังนั้นนั่นคือดวงวิญญาณ" ดังนั้นรูปดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปควรจะงายตายหรือรูปตอนกลางควรจะงายตาย? ลูกกำลังคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ว่า "ใช่ ฉันเป็นดวงวิญญาณ" แต่มีความแตกต่างระหว่างสิ่งนั้นและการปฏิบัติตน ในการมองเห็นและการพูดอย่างเป็นตัวของสำนักกู ดังนั้น จงมีสำนักกูของการเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ที่จะได้รับการหล่อเลี้ยงของพระเจ้า

เมื่อปัทมาดาตรวจสอบชาร์ทของลูก บางครั้งเส้นก็สูงและบางครั้งเส้นก็ต่ำ บางครั้งก็มีรอยเปื้อนและบางครั้งเส้นนั้นก็ตรง บางครั้งไม่มีรอยเปื้อนบนกระดาษของชีวิตของลูก แต่ในบางเวลาที่ไม่มีความสนใจนอกจากรอยเปื้อน ที่ละเส้น เส้นที่สองแล้วก็เส้นที่สาม: ทั้งหมดที่ลูกมองเห็นคือรอยเปื้อน เพราะเหตุใด? ลูกทำความเข้าใจผิด แต่ถึงแม้หลังจากทำความเข้าใจผิด ลูกก็ยังคงคิดถึงสิ่งนั้นต่อไป "ทำไม? อะไร? อย่างไร? มันไม่ควรเป็นเช่นนั้น มันควรเป็นอย่างนี้" ลูกไม่ได้ทั้งสถานการณ์นั้นไว้แต่อย่างใด สถานการณ์ทั้งลูกและจากไป แต่ลูกไม่ปล่อยจากสถานการณ์นั้น จากนั้นตราบเท่าที่ลูกกลายเป็นตัวของความคิดเหล่านั้น ลูกก็จะไม่กลายเป็นตัวของสำนักกูอย่างถูกต้อง และรอยเปื้อนก็จะเริ่มสะสมรอยขึ้นเรื่อยๆที่รอย ช่วงระยะเวลาของข้อสอบนั้นสั้นมาก แต่เนื่องจากการมีชั้นสการของการมีความคิดที่ไร้สาระ ลูกจึงเพิ่มระยะเวลาของข้อสอบ ทันทีที่วินาทีนั้นผ่านไป ให้สภาพของลูกเป็นอิสระจากความคิดที่ไร้สาระหรือไร้ประโยชน์ใดๆอย่างสิ้นเชิง เวลานี้ให้ชั้นสการนี้ปรากฏออกมา ลูกรู้วิธีที่จะเป็นอิสระจากความคิดที่เป็นบาปหรือไม่? โดยการเก็บโชคที่สูงส่งไว้ในสำนักกูของลูก ลูกจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ นำการหล่อเลี้ยงของพระเจ้าเข้ามาสู่สำนักกูของลูกอย่างสม่ำเสมอ ลูกรู้วิธีที่จะฟัง ลูกรู้วิธีที่จะคิด แต่อะไรคือความแตกต่าง? ปัทมาดายังคงเฝ้าดูเกมของลูกๆต่อไป ลูกตรวจสอบเกมที่ลูกเล่นตลอดทั้งวันในตอนกลางคืนหรือไม่? ของเล่นของมายานี้หน้าดึงดูดมาก ลูกเริ่มเล่นกับของเล่นของมายา ในตอนแรกมายาเล่นกับลูกด้วยความรักอย่างมากมาย แล้วหลังจากที่เธอก็เอาชนะลูกในการเล่นเกม ลูกจึงรู้สึกตัวอีกครั้ง ลูกส่วนใหญ่มีความอ่อนแออย่างหนึ่งในพลังหนึ่งโดยเฉพาะ ลูกก้าวไปได้ดีมาก บางครั้งลูกเดิน และบางครั้งลูกก็โอบยบิน ลูกยังคงก้าวต่อไป แต่ในขณะที่โอบยบิน ลูกลงมาทำไม? อะไรคือสาเหตุหลักสำหรับสิ่งนี้? มีความอ่อนแอในพลังของการเปลี่ยนแปลง ลูกเข้าใจเมื่อบางสิ่งไม่ถูกต้อง แต่แม้ว่าลูกจะเข้าใจ ลูกก็ขาดความสามารถในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น ลูกได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชีวิตบราห์มินของลูก และมีลูกคนไหนจะพูดว่าลูกไม่ใช่บราห์มินหรือไม่? ลูกทุกคนเขียนชื่อของลูกว่าอะไร? ลูกเขียนว่าบีเคใช่ไหม? ลูกคิดว่าตนเองเป็นบราห์มินใช่หรือไม่? พลังของการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับข้อสอบที่เข้ามาในชีวิตบราห์มิน เมื่อลูกมีความคิดที่ไร้ประโยชน์ ลูกเข้าใจว่าสิ่งเหล่านั้นไร้ประโยชน์ แต่เช่นเดียวกับที่ที่กำลังมหาศาลในแม่น้ำหรือมหาสมุทร ดังนั้นการไหลของความคิดที่ไร้ประโยชน์ก็รวดเร็วมากที่ความคิดเหล่านั้นดึงดูดไว้ ไม่ว่าลูกจะพยายามหยุดความคิดเหล่านั้นมากแค่ไหน ความคิดเหล่านั้นก็ยังคงไหลต่อไป ลูกเข้าใจและลูกก็คิดเช่นกันว่าสิ่งนั้นไม่ถูกต้อง ลูกเข้าใจว่าสิ่งนั้นทำให้เกิดการสูญเสียมากมาย แต่ลูกยังคงไหลไปกับการคิดเหล่านั้นต่อไป อะไรคือสาเหตุสำหรับสิ่งนี้? การขาดพลังของการเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงพิเศษประการแรกคือการเปลี่ยนแปลงรูปของลูก มองดูการเปลี่ยนแปลงแรกของรูปของลูก คือ ฉันไม่ใช่ร่างกาย แต่เป็นดวงวิญญาณ นี่คือการเปลี่ยนแปลงแรกของรูปของลูก ตรวจสอบสิ่งนี้: เมื่อมีพลังอันแรงกล้าของจิตสำนึกที่เป็นร่าง ลูกสามารถทำให้ตนเองมั่นคงในสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณได้หรือไม่ หรือลูกไหลออกไป? ถ้าพลังของการเปลี่ยนแปลงถูกใช้ในหนึ่งวินาที จะช่วยประหยัดเวลาและความคิดของลูกได้มาก จากสิ่งที่สูญเสียไป สิ่งเหล่านั้นจะได้รับการสะสมในวิธีที่ดีที่สุด

พลังการเปลี่ยนแปลงแรกคือพลังของรูปและของธรรมชาติของลูก ธรรมชาติเก่าหลอกลวงลูกในชีวิตของความเพียรพยายามของลูก ลูกแม้กระทั่งเข้าใจว่าธรรมชาติของลูกไม่ถูกต้อง และสิ่งนั้นก็หลอกลวงลูกเป็นครั้งคราว ลูกเข้าใจสิ่งนี้ แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ลูกก็ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของธรรมชาติของลูก แล้วเพื่อพิสูจน์ตัวเอง ลูกพูดว่า "ฉันไม่ใช่เจตนาของฉัน ธรรมชาติของฉันเป็นอย่างนั้น ฉันไม่ได้ปรารถนาสิ่งนั้น แต่ธรรมชาติของฉันเป็นอย่างนั้น" ชาติเกิดของลูกเปลี่ยนไป ลูกกลายเป็นบราห์มิน และดังนั้นชาติเกิดของลูกจึงเปลี่ยนไปใช่หรือไม่? ความสัมพันธ์ของลูกเปลี่ยนไป พ่อของลูกเปลี่ยนไป แม่ของลูกเปลี่ยนไป ครอบครัวของลูกเปลี่ยนไป แต่ธรรมชาติของลูกไม่ได้เปลี่ยน แล้วลูกใช้คำพูดที่ดูดีอะไร? "ธรรมชาติของฉันเป็นอย่างนั้น" ดังนั้น ความอ่อนแอแรกคือการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของลูก ประการที่สองคือการเปลี่ยนแปลงธรรมชาติของลูก ประการที่สามคือการเปลี่ยนแปลงความคิดของลูก เปลี่ยนแปลงสิ่งที่ไร้ประโยชน์ให้เป็นสิ่งที่มีพลังภายในหนึ่งวินาที หลายคนคิดว่ามันเป็นเพียงพายุครึ่งชั่วโมง ที่มันอยู่ได้ไม่นานเพียงแค่ครึ่งชั่วโมงเท่านั้น มันคงอยู่ 15 นาทีเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นครึ่งชั่วโมงหรือ 15 นาที ความอ่อนแอเป็นเวลา 15 นาทีหรือครึ่งชั่วโมงก็จะสร้างชั้นสการ เมื่อใครบางคนมีความอ่อนแอทางร่างกายครั้งแล้วครั้งเล่า เขาก็อ่อนแอตลอดเวลา ดังนั้น 15 นาทีจึงไม่

ใช้เรื่องเล็ก แต่ละวินาทีของยคุบรรจบพบกันเท่ากับหลายปี ดังนั้นอย่าได้ไม่ระมัดระวังในลักษณะนี้ "สิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่เป็นเวลานาน" แต่ลูกสูญเสียไปมากเท่าใด? เมื่อลูกพูดถึงหลายล้านในหนึ่งก้าว ลูกจะก้าวได้กี่ก้าวใน 15 นาที และลูกจะสูญเสียไปถึงี่ล้าน? ลูกเก็บบัญชีสะสมของลูกไว้ดีมากและคิดว่า ลูกสะสมหลายล้านในทุกย่างก้าว ดังนั้นลูกควรเก็บบัญชีของการสูญเสียและสิ่งที่ลูกสูญเสียด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามชั้นสการ์ก็ตั้งรังลูกแม้กระทั่งจะขัดกับความปรารถนาของลูกก็ตาม อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าจะอยู่ในรูปของชั้นสการ์ ดังนั้นจงเปลี่ยนแปลงชั้นสการ์ของลูก! อย่าเพียงแค่คิด "ฉันไม่ควรทำสิ่งนี้ ฉันจะทำอะไรได้?" อย่าพูดว่า "ฉันจะทำอะไรได้?" คิดและทำสิ่งนั้นในทางปฏิบัติ ลูกพูดว่าลูกต้องใส่ชุดฟูลสต็อปกับอดีต ลูกให้ความรู้ที่แก่กันและกันไหม? เมื่อมีใครบางคนมาบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น ลูกจะพูดว่า "ไม่เป็นไร เพียงแค่ใส่ชุดฟูลสต็อป! อย่างไรก็ตาม ลูกใส่ชุดฟูลสต็อปหรือไม่? ในการที่จะใส่ชุดฟูลสต็อป ลูกต้องการพลังใจ? พลังของการเปลี่ยนแปลง ผู้ที่มีพลังของการเปลี่ยนแปลงจะบริสุทธิ์ อ่อนโยน และถ่อมตนอยู่เสมอ บัพาดาบอกลูกก่อนหน้านี้เช่นกันว่า ผู้ที่สามารถหลอหลอมตนเองได้คือทองแท้ สิ่งซึ่งบอกของผู้ที่เป็นทองแท้คือพวกเขาสามารถหลอหลอมตนเองได้ ดังนั้นตรวจสอบว่าลูกสามารถใช้พลังของการเปลี่ยนแปลงในเวลาที่เป็นได้หรือไม่ หรือว่าลูกยังคงคิดถึงสิ่งนั้นต่อไปเรื่อยๆหลังจากเวลาที่เป็นนั้น ลูกต้องเพิ่มพลังของการเปลี่ยนแปลง ผู้ที่มีพลังของการเปลี่ยนแปลงเป็นที่รักของทุกคน พวกเขาจะมีความง่ายดายในความคิดของพวกเขา ขณะที่ลูกก้าวหน้าไป ลูกอยู่อย่างซื่อตรงในงานรับใช้หรือไม่? อุปสรรคจะใช้รูปแบบใดแม้กระทั่งในงานรับใช้? "ความคิดเห็นของฉัน, แผนของฉันและงานรับใช้ของฉันนั้นดีมาก แล้วทำไมความคิดเห็นของฉันจึงไม่ได้รับการยอมรับ?" บุคคลเช่นนี้จะเรียกว่าเป็นทองแท้หรือไม่? เมื่อมีจิตสำนึกของ "ของฉัน" ก็หมายความว่ามัลลอลยปะปนอยู่ด้วย ดังนั้น เมื่อมัลลอลยปะปนเข้ากับทองแท้แล้ว ทองนั้นยังคงเป็นทองแท้หรือไม่? ทองนั้นมีคุณค่าใดหรือไม่? ดังนั้นก็มีความแตกต่างอย่างมากมาย ในสิ่งนี้เช่นกันลูกต้องพิจารณาถึงเวลาและบรรยากาศด้วย เป็นเรื่องที่ย่ายดายที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องใหญ่ แต่ลูกต้องเข้าใจเวลาและบรรยากาศในทุกสถานการณ์ ทุกความสัมพันธ์ และทุกสายใย แล้วนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในตนเอง นี่คือการหมายของการเป็นอันดับหนึ่ง อย่าได้คิดว่า: ผู้นี้ควรเข้าใจด้วย ผู้นี้ควรเปลี่ยนแปลงตนเองด้วย ทำไมฉันเป็นคนเดียวที่จะต้องเปลี่ยนแปลงตนเอง? ผู้ที่ริเริ่มคืออรุณ หากลูกเปลี่ยนแปลงตนเองในสิ่งนี้แล้วการเปลี่ยนแปลงนี้คือสิ่งซึ่งบอกของการได้รับชัยชนะ ลูกเข้าใจไหม? อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณทุกหนทุกแห่งที่เป็นที่เป็นตัวของสำนึกผู้ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตนเองภายในหนึ่งวินาทีด้วยพลังของการเปลี่ยนแปลง ถึงดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ที่สัมผัสว่าโยคะนั้นง่ายดายอย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่คงความจริงจังและความกระตือรือร้นในการอยู่อย่างใกล้ชิดและกลายเป็นเช่นเดียวกับพ่ออยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณทั้งหมด ด้วยความรัก การจดจำระลึกถึง และนมัสตจากบัพาดา

ผู้เป็นครู: ครูทั้งหมดเป็นตัวของความรู้และตัวของการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ เช่นที่พ่อมาอย่างเป็นครูนั้นใด ลูกก็เป็นครูที่เป็นเครื่องมือเช่นเดียวกับพ่อฉันนั้น ลูกไม่ได้เป็นเหมือนพ่อแต่ลูกเป็นครูที่เป็นเครื่องมือ ดังนั้น คุณสมบัติพิเศษของผู้เป็นครูคือพวกเขามีความรู้ลึกซึ้งของการเป็นเครื่องมือและการถ่อมตน ครูที่ประสบความสำเร็จคือผู้ที่มีธรรมชาติที่บริสุทธิ์และสะอาด เวลาที่ขีดเส้นใต้การมีธรรมชาติที่บริสุทธิ์และสะอาดโดยเฉพาะ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นขอให้ธรรมชาติของลูกบริสุทธิ์และสะอาดอยู่เสมอ ธรรมชาติที่บริสุทธิ์และสะอาดนี้คือสิ่งซึ่งบอกของความถ่อมตน ดังนั้นเวลานี้ขีดเส้นใต้ "ธรรมชาติที่บริสุทธิ์และสะอาด" เยือกเย็นอย่างสมบูรณ์ ค่ายกย่องของความเยือกเย็นได้รับการจดจำในรูปของเทพแห่งความเยือกเย็น การมีธรรมชาติที่สะอาดบริสุทธิ์หมายถึงการมีธรรมชาติที่เยือกเย็น สถานการณ์อาจเป็นสถานการณ์ที่บีบบังคับ แต่หากลูกยังคงความบริสุทธิ์และเยือกเย็นแล้ว ลูกก็จะเรียกได้ว่าเป็นครูที่ประสบความสำเร็จ แล้วบัพาดา กำลังทำให้ลูกขีดเส้นใต้อะไรแม้กระทั่งในเวลา? ธรรมชาติที่บริสุทธิ์และสะอาด ลูกเข้าใจไหม? อัจชะ

คำถาม: อะไรคือสมบัติที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดซึ่งความรู้และโยคะสามารถเปิดเผยได้?

คำตอบ: สมบัติที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือความสุข ไม่ว่าลูกจะมีความรู้และโยคะมากเพียงใด หากลูกยังไม่บรรลุความสุขแล้ว ความรู้นั้นก็ไม่ถูกต้อง ไม่ว่าสถานการณ์จะมาเป็นไรก็ตาม ความสุขของลูกต้องไม่หายไป ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าที่ไม่สูญสลายนี้จากพ่อที่คงอยู่ตลอดไป ดังนั้นความสุขของลูกจึงไม่มีวันหายไป หากลูกมีโยคะแต่ไม่มีความสุขแล้ว แสดงว่าโยคะของลูกไม่ถูกต้อง เมื่อคนอื่นเห็นความสุขของลูก ให้พวกเขาถามลูกว่าลูกได้รับอะไร นี่คือนิยามที่จะเปิดเผยความรู้และโยคะ

คำถาม: ด้วยความรักใจที่อุปสรรคของลูกสามารถจบสิ้นลงได้อย่างง่ายดาย?

คำตอบ: พ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น: อยู่อย่างดูดซับอยู่ในความรักนี้ และจะไม่มีอุปสรรคใดๆหลงเหลืออยู่ เมื่อมีอุปสรรคความรักก็ยอมไม่มี ปลอยให้อุปสรรคเข้ามา แต่อุปสรรคเหล่านั้นจะต้องไม่มีอิทธิพลต่อลูก เมื่อลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีอิทธิพล ก็ไม่มีอะไรสามารถมีอิทธิพลต่อลูกได้ ไม่ว่าใครจะพยายามซ่อนดวงอาทิตย์มากเพียงใด ก็ไม่สามารถซ่อนได้ ดวงอาทิตย์ก็ยังส่องแสงอย่างสม่ำเสมอ ในทำนองเดียวกัน ไม่มีสิ่งใดสามารถมีอิทธิพลหรือดึงดวงวิญญาณที่มีอิทธิพลเข้ามาได้ เป็นของพ่อผู้เดียวตลอดไปและไม่มีใครอื่น และจงดูดซับอยู่ในความรักนี้ นี่คือการประสพการณ์พิเศษของยุคบรรจบพบกัน

พร: ขอให้ลูกมีความรักที่คงอยู่ตลอดไปและสัมผัสกับสภาพที่โอบรับด้วยลิฟต์แห่งความรัก เพื่อที่จะได้รับการหลุดพ้นจากความลำบากตรากตรำ จงมีความรักต่อพ่อ ความรักที่คงอยู่ตลอดไปนี้จะกลายเป็นลิฟต์ที่ไม่สูญสลายและให้ประสบการณ์ของสภาพที่โอบรับกับลูก อย่างไรก็ตาม หากมีความไม่ระมัดระวังในความรักของลูก ลูกจะไม่สามารถได้รับกระแสจากพ่อได้ และลิฟต์นี้จะไม่ทำงาน เช่นที่เมื่อแสงสว่างและการเชื่อมต่อหยุดลง ลูกจะไม่สามารถมีความสุขจากลิฟต์ได้ ในทำนองเดียวกัน เมื่อมีความรักเล็กน้อย ลูกก็สัมผัสว่าต้องทำงานหนัก ดังนั้นจงมีความรักที่คงอยู่ตลอดไป

คติพจน์: โอบรับต่อไปด้วยความเร็วที่รวดเร็วในยานพาหนะแห่งความคิดที่บริสุทธิ์และสติปัญญาอันสูงส่ง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มนุษย์ที่ไม่มีความบริสุทธิ์นั้นไร้ประโยชน์ ดังนั้นลูกต้องช่วยโดยการกลับมาบริสุทธิ์ และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ด้วย
- คำถาม:** หากลูกขาดศรัทธาใดที่ชีวิตของลูกจะถูกทำลายแทนที่จะเจริญรุ่งเรือง
- คำตอบ:** หากลูกไม่มีศรัทธาว่าพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดกำลังสอนลูกอยู่ ลูกมาที่นี่เพื่อศึกษาความรู้และโยคะ และประกาศสิทธิ์ในมรดก ชีวิตของลูกจะถูกทำลาย การมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้หมายถึงการตัดเส้นโชคของลูก เหตุนี้เองจึงมีชัยชนะอยู่ในศรัทธา พ่อวางผู้เป็นแม่ไว้เบื้องหน้า ไม่มีเรื่องของความอิจฉาริษยาในสิ่งนี้ ลูกๆ ไม่ควรมีความสงสัยหรือสำนึกที่เป็นร่างใดๆ ในสิ่งนี้
- เพลง:** ใครมาที่ประตูดิจใจของฉันพร้อมกับเสียงกระดิ่งข้อเท้า

โอมชานติ ลูกๆ พุดสิ่งนี้ บาบอธบายว่า พ่อไม่ได้อยู่ในรูปของเทพที่มีตัวตนหรือละเอียดอ่อน พ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด เป็นดวงวิญญาณที่พุดสิ่งนี้ มีเพียงคำเดียวที่เติมให้กับดวงวิญญาณคือสูงสุดเท่านั้น นั่นคือ พระเจ้า มีคำสรรเสริญของพระเจ้าผู้เดียวที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหลายจดจำ นี่ลูกเรียกว่าโลกมนุษย์ เวลานั้นเป็นอาณาจักรของราวัน ชุมหมปีศาจ ชุมหมที่สร้างความทุกข์ให้กันและกัน ใครกำลังอธิบายสิ่งนี้ ผู้เดียวที่ดวงตาคู่นี้จำท่านไม่ได้ ดวงวิญญาณจำท่านด้วยสติปัญญาเมื่อพ่อทำให้เขาจำได้ว่า ลูกคือลูกๆ ของพ่อ เช่นที่ลูกเป็นดวงวิญญาณ พ่อก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกัน แต่เพราะพ่อเป็นพ่อ พ่อจึงถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นจึงมีการกล่าวว่า พระเจ้าพุด จะไม่มีการกล่าวว่า พระเจ้าบราห์มาพุด มีคำกล่าวว่า ขอคารวะต่อเทพบราห์มา ขอคารวะต่อเทพวิษณุ พ่อผู้เดียวนี่พุดเองว่า โอ ลูกๆ พระเจ้าข้าพุดว่า พ่อคือพระเจ้าของทุกคน ทุกคนจดจำพ่อ พ่อผู้เดียวที่จะทำให้ลูกทั้งหลายมีความสุขและความสงบอย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้ไม่ใช่แค่พุดเท่านั้น พวกเขาให้รางวัลแก่ผู้คนว่า บุคคลผู้หนึ่งผู้นี้เป็นผู้นำในการก่อตั้งความสงบ ที่นี้ไม่ใช่เรื่องของมนุษย์ พ่อคือผู้ที่ให้รางวัลแก่มนุษย์ทุกคน ลูกกำลังก่อตั้งความบริสุทธิ์ ความสงบและความรุ่งเรืองด้วยการทำตามศรัทธา ลูก ผู้ที่กลายเป็นผู้ช่วยจะได้รับมรดกแห่งความสงบ ความบริสุทธิ์และความรุ่งเรืองเหมือนที่ลูกได้ทำในวงจรที่แล้ว ลูกไม่สามารถวาดภาพที่ถูกต้องของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้อย่างแม่นยำ บราห์มามีรูปที่ละเอียดอ่อน ลูกจะถ่ายภาพดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่เป็นเช่นดวงดาวได้อย่างไรเล่า มีพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นและท่านก็เป็นเหมือนดวงดาว ลูกไม่สามารถถ่ายภาพท่านได้ ดวงวิญญาณจำท่านได้ด้วยจิตใจและสติปัญญาของเขา เหล่านี้เป็นเรื่องใหม่ เหตุนี้เองจึงมีการอธิบายไว้ว่า จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกได้รับร่างกายหลังจากนั้น ลูกดวงวิญญาณไม่สูญสลายและเป็นอมตะ ร่างกายไม่ได้เป็นอมตะ ร่างกายจะอ่อนเยาว์และกลับมาแก่ชรา ลูกไม่สามารถถ่ายภาพดวงวิญญาณได้ แต่ลูกสามารถได้รับนิมิตของดวงวิญญาณ ลูกไม่สามารถถ่ายภาพนิมิตที่ลูกอาจมีได้ แต่ลูกสามารถอธิบายสิ่งนั้นได้ ลูกถ่ายภาพมนุษย์และเทพได้ แต่ถ่ายภาพพระเจ้าไม่ได้ เหตุนี้เองผู้คนจึงสับสน พวกเขาไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้ เวลานั้นพ่ออธิบายว่า ตลอดทั้งวงจร ลูกมีความรู้สึกตัวกับร่างกาย เวลานั้นลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ในยุคทองลูกมีร่างกายเป็นเทพ และแล้วก็เข้าไปสู่ร่างกายของนักรบ พ่อคำและศูทร เวลานั้น โอ ดวงวิญญาณเอ๋ย ลูกต้องเปลี่ยนแปลง พ่อกำลังพุดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ ลูกกำลังฟังผ่านหู ไม่มีมนุษย์ที่สามารถพุดเช่นนี้ได้ ลูกมาที่นี่เพื่อมาหาพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ข้า อย่างไรก็ตาม ท่านนั้นไร้ตัวตน ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเข้ามาอยู่ในผู้ที่มีตัวตนและเหตุนี้เองลูกจึงมาอย่างแน่นอน ลูกถูกถามว่า ลูกมาหาใคร ลูกก็พุดว่า ลูกมาหาชีพบบา ผู้นี้ (ดาต้า) เป็นคนกลาง เพราะสมบัติเป็นของปู่ หากพ่อผู้นี้ไม่ได้เป็นคนกลางอยู่ที่นี้ แล้วจะมีปู่คนนี้ได้อย่างไร ลูกจะได้รับมรดกของปู่ได้อย่างไรเล่า เมื่อลูกมีพ่อคนนี้เท่านั้น ลูกจึงสามารถรับมรดกจากปู่ได้ ไม่มีผู้ที่ไม่มีศรัทธาสามารถมาที่นี่ได้ การมาที่นี่โดยไม่มีศรัทธานั้นไม่มีความหมายใดเลย ลูกมาที่นี่เพื่อพบกับชีพบบา ลูกจะมาเป็นของท่านได้อย่างไรหากไม่ได้ถือกำเนิดผ่านบราห์มา นี่คือบางสิ่งที่ต้องเข้าใจ อย่างไรก็ตาม มายาทำให้ลูกไม่รู้คิด และแล้วพ่อจึงมาและทำให้ลูกรู้คิด เพราะลูกลืมพ่อ ลูกจึงกลับมาทำพรา ลูกได้รับความทุกข์ตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนกลางถึงตอนจบ เป็นเวลาถึงครึ่งของวงจรที่ลูกสัมผัสกับความทุกข์โดยการยุ่งเกี่ยวกับกิเลส และเวลานี้ลูกกำลังสัมผัสกับความทุกข์อย่างมาก เหล่าเทพผู้ที่เคยมีความสุขอยู่เสมอเวลานี้ไร้ความสุขอย่างมาก มีความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างโชคของอาณาจักรสวรรค์กับสิ่งนี้ ลูกเข้าใจว่าชีพบบาคือพ่อที่แท้จริงของลูกจากผู้ที่ลูกจะได้รับมรดกของดินแดนแห่งสวรรค์ ลูกมาที่นี่ด้วยความเข้าใจในสิ่งนี้ มิฉะนั้นแล้วก็มีความจำเป็นที่ลูกจะมาที่นี่ ลูกไปข้างนอกและให้การบรรยายว่า จงมาและศึกษากับพ่อและคุณจะเป็นเทพ นายของสวรรค์ เมื่อบางคนเป็นของสกุเทพ ต้นอ่อน

นั้นจะหยั่งราก อย่างไรก็ตาม นี่คือวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยเดียวกันที่ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนทุกวัน ลูกต้องจดจำพอ
ช้าแล้วช้าเล่า และกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน รักษาบันไดน เทศกาลของความบริสุทธิ์นั้นได้รับการจดจำ ชีสเตอร์ผู้รักก็
ให้กับบราเธอร์ของเขา ผู้เป็นแม่คือซัคคี สถานภาพของพวกเธอจะต้องกลับมาสูงส่งในเวลาอันแน่นอน บราเธอร์ถูก
บอกว่า จงให้ความนับถือแก่ผู้เป็นแม่เหล่านี้ และมาเป็นผู้ช่วยของพวกเธอ พวกแม่ๆต้องได้รับการปกป้องจากการถูก
ทำร้ายทั้งปวง เนื่องจากขาดความเข้าใจอย่างเต็มที่ ผู้คนจึงบอกเล่าเรื่องราวที่ผิดๆและแล้วผู้เป็นแม่ที่ไร้เดียงสาและนำ
สงสารก็ถูกผูกไว้ในบ่วงพันธะ ดังนั้นผู้ที่ทำสิ่งที่ผิดจะสะสมภาระบาปอันยิ่งใหญ่ เพราะพวกเขาหยุดเหล่าแม่จากการ
ประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อ ลูกได้มาที่นี่เพื่อสร้างชีวิตของตนเอง จะมีอุปสรรคบนหนทางของความรู้ี้ เพราะมีประเด็น
ของความบริสุทธิ์ พระคริสต์ถูกตรึงบนไม้กางเขน นั่นก็ยังเป็นประเด็นของความบริสุทธิ์เช่นกัน ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์มา
ที่นี่ และพยายามที่จะทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ และแล้วพระสันตะปาปา พระกษัตริย์เป็นกษัตริย์จริงๆแล้ว กษัตริย์บริสุทธิ์
อย่างไรก็ตาม แม้กระทั่งทุกวันนี้พวกเขาก็ยังประกอบพิธีแต่งงาน ฯลฯ มนุษย์ไร้ประโยชน์หากไม่มีความบริสุทธิ์ ที่นี้ความ
บริสุทธิ์เป็นสิ่งหลัก มีอุปสรรคเกิดขึ้นเพราะสิ่งนี้ เช่นเดียวกับคนที่ติดเหล้าจะหลับไม่ได้หากไม่ได้ดื่ม ในทำนองเดียวกัน
พวกเขาก็อยู่ไม่ได้โดยไม่มียาพิษ พ่ออธิบายว่า พ่อกำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ เป็นราชาเหนือราชา เมื่อลูกๆมา
ที่นี่ มีความคิดว่า “ที่นี่ใครบ้างที่มีความสงสัย” มิฉะนั้น ผู้เป็นแม่ที่ไร้เดียงสาและนำสงสารก็จะถูกผูกไว้ในบ่วงพันธะ ใน
กรณีเช่นนั้น จะมีการลงโทษที่ยิ่งใหญ่ เพราะพ่อยังเป็นดรามาราชด้วยเช่นกัน เราเรียกผู้เดียวที่ไร้ตัวตนว่าพ่อ แม้ว่า
ทุกวันนี้แม่แต่นายกเทศมนตรีก็ยังถูกเรียกว่า บาบูกิ คานธีก็ยังเคยถูกเรียกว่า บาบู(พ่อ)ด้วยเช่นกัน แต่ผู้เดียวนี้คือพ่อ
ที่แท้จริงของทุกดวงวิญญาณ นี่ไม่ใช่คำสรรเสริญที่ไร้ประโยชน์ พ่อหมายถึงพ่อ พ่อกำลังสอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆดวง
วิญญาณ อย่ามีความสงสัยว่าพ่อมาจริงๆหรือ มายา ราวน์คือผู้ที่นำความสงสัยมา ความสงสัยถูกเรียกว่าวิญญาณปีศาจ
ร้าย ศรัทธาไม่ถูกเรียกว่าวิญญาณปีศาจร้าย ลูกได้รับชัยชนะด้วยศรัทธา ลูกนำไปสู่การทำลายล้างด้วยวิญญาณปีศาจร้าย
แห่งความสงสัย “เหตุใดบาบูกิจึงทำสิ่งนี้ ทำไมบาบูกิจึงสรรเสริญเหล่าแม่ๆ” การมีความคิดเช่นนั้นคือการมีความสงสัย
ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า นี่คือหนทางครอบครั้ว ผู้เป็นแม่จึงถูกกล่าวได้ว่าเป็นกษัตริย์ในสิ่งนี้ด้วย “ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่” ไม่มี
ใครสามารถได้ประโยชน์โดยไม่มีกษัตริย์ผู้เป็นแม่เหล่านี้ แม่แต่โก๊ป(บราเธอร์)ยังได้รับประโยชน์ และแล้วพวกเขาก็รับใช้ผู้
อื่น พวกเขานำเพื่อนและญาติของเขา ฯลฯ มา “มา ฉันจะพาคุณไปพบบราห์มา กุมาริ คุณก็เป็นบราห์มา กุมาริด้วย ประชา
บิดาบราห์มามีชื่อเสียงมาก เมื่อโลกถูกสร้างขึ้นมา พระเจ้าต้องมาอย่างแน่นอน และคุณก็จะกลายเป็นลูกๆของประชาบิดา
บราห์มา” ใครสร้างบราห์มาขึ้นมา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา โลกมนุษย์จะถูกสร้างขึ้นมาจากวิธีอื่นใดได้อีกเล่า
มนุษย์พูดว่า พระเจ้าสร้างพวกเขาขึ้นมา และดังนั้นพระเจ้าต้องเข้ามาในร่างกายอย่างแน่นอน ชื่อของร่างกายนั้นคืออะไร
เพราะเขาละทิ้งทุกสิ่ง และมาเป็นของท่าน เขาจึงถูกตั้งชื่อว่าบราห์มา ดูชีวาโลกถูกสร้างขึ้นอย่างไร! สิ่งเหล่านี้คือ
เรื่องราวอันแสนมหัศจรรย์! สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกอ้างอิงไว้ในกิตี ฯลฯ นี่คือการรู้เพื่อการหลุดพ้นจากบาปและความไม่
บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวคือ ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้สร้างเท่านั้นที่รู้จักตอนต้น ตอนกลางและ
ตอนจบของโลกนี้ จงมองไปให้ทั่วทั้งโลก มีใครบ้างไหมที่รู้จักผู้สร้างหรือตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง
นอกจากลูกๆบราห์มา กุมาริ และกุมาริ แม้แต่ในเรื่องนั้น ลูกที่เป็นดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้เท่านั้นที่สามารถรู้สิ่งนี้
ลูกต้องพิสูจน์ว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือพ่อและท่านไม่ได้อยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ทำยสุดแล้ว ทุกคนจะ
มาเข้าใจว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่ให้ความรู้ให้แก่ลูกๆผ่านบราห์มา ดังนั้นความรู้ี้จึงถูกเรียกว่าบราห์มา
ญาณ ไม่ใช่บราห์มญาณ ลูกต้องเคยได้รับความรู้ี้จากพ่ออย่างแน่นอน ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ และท่านได้รับการ
สรรเสริญ แล้วโทษของความรู้ี้ก็ได้ถูกให้ไว้แก่ลูกๆ ผู้เป็นแม่ พ่อมาและทำให้ ลูกๆ ผู้เป็นแม่นั้นสูงส่ง ผู้ชายยังกลับมาสูงส่ง
ด้วยเช่นกัน แต่ต้องไม่มีความอิจฉาริษยาเกี่ยวกับสิ่งนี้ อย่าคิดว่า เหตุใดจึงใช้ชื่อของผู้เป็นแม่ พ่อมาและเพิ่มความเคารพ
ให้กับผู้เป็นแม่ พ่อให้ความรู้แก่ลูกๆ ผ่านบราห์มา และสิ่งนี้ถูกเรียกว่าบราห์มาญาณ ความรู้ี้เป็นของ ชีพบาบา บราห์มา
วิษณุและชางก้าไม่สามารถเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ บราห์มาเองยังพูดว่า ฉันไม่ใช่มหาสมุทรแห่งความรู้ นี่คือการเกิด
สุดท้ายจากหลายชาติเกิดของฉันและเวลานี้ฉันมาเป็นของบาบา เหตุนี้เองบาบูกิจึงตั้งชื่อนี้ให้ฉัน ผู้ที่ถูกนำมาเลี้ยงจะถูก
เปลี่ยนชื่อ พ่ออธิบายให้แก่ลูกๆอย่างชัดเจนมาก อาณาจักรอันยิ่งใหญ่กำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา มีการเขียนไว้ว่า เปลวไฟของ
การทำลายล้างปรากฏขึ้นมาจากไฟบูชายัญแห่งความรู้ของรูดร้า รูดร้าหมายถึงชีวา กฤษณะเป็นเจ้าชาย เขาจะสร้างไฟ
บูชายัญได้อย่างไรเล่า พระเจ้าของกิตีไม่ใช่ศรัทธากฤษณะ กฤษณะไม่ได้สร้างสิ่งสร้างแห่งสวรรค์ ผู้สร้างเท่านั้นที่จะสร้างสิ่ง
นั้นได้ ผู้ที่เป็นของสกุลของลูกเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ต้นกล้าของศาสนาเทพเท่านั้นที่จะหยั่งราก พวกเขารับความรู้ี้
มากเพียงใด ลูกก็จะเข้าใจได้ว่าพวกเขาจะมาเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ จันทรวงค์หรือประชากรมากตามนั้น ลูกทุกคน
เข้าใจว่าไม่มีการรับประกันต่อชีวิตของลูก ทุกวันนี้ความตายเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วขณะที่ลูกเพียงแค่นั่งอยู่ที่ไหนที่หนึ่ง
เท่านั้น ไม่มีเรื่องของความตายก่อนเวลาในสวรรค์ ผู้คนทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อทำตนเองให้มีความสุขและ

กลับมาบังคับ หากบางคนได้รับห้ารูป เขาก็จะพยายามที่จะได้รับ 6-7 รูป พ่อพูดว่า พ่อจะทำให้ลูกมั่งคั่ง ชัยยาสชี้พูดว่า ความสุขเป็นเหมือนมุลกา พวกเขารู้อะไรเล่า พ่ออธิบายว่า ทรัพย์ที่ไม่สามารถให้การหลุดพ้นในชีวิตแก่ใครได้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกๆผ่านผู้เป็นแม่เหล่านี้ ต้องมีผู้ช่วยด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน และแล้วลูกก็ต้องทำความเพียรพยายามเพื่อให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเอง ลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงใด ลูกจะรับสิทธิ์ในสถานภาพมากตามนั้น ส่วนใหญ่คือลูกผู้เป็นแม่ ชื่อโกพอล(โกพอล-คนเลี้ยงวัว) กันไหยา(Kanhaiya) ได้รับการจดจำ ว่าไม่ได้ถูกตั้งชื่อนี้ ไม่ควรมีสำนึกที่เป็นร่างเกี่ยวกับสิ่งนี้ เมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง มายาจะเป่าลูกออกไป ลูกๆมาที่นี่ ด้วยศรัทธาที่ว่า เรากำลังไปหาพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด ดวงวิญญาณพูดผ่านปากว่า ฉันกำลังไปหาพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เพื่อศึกษาราชายะและความรู้ และประกาศสิทธิ์ในมรดกของฉัน มิฉะนั้นแล้วก็ไม่มีความจำเป็นที่จะมาที่นี่ หากลูกไม่ได้มาพร้อมกับความคิดนี้ ความสงสัยจะมาพาลูกออกไป นั่นคือ ชีวิตของลูกจะถูกทำลายและลูกก็ตัดเส้นโชคของตนเอง ดังนั้นจึงมีคำกล่าวว่า ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญานั้นจะกลับมามีชัยชนะในขณะที่ผู้ที่มีความสงสัยจะถูกนำไปสู่การทำลายล้าง ลูกควรให้พวกเขาเขียนไว้ล่วงหน้าว่าพวกเขากำลังจะไปหาใคร นั่นคือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านผู้เดียว อธิบายทุกสิ่ง พ่ออธิบายว่า ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนมีนิมิตของศรัทธา พวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจังมาก เมื่อบางคนเชื่อดอกตนเอง เขาจะพูดว่า หากฉันไม่มีนิมิต ฉันจะตาย หลังจากความเคร่งครัดมากๆ พวกเขาจึงได้รับนิมิต พ่อคือผู้ที่ประทานนิมิตเหล่านั้น ที่นี่ พ่อต้องให้นิมิตแก่ลูกอย่างแน่นอน ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ลูกจะได้รับนิมิตแต่ลูกต้องไม่พอใจอยู่กับนิมิตนั้น หากลูกไม่ทำความเพียรพยายาม แล้วลูกจะได้รับรางวัลได้อย่างไร ดังนั้น ความเพียรพยายามจึงต้องมีเป็นอันดับแรก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงทำตามศรัทธา กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ ก่อตั้งความสงบและความบริสุทธิ์ไปทั่วทั้งโลก และประกาศสิทธิ์ในรางวัลสันติภาพ

2. จงปกป้องผู้เป็นแม่และพี่น้องหญิงจากการถูกทำร้าย จงยกระดับสถานภาพของผู้เป็นแม่ จงให้ความนับถือแก่พวกเธอ

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ประทานที่มีความสำเร็จในทุกงานที่ลูกทำด้วยความร่วมมือที่สะสมไว้ของลูก เพื่อที่จะมีความสำเร็จที่ไม่สิ้นสุดของงานรับใช้ที่ลูกทำ จงเป็นนายผู้ประทานและให้ความร่วมมือกับทุกคนร่วมมือกับทุกคนในสิ่งที่ลูกต้องด้วยความปรารถนาดีของลูกในงานใดๆ ที่ผิดพลาดไป สันสการใดๆ ที่ถูกทำลาย และอารมณ์ของใครก็ตามที่ถูกทำลาย นี่คือของขวัญที่ใหญ่ที่สุด "คนนี้พูดอย่างนั้น คนนั้นทำอย่างนั้น" - ขณะที่เห็น ได้ยิน และเข้าใจทั้งหมดนี้ จงเปลี่ยนทั้งหมดด้วยความร่วมมือที่สะสมไว้ของลูก หากลูกรู้สึกว่ใครบางคนขาดพลัง ให้เติมช่องว่างนั้นด้วยความร่วมมือของลูก นี่คือความหมายของการเป็นนายผู้ประทาน

คติพจน์: เพื่อที่จะอยู่อย่างร่าเริงแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ ฝ้าดูทุกฉากของละครโลกในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ชีพบาบาคือผู้ดูแลผลประโยชน์อันดับหนึ่งที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ให้โยกย้าย กระเป๋าสตางค์และสัมภาระเก่าของลูกไปให้ท่าน และลูกจะได้รับทุกสิ่งใหม่ในยุคทอง
- คำถาม:** ลูกๆ ใดที่พ่อต้องดูแลในทุกๆ ประการ?
- คำตอบ:** คำตอบ: พ่อฉันใส่ใจเป็นอย่างมากว่าสติปัญญาของลูกๆ มีศรัทธาและให้ข่าวของพวกเขาทั้งหมดแก่พ่อ และรับการชี้แนะหนทางของท่านในทุกย่างก้าว บาบาวุฒาว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องไม่มีวันสงสัยเกี่ยวกับ ศรัทธา หากลูกมีความสงสัย มายาจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างมาก เธอจะไม่ปล่อยให้ลูกกลับมาอีก
- เพลง:** เพลง: ฉันได้มาที่ประตูของท่านด้วยการถือคำสัตย์ปฏิญาณ...

โอมชานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้งไดยินเพลงนี้ ผู้ที่เป็นของพ่อฉัน ถูกเรียกว่าลูกๆ พ่อได้อธิบายว่า ลูกต้องเป็นของพ่อตราบนานเท่าที่ลูกมีชีวิตในชาติเกิดสุดท้ายนี้ที่ลูกได้ตายขณะมีชีวิต ลูกๆ รู้ว่าศรัทธาได้รับการจดจำว่าเป็น“พระเจ้าพูด” พวกเขาได้เขียนชื่อของศรัทธาขณะลงในกิตะนั้น แต่ผู้แรกคือชีพบาบา จากนั้นบราห์มาและต่อมาศรัทธา ดังนั้นศรัทธาไม่สามารถกล่าวว่าเป็นของศรัทธา เขาคือมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง มนุษย์ไม่สามารถถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมามีบริสุทธิ์และลูกกำลังทำตามศรัทธาของท่าน ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนคือพ่อของศาสนาทั้งหมด ไม่ใช่ทุกคนเชื่อในศรัทธาคริสต์ คริสต์เตียนเชื่อในพระคริสต์ ไม่ใช่ศรัทธาขณะว่าเป็นพ่อของพวกเขา เพราะคริสเตียนคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพระคริสต์ ชีพบาบาและทำให้ลูกเป็นของท่าน ท่านพูดว่า: เวลาที่ลูกเป็นของพ่อด้วยหัวใจของลูกอยู่ในมือของลูก(ด้วยความนับถือฉัน) เพื่อที่จะทำตามการชี้แนะของท่าน ลูกไม่จำเป็นต้องให้การชี้แนะแก่ท่าน ท่านเองคือผู้เดียวที่ให้การชี้แนะแก่ลูก ลูกต้องไม่ถามว่า: เหตุใดบาบาจึงพูดสิ่งนี้? ไม่เลย ทั้งหมดคือลูกๆ ชีพบาบาเป็นที่รู้จักอย่างดีมาก การชี้แนะที่ท่านให้ และสิ่งใดที่ท่านทำนั้นจะถูกต้อง สิ่งใดก็ตามที่ท่านทำให้ผู้ที่มิตัวตนนี้(บราห์มา) ท่านนั้นจะถูกต้องด้วยเช่นกัน เพราะท่านคือคาร์เนลารวันฮาร์ ท่านให้การชี้แนะแก่เขาเช่นกัน: ทำสิ่งนี้! การเชื่อมโยงของลูกเป็นไปกับชีพบาบา ลูกต้องไม่มองดูข้อบกพร่องของใคร จงทำตามศรัทธา ชีพบาบาคือผู้ไม่มีตัวตน ผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ท่านไม่ได้มีบ้านที่นี้ ลูกอยู่ที่นี้ในบ้านที่ไม่ได้เป็นของลูก และแล้วลูกจะไปสวรรค์และอาศัยอยู่ในบ้านของลูกเอง ชีพบาบาพูดว่า: พ่อจะไม่อาศัยอยู่ที่นั่น พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเป็นเวลาอันสั้น ลูกคือกองทัพอันยิ่งใหญ่ทางจิตที่แท้จริง พ่อสูงสุดกำลังให้การชี้แนะที่ถูกต้องแก่ลูกเช่นที่ท่านเคยทำในวงจรที่แล้ว ท่านจะให้การชี้แนะเดียวกันที่ท่านได้ให้ในวงจรที่แล้ว ท่านเฝ้าแต่บอกลูกถึงประเด็นกลางวันและกลางคืนที่ลึกซึ้งที่สุด คนใหม่จะไม่สามารถที่จะเข้าใจประเด็นเหล่านั้น มูร์ลีได้ดำเนินมาอย่างต่อเนื่องจากการจี้ ในตอนแรก บาบามาไม่ได้พูดมูร์ลี บาบาวะตี้นเวลาตี 2 และเขียน 10 ถึง 15 หน้า ชีพบาบาได้ทำให้ท่านเขียนสิ่งนั้นและแล้วก็ทำสำเนา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเฝ้าแต่ทำหนังสือที่ใหญ่โตอย่างมาก พวกเขาเก็บหนังสือเหล่านั้น ลูกจะเก็บมากเท่าใด ลูกรู้ว่าทั้งหมดนี้จะถูกทำลาย รูปภาพ ฯลฯ ทั้งหมดเป็นไปสำหรับเวลาอันสั้นด้วยเช่นกัน และแล้วสิ่งเหล่านั้นก็จะถูกฝังอยู่ใต้ดิน ที่นั่นจะไม่มีคัมภีร์หรือรูปภาพใด สิ่งใดก็ตามที่กำลังเกิดขึ้นในเวลานี้จะเกิดขึ้นอีกครั้งหลังจากวงจรหนึ่งผ่านไป คัมภีร์ราลา จะเริ่มขึ้นตั้งแต่ยุคทองแดง พ่อพูดว่า: ลูกไม่สามารถพบหนทางที่จะไปสู่อาณาเขตสูงสุดจากสิ่งเหล่านั้น คัมภีร์กรันทั้นเล็กน้อยในตอนเริ่มต้น และในเวลานี้แต่ละวันที่ผ่านไป พวกเขาเฝ้าแต่ทำให้คัมภีร์นั้นใหญ่ขึ้น ในความเป็นจริงหนังสือเล่มใหญ่เกี่ยวกับชีวประวัติของชีพบาบาควรถูกเขียนขึ้น ลูกรู้ถึงชีวประวัติของพ่อ พ่ออธิบายว่าสิ่งใดที่ท่านทำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อประกันทุกสิ่งแม้กระทั่งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนให้ท่านในนามของพระเจ้า พวกเขาพูดว่า: เขาทำบางสิ่งในนามของพระเจ้าและเหตุนี้เองเขาจึงได้ถือกำเนิดในครอบครัวที่มั่งคั่ง ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีดวงวิญญาณที่มีศีลธรรมจรรยามากมาย บาบาวุฒาว่า: พ่อได้ให้ผลชั่วครวของสิ่งนั้นในชาติเกิดถัดไปของพวกเขา ลูกได้รับผลที่ดีและไม่ดี สิ่งนี้เป็นการประกันที่ใหญ่โต แต่ละคนได้รับผลตามการกระทำที่เขาหรือเธอทำ มายาทำให้ลูกทำการกระทำที่ผิดที่ทำให้ลูกได้รับความทุกข์ เวลานี้พ่อสอนการกระทำแก่ลูกที่ว่าลูกจะไม่เคยมีประสบการณ์ของความทุกข์ มายาก็ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น และดังนั้นลูกแต่ละคนสามารถประกันตนเองมากเท่าที่ลูกต้องการ ชีพบาบาเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์อันดับหนึ่งด้วยเช่นกัน บางคนนั้นลูกดึงดูดเข้าหาสิ่งอื่นๆ ผู้ดูแลผลประโยชน์บางคนทำลายทุกสิ่งของผู้อื่น มองดูว่าบาบาเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์อย่างไร! ท่านพูดว่า: ทั้งหมดนี้เป็นไปสำหรับลูกๆ การเชื่อมโยงที่สมบูรณ์ของลูกเป็นไปกับชีพบาบา พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ดูแลผลประโยชน์ที่แท้

จริง พ่อเองไม่ได้รับความสุขนั้น แต่พ่อให้ทั้งอาณาจักรแก่ลูก บาบานี้พูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อประกันทุกอย่างอย่างสมบูรณ์ ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดถูกใช้เพื่องานรับใช้ของبابา มีคำกล่าวในซินดีว่า: ผู้ที่ให้หนึ่งกำมินั้นได้รับ ประสาตราขังเป็นการตอบแทน มองดูซิว่าในเวลานี้อาการได้ถูกสร้างขึ้น บางคนส่งหนึ่งรูปและร้องขอให้ใส่ไว้ในนามของเธอ โอ เพราะลูกนั้นยากจนลูกจะได้รับประสาตราขังที่ดีที่สุด พ่อคือเจ้าแห่งคนจน หนึ่งรูปของผู้ที่ยากจนนั้นเท่ากับ 10,000 รูปของบุคคลที่มั่งคั่ง ทั้งสองได้รับสถานะภาพเท่ากัน แทบจะไม่มีผู้ที่มั่งคั่งมาที่นี่ กุมารีนั้นเป็นอิสระมากที่สุด ดูซิว่ามาประภาสสิทธิ์ในอันดับหนึ่งอย่างไร บาบาให้ทุกอย่างแต่กระนั้นก็ตาม ผู้แรกคือลัทธิและแล้วก็นารายณ์ นี่คือการละเล่นที่น่าอัศจรรย์เพียงใด มีความสงสัยอะไรเกี่ยวกับสิ่งใด และไม่ควรมีความสงสัยแม้เพียงน้อยนิดที่สุด กลับมาอ่อนหวานอย่างมาก รับศรัทธาในทุกย่างก้าว มิฉะนั้นมาจะเป็นเหตุของความเสียหายอย่างใหญ่หลวง ลูกมากมายต้องได้รับการชี้แนะ บาบาพูดว่า: ให้เขียนข่าวทั้งหมดของลูก บาบาคือดูแลลูกในทุกทาง บาบานั้นใส่ใจอย่างมากมายว่าลูกๆจะกลับมาสูงส่ง ลูกควรใส่ใจอย่างเต็มที่กับการศึกษาเล่าเรียน ลูกคือนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด คำว่า “พระเจ้าพูด” ได้กับการจดจำด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาได้ใส่ชื่อของศรีกฤษณะแทน ศรีกฤษณะคือมนุษย์ที่สูงที่สุดเหนือมนุษย์ทั้งหมด พวกเขาอ้างชื่อของศรีกฤษณะว่าเป็นอันดับหนึ่งด้วยเช่นกัน แต่เหตุใดจึงไม่ใช่ชื่อของนารายณ์? ศรีกฤษณะนั้นเยาว์วัยและสะโตประธาน และแล้วเขาก็ผ่านสภาพของวัยหนุ่มสาวและวัยชรา มีคำกล่าวไว้ว่า: เด็กนั้นทัดเทียมกับบรรพบุรุษ-ญาณิ เด็กเล็กๆ ไม่ได้ทำบาป ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของศรีกฤษณะ พวกเขาได้แสดงให้เห็นศรีกฤษณะในยุคทองแดง พ่ออธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเพียงลำพัง เวลาลูกบรรพบุรุษมีคือผู้ที่สูงส่งที่สุด ลูกคือลูกของพระเจ้า ในยุคทองลูกจะไม่ถูกเรียกว่าลูกของพระเจ้า ลูกจะได้รับสวรรค์จากพระเจ้าอย่างแน่นอน นี่คือการเกิดที่มีค่าอย่างเหลือประมาณที่สุดของลูก สิ่งนั้นไม่สามารถเป็นไปสำหรับทุกคน ละครนี้ลูกกำหนดไว้ในวิธีนี้ ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนในวงจรที่แล้วนั้นกำลังศึกษาเล่าเรียนในเวลานี้ พระเจ้าสร้างเทวาและเทวีย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามเราไม่สามารถเรียกพวกเขาว่าเทวาและเทวี เพราะว่าพระเจ้าคือหนึ่งเดียว ค่ายกย่องทั้งหมดเป็นของผู้ที่ไม่มีตัวตน ไม่สามารถมีการยกย่องของผู้ที่มีตัวตน ผู้ที่ไม่มีตัวตนนั้นทำให้ลัทธิและนารายณ์กลายเป็นเช่นนั้น ลูกเองกำลังกลายเป็นนายแห่งสวรรค์โดยพ่อ ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนราชาโยคะ ราชาโยคะนั้นลูกกล่าวอ้างถึงในกิตะอย่างแท้จริง ในเวลาที่ยาจาการได้รับการก่อตั้ง การทำลายล้างก็เกิดขึ้นด้วยเช่นกัน เวลานั้นเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อชีบบาบามาทำนุนาการละเล่นมาถึงจุดจบ และแล้วการเกิดของศรีกฤษณะก็เกิดขึ้น พวกเขาสร้างวัดที่ใหญ่โตอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เคยมีทรัพย์สินสมบัติที่มีค่าหลายล้านในวัดเหล่านั้น เวลานั้นทั้งหมดนั้นได้หายไป จากการศึกษาคัมภีร์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา จากการไปในการจาริกแสวงบุญ จากการสร้างวัดและใช้จ่ายเงินทองมากมาย บาร์ตได้กลับมายากจนขึ้นแค้น เป็นราวกับว่าในเวลานี้อีกกลายเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุขและความปิติ ทั้งหมดนี้เป็นค่ายกย่องของพ่อ พ่อพูดว่า: บาร์ตคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ดีที่สุด อย่างไรก็ตาม ด้วยการใส่ชื่อของศรีกฤษณะ พวกเขาสูญเสียความเคารพทั้งหมดไป มิฉะนั้น ทุกคนก็จะถวายดอกไม้ที่วัดของชีวา ผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิตสำหรับทั้งหมดคือผู้เดียว ลูกมีประสบการณ์ของผลรางวัลเป็นเวลาครึ่งวงจรและลูกเฝ้าแต่ลงมา ทุกคนต้องกลับมาตาโมประธาน พ่อพูดว่า: เวลานั้นให้กระเปาะและสัมภาระทั้งหมดของลูก และพ่อจะโยกย้ายสิ่งเหล่านั้น และให้สิ่งเหล่านั้นแก่ลูกในยุคทอง พ่อเองไม่ได้รับสิ่งนั้น ผู้คนทำทุกอย่างเพื่อตนเองและแล้วพูดว่า: พวกเขา กำลังทำสิ่งนั้นอย่างไม่เห็นแก่ตนเอง อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครสามารถทำสิ่งใดอย่างไม่เห็นแก่ตนได้ ลูกได้รับรางวัลของทุกสิ่งที่ลูกทำอย่างแน่นอน พ่อเน้นให้เพชรพลอยที่ไม่สูญสลายของความรู้แก่ลูก พ่อนำดินแดนสุชาวดีมาเพื่อลูก พ่อให้ของฝาก (ของขวัญ) ของอำนาจในการปกครองแก่ลูก ดังนั้นลูกต้องกลับมามีค่าควรแก่การได้รับสิทธิ์นั้น ลูกต้องกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกได้รับสวรรค์ในอุ้งมือของลูก ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที และอำนาจในการปกครองใน 1 วินาที ชีบบาบาคือผู้ประทานเทพนิมิต ท่านพาลูกไปสู่ดินแดนสุชาวดีใน 1 วินาที สะครับาบานี้ไม่ได้ถือกุญแจนั้น พ่อพูดว่า: พ่อให้อาณาจักรแก่ลูกๆ พ่อเองไม่ได้ปกครอง และแล้วเมื่อลูกไปในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อจะทำให้ลูกบันเทิงด้วยเทพนิมิต พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก! บาบามาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในทุกๆ วงจร ในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจร พวกเขาพูดว่า: ท่านมีการจุติ ฯลฯ มากมาย แต่ทั้งหมดนั้นเป็นการพูดเท็จ คัมภีร์ทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วกำลังเกิดขึ้น ไม่มีสิ่งใดที่จะถูกสร้างขึ้นในเวลานี้ สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นถูกกำหนดไว้ในละคร เพียงแต่เฝ้ามองสิ่งนั้นอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง บาบาอธิบายกับลูกอย่างชัดเจนอย่างมากว่า: ลูกๆ พ่อคือผู้รับประกันรายใหญ่ (Insurance Magnate) ของลูก พ่อไม่ได้ทำให้แม้กระทั่ง 1 สตางค์ของลูกสูญเปล่าไป พ่อเปลี่ยนลูกจากเปลือกหอยให้เป็นเช่นเพชร ชีบบาบาคำทั้งหมดนี้ผ่านผู้นี้ ท่านคือคาร์เนชันรวันฮาร์ ท่านนั้นไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนง ดูซิว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อนั้นที่นี้และสอนลูกอย่างไร ท่านไม่ได้ขอให้ลูกก้มลงแทบเท้าของท่าน พ่อคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟัง พ่อพูดว่า: ผู้ที่พ่อทำให้กลายเป็นนายนั้นมิมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากมายในตอนเริ่มแรก แต่ในเวลานี้พวกเขาได้กลับ

มาไม่มีความทุกข์ พวกเขาได้รับความสุขอย่างมากมาด้วยเช่นกัน ไม่มีศาสนาอื่นใดมีความสุขมากเท่านี้ ลูกไม่สามารถถามว่าเหตุใดผู้คนของบาร์ตจึงมีความสุขนั้นและเหตุใดผู้อื่นจึงไม่มี มีผู้คนมากมายและไม่ใช้ทั้งหมดที่สามารถมาที่นั่นได้ ฉะนั้นลูกกำหนดไว้แล้ว ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเคยคงอยู่ในบาร์ตเท่านั้น พระเจ้านั้นเคยมาและสอนราชาโยคะที่แท้จริง พ่อพูดว่า: พ่อได้มาอีกครั้ง ลูกได้เล่นบทบาทของ 84 ชาตีกเกิดของลูก และเวลานี้ลูกกำลังกลับไปบ้านของลูก เครื่องแต่งกายนี้ได้กลับมาเก่าอย่างมาก มีตัวอย่างของงู ชันยาสชี้พูดว่า: ดวงวิญญาณหลอมรวมเข้าไปในดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาอยู่ในสภาพเช่นนั้นแล้วจากร่างของเขา อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครหลอมรวมเข้าไปในธาตุบราห์ม กระนั้นก็ตาม บางคนในพวกเขาก็ฉลาดหลักแหลมอย่างมาก พวกเขานั่งอย่างสงบและจากร่างของเขา ธาตุบราห์มมันไม่ใช่บาบา สิ่งนั้นเป็นภาพลวงตาของผู้ที่นำสงสารเหล่านั้นเช่นเดียวกันกับชาวฮินดูที่มีความหลงผิดว่าพวกเขาเป็นของศาสนาฮินดู โอ! แต่แล้วศาสนาฮินดูมาจากที่ไหน? นั่นเป็นชื่อของฮินดูสถานใหม่ มีเพียงศาสนาเดียวในยุคทอง ดูกีฬา มีศาสนามากมายเพียงใดในเวลานี้! มีภาษามากมาย ที่นั่นมีเพียงภาษาเดียว พวกเขาพูดว่า: ควรจะมีรัฐบาลเดียว แต่รัฐบาลทั้งหมดจะกลายเป็นรัฐบาลเดียวได้อย่างไร? พวกเขาไม่แม้กระทั่งเข้าใจถึงความเป็นพี่น้อง (brotherhood) พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และดังนั้นสิ่งนั้นกลายเป็นความเป็นพ่อ ดังนั้น หากพวกเขาเรียกตนเองว่าพ่อ พวกเขาจะปลุกเรียกใคร? นี่คือนางสิ่งที่จะต้องเข้าใจเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟ ดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรโลง:

1. อย่ามองดูความอ่อนแอของใคร ทำการเชื่อมโยงกับชีพบาบาผู้เดียว พิจารณาว่าศรัทธาที่ลูกได้รับจากบาบานั้นลูกต้องและเฝ้าแต่ทำตามสิ่งนั้น อย่าได้มีความสงสัยใดๆ เกี่ยวกับศรัทธา
2. ประกันร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูกอย่างสมบูรณ์ รับศรัทธาในทุกย่างก้าว ใส่ใจอย่างเต็มที่กับการศึกษาเล่าเรียน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ทางจิตวิญญาณผู้ที่พร้อมเสมอที่จะจบสิ้นและปรองดองสันสการ์ของลูก เช่นเดียวกับที่ลูกพร้อมเสมอที่จะทำงานรับใช้ทางร่างกายและไปทุกที่ที่นั่นที่ลูกถูกเรียก ในทำนองเดียวกัน ไม่ว่าความคิดใดที่ลูกต้องการให้จิตใจของลูกซึมซับ จงพร้อมเสมอที่จะทำสิ่งนั้น คิดอะไรก็ตามให้ทำสิ่งนั้นในตอนนั้น ลูกๆ ผู้รับใช้ทางจิตวิญญาณพร้อมเสมอที่จะเติมเต็มความรับผิดชอบสำหรับสายใยและความสัมพันธ์ทางจิตวิญญาณ สิ่งนั้นไม่ต้องใช้เวลาที่จะจบสิ้นหรือปรองดองสันสการ์ของพวกเขา เช่นเดียวกับสันสการ์ของพ่อ ขอให้สันสการ์ของลูกเป็นเช่นเดียวกัน การปรองดองสันสการ์ของลูกคือการร่ายรำที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

คติพจน์: การมีประสบการณ์และมอบประสบการณ์แห่งความสูงศักดิ์ของความบริสุทธิ์กับผู้อื่นเป็นสิ่งชี้บอกถึงดวงวิญญาณที่สูงศักดิ์

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกคือ นักสังคมสงเคราะห์ทางจิต ลูกต้องรับใช้เพื่อทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ และทำให้ดินแดนแห่งความทุกข์กลายเป็นดินแดนแห่งความสุข
- คำถาม:** ลูกๆบราห์มินกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องใดในยุคบรรจบพบกัน
- คำตอบ:** เวลานี้ ลูกกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในการเติมเต็มความปรารถนาให้กับดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหลาย มนุษย์ปรารถนาที่จะได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต และลูกต้องเติมเต็มความปรารถนานั้น ลูกต้องแสดงหนทางไปสู่ความสงบให้แก่ทุกคน ความสงบจะไม่ถูกพบในป่า แต่ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ จงละวางจากร่างกายของลูก และจดจำพ่อแล้วลูกจะได้รับมรดกแห่งความสงบและความสุข
- เพลง:** จงมองดูใบหน้าของลูกในกระจกหัวใจของลูก โอม มนุษย์!

โอมซานติ พ่อที่ไร้ขีดจำกัดกำลังอธิบายแก่ลูกๆของท่านที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ผู้ที่รู้จักพ่อและลี้ภัยอยู่กับท่าน มีคำกล่าวว่า พระเจ้า นั้นมาเพื่อที่จะขอลี้ภัยกับท่าน ได้มีการลี้ภัยเมื่อพ่อมาและอธิบายแก่ลูกๆ ผู้เลื่อมใสศรัทธาลี้ภัยอยู่กับพระเจ้า เพราะที่นั่นทุกคนไม่มีความสุข บาร์ตคือ ดินแดนแห่งความทุกข์ พวกเขาจะยังคงสร้างความทุกข์ให้กันอย่างต่อเนื่อง พ่ออธิบายว่า นี่เป็นการชุมนุมของลูกๆ ผู้ที่เป็นหงส์ ไม่มีใครนอกจากลูกๆที่บริสุทธิ์จะมาถึงที่นี่ได้ พ่ออธิบายว่า ลูกๆ บาร์ตที่บริสุทธิ์ คือ ดินแดนแห่งความสุข ไม่มีดินแดนอื่นใดอีกแล้วที่จะถูกเรียกว่า ดินแดนแห่งความสุข บาร์ตกลายเป็นดินแดนแห่งความสุข และบาร์ตก็กลายเป็นดินแดนแห่งความทุกข์ ชาวบาร์ตไร้ความสุขอย่างมาก เพราะพวกเขาไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครอธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่พวกเขา พ่ออธิบายว่า ชันยาสีขีบริสุทธิ์ และพวกเขาก็ทิ้งบ้านและครอบครัวไป แต่พวกเขาก็ยังร้องเพลงว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คือ รามผู้ที่เป็นของสีดา เวลานี้ ลูกมาหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ มนุษย์ไม่สามารถชำระมนุษย์ให้บริสุทธิ์ได้ นี่คือ โลกที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครบริสุทธิ์แม้แต่คนเดียว พวกเขาพูดว่า โอ้! พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! และพวกเขาก็พูดว่า พระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ซีโอเอ็ม ทัดทวม(นั่นคือ ซีวา และสิ่งเดียวกันนี้ก็ได้ใช้กับท่านอีกด้วย) ผู้ที่สิ้นหวังและนำสงสารได้หลงลืมพ่อไปแล้ว เมื่อใครมา และแม้ว่าพวกเขากลายเป็นคนล้มละลาย แต่เขาก็ยังมีความซาบซึ้งอย่างลึกซึ้งมากเพราะสุรา ในท่านองเดียวกัน ผู้คนไม่รู้วากิเลสเหล่านี้ทำให้พวกเขาไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เอง เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ชันยาสีขีจึงทิ้งบ้านและครอบครัว อย่างไรก็ตาม นั่นเป็นหนทางของความสันโดษ พ่อมาที่นี่ ผู้ที่อยู่อย่างไร้ความสุขถึงครึ่งวงจรมาลี้ภัยที่นี่ มายาทำให้ลูกไม่มีความสุข ทุกคนมีโรคภัยไข้เจ็บกันมากเพราะกิเลสทั้งห้า ราวันทำให้มนุษย์กลายเป็นปีศาจที่สมบูรณ์ เมื่อดินแดนแห่งนี้กลายเป็นดินแดนของความทุกข์อย่างสิ้นเชิง พ่อจึงมาก่อตั้งดินแดนแห่งความสุข ลูกเป็นนักสังคมสงเคราะห์ทางจิต พ่อทำให้ลูกทำงานรับใช้ ลูกๆ จงทำให้บาร์ตนี้กลายเป็นสวรรค์ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับโยคะ หากใครอยู่ในโยคะอย่างดีมากเป็นเวลา 7 วัน นั่นจะเป็นความมหัศจรรย์ โดยทั่วไปแล้ว แทบจะไม่มีใครอยู่ในโยคะได้ พวกเขาจดจำบ้านของตนเองหรือไม่ก็จิตใจของพวกเขา ล้มลุกคลุกคลานไปทุกหนแห่ง “7 วัน” นั่นเป็นที่รู้จักดีมาก พวกเขาอ่านกิตะ ภควัท กรันธ ฯลฯ เป็นเวลา 7 วัน ระบบนี้เป็นของยุคบรรจบพบกันนี้ ลูกต้องอยู่ในบัตติเป็นเวลา 7 วัน ลูกไม่ควรจดจำใคร โยคะของลูกควรติดต่อกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น เป็นเรื่องยากที่จะอยู่ในสภานี้อย่างสม่ำเสมอเป็นเวลา 7 วัน อนุสรณ์ของลูกยังอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน เวลานี้ ลูกกำลังนั่งอยู่ใต้ต้นไม้ และทำทาสีของราชาโยคะ มีจังกัดอัมบาและยังมีลูกๆด้วยเช่นกัน ลูกคือ ผู้ที่เติมเต็มทุกความปรารถนาของมนุษย์ทั้งหลายที่มีต่อสวรรค์ นั่นคือ ลูกคือ ผู้ที่ให้ผลของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกคือ ผู้เชี่ยวชาญ ไม่มีใครในโลกนี้รู้ว่า การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตคืออะไร พวกเขาไม่รู้ว่าใครให้สิ่งนั้นหรือใครจะทำให้ทุกคนในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ให้กลับมาบริสุทธิ์ได้ ชันยาสีขีทิ้งบ้านและครอบครัวเพื่อความสงบ และเข้าป่าแต่พวกเขาก็ไม่สามารถพบกับความสงบได้ ศาสนาดั้งเดิมของ ดวงวิญญาณคือ ความสงบ แต่กระนั้น ผู้คนก็ยังแสวงหาความสงบจากภายนอก ไม่มีใครรู้ว่าศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือ ความสงบ (ตัวอย่างจากสร้อยคอของราชินี) อวียะเหล่านั้นเป็นของลูก และลูกก็จะทำให้พวกมันทำงานหรือไม่ก็ได้ นั่น ดวงวิญญาณ ละวางจากร่างนี้ เช่นที่ดวงวิญญาณอยู่อย่างละวางในตอนกลางคืน ดวงวิญญาณลืมทุกสิ่ง นั่นคือ การนอน ที่นี้ลูกเพียงแต่นั่งอยู่ในความสงบ ดวงวิญญาณพูดว่า จากการทำให้อวียะต่างๆของร่างกายทำงาน ฉันก็รู้สึกเหนื่อยล้า อังชะ จงละวางตนเองจากร่างกาย เหล่านั้นเป็นอวียะที่ลูกทำงานด้วย พ่อเท่านั้นให้ความรู้แก่ลูกๆ จงละวางจากตนเองแล้วนั่งลง อย่าพูด อย่างไรก็ตาม ลูกจะนั่งอย่างละวางแบบนี้ได้นานเพียงไร ลูกรู้ว่า ไม่มีใครอยู่ได้โดยไม่มีการกระทำ ลูกอยู่

อย่างละวาง แต่ลูกก็ยังต้องการได้รับประโยชน์ของสิ่งนั้นด้วย หากลูกเพียงแค่ละวางจากตนเองก็จะไม่มีประโยชน์มากนัก จงละวางจากตนเองและจดจำพ่อ แล้วลูกก็จะได้รับประโยชน์และพลัง พ่ออธิบายให้แก่ลูกๆของท่านว่า ลูกๆ นี่คือ ท้องพระโรงแห่งความรู้ของอินทรา ลูกทั้งหลายที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่นคือ อัญมณี หากผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินหนึ่งอยู่ที่นั่น เขาก็จะทำลายบรรยากาศ เพราะเขาจะไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบบา เขาจะจดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรอย่างต่อเนื่อง ลูกต้องจดจำพ่ออยู่เสมอ นี่ไม่ใช่หม่นหมองทางจิตธรรมดาทั่วไป นี่คือ มหาวิทยาลัยที่ใหญ่แห่งหนึ่ง หากผู้ที่ได้รับการศึกษานั่งอยู่ในวิทยาลัยแพทย์ เขาจะไม่เข้าใจสิ่งใด เขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปได้ เขาจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้ด้วยการแค่เพียงสังเกตการณ์ มนุษย์ที่มีกิเลสและไม่บริสุทธิ์จะไม่เข้าใจความรู้นี้ เหตุนี้เองจึงไม่อนุญาตให้บุคคลเหล่านั้นมาที่นี่ ถ้าพวกเขาเข้ามาชั้นเรียนเพื่อรับฟังการบรรยาย พวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งใด นี่คือ มหาวิทยาลัยที่จะเปลี่ยนผู้ที่สกปรกให้กลายเป็นเทพที่สะอาดและบริสุทธิ์ ผู้ที่สกปรกเช่นนั้นไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นี่ พวกเขาไม่สามารถรู้จักพ่อได้ พ่อเน้นแฝงตัว ลูกรู้ว่า ลูกได้ลี้ภัยอยู่กับพ่อที่ไร้ขีดจำกัด เพื่อที่จะรับสิทธิ์ในมรดกของความสุขอยู่เสมอจากพ่อ พ่อเองยังพูดว่า ร่างนี้ของบราห์มาเป็นร่างสุดท้ายจากหลายชาติเกิด และอยู่ในสภาพปลดเกษียณ ผู้ที่เคยศึกษาคัมภีร์มากมายด้วย เวลานี้ พ่อกำลังบอกลูกๆ ผ่านผู้ที่เกี่ยวข้องของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหลาย พวกเขาแสดงให้เห็นคัมภีร์อยู่ในมือของบราห์มา พวกเขาแสดงให้เห็นว่า บราห์มาออกมาจากสะดือของวิษณุ ได้มีการอธิบายแล้วว่า บราห์มาออกมาจากสะดือของวิษณุอย่างไร และวิษณุออกมาจากสะดือของบราห์มาอย่างไร บราห์มาและสรัสวตีกลายเป็นลักษมีและนารายณ์อย่างไร แล้วหลังจากครบ 84 ชาติเกิดของพวกเขา พวกเขากลายเป็นบราห์มาและสรัสวตีในเวลาสุดท้ายอย่างไร และพวกเขายังแสดงให้เห็นว่า เนห์รูออกมาจากสะดือของคานธีจี ไม่มีมหาสมุทรน้ำนมที่นี่ นี่คือ มหาสมุทรยาพิช พวกเขาแสดงให้เห็นมหาสมุทรน้ำนมไว้ในยุคทอง ลูกๆ รู้ว่า มายาทำให้ลูกไม่มีความสุขถึงครึ่งวงจร ไม่มีที่อื่นใดแล้วที่จะไร้ความสุขเหมือนบารัต ไม่มีที่ไหนจะมีความสุขเท่าบารัตด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า ศาสนาเทพต้องหายไป แล้วพ่อก็มาและก่อตั้งศาสนาใหม่อีกครั้งหนึ่ง แท้จริงแล้ว ศาสนานั้นกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างแท้จริง ลูกมาแล้วและกำลังรับสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ ลูกรู้ว่า ใครปกครองในสวรรค์ ในวัยเด็ก พวกเขาคือ ราเดและกฤษณะ จากนั้นก็กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ เวลานี้พ่อมาแล้ว ลักษมีและนารายณ์กำลังศึกษาในรูปแบบและนามที่แตกต่างกันไป รูปแบบที่น่าเกลียดของศรีกฤษณะกำลังนั่งอยู่ที่นั่น พ่อจะพาผู้นี้เข้าไปสู่อีกฝั่งหนึ่ง ในคัมภีร์พวกเขาแสดงไว้ว่า กฤษณะถูกใส่ไว้ในตะกร้าและเข้าไปยังอีกฝั่งหนึ่ง ชีพบบามาแล้วในเวลานี้ ท่านทำให้ลูกนั่งอยู่บนเปลือกตาของท่าน แล้วทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ พ่อสอนทั้งวงศ์สกุล แล้วก็พาพวกเขาออกไปจากดินแดนของคันส์ เพื่อไปยังดินแดนของกฤษณะ ไม่ใช่เป็นเรื่องของคนเดียวเท่านั้น ท่านนำลูกทุกคนออกไปจากดินแดนของราวัน ท่านทำให้ลูกนั่งอยู่บนเปลือกตา และพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข พ่อมาเพื่อให้ลูกได้เข้าไปสวรรค์ แล้วโลกเก่านี้ก็จะถูกทำลาย พวกเขาพูดถึงสงครามในคัมภีร์ อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใด ดาต้าผู้นี้ยังเคยศึกษาคัมภีร์มากมายอีกด้วย บาบาพูดว่า เวลานี้ จงลืมนามคัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมด และจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น อยู่เสมอ พ่อเป็นสัตว์ของทุกคน ยุคเหล็กถูกเรียกว่า ดินแดนของคันส์ และยุคทองคือ ดินแดนของกฤษณะ เวลานี้พ่อกำลังพาลูกออกจากดินแดนของราวันไปสู่ดินแดนของราม ดินแดนของกฤษณะ ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ดินแดนของกฤษณะใหม่ พวกเขาร้องเพลงว่า จงสวดชื่อราเด - โกวินดา นี่เป็นหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นราเดและโกวินดาอีกครั้งหนึ่ง เวลานี้ลูกไม่มีมงกุฎทั้งสองนั้น นั่นคือ ไม่มีทั้งมงกุฎแสงและมงกุฎแห่งอาณาจักร ผู้ที่บริสุทธิ์เท่านั้นจะได้รับมงกุฎแสง ลักษมีและนารายณ์บริสุทธิ์ตลอดเวลา พวกเขาไม่เคยมองสิ่งใด สันยาสิที่ถือกำเนิดขึ้นมา แล้วก็ทิ้งบ้านและครอบครัวไปเพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกมีการสละละทิ้งในชาติเกิดเดี่ยวนี้อีกเพื่อ 21 ชาติเกิด(ของความบริสุทธิ์) พวกเขาไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ถึง 21 ชาติเกิด พวกเขาเกิดกับผู้ที่มีกิเลส พวกเขาอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ และพวกเขาก็ออกจากบ้านไปเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ นั่นเป็นการสละละทิ้งที่ราโจกนี พ่อพูดว่า พ่อเต็มไปด้วยความรู้ เต็มไปด้วยความรู้ เต็มไปด้วยความบริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นมีความรู้ที่สมบูรณ์ พ่อให้ความรู้ที่สมบูรณ์แก่ลูกๆ เกี่ยวกับอาณาจักรของละเอียดอ่อน โลกที่ไร้ตัวตนและโลกที่มีตัวตน ตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก เพื่อจะทำให้ลูกกลับมาเต็มเปี่ยม เหล่าเทพนั้นเต็มเปี่ยม ลูกๆ ได้เข้ามาสู่ตักของพ่อ ลูกรู้ว่า ลูกกำลังทำตามศรัทธา และกำลังรับสิทธิ์ในโชคแห่งอาณาจักรของตนเองอีกครั้งหนึ่ง นี่เป็นเกมของชัยชนะและการพ่ายแพ้ ผู้ที่พ่ายแพ้มายาจะพ่ายแพ้ทุกสิ่ง ผู้ที่ชนะมายาก็จะชนะทุกสิ่ง ลูกมีโยคะอยู่กับพ่อผู้ทรงอำนาจ จงรับพลังจากท่าน และมีชัยชนะเหนือมายา ลูกเข้าใจว่าละคร 84 ชาติเกิดของลูกเวลานี้กำลังจะถึงจุดจบ เรากำลังรับสิทธิ์ในโชคแห่งอาณาจักรของเราอีกครั้งหนึ่ง ลักษมีและนารายณ์ถูกแสดงให้เห็นว่าอยู่ในมหาสมุทรน้ำนม นี่คือ มหาสมุทรยาพิช ราเดและกฤษณะคือ เด็กเล็กๆ ผู้คนไกวเปลให้กับกฤษณะด้วยความรักอย่างมาก เพราะพวกเขาเชื่อว่ากฤษณะเป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์ กฤษณะคือ ผู้ที่ 16 องค์สมบูรณ์เต็ม และรามมี 14 องค์ กฤษณะผู้เดียวกันนั้นมี 14 องค์จากที่เคย 16 องค์สมบูรณ์เต็ม เขาต้องใช้ชาติเกิด บาบาอธิบายแล้วว่า ไม่ใช่ว่า ทุกคนใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้ แน่แน่นอนว่าลูกต้องได้รับมรดก

ของตนเองจากพ่อ ท่านเป็นผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้น แน่ใจว่าท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่ออาศัยอยู่ในอาณาจักรสูงสุด เราเองก็มาจากที่นั่นด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำบาปให้ดีมาก ๆ เราจะได้รับความสะดวกจากการจดจำระลึกถึงผู้คนถามว่า เราจะมีโยคะกับดวงวิญญาณสูงสุดได้อย่างไร พวกเขารู้สึกสับสน ลูกได้รับความเข้าใจที่สมบูรณ์นี้แล้ว พ่อมาในการบรรจบกันของดินแดนแห่งความทุกข์และดินแดนแห่งความสุข ตอนจบของยุคเหล็กคือ ดินแดนแห่งความทุกข์ และตอนเริ่มต้นยุคทองคือ ดินแดนแห่งความสุข พ่อเท่านั้นที่พาลูกออกไปจากดินแดนแห่งความทุกข์ และทำให้ลูกนั่งอยู่ในดินแดนแห่งความสุข นี่เป็นเรื่องของความเข้าใจ ผู้ที่ปราศจากความบริสุทธิ์ไม่สามารถศึกษาความรู้นี้ได้ เหตุนี้เองผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จึงไม่ได้รับอนุญาตให้นั่งอยู่ที่นี้ ลูกต้องอธิบายว่า ลูกเคยเจ็บป่วยอย่างมากมาถึงครั้งวงจร มายาทำให้ลูกมีโรคภัยไข้เจ็บมากมาย เหตุนี้เอง ก่อนอื่น ลูกจึงถูกเก็บไว้ในบัพติ ลุกๆ รู้จักอาชีพของทุกคน เมื่อลูกไปยังวัดของชีวา ลูกก็เข้าใจว่า บาบาเป็นผู้ประทานการหลุดพ้น และการหลุดพ้นในชีวิต บาร์ตคือ สถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างใดก็ตาม พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะไว้ในกิตะ พวกเขาทำให้ชื่อของชีพบบาหายไป ชีพบบามาด้วยตัวท่านเอง และปลดปล่อยทุกคนออกจากความทุกข์ น้ำของคงคาไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ น้ำนั้นไหลมาจากภูเขา แล้วจะเรียกน้ำนั้นว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้อย่างไรเล่า นั่นคือ ความมมงาม จงดูสิ่งที่มนุษย์ทำกันอยู่เรื่อย ๆ! มีเพลงร้องว่า ไม่มีชาติเกิดได้อีกแล้วที่จะมีค่าเหมือนกับชาติเกิดที่เป็นมนุษย์ ชาติเกิดปัจจุบันของลูกมีค่าเมื่อพ่อมา นั่นคือ ชาติเกิดที่มีค่าที่สุดของลูก ลูกจะกลับมารับบริสุทธิ์ และทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ เหตุนี้เองลูกๆ ชีพขัคดี ลุกๆ ผู้เป็นแม่ของบาร์ตจึงได้รับการจดจำ ลูกรู้ว่า เป็นเพราะความบริสุทธิ์ที่ไม่เพียงแต่บาบาจะทำให้บาร์ตกลับมารับบริสุทธิ์เท่านั้นแต่ทั้งโลกยังกลับมารับบริสุทธิ์ด้วย ผู้ที่ให้นิ้วมือแห่งความบริสุทธิ์ของพวกเขา และผู้ที่อยู่อย่างมานะบาฟคือ ผู้ช่วย ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ดาต้าผู้นี้ก็ไม่ได้เข้าใจเช่นกันในตอนแรก เขาเคยมีภรรยาจำนวนมาก และศึกษาคัมภีร์มากมาย เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ พ่อผู้เดียวเท่านั้นเป็นทุกสิ่งของลูก พ่อคือ ผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต มนุษย์ไม่บริสุทธิ์ เวลาที่ลูกได้มาหาชีพบบา เพื่อรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองผ่านบราห์มา ใครจะมาที่นี้ไม่ได้หากไม่มีศรัทธา หากพวกเขามา พวกเขาจะกระจ่ายความไม่สงบออกไปมากขึ้น ลูกพาบาร์ตไปสู่ความสงบสูงสุด นี่เป็นงานของการก่อตั้งที่มนุษย์ทำไม่ได้ ลูกกำลังทำสิ่งนี้ด้วยความช่วยเหลือของชีพบบา ลูกจะได้รับรางวัลอะไรเล่า พ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ หากหลังจากมาเป็นของ บาบาเช่นนั้นแล้ว สติปัญญาของลูกไม่มีศรัทธา มายาจะเชม็อบลูกทั้งตัว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงทั้งโลกเก่าในชาติเกิดเดี๋ยวนี้นี้ และมาเป็นผู้ช่วยที่แท้จริงของพ่อ จงให้นิ้วมือแห่งความบริสุทธิ์ และอยู่อย่างมานะบาฟ
2. จงทำงานรับใช้ที่จะพาบาร์ตไปสู่ความสงบสูงสุด ละวางตนเองจากร่างกาย จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ และรับพลังจากท่าน จงให้ท่านแห่งความสงบ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำลายอุปสรรคและกลับมารอบรู้ด้วยความรู้ของรูปกาลเวลาทั้งสาม และ สามโลก ผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ของรูปกาลเวลาทั้งสาม และสามโลกกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่รอบรู้ นั่นคือ พวกเขาเรียกได้ว่าเป็นคณิศ คณิศหมายถึงผู้ทำลายอุปสรรค ดวงวิญญาณเช่นนี้ไม่ควรเป็นอุปสรรคในสถานการณ์ใดๆ แม้ว่าบางคนได้กลายเป็นอุปสรรค ลูกต้องเป็นผู้ทำลายอุปสรรคและจบสิ้นอุปสรรค ดวงวิญญาณผู้ที่เป็นผู้ทำลายอุปสรรคจะเปลี่ยนแปลงบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม และไม่เพียงพูดเกี่ยวกับสิ่งนั้น

คติพจน์: การให้ประสบการณ์ในทางปฏิบัติของสัจจะในใบหน้าและพฤติกรรมของลูกคือการมีความสูงศักดิ์

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ก่อนอื่นใจให้มีเมตตาต่อตนเอง แล้วเป็นหน้าที่ของลูกที่จะชี้หนทางที่แท้จริงที่จะไปสวรรค์แก่ครอบครัวของลูก ดังนั้นทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อทำให้พวกเขามีค่าเช่นกัน
- คำถาม:** บนพื้นฐานของการแข่งขันใด ที่ลูกจะกลายเป็นผู้เป็นนายของชีวลายา?
- คำตอบ:** วังแข่งในการทำตามแม่และพ่อ จงทำสัญญาสำหรับความบริสุทธิ์สำหรับชาติเกิดเดิยวเท่านั้น เอาหัวใจของลูกออกจากนรก ชีพบาบา กำลังก่อตั้งชีวลายาเพื่อลูกที่ซึ่งลูกจะปกครองในรูปแบบที่มีชีวิต ด้วยการจดจำพ่อและสวรรค์ ขณะที่ทำธุรกิจของลูก ลูกจะได้รับที่ลี้ภัยของอำนาจในการปกครอง นั่นคือลูกจะกลายเป็นผู้เป็นนายของชีวลายา
- เพลง:** ท่านคือแม่และพ่อ...

โอมซานติ ลูกต้องพูดสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่า: “โอม ซานติ” หรือ “ขอคารวะต่อชีวา” พวกเขาพูดว่า “ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุด” ในขณะที่เราพูดว่า “โอม ซานติ” สิ่งนี้คือการให้คำแนะนำเกี่ยวกับตนเองและพ่อ ผู้คนที่ทำความเลื่อมใสศรัทธา ร้องสรรเสริญ: “ท่านคือแม่และพ่อ...” ขณะที่ลูกคือลูกๆ พ่อผู้ผู้เลื่อมใสศรัทธาสรรเสริญในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั้นกำลังนั่งอยู่ที่นั่นเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าลูกในวันนี้ อย่างแน่นอนที่ท่านอยู่เบื้องหน้าลูก และในเวลานี้กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวอีกครั้ง เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ในเวลานี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่รู้สิ่งนี้ ลูกรู้ว่ามีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่กำลังได้รับการสรรเสริญ พ่อ นั้นกำลังให้ความสุขอย่างมากมายแก่ลูก ที่ลูกจะไม่กลับมาไม่มีความสุขอีกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเช่นนี้เป็นการส่วนตัว ลูกรู้ว่าท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก และในเวลานี้ท่านกำลังรับใช้เพื่อให้ความสุขแห่งสวรรค์แก่เรา พ่อสร้างลูก รับใช้พวกเขาและทำให้พวกเขามีค่า เป็นราวกับว่าพ่อกลายเป็นทาสของลูกๆ พ่อทางร่างก็ทำความเพียรพยายามอย่างมากมายด้วยเช่นกันเพื่อหล่อเลี้ยงลูก ทั้งวันทั้งคืนเขานั่งใส่ใจที่จะรับใช้ลูก และทำให้ลูกเหล่านั้นมีค่า พวกเขาคือทาสของสิ่งสร้างที่มีขีดจำกัด ในขณะที่ผู้เดียวนี้อือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้เดียวนี้อือพูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกๆ ทำตามอย่างสมบูรณ์ และจงกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ด้วยการประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของลูก ลูกต้องมีเมตตาต่อลูกๆ ของตนเองเสมอ พ่อที่รู้คิดจะพูดว่า: เหตุใดฉันจึงไม่ควรทำให้ลูกสามารถที่จะหารายได้ที่แท้จริงนี้กับฉันเล่า? มีการให้การคำจุนทางร่างกับลูกทางร่างเป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เขาหล่อเลี้ยงลูก อบรมเลี้ยงดูพวกเขา และทำให้พวกเขามีค่า เขาให้มรดกแก่ลูกและละร่างของเขาและใช้อีกชาติเกิดหนึ่ง เขาคือพ่อที่มีขีดจำกัด ในขณะที่ผู้เดียวนี้อือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้นั้น คือบราห์มาที่มีขีดจำกัด เขาสร้างสิ่งสร้างแล้วกลายเป็นทาสของพวกเขา เขาต้องใช้ความพยายามอย่างหนักมาก เพื่อให้แน่ใจว่าลูกๆ ไม่ถูกทำให้เสียหายด้วยมิตรที่ไม่ดีและประณามชื่อเสียงของเขา อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นคือความสุขที่ชั่วครว พวกเขาไม่รู้ว่าคุณของเขาจะกลายเป็นผู้ที่มีค่าหรือไม่มีค่า บางคนก็ไม่มีค่าอย่างมากที่พวกเขาทำลายทุกสิ่งอย่างสิ้นเชิง พวกเขาสูญเสียทรัพย์สมบัติของพ่อของเขาอย่างสิ้นเชิง เหตุนี้เองจึงต้องมีความระมัดระวังอย่างมาก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นใส่ใจอย่างมาก ท่านพูดว่า: ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก และให้มรดกแก่สิ่งสร้างของลูกด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม แม้กระนั้น หากลูกนั้นไม่มีค่า พวกเขาก็ไม่เชื่อฟังพ่อ พ่อพูดว่า: “ศึกษาเล่าเรียน” แต่พวกเขาไม่ศึกษา พวกเขาไม่กลับมาบริสุทธิ์ มีเพียงน้อยนิดกำมือเดียวจากหลายพันล้านที่ปรากฏตัวผู้ที่เชื่อฟังจะได้รับศรัทธาที่นี้ “ท่านคือแม่และพ่อ” นี่คือการสรรเสริญของเพียงผู้เดียว อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการไม่รู้ ผู้คนพูดเบื้องหน้ากฤษณะและลักษมีและนารายณ์ว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” นี่คือการสรรเสริญที่มลายเช่นกัน เวลานี้ลักษมีและนารายณ์มีประสบการณ์ของผลรางวัลของเขา พวกเขามีลูกของเขาเอง เราจะสามารถเรียกพวกเขาว่าเป็นแม่และพ่อได้อย่างไร? ในความเป็นจริง คำสรรเสริญนี้เป็นของผู้เดียวเท่านั้น ลูกได้ยินในเพลงว่า: ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือชีพบาบา ท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ท่านคือผู้เดียวที่พาทุกคนไปสู่ดินแดนของความสงบและดินแดนของความสุข ดังนั้น อย่างแน่นอนลูกควรทำตามศรัทธาของพ่อนี้ พวกเขาเข้าใจว่าเป็นไปจากแม่และพ่อเท่านั้นที่พวกเขาได้รับความสุขอย่างมากมาเป็นเวลา 21 ชาติเกิด อย่างไรก็ตาม แทบจะไม่มีใครที่ทำตามศรัทธาเช่นนั้น ลูกได้รับมรดกที่สูงส่งมาก พ่อพูดว่า: พ่อได้นำสวรรค์มาไว้บนอ้อมมือของพ่อเพื่อลูกๆ ลูกจะกลับมามีค่า เมื่อลูกทำตามศรัทธา ลูกต้องรับศรัทธาในทุกย่างก้าว หากลูกไม่ทำตามการชี้แนะของท่าน ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในสวรรค์ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้เลย ก่อนหน้านั้น เราเคยพูดด้วยเช่นกันว่า: ผู้นั้นผู้นี้กลายเป็นชาวสวรรค์ หรือเมื่อสนยาสชีตายพวกเขาจะพูดว่า เขาหลอมรวมเข้าไปในแสง อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครไปที่นั่น

เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ไม่มีใครสามารถกลับไปจนกระทั่งท่านมา นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน และพ่อที่ไม่มีตัวตน อาศัยอยู่ที่นั่น และนั่นเรียกว่าอาณาเขตสูงสุดด้วยเช่นกัน ผู้ที่มีความหยิ่งยะโสของวิทยาศาสตร์นั้นเข้าใจว่า พวกเขาถือกำเนิดที่นี่ และตายที่นี่เช่นกัน ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับวงจรโลก ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งใดด้วยความรู้ของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานี้ลูกได้พบพ่อแล้ว ท่านพูดว่า: ลูกๆ เวลานี้จงกลับบ้าน พ่อได้มาเพื่อพาทุกคนกลับไป เช่นเดียวกันกับในวงจรที่แล้ว ดวงวิญญาณของลูกมีอัลลอยต์มากมาย ดวงวิญญาณทั้งหมด และร่างกายของเขาทั้งหมดกลายเป็นสภาพยุคเหล็ก พวกเขาต้องกลับมาสะโตประธานอีกครั้ง เมื่อลูกดวงวิญญาณเคยสะโตประธานโลกนั้นก็เป็นยุคทอง ดวงวิญญาณบริสุทธิ์มีร่างกายที่เป็นเช่นทองคำที่บริสุทธิ์ พวกเขาเหล่านั้นเรียกว่าเครื่องประดับที่แท้จริง ดูสิว่าพวกเขากลายเป็นสิ่งใดในเวลานี้ ไม่มีแม้กระทั่งทองแท้ 1 % ที่หลงเหลืออยู่ในเวลานี้ อัลลอยต์ได้ปะปนเข้าไป เวลานี้พ่อพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อ พ่อของลูก และลูกจะเฝ้าแต่กลายเป็นทองแท้ และดวงวิญญาณจะเริ่มโอบยิบ เวลานี้ปีกได้หักไปแล้ว ลูกจะได้มาซึ่งสถานภาพ ตามที่ลูกทำความเพียรพยายาม การศึกษานี้สูงส่งอย่างมาก พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ที่ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา ลูกจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา แม้กระทั่งราชาก็เป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ตกต่ำและผู้ที่ย้องแวงในกิเลส ได้รับการจดจำว่า: ลูกนั้นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาด้วยตนเอง ลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา แล้วลูกก็กลายเป็นจันทราราศีที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เรากลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พ่อมาและทำให้เรามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาจากผู้กราบไหว้บูชา เวลานี้กำลังมีชัยชนะของความรู้ กลางคืนของบราห์มาและบราห์มาภุมารและกุมารีนั้นกำลังมาถึงจุดจบในเวลานี้ ผู้ที่ศึกษาคัมภีร์นั้นไม่รู้ว่ามีเมื่อใดที่กลางคืนเริ่มขึ้น กลางวันของบราห์มาคือยุคทองและยุคเงิน กลางคืนเริ่มขึ้นตั้งแต่ยุคทองแดง สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ด้วยการจับสั้น 84 ชาติเกิดของเรา เราจะมีประสบการณ์ของโชคของอาณาจักรของเราอีกครั้ง ความรู้นี้จะไม่หลงเหลืออยู่ในยุคทอง ที่นั่นเป็นผลรางวัล ที่นั่นเช่นกัน ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อ อย่างไรก็ตาม นั่นคือผลรางวัลของเวลานี้ที่ลูกได้รับเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ทั้งการละเล่นทั้งหมดนั้นอยู่บนพื้นฐานของบาร์ด อาณาจักรของเหล่าเทพที่เคยคงอยู่ในยุคทองกลายเป็นเช่นปีศาจในเวลานี้ มีการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน พ่อพูดว่า: ลูกๆ อย่าได้ฟังสิ่งที่เลวร้าย อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย.. พวกเขาแสดงให้เห็นภาพลักษณ์ของลิง ในปัจจุบันมนุษย์กลายเป็นเช่นลิง เหตุนี้เองพวกเขาแสดงให้เห็นใบหน้าของลิง แต่สิ่งนั้นใช้กับเวลานี้ นี่เรียกว่าก้นบึ้งที่สุดของนรก พวกเขาเฝ้าแต่กัดกันและกันเช่นแมลงปอง ฯลฯ แม้กระทั่งลูกก็ฆ่าพ่อของเขา มายาได้ทำให้ทุกคนนั้นสับสนปรก บาร์ดเคยเป็นสวรรค์และเป็นนรกในเวลา 84 ชาติเกิดก็เป็นของชาวบาร์ด พ่อพูดว่า: พ่อได้อธิบายอย่างมากมายแก่ลูก ท่านพูดว่า: พ่อคือพ่อที่เชื่อฟังมากที่สุดของลูก พ่อ-ผู้รับใช้(Father-Servant) ครู-ผู้รับใช้(Teacher-Servant) และครู-ผู้รับใช้(Guru-Servant) เวลานี้พ่อได้มาแล้ว ผู้นำทางด้วยเช่นกันคือผู้รับใช้ของผู้จาริกแสวงบุญ; พวกเขาชี้หนทางให้แก่ผู้จาริกแสวงบุญ เวลานี้พ่อกลายเป็นผู้นำทางเพื่อพาลูกไปสวรรค์ พ่อปลดปล่อยลูก ประวัติศาสตร์จะซ้ำรอยอย่างแน่นอน ในคัมภีร์กรันท์นั้นกล่าวว่า: พ่อคือสัจจะ และสิ่งที่เกิดขึ้นก็คือสัจจะ.. พระเจ้านั้นไม่มีตัวตน นี่คือการสรรเสริญของพระเจ้า ในด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่า ท่านนั้นอยู่เหนือการเกิด (ajoni) และในอีกด้านหนึ่ง พวกเขาพูดว่า ท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ที่ไหนก็ตามที่ฉันมองดู ฉันก็มองเห็นแต่ท่านเท่านั้น เรามาที่นี่เพื่อทำให้ตนเองสนุกสนาน ผู้คนมากมายพูดสิ่งนี้ เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกๆ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะทำให้ลูกจมหน้า ความคิดเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันทำให้ลูกจมหน้า พ่ออธิบายอย่างมากมายแก่ลูก บางคนมีศรัทธาอย่างรวดเร็วมากกว่าพวกเขาต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาก่อน ลูกไม่สามารถพบพ่ออื่นอีกที่อ่อนหวานเท่ากับผู้เดียวนี้ เป็นพ่อผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์ เพียงเมื่อเราพบพ่อเท่านั้นที่เราจะกลับกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เราควรทำให้พ่อเช่นนั้นเป็นของเราอย่างรวดเร็ว พ่อต้องการลูกๆ ที่เป็นของท่านในวงจรที่แล้ว พวกเขาคือผู้ที่จะมาและกลับมามีค่าหรือไม่มีค่า เช่นที่พวกเขาทำในวงจรที่แล้ว ความรับผิดชอบต่อแม่และลูกๆ นั้นอยู่กับพ่อผู้สร้าง เป็นหน้าที่ของท่านที่จะทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใดให้มีเมตตาต่อตนเอง ไม่ใช่ว่าบาปให้พรแล้วทุกคนก็จะกลายเป็นลักษมี หรือนารายณ์! นี่คือการสอบที่ยิ่งใหญ่ เพียง 8 คน เท่านั้นที่ได้ทุนการศึกษา แล้วก็มี 108 มีลือตเตอร์เช่นนี้ใช้ใหม่ พ่อพูดว่า: ลิมร่างกายของลูก และความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด คิดว่าตนเองนั้นปราศจากร่าง และมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ไม่ใช่ว่าลูกคือพระเจ้า พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณจะหลอมรวมเข้าไปในดวงวิญญาณสูงสุด และจนกระทั่งเขาหลอมรวมเข้าไปในท่าน ดวงวิญญาณไม่สามารถเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครหลอมรวมเข้าไปในดวงวิญญาณสูงสุด ละครนี้ลูกกำหนดไว้ตลอดไป มีนักแสดง 5 ถึง 6 พันล้าน นักแสดงทั้งหมดได้รับบทบาทของเขาเองที่พวกเขาต้องเล่น ทุกดวงวิญญาณมีบทบาทที่เป็นอมตะที่ถูกบันทึกไว้ในตัวเขา ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถอธิบายแก่ลูกได้ พ่อมาและให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบแก่ลูกและทำให้ลูกเป็นตรีกาลดาร์ชิ ในรูปภาพพวกเขาแสดงเหล่าเทพไว้ พร้อมกับดวงตาที่ 3 ในความเป็น

จริงไม่ใช่ทั้งเหล่าเทพและศุภรที่มีดวงตาที่ 3 เพียงลูกๆบรรพบุรุษเท่านั้นที่มีดวงตาที่ 3 ของความรู้ที่ลูกๆรู้ถึงอาชีพของทุกคน ลูกๆรู้ถึงสถานะของดินแดนแห่งสัจจะและดินแดนของความหลอกลวง ในหมู่ลูกๆเช่นกัน เป็นสิ่งที่ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกๆทำ นี่คือการเรียน ไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มั่งคั่ง ที่นี้เฝ้าแต่ทำธุรกิจ ฯลฯ ของลูก เพียงแต่จดจำพ่อของลูก และสวรรค์ และที่ลี้ลับของอาณาจักรก็จะถูกเติมไว้ที่ลูก เป็นดวงวิญญาณที่จดจำสังสารนั้นอยู่ในดวงวิญญาณบาบาพูดกับดวงวิญญาณว่า: พ่อคือพ่อของลูก ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกในวงจรที่แล้วเช่นกัน ลูกปกครองอาณาจักรสุริยวงศ์ แล้วลูกเข้าไปสู่จักรวาล องค์เฝ้าแต่ลดลง เมื่อลูกกลายเป็นพ่อค้าแล้วก็เป็นศุภร เวลานั้นลูกได้จดจำว่าการละเล่นกำลังมาถึงจุดจบสิ้น จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและบาบของลูกจะถูกเผาไป หากลูกไม่ทำตามศรัทธา แต่กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจะถูกทำร้าย แล้วล้างดีของดาวพลูทัสจะเปลี่ยนไป และล้างร้ายของราหูจะเข้ามา หากลูกหย่าขาดจากพ่อลูกจะกลายเป็นผู้อาศัยของกันบั้งของนรก พ่อพูดว่า: หากลูกต้องการประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง และแล้วจงแข่งขัน หากลูกประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในเวลานี้ ลูกจะประกาศสิทธิในสิ่งนั้นทุกๆ วงจร เพียงแต่สัญญาที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์สำหรับชาติเกิดเดียว และลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด เวลานั้นจงเอาหัวใจของลูกออกจากนรก ชีพบาบากำลังก่อตั้งชีวลายาที่ซึ่งลูกเหล่าเทพที่มีชีวิตจะปกครอง ดังนั้นลูกๆ ต้องการที่จะกลายเป็นนายของชีวลายาหรือไม่? จงทำตามแม่และพ่อ สิ่งใดก็ตามที่พวกเขาทั้งหมดนั้นเป็นไปสำหรับลูก ลูกก็คือผู้ที่กลายเป็นราชา ลูกเคยเป็นเช่นนั้น เวลานั้นลูกกลายเป็นขอลาน ไม่ใช่เรื่องของผู้ที่เปื้อนของศาสนาอื่นๆ เป็นผู้ที่ได้เป็นของศาสนาเทพที่ได้แปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น เหตุนี้เองประชากรของอินดูจึงได้ลดลง มิฉะนั้น ประชากรของบาร์ตคัวร์จะมีมากที่สุดหรือใหญ่โตที่สุด พระเจ้ากำลังสอนลูก ดังนั้นลูกควรใส่ใจอย่างมาก นี่คือการศึกษาน่าอัศจรรย์อย่างมาก ลูกที่แก่ชรา ลูกที่เฒ่าวีย์ และลูกหนุ่มสาวกำลังศึกษาที่นี่ แม้กระทั่งผู้ที่เจ็บป่วยก็สามารถศึกษาได้ หากลูกไม่จดจำพ่อ และมรดก มายาจะดับตีลูก ลูกควรเขียนด้วยเลือดว่า: ฉันจะจดจำบาบาทั้งวันทั้งคืน ฉันจะจับมือของบาบาอย่างแน่นมาก ฉันจะทำการสิ่งใดก็ตามที่บาบาบอก ชีพบาบาพูดว่า: ดูลูกๆของลูก ให้ 2 กำมือเพื่องานรับใช้ของชีพบาบาจากสิ่งใดที่เหลือน้อย และในการตอบแทนสำหรับสิ่งนั้น ผลรางวัลที่ลูกจะได้รับจะทัดเทียมกับสิ่งที่บุคคลที่มั่งคั่งจะได้รับด้วยการให้ 1 แส่น ลูกได้รับผลในทางปฏิบัติทันที อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลืมร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูก และฝึกฝนการกลายเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง รับศรัทธาจากพ่อ และทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว
2. ใส่ใจอย่างเต็มที่กับการศึกษาเล่าเรียน มีความคิดที่มุ่งมั่นว่า: ฉันจะจดจำบาบาผู้เดียวทั้งวันทั้งคืน และอย่างแนบแน่น ฉันจะทำการสิ่งใดที่บาบาบอกให้ฉันทำ อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย และอย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย

พร: พระขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งจากหลายพันล้านและกลายเป็นแมลงเฝ้าและอุทิศตนเองให้กับเปลวไฟเดียว

ลูกคือ กำมือเดียวจากหลายพันล้านในทั้งโลก ลูกก็เป็นจำนวนที่น้อยมากจากกำมือเดียวนั้น ลูกได้มีประสบการณ์และได้ตระหนักรู้ในตนเอง ว่าเป็น ดวงวิญญาณที่สูงส่งเดิมเดียวกันจากวงจรที่แล้วผู้ที่ได้อุทิศตนเองให้กับพ่อผู้เป็นเปลวไฟ ดวงวิญญาณเช่นนี้จะไม่ใช่ผู้ที่เพียงวนไปรอบๆ แต่ลูกคือผู้ที่กลายเป็นแมลงเฝ้า และอุทิศตนเอง การอุทิศตนเองหมายถึงการตาย ดังนั้นลูกคือแมลงเฝ้าเหล่านั้นผู้ที่เผาไหม้อยู่บนเปลวไฟใช่หรือไม่ การเผาไหม้หมายถึงการเป็นของพ่อ การเผาไหม้หมายถึงการ ได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างสมบูรณ์

คติพจน์: การเฉลิมฉลองการพบปะกับบาบาและมีความสุขสันต์กับการได้มาซึ่งทุกสิ่งทั้งหมดคือคุณสมบัติ พิเศษของยุคบรรจบพบกัน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การชี้แนะที่สูงส่งนั้นเป็นของพ่อผู้เดียว เฝ้าแต่ทำตามการชี้แนะเหล่านั้นเสมอ กลายเป็นลูกที่แท้จริง และประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่อ
- คำถาม:** เนื่องจากการไม่มีศรัทธาในประเด็นใดที่ลูกเลี้ยงจึงไม่กลายเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ของพ่อ?
- คำตอบ:** ลูกเลี้ยงไม่มีศรัทธาว่าพวกเขาจะกลายเป็นนายของโลกว่าบิสุทธิด้วยการกลับมาบิสุทธิในเวลานี้ โดยที่พวกเขาไม่ได้กลับมาบิสุทธิ โลกที่ไม่บิสุทธิจึงไม่สามารถสร้างขึ้นมาได้ หากพวกเขามีศรัทธา พวกเขาจะสามารถกลายเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ ลูกที่แท้จริงจะตระหนักรู้จักพ่ออย่างสมบูรณ์และทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลับมามีค่า พวกเขาทำตามศรัทธาของพ่อและกลับมาสูงส่ง
- เพลง:** ฉันได้มาจากการปลุกโชคของฉัน...

โอม ซานติ ลูกได้ยินเพลงแล้ว ลูกๆ พูดว่าพวกเขาได้มาที่โรงเรียน นี่ไม่เรียกว่าสัทซังทัวไป (ชุมนุมแห่งสัจจะ) เพียงลูกเท่านั้นมีความเป็นมิตรของผู้เป็นสัจจะ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเรียกว่าผู้เป็นสัจจะ เวลานั้นลูกๆ กำลังนั่งอยู่ในความเป็นมิตรของผู้เป็นสัจจะนั้น นั่นคือ ผู้ที่เป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ในความเป็นจริงมี 2 พ่อ: พ่อที่มีขีดจำกัดและพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้น หนึ่งในนั้นคือพ่อที่ไม่มีตัวตนของดวงวิญญาณทั้งหมดและอีกหนึ่งนั้นคือประชาธิปไตยบราห์มา เวลานั้นลูกๆ ได้พบกับทั้ง 2 พ่อแล้ว เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ที่เรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือพระเจ้าของผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมด มีผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายแต่มีพระเจ้าเดียวเท่านั้น ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ไม่มีตัวตน อีกหนึ่งคือประชาธิปไตยบราห์มา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและพ่อที่ 3 คือพ่อทางร่างของลูก ร่างกายนั้นถือกำเนิดมาจากกิเลส ลูกๆ เช่นนั้นเรียกได้ว่าเป็นสิ่งสร้างทางร่าง โลกยุคเหล็กนี้เรียกว่าโลกของดวงวิญญาณบาป อีกโลกหนึ่งคือโลกที่ปราศจากกิเลสของดวงวิญญาณบุญ โลกใหม่มีเพียงโลกเดียวไม่ใช่ 2 โลก มีเพียงบ้านเดียวเท่านั้น ไม่ใช่ 2 บ้าน ในตอนเริ่มต้นเรียกว่าบ้านใหม่และแล้วบ้านก็กลับมาเก่า เมื่อบาร์ตั้นเคยใหม่ ก็เรียกว่ายุคทอง เวลานั้นบาร์ตั้นเก่า และดังนั้นจึงเรียกว่ายุคเหล็ก นี่เรียกว่าโลกที่มีกิเลสซึ่งให้ความทุกข์ เมื่อโลกนั้นใหม่ บาร์ตั้นก็ใหม่ด้วย เวลานั้นโลกนั้นได้กลับมาเก่า บาร์ตั้นเองก็กลับมาเก่าด้วย ไม่มีศาสนาอื่นใดนอกจากศาสนาเทพในบาร์ตั้นใหม่ มีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์เท่านั้น ไม่มีดินแดนอื่นใดในเวลานั้น เป็นประเด็นของ 5000 ปี บาร์ตั้นเคยเรียกว่าสวรรค์ เมื่อลดลงไป 2 องศาในยุคเงิน ก็กลายเป็นอาณาจักรของรามและสีดา แล้วเหล่าเทพได้เข้าไปสู่ศาสนานักรบ ยุคทองและยุคเงินรวมกันเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข เมื่อดินแดนของความทุกข์เริ่มต้นในยุคทองแดง หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มต้น บาร์ตั้นซึ่งอยู่ในการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บิสุทธิและแล้วก็ได้เข้าไปสู่ความตกต่ำ ก่อนอื่นใดมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บิสุทธิ 16 องศา และแล้วก็หลุดพ้นจากบาปและความไม่บิสุทธิ 14 องศาและแล้วในยุคทองแดงหนทางบาปเริ่มต้นและดังนั้นชาวบาร์ตั้นเริ่มต้นอยู่อย่างไม่มีความสุข เป็นราวันที่ทำให้ลูกไม่มีความสุข เวลานั้นทั้งหมดกำลังทำตามการชี้แนะของราวัน ไม่มีใครจะรู้จักพระเจ้า การชี้แนะของท่านได้รับการจดจำว่าสูงสุด เวลานั้นลูกมาเพื่อปลุกโชคเพื่อโลกใหม่ของลูก ผู้คนทั้งหมดทำความเพียรพยายามเพื่อโลกเก่า ลูกรู้ว่าเวลานี้จะมีสงครามมหาภารตะสำหรับการทำลายล้างในโลกเก่านี้ อย่างไรก็ตามก่อนการทำลายล้างเกิดขึ้น โลกใหม่นั้นเป็นที่ต้องการ เวลานั้นพ่อกำลังทำให้โลกใหม่ ลูกทั้งหมดเป็นลูกๆ ของพระเจ้า ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นลูกๆ ที่เป็นเช่นปีศาจ และเวลานี้ลูกกลายเป็นลูกๆ ของผู้เดียวที่บิสุทธิเสมอเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของดินแดนแห่งความสุขของลูก นั่นคือ เพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่เป็นเทพ ลูกได้มาเพื่อสร้างโชคของลูกกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อมาอีกครั้งเพื่อให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกๆ ชาวบาร์ตั้นกลายเป็นเช่นเปลือกหอยอย่างสมบูรณ์ ไม่มีราชาใดในเวลานี้ เป็นการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน เหล่าเทพที่เคยบิสุทธิเวลานี้ได้อยู่อย่างไม่บิสุทธิ พวกเขาร้องเพลง: โอ ผู้ชำระให้บิสุทธิได้โปรดมา! พวกเขาเฝ้าหุ่นจำลองของราวัน แต่ราวันไม่ลูกเฝ้า ลูกจะไม่เฝ้าราวันในยุคทอง ในยุคทอง จะมีอาณาจักรของเทพที่ทรงอำนาจโลก เวลานั้น ทั้งหมดกลายเป็นชาวนรก เวลานั้นลูกต้องไปจากฝั่งนี้ข้ามไปอีกฝั่งหนึ่ง มีคนพายเรือเดียวเท่านั้น ท่านมาและพาลูกจากมหาสมุทรของยาพิชไปสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม ผู้ที่มั่งคั่งที่นี้เชื่อว่าพวกเขาอยู่ในสวรรค์และผู้ที่ยากจนนั้นอยู่ในนรก พวกเขาไม่รู้ว่สวรรค์หมายความว่าอย่างไร ลูกรู้ว่าเคยเป็นอาณาจักรของลอร์ดและเลดี้แห่งความสุขส่งในยุคทอง ลูกตระหนักรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเรียกท่านว่าพ่อ และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกจะได้รับมรดกของลูก ลูกต้องจดจำว่าลูกเป็นผู้อาศัยของดินแดนของความสงบ ลูกได้มาที่นี้จากอาณาเขตสูงสุดเพื่อเล่นบทบาทของลูก พ่อหนึ่งท่านและอธิบายปรัชญาที่สมบูรณ์ว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร พ่อพูดว่า: ลูกๆ นี่เป็นตอนสิ้นสุดยุคเหล็ก ลูกกำลังศึกษาโยคะที่

ง่ายตายของทีนี้กับพ่อ ลูกพูดว่า: บาบ่า อย่างแน่นอนที่เราจะไปสู่สกุลสุริยวงศ์ นั่นคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก นี่
คือโรงเรียนของพระเจ้า พระเจ้าพูด: ลูกๆ พ่อได้มาเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์เป็นเทพ เพื่อกลายเป็นราชาเหนือราชา กลายเป็น
เป็นลูกที่แท้จริงและประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูก หากลูกทำตามศรัทธา ลูกจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด พ่อเน้นสูง
สุดเหนือสิ่งอื่นใด พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนไม่ได้ละเอียดอ่อนหรือมีตัวตน เทพบราห์มา วิษณุและชางก้านั้นละเอียดอ่อน พวกเขา
เขาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า พระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้นและผู้เลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้นมีมากมาย บาบ่าถามว่า: มีผู้
เลื่อมใสศรัทธามากเพียงไร? 5 ถึง 6 พันล้าน เวลานี้ผู้เลื่อมใสศรัทธากำลังล้มลุกคลุกคลานไปทั่วในหนทางของความ
เลื่อมใสศรัทธา บ้างก็ล้มลุกคลุกคลานในที่หนึ่งและผู้อื่นก็ไปที่อื่น ลูกทั้งหมดคือนักแสดงในละครและดังนั้นลูกควรจะ
รู้จักผู้สร้างและผู้กำกับละคร อย่างไรก็ตาม ลูกไม่รู้สิ่งใด ในยุคทองเคยมีเทพแห่งสุริยวงศ์ ได้มีการร้องสรรเสริญพวกเขา
ทั้งสองนั้นเป็นมนุษย์ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงได้รับการยกย่อง? เพราะพระเจ้าได้ทำให้พวกเขาเป็นเช่นที่พวกเขาเป็น
เวลานี้พ่อกำลังเปลี่ยนลูกจากมนุษย์เป็นเทพ และแล้วจากเทพ ลูกจะกลายเป็นนักรบ ฯลฯ เหล่าเทพอาศัยอยู่ในโลกใหม่
และแล้วพวกเขาก็อยู่อย่างตาโมประธานและไม่บริสุทธิ์ในโลกเก่า พ่อมาและทำให้ลูกมีค่าอีกครั้งหนึ่ง ท่านเปลี่ยนลูกจาก
เปลือยเปล่าให้กลายเป็นเพชร ลูกบางคนก็ตระหนักถึงงานอย่างชัดเจน ในขณะที่ผู้อื่นนั้นตระหนักถึงงานครั้งเดียว ผู้
ที่ตระหนักถึงงานครั้งเดียวเรียกว่าลูกเลี้ยง พวกเขาไม่มีศรัทธาว่า: บาบ่า ฉันจะกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นนายของ
โลกที่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน พวกเขาไม่ได้เป็นผู้ช่วยของท่าน ก่อนอื่นใด ลูกต้องเป็นของแม่และพ่อ บาบ่า ฉันเป็นของ
ท่าน และแล้วฉันก็ได้ลืมท่านถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและแล้วฉันก็ได้รับอิทธิพลของมายา เวลานี้ฉันเป็นของท่านอีกครั้ง
หนึ่ง เพียงผู้ที่ไม่บริสุทธิ์เท่านั้นที่ได้รับความเคารพในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ไม่มีสิ่งใดเช่นนั้นในยุคทอง บาบ่าได้อธิบายแล้ว
ว่าเมื่อผู้คนได้สร้างของพวกเขายุคทอง พวกเขาจะได้มีมิตรล่วงหน้า: เวลานี้ฉันจะสร้างนี้และกลายเป็นทารกอีกครั้ง
หนึ่ง อายุของร่างกายได้จบลงไปแล้ว ที่นั่น ไม่มีความตายก่อนเวลาอันควรใดๆ พวกเขาได้สร้างเก่าของเขาและใช้ร่าง
ใหม่ มีตัวอย่างของงูและแมลงที่ส่งเสียง แม้กระทั่งแมลงที่ส่งเสียงก็มีปัญญานั้น ผู้คนทุกวันนี้ไม่มีปัญญานั้น ลูกเป็น
แมลงที่ส่งเสียงที่แท้จริง ลูกส่งเสียงของความรู้ให้กับแมลงที่หลากหลายและเปลี่ยนพวกเขาจากมนุษย์เป็นเทพ พ่อได้มา
เพื่อทำให้ลูกมีความสุข ท่านได้มาเพื่อสอนโยคะที่ง่ายตายแก่ลูก ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไรที่พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก เหตุนี้เอง
พ่อพูดว่า: ลูกๆ ทำตามการชี้แนะของพ่อและกลับมาสูงส่ง เวลานี้ ทั้งหมดให้การชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจ ความคิดเห็นของ
การอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้ทำให้บาร์ตไร้ค่าอย่างแท้จริงเช่นเปลือยเปล่า บาร์ตได้เฝ้าแต่กั๊กมึน มนุษย์ไม่รู้สิ่งใด
เกี่ยวกับว่าพระเจ้าเป็นใครหรือท่านอาศัยอยู่ที่ไหน ท่านนั้นไม่มีตัวตน ดังนั้น เหตุใดลูกจึงมองหาท่านที่นี่? พระเจ้าพูด:
ลูกพูดว่าลูกเป็นสาวกของชิวานันดา แต่ลูกไม่ได้ทำตามเขา ทุกวันนี้ พวกเขาได้รับความเคารพอย่างมากมาย
อย่างไรก็ตามเพียงศรัทธาของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นที่จดจำ เวลานี้ลูกมาที่นี่เพื่อทำตามการชี้แนะ
ของพระเจ้าและประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่าน พ่อพูดว่า: ผู้ที่ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วไม่รู้จักพ่อ พวกเขาไม่รู้พ่อ
สอนลูก ให้มรดกของลูกแก่ลูกและทำให้ลูกเป็นนายของโลก เวลานี้ลูกได้อยู่อย่างเป็นอิสระจากการล้มลุกคลุกคลานไป
ทั่ว พระเจ้าพูด: พ่อมาเพื่อทำให้ลูกๆ กลายเป็นเทพ ลูกๆ ปีศาจว่าพระเจ้ามาและให้มรดกของความเป็นนายของโลกแก่ลูก
ๆ ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยการทำความเพียรพยายาม พ่อคือผู้สร้างโลก ลูกไม่ต้องล้มลุกคลุกคลานอีกต่อไป ผู้ที่
ล้มลุกคลุกคลานนั้นก็ไม่ได้พบพระเจ้า ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของความสุขของลูกจากพ่อ ที่เหลือทั้งหมดจะได้รับ
มรดกของดินแดนของความสงบของพวกเขายุคทอง เวลานี้ลูกได้จับสันติสุขของความทุกข์และแล้วกำลังสะสมปัญหิสุขของ
ลูก ที่เหลือทั้งหมดจะมีประสบการณ์ของการลงโทษและไปสู่สัดส่วนของเขาเอง ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว ลูกมาที่นี่ เพื่อที่จะ
สร้างโชคใหม่เพื่อโลกใหม่ของลูก และแล้ว เมื่อลูกได้ใช้ 21 ชาติเกิด โชคนั้นก็กลับมาเก่า ไม่ว่าลูกนั้นจะประกาศสิทธิใน
สุริยวงศ์อาณาจักร ไม่ว่าลูกกลายเป็นปวงประชาที่มั่งคั่งหรือปวงประชาที่ยากจน เวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายาม
ปวงประชางานคนเองนั้นก็มั่งคั่งอย่างมาก ราชบางคนแม้กระทั่งกั๊กมึนจากพวกเขา แม้กระทั่งเวลานี้ ปวงประชางานคนนั้น
ก็มั่งคั่ง จะไม่เป็นเช่นนั้นในยุคทอง ปวงประชาที่นั่นก็มั่งคั่งมากเสียยิ่งกว่าผู้ที่เป็นราชาขึ้นของเวลาต่อมา พวกเขาอยู่ใน
พระราชวังใหญ่ ลูกสามารถกลายเป็นสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการ ทุกคนไม่มีความสุขในเวลานี้ บาบ่าได้มาเพื่อทำให้ลูกมีค
วามสุขอย่างสม่ำเสมอในสวรรค์ นั่นคือ เพื่อทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ เวลานี้ ชาวนรกจะถือกำเนิดอีกครั้งในนรก ลูก
กำลังทำความเพียรพยายามเพื่อกลายเป็นชาวสวรรค์ บาบ่าไม่ได้มีชื่อของร่างกาย มนุษย์ได้รับ 84 ชื่อใน 84 ชาติเกิด มีรูป
นาม ดินแดนและช่วงเวลาที่แตกต่างกันไป ชีพบาบาฉันไม่ได้รับร่างที่ละเอียดหรือร่างที่มีตัวตน พ่อพูดว่า: พ่อมีร่างนี้มา
ใช้ พ่อมาเมื่อเป็นสภาพของการปลดเกษียณของผู้ใด ละครนี้เฝ้าแต่ถูกบันทึกไว้วินาทีต่อวินาที ลูกและพ่อพบกันในวันจริงที่
แล้ว เราพบกันในวันนี้และเราจะพบกันอีกครั้ง แต่ละวินาทีที่ผ่านไปนั้นคือละคร พ่อเองนั้นก็ถูกผูกไว้ด้วยพันธะของ
ละคร พ่อพูดว่า: พ่อมาและทำให้ลูกๆ กลายเป็นเช่นเพชร พ่อคือพ่อผู้ที่เชื่อฟังที่สุดและเป็นที่รักที่สุดของลูก พ่อกลายเป็น
ครูและสัจกูรูของลูกด้วย พ่อไม่ได้มีพ่อ ครูหรือกูรู พ่อเองนั้นเป็นพ่อของทั้งหมด พ่อเองนั้นเต็มไปด้วยความรู้ พ่อไม่มีกูรู

พ่อเองนั่นคือผู้ประทานครการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมด อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ส่งเสียงของความรู้เหมือนกับแมลงที่ส่งเสียงและทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนมนุษย์เป็นเทพ ทำตามศรัทธาของพ่อและอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน
2. ในการที่จะทำให้โชคของลูกสูงส่ง อย่างแน่นอนให้กลับมาบริสุทธิ์ ในการที่จะพาทุกคนไปจากมหาสมุทรของยาพิษสู่มหาสมุทรแห่งของน้ำนม ให้กลายเป็นคนพวยเรือเช่นเดียวกันกับพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกมีความรักและละวาง และมีประสบการณ์สภาพที่มั่นคงสม่ำเสมอในทุกสถานการณ์โดยการมี การตระหนักรู้ของการเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์
เมื่อลูกมีชีวิตอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ สภาพของลูกก็มั่นคงในทุกสถานการณ์ เพราะผู้ดูแลผลประโยชน์หมายถึงการมีความรักและละวาง เมื่อลูกเป็นผู้ครองเรือนก็จะมีรสชาติทุกรูปแบบและมีสำนึก รู้ของ“ของฉัน” มากมาย บางครั้ง ก็เป็นบ้านของฉัน บางครั้งก็เป็นครอบครัวของฉัน สำนึกของผู้ครอง เรือนหมายถึง การเร่ร่อนไปทั่วในความหวานชื่นของสิ่งต่างๆมากมาย สำนึกของผู้ดูแลผลประโยชน์หมายถึง การอยู่อย่างมั่นคง ผู้ดูแลผลประโยชน์จะอยู่อย่างเบาสบายอย่างสม่ำเสมอและอยู่ในสภาพของการไต่เต้า พัฒนาเสมอ เขาจะไม่มี ความผูกพันยึดมั่นใดๆ ต่อสำนึกของ “ของฉัน” และจะไม่มีความกลัวของ ความทุกข์

คติพจน์: การมีสมดุลของความพอใจและความง่ายดาย คือสิ่งบ่งชี้ของดวงวิญญาณที่สูงส่ง

***** โอม ชานติ *****

13-05-2023

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ขานติ

บัพดาตา

มธุบัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำความสะอาดเสื้อผ้าที่สกปรกของดวงวิญญาณด้วยสบู่อัลกซ์ (ลัทธิคือ เป้าหมาย) สร้างสมและคลอใจผู้อื่นให้สร้างสมกิริยามารยาทของความบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน

คำถาม: เวทย์มนต์ใดที่เป็นเวทย์มนต์ขั้นหนึ่งและอย่างไร ?

คำตอบ: เวทย์มนต์ของพระเจ้านั้นขั้นหนึ่งเพราะด้วยเวทย์มนต์นั้นลูกถูกเปลี่ยนจากชาวรกรเป็น ชาวสวรรค์ จากไม่บริสุทธิ์เป็น บริสุทธิ์ เพียงพอเท่านั้นที่สอนเวทย์มนต์นี้แก่ลูก บาบาคูพูด ว่า ลูกๆ เพียงแต่ทำตามพอและลูกจะกลายเป็นราชาเหนือราชา ทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ และลูกจะได้รับรางวัลที่บริสุทธิ์ ประกันร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติเก่าของลูกและลูกจะได้รับทุกสิ่งใหม่ เพียงพอเท่านั้นสอนลูกเพื่อทำการต่อรองเช่นนั้นในยุคแห่งการบรรจบ พบกัน

เพลง: เพลง: ผู้คนของทุกวันนี้อยู่ในความมิดมิด

โอมขานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงบรรทัดนี้แล้ว ในด้านหนึ่งนั่นก็คือผู้คนทั้งหมดของโลกในหนทางของความ เลื่อมใสศรัทธาและอีกด้านหนึ่งคือลูกๆ ของหนทางความรู้ พวกเขาเฝ้าแต่ไต่บันไดของความเลื่อมใส ศรัทธาและลูกๆ ก็เฝ้าแต่ไต่บันไดของความรู้และลงมาจากบันไดของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ รู้ว่าลูก ต้องไต่บันไดของความเลื่อมใสศรัทธาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกลงมาถึงเช่นที่ว่าลูกไต่บันไดของความ เลื่อมใสศรัทธา และแล้วเท่าที่ลูกไต่บันไดของความรู้ลูกจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่ บริสุทธิ์ ผู้เลื่อมใสศรัทธานั้นเริ่มแรกไม่มีสิ่งใดเจือปนต่อมาพวกเขาได้มีสิ่งเจือปนและในที่สุดพวกเขาก็มี ศรัทธาที่มีดบอดอย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาร้องเพลง “เราอยู่ในความมิดสนิท” มีความมิดสนิทอย่างสมบูรณ์โดยที่ไม่มีสัตกูรู มีกูรูมากมายที่นี่ เวลานี้ใครคือกูรูที่แท้จริงเล่า ผู้รู้ดวง วิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ผู้เคร่งศาสนา และผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดทำความเพ่งเพียรทางจิต นั่นคือพวกเขา จดจำพระเจ้า พวกเขาศึกษาคัมภีร์ พระเวทย์ อุปนิษัทแต่กระนั้นพวกเขาก็พูดว่าเมื่อพระเจ้ามาท่านจะ ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่เรา เพียงผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความ ไม่บริสุทธิ์เท่านั้นจึงเรียกได้ว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกๆ ได้รู้แจ้งแล้ว ลูกรู้จักพอผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และลูกจดจำท่าน ไม่ว่าลูกจะจดจำพอและซึมซับความรู้มากเพียงไรก็ตาม ด้วยเหตุนี้เองที่ความมิดของ ความไม่รู้จะถูกลบทิ้ง เพียงพอผู้เดียวเท่านั้นพาลูกสู่แสงสว่าง เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่เมื่อสัตกูรูได้ให้ น้ำมนต์แห่งความรู้แก่ลูก ความมิดของความรู้ก็จะถูกลบไล่ นี่ไม่ใช่เครื่องสำอางแต่งดวงตาอะไร นี่เป็น ประเด็นของความรู้ พร้อมกันกับความรู้ก็มีโยคะด้วย โยคะของสติปัญญาของลูกๆ ดังนั้นเวลานี้จึงเชื่อม โยงกับพอสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน อย่างไรก็ตามลูกๆ นั้นตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ไม่มี มนุษย์ใดที่จะมีโยคะกับพอสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดผู้ทรงอำนาจ ลูกต้องมีโยคะกับพอและดินแดนแห่ง การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตด้วย ลูกจำเป็นต้องมีกิริยามารยาทที่สูงส่งเพื่อการหลุดพ้นและการ หลุดพ้นในชีวิต เวลานี้กิริยามารยาทของทุกคนนั้นเป็นเช่นปีศาจ ค่ายกย่องพอสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดมี การกล่าวไว้ว่าท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ผู้เป็นสัจจะ ผู้มีชีวิต เป็นมหาสมุทรแห่งความปิติ มหาสมุทรแห่งความรู้ และมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ตลอดไป สถานภาพนี้ของท่านไม่สูญสลาย ไม่มี มนุษย์ใดจะมีสถานภาพที่ไม่สูญสลาย แม้ว่าลูกกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความ บริสุทธิ์ ลูกกลายเป็นเช่นนั้นในวิธีที่มีขีดจำกัด พอพูดว่า: พอั้นไม่มีขีดจำกัด พอไม่สามารถทำให้ลูกไม่ มีขีดจำกัด ไม่เช่นนั้นแล้วการแสดงจะดำเนินไปได้อย่างไรกัน ลูกไม่สามารถกลายเป็นเช่นนั้นตลอดไป

ลูกกลายเป็นเช่นนั้นถึง 21ชาติเกิด คำว่า 21 ชั่วโมงเป็นที่ยึดจำไม่ได้เป็นกฎที่ลูกเคยเป็นเช่นนั้นตลอดไป พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่บริสุทธิ์เสมอ พ่ออยู่ในอาณาเขตสูงสุด พ่อมีความรู้และความบริสุทธิ์เสมอ ลูกสิ่งนั้น ดังนั้นพ่อมาในเวลานี้มาลูกๆ ออกจากความมืดที่สุดและชำระลูกด้วยความรู้และโยคะ ไม่สามารถมีใครอื่นพูดว่าฉันมาจากอาณาเขตสูงสุดและให้จดจำฉัน ถึงแม้ว่าชั้นยาสซีจะเรียกตัวเองว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุดพวกเขาก็ไม่สามารถพูดว่าฉันมาจากอาณาเขตสูงสุดและดังนั้นให้จดจำฉัน ไม่สามารถมีใครลอกเลียนแบบคำพูดที่สูงส่งเหล่านี้ได้ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา เพียงผู้ที่กลายเป็นเช่นนั้นในวงจรที่แล้วเท่านั้นจะกลายเป็นเช่นนั้นในเวลานี้ ลูกรู้ว่ามีลูกมากเพียงไรที่กลับมาบริสุทธิ์และมีลูกมากเพียงไรที่อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และสกปรก พ่อมาและชักเสื้อผ้าที่สกปรก ดวงวิญญาณอยู่อย่างสกปรก ท่านอธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ มายาทำให้ลูกสกปรกอย่างมาก ไม่ได้เป็นเรื่องของหนึ่งชาติเกิดแต่เป็นเรื่องของชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้พ่อมาและกำลังให้สบู่อัลท์แก่ลูกเพื่อใช้ทำความสะอาดดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อเพื่อที่แสงของลูกๆ ดวงวิญญาณที่ดับลงจะถูกจุดขึ้นอีกครั้งด้วยโยคะ ท่านเตือนให้ลูกจดจำว่าลูกนั้นถูกส่งไปสวรรค์แต่แล้วมายาก็ทำให้ลูกสกปรก เวลานี้พ่อมาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อกำลังให้คำตอบแก่ลูกด้วยปากของบราห์มานี้ ท่านพูดกับดวงวิญญาณว่าจงลืมนร่างของลูกรวมทั้งศาสนาทางร่างทั้งหมดจดจำฉัน-พ่อของลูกแล้วดวงวิญญาณของลูกจะกลับมาสะอาดและแล้วในอนาคตลูกจะได้รับร่างใหม่ วัตถุธาตุทั้งหมดนั้นก็ก็จะกลับมาสะอาดประจักษ์ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: ลืมโลกเก่านี้จดจำพ่อและลูกจะมาหาพ่อ เมื่อใครบางคนสร้างบางสิ่งในโลกเก่านี้ นั่นก็ได้รับชื่อใหม่ ยกตัวอย่างพวกเขาเรียกเดลีว่านิวเดลีแต่โลกก็ยังคงเป็นโลกเก่า โยคะของสติปัญญาของลูกๆ เวลานี้ควรจะถูกนำออกไปจากโลกเก่าอย่างสมบูรณ์ ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องไปยังบ้านที่หวานชื่นของลูก เวลานี้ลูกต้องมีศรัทธาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณและลูกต้องจดจำพ่อและแล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ผู้คนจดจำผู้อื่นมากมาย บ้างจดจำครูของพวกเขาและผู้อื่นก็จดจำกษณะ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่ากษณะไปที่ไหน พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าทุกคนนั้นต้องกลับมาใช้ชาติเกิดอย่างแน่นอน ระบบนี้ได้ดำเนินการตั้งแต่ตอนเริ่มต้นโลก เหล่าเทพเคยมีชีวิตอยู่ในตอนเริ่มต้นยุคทองและดังนั้นการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ก็ได้เริ่มต้นในเวลานั้นด้วยเช่นกัน มนุษย์ที่บริสุทธิ์คนแรกคือศรัทกษณะ มีค้ายกย่องของเขาที่ยิ่งใหญ่กว่า ไม่ได้มีค้ายกย่องลักษมีและนารายณ์มากเท่านั้น เพราะเด็กนั้นบริสุทธิ์และสะอาดประจักษ์ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าดินแดนกษณะอยู่ที่ไหน พวกเขาพูดถึงดินแดนสุชาวดีแต่ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับยุคทอง พวกเขาได้แสดงกษณะไว้ในยุคทองแดง นามและรูปเดียวกันไม่สามารถคงอยู่ในอีกชาติเกิดหนึ่งได้ กษณะเคยมีชีวิตอยู่ในยุคทอง ลูกรู้ว่าจากัดอัมบาและจากัดปีตาต่อมากลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ยุคทองเรียกว่าดินแดนของกษณะ เวลานี้เป็นดินแดนของคณิส นั่นเป็นชื่อที่เป็นเช่นปีศาจ ที่นั่นมีขุมทรัพย์และที่นี่คือขุมทรัพย์ที่เป็นเช่นปีศาจ ชื่อนี้เพียงแต่อยู่ในกิตะที่ไม่สามารถคงอยู่ในคัมภีร์อื่นใด พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ดังนั้นพ่อเป็นผู้สร้างและท่านจึงเรียกว่าเมล็ดของโลกมนุษย์ ลูกร้องเพลง: บาบา-ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มาและชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ให้บริสุทธิ์เกิด สร้างโลกที่บริสุทธิ์และลดใจการทำลายล้างโลกที่ไม่บริสุทธิ์ อย่างแท้จริงที่ท่านสร้างโลกที่บริสุทธิ์ด้วยบราห์มาและแล้วทำลายโลกที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยขางกา ไม่มีใครอื่นรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ เวลานี้ลูกๆ ต้องมีโยคะกับพ่อ ลูกสามารถเห็นว่เมื่อมีการทบทวนเสื้อผ้าที่สกปรกด้วยไม้บ้างก็ฉีกจากกัน มีบางคนที่เป็นคนบาปเช่นอัมมิลและดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้กลับมาสะอาดเลย บาบาอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก: ลูกๆ จดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดและดินแดนแห่งความสุขที่เป็นที่รักที่สุด ที่นี้เป็นดินแดนของความทุกข์ที่สุด ทั้งหมดกำลังร่ำร้องในความทุกข์ระทม พวกเขาทบทวนกันและกัน แล้วก็พูดว่า: พระเจ้า ปกป้องเราเถิด! พ่อเป็นผู้ปลดปล่อย ลูกรู้ว่าบาบามาเพื่อเราลูกๆ โดยเฉพาะ และท่านพาทุกคนโดยทั่วไปกลับสู่ดินแดนแห่งความสงบ ในบรรดาลูกๆ ลูกก็มีความซาบซึ้งนี้ตามลำดับกันไป การศึกษานี้ไม่น้อยเลย ดูซิว่าท่านกำลังสอนใคร! ท่านทำให้ดวงวิญญาณที่เป็นบาปเช่นอามิลให้กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ท่านบอกลูกๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า: ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกมี

เป้าหมายและวัตถุประสงค์ในสติปัญญาของคุณ ไม่มีใครอื่นบอกเกี่ยวกับกิจกรรมทางจิตวิญญาณของคุณ ชี้นายาสีทำให้ลูกจากบ้านและครอบครัวของคุณ ลูกไม่ต้องทิ้งบ้านและครอบครัวของคุณแต่ลูกต้องทิ้งโลกเก่า การสละทิ้งของพวกเขาไม่มีขีดจำกัดในขณะที่สิ่งนี้ไม่มีขีดจำกัด ชี้นายาสีได้รับความเคารพมากมาย ที่นี้เมื่อชี้นายาสีมา เขาได้รับการบอกให้เปลี่ยนเครื่องแต่งกายของเขาไปแล้วก็ไปแล้วให้ความรู้แก่สตรี หลายคนจะมาและก้มลงแทบเท้าลูก พวกเขาไม่สามารถได้รับการยกย่องโดยที่ไม่มีลูกๆ ผู้เป็นแม่ เพราะลูกให้ความรู้ อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของการก้มลงแทบเท้าใคร เมื่อใครบางคนพูดว่า “นมัสเต” หรือ “ราม ราม” ลูก ต้องตอบรับ พ่อเองก็พูดด้วยว่า ลูกๆ นมัสเต พ่อทำให้ลูกสูงเสียดยิ่งกว่าพ่อเอง พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของทั้งบราห์มันด์และโลก แล้วพ่อก็ไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ อย่างไรก็ตามลูกต้องทำตามศรัทธาด้วย ลูกต้องหันไปหน้าของลูกออกจากโลกเก่านี้ มีสัญลักษณ์ของรามและราวัน มีภาพของกฤษณะและนรกทั้งและถือลูกโลกของสวรรค์ไว้บนอุ้งมือของเขาด้วย บาบาริยาบแก่ลูกอย่างชัดเจนมากแต่แทบจะไม่มีใครทำธุรกิจนี้ ลูกให้ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกแก่พ่อและได้รับทุกสิ่งใหม่ นี่เป็นการประกันขั้นหนึ่ง พ่อพูดว่า: เมื่อลูกชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ลูกจะได้รับร่างที่บริสุทธิ์และแล้วลูกจะปกครองในสวรรค์ เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่านักธุรกิจและเป็นนักมายากลด้วยการทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์บริสุทธิ์คือเวทย์มนต์ของพระเจ้า พ่อพูดว่า: ทำให้ชวานรเป็นชาวสวรรค์ นี่เป็นเวทย์มนต์ขั้นหนึ่ง มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลมากมาย พ่อพูดว่า: กลายเป็นราชาเหนือราชา ทำตามพ่อ (บราห์มา) นี่เป็นกิงกุมาร มามานี้คือกุมาร ดังนั้นลูกต้องทำตามทั้งสอง ลูกจะพูดว่าเราพี่น้องหญิงชายกำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อ ในโลกภายนอกซิสเตอร์ (ลูกสาว) ไม่ได้รับมรดก แต่บราเธอร์ (ลูกชาย) ได้รับ ที่นี้ทุกคนได้รับเพราะลูกทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: ลูกทั้งหมดต้องมาหาพ่อและแล้วความสัมพันธ์ของพี่น้องหญิงชายนี้ก็จะขาดตอนลง ที่นั่นเป็นความสัมพันธ์ของพ่อและลูก เหตุนี้เองลูกจึงพูดว่าเราทั้งหมดเป็นพี่น้อง *We are all brothers* นี่คือการเป็นพี่น้อง (*brotherhood*) ไม่มีความเป็นพ่อ (*Fatherhood*) ความคิดเห็นของการอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกันนั้นได้สร้างความเสียหายมากมาย เวลาที่ลูกๆ ต้องจดจำพ่อ ลูกต้องไม่คิดว่าใครบางคนควรทำให้ลูกนั่งในโยคะเป็นพิเศษ ลูกได้รับเป้าหมายแล้ว รับฟังมุรลีแล้วอยู่ในโยคะขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา นี่คือการจาริกแสวงบุญ และลูกกำลังจะกลับไป ลูกเป็นอิสระที่จะทำงานของลูก 8 ชั่วโมง แต่แล้วลูกก็ต้องใช้เวลาที่นี้ สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ พวกเขาได้ทำให้กันและกันไม่บริสุทธิ์และเป็นเหตุของความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น จนถึงตอนกลางและตอนจบ เวลาที่ต้นไม้ได้ผุพังไปแล้วอย่างสมบูรณ์ บาบามาและทำให้ต้นไม้นี้เสื่อมโทรมนั้นสูงส่ง เวลาที่ทำตามศรัทธา ชีพบาบา กำลังพูดและบราห์มาก็กำลังพูดด้วย อย่างไรก็ตามลูกรู้ว่าชีพบาบาเป็นพ่อ ครู และสัจกูรูของลูก ลูกเป็นลูกๆ และเป็นนักเรียน และท่านรับประกัน พ่อพาลูกๆ ทั้งหมดกลับบ้าน ไม่มีใครอื่นสามารถให้การรับประกันนั้นได้ พวกเขาเพียงแค่ให้สัญญาที่ยิ่งใหญ่แก่ตนเอง เวลาที่ลูกได้รับอำนาจแล้ว ลูกสามารถอธิบายมีจำกัดกูรู (กูรูของโลก) เดียวเท่านั้นและท่านผู้เดียวเท่านั้นประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ไม่มีใครรู้จักพ่อผู้ประทานความสุขนั้น หากพวกเขาจะรู้จักพ่อ พวกเขาจะรู้จักทรัพย์สินสมบัติของท่าน ด้วย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก เอาหัวใจของลูกออกไปจากโลกเก่า และ หันไปหน้าของลูกออกจากโลกเก่า จดจำบ้านที่แสนหวานของลูก

2. ทำการตอรองที่แท้จริงกับพอนักธุรกิจ ประกันร่างกาย จิตใจ และความมั่งคั่ง ทุกสิ่ง ของลูกและทำตาม พ่อ

- พร:** ขอให้ลูกไปอยู่เหนือทุกสิ่งและเข้ามาใกล้กับจุดหมายปลายทางของลูกด้วยการข้ามพ้น กำแพงของความคิดจำกัดทั้งหมด
- วิธีที่จะข้ามกำแพงของความคิดจำกัดใดๆ คือการไปอยู่เหนือทุกสิ่งและเพียงแต่ข้ามไป สภาพของการไปอยู่เหนือทุกสิ่ง หมายถึงสภาพที่โบายบิน ผู้ที่อยู่ในสภาพที่โบายบินจะไม่มี วันแชนอยู่ หรือ ติดกับ อยู่ในความคิดจำกัด พวกเขา มองเห็นจุดหมายปลายทางของ พวกเขาว่าอยู่ใกล้มากเสมอ พวกเขากลายเป็นคนที่โบายบินและนั่งอยู่บนกิ่งของกรรมบน ต้นกล้วย เพราะเขามีการกระทำด้วยรูปที่ไม่มีขีดจำกัดที่มีพลังของพวกเขา และแล้วก็บิน ไป พวกเขาจะไม่ติดกับอยู่ในปวงพันธะใดบนกิ่งของกรรม เพราะเขาจะเป็นอิสระอย่าง สม่ำเสมอ
- คติพจน์:** กลายเป็นผู้ทรงอำนาจแห่งประสบการณ์ และลูกจะไม่ถูกหลอกลวง โดยรูปของมายาที่ สูงส่ง (royal) ใดใด

*** โอม ชานติ ***

ความจำเป็นของเวลาปัจจุบันสำหรับลูกคือ

การสร้างบรรยากาศของทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด

วันนี้ บาบา มหาสมุทรแห่งความรัก ได้เห็นลูกที่รักของท่านที่หลอมรวมอยู่ในความรัก ความรักของพระเจ้านี้ไม่มีใครได้รับนอกจากลูกๆ ลูกทั้งหมดมีการบรรลุผลพิเศษนี้ ลูกทุกคนได้มาซึ่งการบรรลุผลนี้แล้ว แต่สภาพแรกเป็นเพียงการบรรลุผล และสภาพที่สองคือการดูดซับอยู่ในประสบการณ์ของการบรรลุผล ประเด็นแรกก็คือ ลูกทุกคนพูดด้วยความซาบซึ้งของการได้มาซึ่งบางสิ่งนั่นคือลูกได้รับความรักจากพ่อ ลูกได้พบพ่อแล้ว นั่นคือลูกได้รับความรัก เสียงที่ออกจากริมฝีปากของทุกคนคือ: บาบาของฉัน! ทุกคนได้มาซึ่งการบรรลุผลในสภาพแรก แต่การหลุดหายไปประสบการณ์นั้นอยู่เสมอตามลำดับกันไป ผู้ที่ยังคงดูดซับในความรักของพระเจ้าไม่สามารถแยกออกจากความรักนี้ได้ ความเปล่งประกาย ความซาบซึ้ง และลำแสงแห่งประสบการณ์ของดวงวิญญาณที่ซึมซับในความรักของพระเจ้านั้นทรงพลังมากที่นับประสาอะไรกับใครบางคนที่ไม่เข้ามาใกล้พวกเขา พวกเขาเหล่านั้นไม่มีความกล้าแม้แต่จะเงยหน้าขึ้นมองพวกเขาแม้กระทั่งจากระยะไกลด้วยซ้ำ หากลูกมีประสบการณ์นี้อย่างสม่ำเสมอ ลูกก็จะไม่ต้องใช้ความพยายามประเภทใดๆ ในปัจจุบันลูกต้องต่อสู้รบราเพื่อพยายามที่จะมีโยคะ ลูกนั่งเพื่อมีโยคะ แต่เนื่องจากลูกไม่ได้ดูดซับอยู่ในประสบการณ์นั้น บางครั้งจึงมีโยคะและบางครั้งก็มีการต่อสู้รบรา "ฉันเป็นของพ่อ"; ลูกต้องนำสิ่งนี้เข้ามาสู่สำนักครูของลูกครั้งแล้วครั้งเล่า เป็นเพราะลูกหลงลืมสิ่งนี้ไป ลูกจึงต้องนำสิ่งนี้เข้ามาสู่สำนักครูของลูกครั้งแล้วครั้งเล่า ดังนั้นการต่อสู้ระหว่าง "ใช่" และ "ไม่ใช่" หรือระหว่างการจำและการหลงลืมจึงไม่ปล่อยให้ลูกได้สัมผัสกับสภาพของการดูดซับอยู่ในความรัก ดังนั้นในปัจจุบันนี้ ลูกๆ ต้องต่อสู้และเพียรพยายาม มีการต่อสู้มากมายระหว่างสิ่งที่ไร้สาระและสิ่งที่ทรงพลัง ในลูกบางคนชั้นสการของการมองเห็นสิ่งที่ไร้สาระได้กลายเป็นนิสัยโดยธรรมชาติของพวกเขา บางคนพัฒนานิสัยโดยธรรมชาติของการฟังและพูดหรือคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ไร้สาระโดยที่ไม่ได้ตระหนักรู้ด้วยซ้ำว่าพวกเขากำลังทำอยู่ แม้ว่าจะมีคนให้สัญญาณแก่พวกเขาแล้วก็ตาม แต่เนื่องจากความรู้สึกของพวกเขาคือความรู้สึกของมายา พวกเขาจึงคิดว่าตัวเองมีความรู้คิดมาก ไม่ว่าความรู้สึกของพวกเขาจะเป็นของมายาหรือว่าพวกเขาจะพัฒนาความไม่ระมัดระวังก็ตาม: "สิ่งนี้เกิดขึ้นตลอดเวลา สิ่งนี้ดำเนินต่อไปตลอดเวลา" ความรู้สึกของมายาทำให้พวกเขาคิดว่าตัวเองถูกแม้ว่าพวกเขาจะผิดก็ตาม ดังนั้น เนื่องจากเป็นความรู้สึกของมายา พวกเขาจึงคิดว่า ไม่มีใครที่มีความรู้เหมือนโยคีหรือเป็นผู้รับใช้มากเท่ากับตัวพวกเขาเอง เพราะเหตุใด? เพราะในเวลานั้นนางของมายามีอิทธิพลต่อจิตใจและสติปัญญาของพวกเขาในลักษณะที่ว่าพวกเขาไม่สามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง ความรู้สึกของการเป็นมายาวิโยคิ (โยคีภายใต้อิทธิพลของมายา) และมายาวิญญูณี (มีความรู้ที่ได้รับอิทธิพลจากมายา) ทำให้พวกเขาก้าวออกไปจากความรู้สึกของพระเจ้า ในความเป็นจริงแม้แต่ความรู้สึกของมายาของความเข้าใจก็ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน ผู้ที่มีโยคะกับมายาก็เป็นโยคีที่ไม่สั่นคลอนและสม่ำเสมอเช่นกัน ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถเข้าใจความแตกต่างได้ ลูกทุกคนรู้ถึงความซาบซึ้งของถ้อยคำที่กล่าวในเวลานั้นใช่หรือไม่? มันเป็นความซาบซึ้งอย่างมากเช่นนั้น เหตุนี้เองบัพดาตาจึงบอกลูกๆ อยู่เสมอให้หลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งประสบการณ์ของการบรรลุผล การหลอมรวมในมหาสมุทรหมายถึงประการแรกเป็นตัวของการบรรลุผลที่ไม่มีขีดจำกัดทั้งหมดก่อน เหมือนกับมหาสมุทร แล้วจึงค่อยลงมือปฏิบัติ

บัพดาตาตรวจสอบชาร์ทของลูกทุกคนแห่ง บาบาเห็นอะไร? ตามเวลาที่ใกล้เข้ามา มันเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับลูกที่จะสร้างบรรยากาศของทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดในทางปฏิบัติ ลูกพูดถึงการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกสกัดออกมาได้หลายจุดหลายประเด็น ลูกให้คำบรรยายได้ดีเช่นกัน ลูกทุกคนมีจุดเหล่านี้ใช่ไหม? ลูกส่วนใหญ่ผ่านการพูดและคิดประเด็นต่างๆ มาแล้ว หากลูกจะให้คำบรรยายสำเร็จรูปแก่กูมารีน้อยเหล่านี้ พวกเขาก็สามารถทำได้ ความหมายง่ายๆ ของการมีทัศนคติที่ถูกต้องในการวางเฉยคือ: แม้ในขณะที่เข้ามาสัมผัสกับดวงวิญญาณ, ในขณะที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวก, หรือในขณะที่ได้รับโชคของการเป็นผู้มีโอกาสในการได้รับโอกาสให้ทำงานรับใช้, เมื่อเข้ามาสัมผัสเกี่ยวกับทุกคน, ให้มีความสมดุลของการมีความรักมากเท่ากับที่ลูกละวาง อย่างไรก็ตามเกิดอะไรขึ้นแทน? บางครั้งเปอร์เซ็นต์ของการละวางเพิ่มขึ้นและบางครั้งเปอร์เซ็นต์ของความรักก็เพิ่มขึ้น การมีความรักหมายถึงการมีความรู้สึกของการเป็นเครื่องมือและมีความถ่อมตน อย่างไรก็ตาม แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ลูกมีจิตสำนึกของ "ของฉัน": "นี่คืองานของฉัน นี่คือนิสถานของฉัน ฉันได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดนี้ตามโชคของฉัน ฉันได้สะสมสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้และ

นำมาซึ่งสถานที่แห่งนี้ นำมาซึ่งงานรับใช้และเพื่อนในงานรับใช้ (นักเรียนก็เป็นเพื่อนด้วย) มาถึงจุดนี้ด้วยความพยายามอย่างมาก พวกเขาเป็นของฉัน! ความพยายามที่ฉันทำไปมันไม่มีค่าอะไรเลยหรือ?" มีความแตกต่างระหว่างความรู้สึกของการเป็นเครื่องมือกับการมีจิตสำนึกของ "ของฉัน" หรือไม่ หรือว่าเหมือนกัน? จิตสำนึกของ "ฉัน" นี้เพิ่มขึ้นในรูปที่ดี บัปาดาได้ยิณภาษาที่ดีขึ้นนั้นมากมายและความคิดที่ดีเกี่ยวกับจิตสำนึกของ "ฉัน" ในการสนทนาแบบใจถึงใจ พวกเขาพูดคุยอย่างไพเราะอ่อนหวานกับบัปาดาและกับดวงวิญญาณเครื่องมือด้วยความรักมากมาย "بابามีเพียงท่านเท่านั้นที่ช่วยฉันในเรื่องนี้ได้ ท่านคิดอย่างไร? นี่ไม่ใช่งานของฉันหรือ? นี่ไม่ใช่ความรับผิดชอบของฉันหรือ? ฉันไม่ควรได้รับสิทธิของฉันหรือ?" ลูกฉลาดมากในการให้ความรู้กับพ่อ บัปาดายังคงยิ้มต่อไป ลูกเป็นเครื่องมือ: "ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ฉันได้รับ ไม่ว่าฉันจะได้รับมาอย่างไร ไม่ว่าท่านจะให้เรานั่งที่ไหน ไม่ว่าท่านจะให้อาหารอะไรแก่เรา ไม่ว่าท่านจะให้เราทำอะไร เราจะทำสิ่งนั้นเท่านั้น" นี่คือการสัญญาแรกของทุกคน ลูกทำสัญญานี้ใช้ไหม? นี่เป็นคำมั่นสัญญาหรือเป็นเพียงในแง่ของการรับประทานและการดื่ม? การวางเฉยในจิตสำนึกของ "ฉัน" เป็นการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด จิตสำนึกประเภทใหม่ของ "ฉัน" กำลังเกิดขึ้นมากยิ่งขึ้น ในปัจจุบันมายากำลังทอดเงาของจิตสำนึกรูปแบบใหม่ของ "ฉัน" เหตุนี้เองความโกลีของเวลาจึงไม่ถูกเปิดเผย ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นญาติหรือญาติต่างก็พูดว่าสถานการณ์ของโลกเลวร้ายมาก โลกนี้จะอยู่ต่อไปได้อีกนานแค่ไหน? จะดำเนินต่อไปได้อย่างไร? อย่างไรก็ตาม โลกยังคงดำเนินต่อไป รากฐานของความโกลีของเวลาคือทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด บัปาดาได้ตรวจสอบและเห็นว่า แทนที่จะมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด การขยายตัวของความผูกพันยึดมั่นทั้งเล็กและใหญ่ประเภทใหม่นั้นใหญ่มาก การขยายตัวนี้ได้ซ่อนสาระสำคัญไว้ ดังนั้นลูกเข้าใจสิ่งที่ลูกต้องทำในเวลานี้หรือไม่?

ความผูกพันยึดมั่นเหล่านี้ดูเหมือนจะมีรสชาติมาก ลูกได้ลิ้มรสพวกเขาครั้งหรือสองครั้ง และรสชาตินี้ก็ดึงดูดลูก ลูกกำลังทำงานรับใช้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีมาก แต่ควรตรวจสอบด้วยว่าลูกมีความรู้สึกของการเป็นเครื่องมือหรือว่าลูกมีความรู้สึกของความผูกพันยึดมั่นหรือไม่ แทนที่จะพูดว่า "بابา بابา" ลูกไม่ได้พูดว่า "ของฉัน ของฉัน" ใช่ไหม? ลูกต้องการที่จะยอมรับสิ่งนี้เป็นของท่าน แต่มันกลายเป็น "ของฉัน" แทน แล้วตอนนี้ลูกจะทำอะไร? ลูกชอบที่จะมีจิตสำนึกของ "ของฉัน ของฉัน" หรือ? บัปาดาได้บอกลูกก่อนหน้านี้เช่นกันว่าลูกทำความผิดพลาดอย่างใหญ่หลวงมาก ขณะที่กำลังเคลื่อนไป ลูกทำความผิดพลาดนี้ ลูกไม่ปรารถนาที่จะทำ แต่ลูกก็ยังทำ ความผิดพลาดนี้คืออะไร? สำหรับคนอื่น ลูกกลายเป็นผู้พิพากษา ในขณะที่สำหรับตัวลูกเอง ลูกกลายเป็นทนายความของตัวลูกเอง ลูกควรเป็นผู้พิพากษาคัดสินตัวเอง แต่ลูกกลับกลายเป็นผู้พิพากษาคัดสินคนอื่นแทน "คนนี้ไม่ควรทำสิ่งนี้ คนนี้ควรเปลี่ยนแปลง" ในขณะที่สำหรับตัวลูกเอง ลูกพูดว่า "สิ่งนี้ถูกต้องอย่างยิ่ง สิ่งใดก็ตามที่ฉันบอกท่านเป็นสิ่งที่ถูกต้อง คนนี้เป็นอย่างนี้ และคนนั้นเป็นอย่างนั้น" ทนายความก็พิสูจน์ความจริงว่าเป็นเท็จและสิ่งใดที่เป็นเท็จก็ให้เป็นความจริงเช่นกัน และไม่มีใครรู้เท่าทันทนายความว่าจะให้หลักฐานอย่างไร ลูกต้องเป็นผู้พิพากษาคัดสินตนเอง ลูกทำความผิดพลาดนี้ การพูดถึงผู้อื่นเป็นเรื่องง่ายมาก อย่างไรก็ตาม ลูกต้องเปลี่ยนแปลงตนเอง คติพจน์คือ "การเปลี่ยนแปลงโลกด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเอง" อันดับแรกคือตนเอง ลูกได้ยิณใหม่ว่าبابาได้เห็นชาร์ทอะไร?

บัปาดายังคงยิ้มต่อไปเช่นกัน เมื่อเห็นวิธีการของมายา มายาฉลาดมาก! เธอแม้กระทั่งทำให้ดวงวิญญาณผู้เป็นนายที่ทรงพลังอำนาจเป็นนายของเธอ ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องการอะไร? ลูกต้องสร้างบรรยากาศของทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด เช่นเดียวกับที่ลูกสร้างบรรยากาศสำหรับงานรับใช้ ลูกสร้างโปรแกรม ทัศนคตินี้ไม่ใช่เป็นเพียงแค่ทางสติปัญญา แต่ควรอยู่ในหัวใจของลูกด้วย มันอยู่ในสติปัญญาของทุกคนว่าควรจะเป็นอย่างนี้ ที่พวกเขาควรทำสิ่งนี้ แต่เวลานี้มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างคลื่นนี้ขึ้นในหัวใจของลูกด้วย ลูกเข้าใจไหม? ลูกทุกคนเข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจนหรือไม่? หรือว่าตอนนี้ลูกเข้าใจแล้ว แต่หลังจากลูกลุกขึ้นไปจากที่นี่ ลูกจะคิดว่า: ตอนนี้ แล้วมันจะเป็นไปได้อย่างไร? เป็นการยากที่จะทำเช่นนั้น เรื่องนี้ฟังง่าย พูดง่าย แต่ทำได้ยาก เวลานี้ลูกจะไม่พูดเช่นนั้นใช่ไหม?

เพราะความรัก ลูกจึงมาที่นี่ และบัปาดาก็มาที่นี่เช่นกัน ดูซิว่าความรักนั้นมีพลังมากแค่ไหน ความรักนำผู้ที่มิรูปที่ละเอียดอ่อน (อะแวก) เข้ามาสู่รูปที่มีตัวตน (แวก) สิ่งนี้นำลูกทุกคนมาที่มดฺบัน ด้วยความรักลูกทุกคนมาถึงที่นี้อย่างสบายๆใช่ไหม? อะไรที่นำลูกมา? เป็นรถไฟที่พาลูกมาหรือเป็นความรักที่พาลูกมา? ที่ใดมีความรัก ความพยายามจะไม่รู้สึกว่าเป็นความพยายาม ความยากลำบากจะไม่รู้สึกว่าเป็นความยากลำบาก ถ้าแทนที่จะเป็นพื้นที่สามตารางฟุตนี้ แต่ลูกได้รับเพียงแค่สองตารางฟุต ลูกจะรู้สึกอย่างไร? รู้สึกว่าสูงส่งยิ่งกว่าเตียงนอนของยุคทองเสียอีก ลูกทุกคนอยู่อย่างสุขสบายหรือลูกอยู่ที่นี้เพราะลูกบังคับไหม? "เราจะทำอย่างไรดี? เราต้องอยู่ที่นี้..." บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาใช้ความ

พยายามอย่างมากเพื่อที่จะสามารถวางเท้าไว้ที่ใดที่หนึ่งได้ โอเคลูกอาจไม่ได้พื้นที่สามตารางฟุตสำหรับการนอน อย่างน้อยลูกก็มีสองตารางฟุต ลูกเคยพูดว่า: แม้ว่าท่านจะให้สถานที่พักแก่เราที่เท้าของท่าน เราก็ยอมรับ อย่างไรก็ตาม แทนที่จะวางลูกไว้ที่เท้าของท่าน บัพพาดาได้ทำให้ลูกกลายเป็นราชินีแห่งพื้น (ปัตรานี) ถึงอย่างนั้น ลูกก็อยู่ในคอร์ทยาร์ด(ลานบ้าน)ของมรณัน ไม่ว่าลูกจะนอนที่ไหน(ในมรณัน) มันก็ยังคงอยู่ในคอร์ทยาร์ดของมรณัน ลูกไม่เคยแม้แต่จะฝันเลยว่าจะได้รับสิทธิ์ที่จะเข้ามาใกล้ชิดกับพ่อ ดังนั้นลูกทุกคนมีความสุขใช่ไหม? แล้วถ้าแทนที่จะเป็นพื้นที่ 2 ตารางฟุต ลูกกลับได้รับ 1 ตารางฟุต ลูกจะมีความสุขไหม? ลูกจะนอนในขณะหนึ่ง บางคนหลับอย่างสบายเมื่อนั่ง เมื่อพวกเขาเข้านอนพวกเขาก็ไม่สามารถนอนหลับได้ ช่วงเวลาที่พวกเขานั่งโยคะพวกเขาก็เริ่มผล็อยหลับไป! หากลูกต้องทำทาสีต่อเนื่องเป็นเวลา 5 วัน ลูกทุกคนพร้อมหรือไม่? จะโอเคไหมถ้าลูกไม่ได้รับอาหารอะไรเลย? หรือลูกคิดว่าสิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นจริง? ในความเป็นจริงลูกได้รับที่นั่นในมรณันแม้แต่สิ่งที่ลูกไม่สามารถรับประทานได้ที่บ้านของลูก อย่างไรก็ตาม ลูกต้องอยู่อย่างพร้อมเสมอ หากลูกได้รับสิ่งนั้น ก็เป็นสิ่งที่ดี แต่ถ้าลูกไม่ได้รับสิ่งนั้น ก็เป็นสิ่งที่ดีมาก เพราะทุกคนได้รับโทลีดิคสุขในเวลาอมฤต และตลอดทั้งวันลูกจะได้รับอาหารบำรุงและการหล่อเลี้ยงแห่งความสุข ดังนั้นลูกสามารถดำเนินต่อไปในลักษณะนี้ได้ใช่ไหม? เราจะมีบททดลองในสิ่งนี้ด้วย อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่มีโชคและสูงส่งที่สุดในทุกหนทุกแห่ง ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่หลอมรวมอยู่ในประสบการณ์ของการบรรลุผลทั้งหมดอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดที่เพิ่มพลังในการแยกแยะและตัดสินของพวกเขา ถึงดวงวิญญาณเครื่องมือที่มีพลังและทำให้ผู้อื่นมีพลังอย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การได้รับพรโดยการมีสมดุลของการมีความรักและละวาง ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพพาดา

ครู: เช่นที่ครูได้ชื่อว่าเป็นครู ดังนั้นผู้เป็นครูก็เช่นกันควรอยู่อย่างเข้มงวดเป็นพิเศษในการสร้างบรรยากาศของทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด อย่าได้หละหลวมในสิ่งนี้ เพราะบรรยากาศของครูผู้เป็นเครื่องมือจะไปถึงคนอื่นๆมากมาย ดังนั้น เช่นที่ลูกเชื่อฟังในการนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นเวลานี้ลูกผู้เป็นครูจึงต้องทำความมหัศจรรย์นี้ ลูกทำให้บทเรียนที่หนึ่งมั่นคง นั่นคือการเชื่อฟังในการพูดว่า"ฮาจิ" แต่ตอนนี้ทำให้บทเรียนที่สองของการมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดมั่นคง เพราะลูกคือเครื่องมือ ดังนั้นดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือจึงสามารถมีความถ่อมตนและดำเนินงานของการสร้างใหม่ได้อย่างง่ายดายมาก ปีนี้กำลังจะสิ้นสุดลงแล้ว เวลานี้บัพพาดาจะเห็นประกายของความใหม่ในปีใหม่ ลูกทำงานรับใช้ ลูกเปิดศูนย์ ลูกนำมาซึ่งการขยายตัวมากมาย ไอพี (IP) มา, วีไอพี (VIP) มา; สิ่งนี้ยังคงเกิดขึ้นต่อไป แต่ทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดในการทำงานรับใช้จะทำให้ดวงวิญญาณมากมายใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น การทำงานรับใช้ผ่านคำพูดทำให้พวกเขาเข้ามาสัมผัสกับลูก และการทำงานรับใช้ผ่านบรรยากาศที่สร้างขึ้นจากทัศนคติของลูกจะทำให้พวกเขาใกล้ชิด ลูกเข้าใจไหม? บัพพาดาเห็นชัดใช่ไหม? ลูกเป็นเครื่องมือในการทำงานรับใช้ โชคที่สูงส่งนี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย นี่เป็นมรดกพิเศษเช่นกัน ลูกได้ประกาศสิทธิ์ในโชคของมรดกพิเศษนี้ ลูกเข้าใจไหม? อัจชะ.

ดัมเบิลฟอเรเนอร์: (พวกเขามาจากทุกหนแห่ง) ดัมเบิลฟอเรเนอร์ฉลาด เปรียบเสมือนกับการส่งเอกอัครราชทูตจากแต่ละประเทศ นี่เป็นสิ่งที่ดี นี่เป็นครอบครัวบราห์มินนานาชาติ ความพิเศษของดัมเบิลฟอเรเนอร์คือพวกเขาจับมือกันตลอดเวลาและมีความเป็นมิตรที่มั่นคงอยู่เสมอ การจับมือเป็นแพ้นของชาวต่างชาติ ในปัจจุบันลูกอยู่ในมือของใคร? ในมือของพ่อ ลูกคือผู้ที่มีมือของลูกอยู่ในมือของบาบาอยู่เสมอตลอดเวลาและก้าวไปข้างหน้า มือคือศรีมัต และดังนั้นจึงให้มือของศรีมัตอยู่ในมือของลูกอยู่เสมอตลอดเวลา สิ่งนี้มั่นคงไหม? หรือบางครั้งลูกรู้สึกเหนื่อยล้าและปล่อยมือไป? ลูกเคยปล่อยมือไหม? เกิดอะไรขึ้นถ้ามายาทำให้ลูกปล่อยมือ? ลูกไม่ปล่อยมือใช่ไหม? ลูกจะไม่ปล่อยมือในช่วงเวลาสั้นๆใช่ไหม? ดังนั้นลูกคือผู้ที่อยู่ในความเป็นมิตรตลอดเวลาและผู้ที่ยึดมือของศรีมัตอยู่เสมอ ผู้ที่มีมิตรเป็นพ่อ, ผู้ที่มีมือของพวกเขาอยู่ในมือของพ่อจะเป็นอิสระจากความกังวลอยู่เสมอและเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล ดังนั้นลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลหรือเป็นจักรพรรดิที่มีความกังวลหรือไม่? ลูกไร้กังวลเพราะมือและมิตรแข็งแกร่งทั้งคู่ สิ่งนี้ลูกต้องใช้ไหม? ผู้ที่มาจากในโรบิมีมือและมิตรอย่างมั่นคงมากใช่หรือไม่? ถ้าผู้คนนับไม่ถ้วนบนโลกนี้พยายามทำให้ลูกปล่อยมือ ลูกจะปล่อยมือหรือไม่? ผู้คนนับไม่ถ้วนเหล่านั้นไม่มีพลังและลูกผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นนายผู้ทรงอำนาจ ดังนั้น ดัมเบิลฟอเรเนอร์จึงมีความซาบซึ้งที่พวกเขามีมือพิเศษและมีความเป็นมิตรของบัพพาดา พวกเขามีลิปต์ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกมีความรู้เกี่ยวกับปรัชญาแห่งกรรมอันลึกซึ้งและรักษาทะเบียนประวัติของลูกให้ไร้มลทินด้วยพรของการได้รับสติปัญญาที่สูงส่ง
ทันทีที่ลูกบราห์มินทุกคนถือกำเนิดมา เขาก็ได้รับพรของการมีสติปัญญาที่สูงส่ง ต่อเมื่อไม่มีอิทธิพลใดๆ

ต่อปัญหาใดๆ ต่อความเป็นมิตรใดๆ หรือการกำหนดของลูกเองด้วยสติปัญญาที่สูงส่งของลูกเท่านั้นที่ ทะเบียนของลูกจะคงอยู่อย่างไรมลทิน อย่างไรก็ตามหากสติปัญญาของลูกไม่ทำงานในเวลาที่คุณต้อง ก็ อาจมีรอยเปื้อนบนทะเบียนของลูก ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่าปรัชญาแห่งกรรมนั้นลึกล้ำมาก ผู้คนในโลก สำนึกผิดในการกระทำของตนทุกอย่างก้าว ในขณะที่ลูกๆ ที่รู้เกี่ยวกับกรรมไม่เคยต้องสำนึกผิดในการกระทำของตน ลูกจะพูดว่า: "ว้าว! การกระทำที่สูงส่งของนั้น"

คติพจน์:

ด้วยการบ่มเพาะความบริสุทธิ์อย่างลึกล้ำเท่านั้นที่ลูกสามารถสัมผัสกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสได้

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ การไตรตรองความรู้ก็คืออาหารสำหรับสติปัญญา จงไตรตรองและประดิษฐ์คิดค้นวิธีการใหม่ๆ สำหรับการทำงานรับใช้
- คำถาม:** ลูกๆ คนไหนที่พัฒนาพลังที่จะเข้าถึงและ دلใจผู้อื่นให้เข้าถึงน้ำทิพย์แห่งความรู้?
- คำตอบ:** ผู้ที่ทำสัญญาที่มั่นคงสำหรับความบริสุทธิ์ทันทีที่พวกเขาเป็นของพ่อ บาบาพูดว่า: ลูกๆ ให้จดจำว่า, หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ แม้กระทั่งหลังจากไดยินมามากมาย สติปัญญาของลูกจะปิดล็อก ลูกจะได้ยินจากหูข้างหนึ่งและไหลออกไปจากอีกข้างหนึ่ง ลูกเป็นของพ่อและดังนั้นลูกต้องขจัดขยะ หากลูกทำการกระทำที่ผิดๆ ของลูกจะสำคัญและลูกจะไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ ดังนั้นให้อยู่อย่างระมัดระวัง
- เพลง:** ลูกสูญเสียเวลากลางคืนในการหลับนอน และกลางวันในการรับประทาน!

โอม ชานติ เวลานี้พ่อนั่งที่นี้และถามลูกๆ: ลูกๆ เวลานี้ลูกรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างดีไหม? ท่านต้องถาม แต่ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะไม่ใช่ประเพณีที่จะถาม ทุกคนรู้ว่าท่านเป็นแม่และพ่อของเรา เมื่อลูกพบแม่และพ่อแล้ว ลูกก็กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า แม่และพ่อคือผู้เดียวที่ลูกได้รับความสุขอย่างล้นเหลือจากท่าน ในยุคทองถึงอย่างไรลูกก็ได้รับผลรางวัล ไม่มีเรื่องของผู้เชื่อในพระเจ้าหรือไม่เชื่อในพระเจ้าที่นั่น นี่เป็นการบรรจบกันที่มีผู้เชื่อในพระเจ้าและไม่เชื่อในพระเจ้า ผู้ที่รู้และไม่รู้ เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าเมื่อวานนี้และไม่รู้จักพ่อหรือสิ่งสร้างของท่าน และเวลานี้กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า เวลานี้ลูกรู้จักพ่อและ 84 ชาตเกิดของลูก ลูกไม่รู้สิ่งนี้เมื่อวานนี้ แต่ลูกรู้สิ่งนี้ในวันนี้ มีคำกล่าวไว้ว่า: เมื่อวานนี้ วันนี้และวันพรุ่งนี้ วันนี้เป็นโลกเก่าและวันพรุ่งนี้จะเป็นโลกใหม่ วันนี้เป็นกลางคืนและวันพรุ่งนี้จะเป็นกลางวัน ในความเป็นจริงผู้คนของบาร์ตคารจะรู้จักพ่อของพวกเขา วัดโซมนาถนั้นอยู่ในบาร์ต ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวา แต่ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไรที่ชีพบบามา ชื่อโซมนาถ (เจ้าแห่งน้ำทิพย์) ได้มีการให้ไว้ แต่ท่านมาและให้น้ำทิพย์แห่งความรู้แก่ลูก ต้มเมื่อไร? เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าลูกกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าด้วยบาบา พ่อได้นั่งลงและให้คำแนะนำของท่านเองแก่ลูก ลูกได้รับคำแนะนำในยุคแห่งการบรรจบพบกันตามละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกๆ รู้ว่าวันนี้เป็นนรกและพรุ่งนี้จะเป็นสวรรค์ ‘วันพรุ่งนี้’ หมายถึงชาติเกิดถัดไปของลูกจะอยู่ในยุคทอง เรากำลังทำความเพียรพยายาม วันนี้เป็นดินแดนของความตายและวันพรุ่งนี้จะเป็นดินแดนแห่งความเป็นอมตะ โลกกำลังเปลี่ยนไป ยุคทองถูกสร้างขึ้นจากยุคเหล็ก เพียงพ่อเท่านั้นจะทำสิ่งนั้น พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครในโลกรู้เกี่ยวกับยุคแห่งการบรรจบพบกัน เวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ที่รู้แจ้ง เวลานี้ลูกได้ละทิ้งหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาแล้ว วันนี้มีความเลื่อมใสศรัทธาและวันพรุ่งนี้ความเลื่อมใสศรัทธาจะไม่คงอยู่ ไม่ใช่ว่าวันนี้มีความเลื่อมใสศรัทธาและวันพรุ่งนี้จะมีความรู้ ไม่เลย ความเลื่อมใสศรัทธาอยู่ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ความรู้ได้รับมาเพียงครึ่งเดียวเท่านั้นและแล้วลูกก็ได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อมาเพียงครึ่งเดียวเท่านั้นและประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน เหตุนี้เองจึงมีการจดจำว่า: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์! ชาตเกิดของท่านเกิดขึ้นในบาร์ต แต่ชาวบาร์ตไม่รู้ว่าเป็นวัดของชีพบบาที่ไม่ มีตัวตน พวกเขามีวัดของโจติ (แสง) บราห์มสมาจีจุดแสงเพราะพวกเขาเชื่อว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นรูปของแสง มีความคิดเห็นหลากหลาย ไม่ว่าใครพูดอะไรบางสิ่ง ผู้คนก็น้อมรับสิ่งนั้นและเริ่มทำตามบุคคลนั้น เวลานี้ลูกๆ รู้จักสิ่งสร้างและผู้สร้าง ลูกต้องเข้าใจความลับของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง และแล้วก็อธิบายสิ่งเหล่านั้นแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือสัจจะ ผู้มีชีวิตและเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ค่ายกย่องของนักแสดงแต่ละคนนั้นเป็นส่วนตัว ด้วยการพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันนั้นหมายความว่าไม่สามารถมีค่ายกย่องส่วนบุคคลได้ บทบาทที่แตกต่างกันถูกบันทึกไว้ในแต่ละดวงวิญญาณ หากท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน บทบาทของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดก็จะมีแสดงในแต่ละคน มีความมิดมิดอย่างมากและเหตุนี้เองพ่อจึงมาและอธิบายแก่ลูก ลูกๆ รู้ว่าบทบาทสูงสุดของทั้งหมดเป็นบทบาทของดวงวิญญาณสูงสุดอย่างแท้จริง ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดจดจำผู้เดียวนั้นเท่านั้น ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ ผู้คนไม่รู้ว่าใครถูกเรียกว่าไม่บริสุทธิ์ ชันยาสซีเชื่อว่าพวกเขากลายเป็นชาวนรกด้วยกิเลสเหล่านี้ เหตุนี้เองพวกเขาจึงรู้สึกว่าการสละละทิ้งบ้านของพวกเขา พวกเขาจะไปและหลอมรวมไปกับธาตุบราห์ม พ่ออธิบาย: นี่คือนรกเหล็ก ทั้งหมดกำลังสำคัญในมหาสมุทรแห่งยาพิษ และเหตุนี้เองนี้จึงถูกเรียกว่าโรงคำประเวณี พ่อมาและสร้างชีวาလာยา วัดของชีวา ในยุคทองมีศาสนาเดียว เทพเหล่านั้นได้ใช้ 84 ชาตเกิด แต่พวกเขาไม่ได้เรียกตนเองว่าเป็นเทพในเวลานี้ ผู้ที่เคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาได้ตกลงมาและได้ผ่าน

ไปสู่สุกเทพ นักรบ พ่อค้าและศูทร และเวลานี้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาที่ไม่บริสุทธิ์ บารัตเคยบริสุทธิ์ที่สุดและเวลานี้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ชันยาซีเองไม่สามารถถูกเรียกว่าบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ เพราะพวกเขากำลังนั่งอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ทั้งบ้านและครอบครัวของเขาไม่สามารถไปสู่ยุคทองได้ ลูกต้องลืมโลกนี้และไปสู่ยุคทอง ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเหมือนเดิมทุกประการกับความเพียรพยายามที่ลูกทำในวงจรที่แล้วเพื่อที่จะไปสวรรค์ บารัตกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และเวลานี้จะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้งหนึ่ง เพียงผู้ที่จากหายไปนานและเวลานี้พบพานอีกครั้งจะเข้าใจความรู้นี้ ผู้ที่ไม่ได้เป็นของศาสนาเทพจะไม่สามารถเก็บความรู้นี้ไว้ในสติปัญญาของพวกเขาได้ ชาวบารัตใช้ 84 ชาติเกิด ไม่มีผู้คนของศาสนาอื่นใดสามารถใช้ 84 ชาติเกิด ลูกเองก็ตามลำดับกันไปด้วย ไม่ใช่ทุกคนจะลงมาพร้อมกัน ความลับของวงจรถูกอธิบายให้แก่ลูกๆแล้ว ต้นไม้เผ่าพันธุ์นั้นสร้างขึ้นมาอย่างไร? ต้นไม้เผ่าพันธุ์ของดวงวิญญาณถูกสร้างขึ้นด้วยเช่นกัน และนั่นถูกเรียกว่าต้นไม้เผ่าพันธุ์ทางจิต ลูกๆ รู้ว่าลูกอาศัยอยู่ในบราห์มันด์ อันดันดับแรกคือชีพบบา และแล้วเป็นบราห์มา วิชาและชางก้า และแล้วลักษมีและนารายณ์ และแล้วกัรชวงศ์ของพวกเขา นี่เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป เวลานี้ลูกมีต้นไม้ทั้งต้นในสติปัญญาของลูก ที่นั่นลูกจะไม่มีความรู้ว่าใครจะมาหรืออะไรจะเกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม ลูกจะไม่แม้กระทั่งพูดว่ามีความไม่รู้ที่นั่น นั่นเป็นผลรางวัลซึ่งลูกได้รับด้วยการซึมซับความรู้นี้ เวลานี้เป็นสภาพของการไต่เต้า และภายหลังจะเป็นสภาพของการตกต่ำ ใน 1,250 ปี สององศาที่ลดน้อยลงไป ลูกเฝ้าแต่ลงมาถึงน้อยทีละน้อย เวลานี้ลูกสามารถคิดคำนวณทุกสิ่ง ก่อนอื่นมีลำดับและแล้วรากฐานปรากฏขึ้น เวลานี้ลูกรู้จักเมล็ดและต้นไม้เป็นอย่างดี เวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าจากผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าผ่านพ่อ บาบาอธิบายแล้วว่า: พ่ออวดลูก ครูอวดนักเรียน ก่อนอื่นใด ครูก็อวดสาวกของเขา และแล้วสาวกของเขาก็อวดครู ที่นั่นพ่อเป็นทั้งสาม พ่อคือผู้สร้าง อย่างแน่นอนที่ท่านสร้างโลกใหม่ ลักษมีและนารายณ์เคยปกครองในสวรรค์ พวกเขาได้รับมรดกพวกเขาจากที่ไหน? ใครสอนพวกเขาถึงวิธีการที่จะทำการกระทำเช่นนั้นที่พวกเขาได้ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง? พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อกำลังสอนการกระทำเช่นนั้นแก่ลูกที่ลูกเองจะกลายเป็นเทพ ลูกเคยรุ่งเรืองอย่างมากในสวรรค์ ลูกเคยได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ดังนั้นอย่างแน่นอนที่พ่อมาและทำให้บารัตเป็นสวรรค์ พ่อพูดว่า: ลูกๆขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา จงไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในวิธีนี้ นี่คือน้ำสำหรับสติปัญญา ความปรารถนาของบาบาก็คือควรจะมีการทำรูปภาพของวงจรขนาดใหญ่ จะเป็นการดีมากที่จะอธิบายวงจรแก่ใครก็ตาม เพียงแต่คิดถึงวิธีการที่จะอธิบายแก่นมนุษย์ ลูกต้องอธิบายว่าเวลานี้คือยุคแห่งการบรรจบพบกันและโลกกำลังเปลี่ยนไป มีศาสนานับไม่ถ้วนที่นี่ ในขณะที่ ที่นั่นมีเพียงศาสนาเดียวซึ่งพ่อก่อตั้งขึ้น โยคะโบราณของบารัตโด่งดังอย่างมาก ลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษาราชายะคะกับพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง พระเจ้าเพียงผู้เดียวที่สอนประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก มนุษย์ไม่สามารถสอนสิ่งนี้แก่นมนุษย์ บาบานี้พูดว่า: พ่อเองก็ไม่ได้รู้สิ่งใด บาบามาได้กำลังยกย่องตนเองว่าท่านเคยเป็นเช่นนั้นหรือเช่นนั้น พ่อพูดว่า: เวลานี้หยุดกิจกรรมและพิธีกรรมของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ความเลื่อมใสศรัทธาต้องจบสิ้นหลังจากกลางคืน กลางวันจะมา เวลานี้ลูกๆอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เป็นในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้พ่อสร้างอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนก่อนอย่างไร และแล้วท่านก็สร้างโลกใหม่ผ่านประชาธิปไตยบราห์มา ต้นไม้เผ่าพันธุ์มนุษย์เป็นของผู้นี้ พวกเขาถูกเรียกว่าอติเทพและอติเทวี พวกเขานั้นถูกเรียกว่าอดัมและอีฟด้วยเช่นกัน เวลานี้ทั้งสองเป็นแม่และพ่อ ดังนั้นพวกเขาสร้างโลกอย่างไร? อดัมถูกเรียกว่าอติเทพบราห์มา แต่ท่านไม่ใช่ผู้สร้าง พวกเขาไม่เข้าใจว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดทำสิ่งนี้ผ่านอดัม พระเจ้าคือผู้สร้างสวรรค์อย่างแน่นอน ท่านเป็นบาบาที่ไม่มีตัวตนเราดวงวิญญาณไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน เรานำร่างกายมาใช้และกลับมาใช้ชาติเกิดเพื่อเล่นบทบาทของเรา พ่อที่ไม่มีตัวตนได้รับการจดจำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ท่านอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ท่านเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ ให้การศึกษาแก่ลูกๆและพาพวกเขาไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองท่านเป็นพ่อและเป็นครูด้วยเช่นกัน ท่านสอนประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกๆ จดจำว่าหากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ และแล้วไม่ว่าลูกจะรับฟังมากเพียงไรก็ตาม ลูกจะรับฟังจากหูข้างหนึ่งและปล่อยให้ออกไปอีกข้างหนึ่ง ก่อนอื่นใดทำสัญญาเพื่อความบริสุทธิ์ มิเช่นนั้นภาระของบาปกรรมจะไม่ลดลงไป หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะตกลงไปด้วยความแรงมากขึ้น พ่อพูดว่า: ให้จดจำว่า หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ในเวลานี้ ลูกจะต้องได้รับการลงโทษอย่างใหญ่หลวง ไม่ได้มีการลงโทษมากเช่นนั้นในหนทางของความไม่รู้ อย่างไรก็ตามหากหลังจากที่มาหาพ่อและทำสัญญากับพ่อ ลูกไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ และลูกเฝ้าแต่เข้าไปในห้องพระโรงของอินทราอย่างลับๆ ลูกจะต้องได้รับการลงโทษอย่างมากและสติปัญญาของลูกจะเปลี่ยนไปเป็นหินมากยิ่งขึ้น และแล้วลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชารธรรมดา สถานภาพนั้นตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงสุดและต่ำสุดด้วยเช่นกัน ที่นั่นทุกคนมีความทุกข์ ความตายเกิดขึ้นในทันทีทันใด ในความเป็นจริงความตายควรจะมาในตอนสิ้นสุดของชีวิตที่ยืนยาว อย่างแท้จริงที่ในบารัต ชีวิตนั้นเคยจบลงไปอย่างมีระบบระเบียบหลังจากช่วงเวลาที่ยาวนาน เมื่อพวกเขากลับมาแก่ลง พวกเขาจะได้

นิมิตของวัยเด็กที่พวกเขากำลังจะกลายเป็น ที่นี้ลูกรู้ว่าลูกจะละร่างของลูกและไปหาพ่อ ลูกต้องทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าของลูก ให้จดจำพ่อชั่วแล้วชั่วเล่า บาบา เวลานั้นลูกกำลังจะไปหาท่าน ลูกชำระดวงวิญญาณด้วยพลังโยคะ มีเพียงวิธีการเดียวเท่านั้นสำหรับสิ่งนี้และนั่นคือการมีโยคะกับพ่อ และแล้วลูกจะกลับมามีชีวิตและสติปัญญา ช้อพิสฐานของโยคะที่ลูกมีนั้นต้องมองเห็นได้ในเวลาสุดท้าย บาบาพูดว่า: นี่เป็นพาหนะของพ่อ ลูกสามารถเรียกท่านว่าเป็นเจ้าของที่ดินหญิงหรือชาย ท่านนั้นพิเศษสุด มองดูว่าชีบบาบามาอย่างไร พ่อพูดว่า: ผู้นี้เป็นเจ้าของที่ดินและเป็นประชาธิปไตยด้วยเช่นกัน ฉันผู้เดียวไม่มีตัวตนต้องการร่างกายอย่างแน่นอน แต่ละคนมีพาหนะของตนเอง พ่อจะสามารถกลายเป็นสารถึงได้อย่างไร? พ่อต้องเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ศรีภคณะนั้นบริสุทธิ์ พาหนะนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น ไม่ใช่พ่อมาในบาร์ตหนึ่งวงจรและพ่อจะไปในเยอรมันในวงจรถัดไป พ่ออธิบาย: ลูกเป็นคาร์มาโยคี ลูกต้องทำการกระทำ ในช่วงแรกๆ ผู้ชายเคयरรายได้ในขณะที่ผู้หญิงจะดูแลบ้าน ผู้หญิงไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนมากนัก เป็นเวลาที่พวกเขาเริ่มให้การศึกษาแก่ตนเอง ผู้หญิงก็ทำธุรกิจด้วยเช่นกัน ลูกๆ เวลานั้นต้องหารายได้ที่ไม่สูญสลายนี้ ทุกคนต้องประกาศสิทธิในมรดกของเขาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่ทำเช่นนั้นจะประกาศสิทธิในสถานภาพของตนเอง สถานภาพของการศึกษานี้ยังอยู่ต่อไปถึง 21 ชาตเกิด ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถสอนการศึกษานี้แก่ลูก พระเจ้าผู้เป็นพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่สอนราชาโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกมีค่าควรแก่การไปสวรรค์ เวลานั้น 84 ชาตเกิดของลูกมาถึงจุดจบแล้ว เวลานั้นเรากำลังจะกลับบ้าน ถึงแม้ว่าลูกจะจดจำมากเท่านี้ ลูกจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส บาบาแบ่งปันประสบการณ์ของท่าน ท่านพยายามที่จะจดจำบาบา และแล้วท่านก็ลืม ดังนั้นบาบาพูดว่า: ตื่นในเวลากลางคืนและฝึกฝนสิ่งนี้ และแล้วสภาพของลูกจะกลายเป็นเช่นนี้อย่างถาวร เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวไว้ว่า: โอ ลูกๆ ผู้เอาชนะการหลับนอน จงหารายได้ ลูกไม่ต้องทำอะไรด้วยมือและเท้าหรือพูดสิ่งใดด้วยปากของลูก ก่อนหน้านั้นลูกเคยหม่นลูกปิดของลูกประจำและพราวดชีวิต ราม เวลานั้นลูกเข้าใจนัยสำคัญของลูกประจำ มีลูกประจำแห่งชัยชนะและลูกประจำของรูตรา ลูกทั้งหมดเวลานี้คือผู้ทำความเพียรพยายาม สิ่งนี้ไม่ลูกเรียกว่าลูกประจำ ด้วยการตื่นอยู่ในเวลากลางคืน ลูกจะทำให้ตนเองสนุกสนานอย่างมาก ช่วงเวลาระหว่างสามทุ่มถึงเที่ยงคืนนั้นสกปรกอย่างมาก อมฤตเวลานั้นเริ่มต้นตั้งแต่ตี 2 ที่นี้ลูกต้องขจัดขยะทั้งหมดให้หมดสิ้น หลังจากหลับแล้วอย่างมาก หากลูกไม่กลับมามีชีวิตสติปัญญาของลูกจะถูกล็อค และแล้วลูกจะไม่สามารถให้ความรู้แก่ใครได้ ยกตัวอย่าง ในวันวัน (สถานที่ที่ภคณณ์ลูกกล่าวว่าเคยร้ายรา) มือนุสรณ์ของการร้ายรา นี่เป็นประเด็นการร้ายราของความรู้ หากลูกหลับความรู้ที่นี้และมองดูทุกสิ่งที่นี่ และแล้วออกไปข้างนอกและพูดสิ่งผิดๆ คอของลูกจะสลัก เหตุนี้เองลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวัง ลูกต้องกลับมามีชีวิตอย่างแน่นอน เพราะและแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะสามารถมีโยคะได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่อย่างเป็นคาร์มาโยคี ขณะที่ทำการกระทำให้จดจำพ่อและทำความเพียรพยายามเพื่อกลับมาสู่โศภิต
2. อวด (เปิดเผย) พ่อ ครู และครูผ่านทุกการกระทำของลูก อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอด้วยการมีสำนึกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน

พร: ขอให้ลูกได้รับชัยชนะอย่างต่อเนื่องและเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จด้วยการกลายเป็นมหาเวทย์และนำทุกๆ ความคิดของลูกไปสู่รูปทางปฏิบัติ จงมั่นคงไม่ว่าความคิดพิเศษใดก็ตามที่ลูกมี และทันทีที่ลูกมีความคิด จงกลายเป็นรูปสิ่งนั้นในทางปฏิบัติ และแล้วจงแห่งชัยชนะจะถูกยกขึ้น อย่าคิดว่า "ฉันจะตรวจสอบสิ่งนั้น ฉันจะทำสิ่งนั้น" การพูดว่า "ฉันจะทำสิ่งนั้น" และปล่อยให้มันเป็นเรื่องของอนาคตหมายถึงการกลับมาอ่อนแอ การมีความคิดที่อ่อนแอเช่นนี้หมายถึงการพ่ายแพ้ต่อมายา จงมีความคิดที่เป็นอมตะและไม่สูญสลายเหล่านี้อยู่เสมอ: นั่นคือมหาเวทย์ผู้ได้รับชัยชนะอย่างต่อเนื่อง ฉันจะก้าวไปข้างหน้าเสมอและจะได้รับชัยชนะอย่างต่อเนื่อง ด้วยการมีความคิดเหล่านี้ ลูกจะกลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ

คติพจน์: เมื่อใบหน้าของลูกเปล่งประกายด้วยความสุข ใบหน้าที่ร่าเริงแจ่มใสจะทำงานเหมือนป้ายกระดาน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะทำให้บาร์ตไปเป็นสวรรค์ จงมีความรักในสติปัญญาในเวลาของการทำลายล้างและสัญญาที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ นี่คือการที่ลูกช่วยพ่อ
- คำถาม:** พื้นฐานหลักของการเรียนรู้การฝึกฝนทางจิต(spiritual drill) ของพลังโยคะคืออะไร?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะทำการฝึกฝนนี้ ลูกต้องตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากทุกคนอื่น ตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตัวของลูกกับพ่อผู้เดียว เพียงเมื่อลูกมีความรักที่แท้จริงต่อผู้เดียวเท่านั้นที่ลูกสามารถทำการฝึกฝนทางจิตนี้ได้ นี่คือนัยของโยคะที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของโลกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด
- เพลง:** ไม่มีใครที่พิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา...

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงนี้ เพลงนี้สรรเสริญใคร? ชีพบาบา เจ้าผู้ไร้เดียงสา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดลูกเรียกว่าเจ้าผู้ไร้เดียงสา ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อทางร่างจะไม่ถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด เพียงดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าพ่อสูงสุดเสมอ ดวงวิญญาณสรรเสริญพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดของเขา ดวงวิญญาณพูดว่า: ท่านคือผู้เดียวที่ปกป้องผู้เลื่อมใสศรัทธา นั่นคือ ท่านคือผู้ที่ให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของผู้เลื่อมใสศรัทธาแก่พวกเขาอีกครั้ง ผลใดที่พระเจ้าให้แก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาของท่าน? พระเจ้ามาและให้ผลของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกได้รับการหลุดพ้นในดินแดนนิพพาน นั่นถูกเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณนั้นก็ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนนี้ได้รับร่างที่มีตัวตนนี้แล้ว เพื่ออะไร? เพื่อที่จะเล่นบทบาทในสนามของการกระทำ เวลานี้ ขณะที่เล่นบทบาทในสนามของการกระทำ บาร์ตที่เคยเป็นเช่นเพชรสวรรค์ และดินแดนสูงสุด บริสุทธิ์ที่สุด ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และมีค่าเช่นเปลือกหอย พ่ออธิบายแก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก ในตอนเริ่มต้น มีอาณาจักรของเหล่าเทพ และแล้วในตอนกลาง อาณาจักรของราวันก็เริ่มต้นขึ้น เหล่าเทพเข้าไปสู่หนทางบาป บาร์ตนั้นเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ต้องได้รับการอธิบายด้วยเช่นกัน เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้น ผู้ที่ชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้และผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำท่าน ผู้เลื่อมใสศรัทธานั้นไม่บริสุทธิ์ หลังจากที่พ่อมาและชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ก็ไม่เหลือผู้เลื่อมใสศรัทธาและไม่มีใครร้องเรียกหา ในยุคทองเมื่อเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ ไม่มีใครจดจำพระเจ้า บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งความสุข ไม่ใช่ตัวดินแดนของชาวอิสลามหรือดินแดนของชาวพุทธเคยเป็นสวรรค์ บาร์ตนั้นเองเคยเป็นสวรรค์ที่ซึ่งเหล่าเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเคยปกครอง เมื่อเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพก็ไม่มีความจักรของนักรบ ใครหนึ่งและอธิบายทั้งหมดนี้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านคือสัจจะและผู้ที่มีชีวิต ดวงวิญญาณนี้ก็เป็นสัจจะและผู้ที่มีชีวิตด้วยเช่นกัน ร่างกายนี้ไม่มีชีวิต และดวงวิญญาณทำให้ร่างนี้ทำงาน ในยุคทองเคยมีศาสนาเทพเดียวและมีพวกเขาจำนวนน้อยนิดอย่างมาก แล้วต้นไม้ก็เฝ้าแต่เติบโตขึ้น ความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของโลกนี้ไม่ได้อยู่ในคัมภีร์ใดๆ ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาพูดว่า: โอ! ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! บาบูกานธีจึงต้องการให้มีอาณาจักรของรามด้วยเช่นกัน เขาก็ถือตะเกียบในมือของเขา เพราะเป็นไปด้วยความรู้ของกิตะที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ เป็นอาณาจักรของผู้ทรงอำนาจของโลก ลูกเคยเป็นนายของโลก และดังนั้น เคยมีนายของโลกผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอน ชีพบาบาพูดว่า: พ่อได้มาแล้ว ลูกฉลองวันเกิดของชีวาใช่ไหม? เป็นเรื่องของ 5,000 ปี มีการเขียนไว้ในกิตะว่า “พระเจ้าพูด” เพราะชาวบาร์ตนั้นตาโม่ประธาน พวกเขาไม่รู้จักร่างพระเจ้า พระเจ้าคือผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ท่านแม้กระทั่งเป็นผู้สร้างบราห์มา วิษณุและชางก้า พระเจ้าชีวาที่ไม่มีตัวตนไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง เพราะบราห์มา วิษณุและ ชางก้ามีร่างที่ละเอียดอ่อน จึงถูกเรียกได้ว่าเทพ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเองพูดว่า: พ่อคือผู้สร้าง ลูกทั้งหมดคือลูกของพ่อ ในรูปของดวงวิญญาณลูกทั้งหมดคือพี่น้อง ไม่ใช่ว่าลูกทั้งหมดคือพ่อ เช่นที่ชั้นยาสซีพูดว่า: แต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ไม่เลย: พระเจ้าคือดวงวิญญาณสูงสุด บทบาทของพระเจ้าในละครนั้นแยกออกไป ท่านคือผู้สร้าง ผู้กำกับ และคารันการารวันฮาร์ ท่านดูแลการก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอีกครั้งผ่านบราห์มา ท่านนำบราห์มา กุมารและกุมารีมาเลี้ยงดู ลูกสิ่งสร้างที่เกิดจากปากนั้นถูกเรียกว่าการนำมาเลี้ยงดู ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและสอนลูกๆ บราห์มา กุมารและกุมารี เวลานั้นลูกกำลังศึกษาราชโยคะ ไม่ใช่ว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณ 5-6 พันล้านทั้งหมดนี้เป็นอมตะ ละครนี้ใหญ่โตมาก ไม่มีใครรู้ถึงความลับของละคร พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกวงจร พ่อ

เข้ามาในร่างที่ธรรมดา ผู้ที่ไม่ได้รู้ถึงชาติเกิดของเขาเอง พ่อบอกเขาถึงชาติเกิดเหล่านั้นของเขา พ่อเข้ามาในเขา พ่อได้ให้ชื่อเขาว่าประชาบิดาบรรพมา พ่อต้องเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของผู้นี้ เขาได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของเขา บรรพมาและสรสวดีนี้จะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ผู้คนไม่รู้ว่าใครคือสรสวดี สรสวดีไม่ควรถูกเรียกว่าเทวี ชื่อลูกสาวที่เกิดจากปากของบรรพมาคือจากัดอัมบา สรสวดี ในยุคแห่งการบรรจบพบกันเธอจึงถูกเรียกว่าจากัดอัมบา คัมเดนุ ผู้นี้(บรรพมา)ถูกเรียกว่าอติเทพ มหาวีระ ท่านถูกเรียกว่าดิเวลาลาด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริง เป็นชีพบาบาผู้ที่เป็นดิเวลาลา ท่านคือผู้ที่มาเพื่อเอาชนะหัวใจของลูกๆ และให้อำนาจในการปกครองตนเองแก่พวกเขา ลูกๆพูดว่า: บาบทำให้เรามีความสุขที่ถาวรอย่างสม่ำเสมออีกครั้ง ดังนั้นชีพบาบาในร่างของบรรพมาและเอาชนะหัวใจของลูก ท่านกำลังสอนลูก เหตุนี้เองอนุสรณ์ที่สวยงามของวัดดิเวลาลาจึงถูกสร้างขึ้น นั่นคือวัดที่ไม่มีชีวิต ลูกทำให้บาร์ตไปเป็นสววรรค์เมื่อ 5000 ปีที่แล้ว และวัดนั้นคืออนุสรณ์ของสิ่งนั้น ลูกกำลังทำงานรับใช้อีกครั้งและวัดที่ไม่มีชีวิตเหล่านั้นจะถูกทำลายอีกครั้ง พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ทุกๆ วงจรเพื่อชำระลูกๆ ให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครบริสุทธิ์ที่นี่ เวลานี้มีศาสนานับไม่ถ้วน แต่ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปไม่ได้คงอยู่ ผู้คนของศาสนาเทพเรียกตนเองว่าชาวฮินดู ศาสนาเทพนั้นได้หายไปแล้ว เหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ตั้งแต่เวลาที่พวกเขาเข้าไปสู่หนทางบาป พวกเขาที่ไม่ได้ถูกเรียกว่าเทพอีกต่อไป ศาสนาเทพต้องหายไป และแล้วเมื่อนั้นพ่อก่อตั้งศาสนาเทพเป็นอันดับแรก ผู้คนของอิสลามและชาวพุทธมาในภายหลัง ศาสนาฮินดูได้รับการก่อตั้งขึ้นเมื่อใด? ผู้ที่ดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปคือเหล่าเทพ ดังนั้นชีพบาบา เจ้าผู้ไร้เดียงสากำลังอธิบายแก่ลูกสาวที่ไร้เดียงสาและเติมเต็มอารมณ์ของลูก และทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสววรรค์ ท่านคือนักธุรกิจที่ไร้เดียงสาอย่างมาก เมื่อผู้คนตาย สิ่งของเก่าทั้งหมดของเขาก็ถูกให้กับชั้นนิรณ(พราหมณ์) พ่อพูดว่า: พ่อรับเอาชะตากรรมทั้งหมดของลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสววรรค์ ลูกเคยเป็นผู้อาศัยของชีวาลายา ชีวาได้ก่อตั้งยุคทอง ที่เวลานี้กลายเป็นโรงคำประเวณี เวลานี้ พ่อกำลังทำให้โรงคำประเวณีไปเป็นชีวาลายาอีกครั้ง พ่ออธิบายความลับของวงศ์สกุลให้แก่ลูกๆ ลูกเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิด และวงศ์สกุลเฝ้าแต่เปลี่ยนไป ผู้คนพูดถึง 8.4 ล้านชาติเกิด พ่อพรับพบว่า: ลูกพูดถึงตนเองว่าลูกใช้ 8.4 ล้านชาติเกิด แทนที่จะเป็น 84 ชาติเกิด อย่างไรก็ตาม ลูกพูดถึงพ่อว่าพ่ออยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและพ่ออยู่ในทุกหนแห่งที่ลูกมองดู พ่อไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานี้เป็นกิเลสทั้งห้าที่อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน กิเลสทั้งห้าไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง เหล่าเทพเคยอยู่ที่นั่น เวลานี้พวกเขากลายเป็นปีศาจ พวกเขาถูกทำให้ไปเป็นเทพจากปีศาจอีกครั้ง ดังนั้น พ่ออธิบายว่า: ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า และแล้วก็มีสิ่งสร้างของท่าน - บรรพมา วิษณุและชางก้า นี่คือโลกที่มีตัวตนที่เริ่มแรกมีอาณาจักรของเทพ และแล้วก็มีอาณาจักรของนักรบ และแล้วก็มีอาณาจักรของพ่อค้า และแล้วก็มีอาณาจักรของศูทร เวลานี้ไม่มีอาณาจักรใดๆ นี่คือการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน เคยมีศาสนาที่มีศีลธรรมจรรยาในยุคทอง พวกเขาไม่เคยเป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน มีคำสรรเสริญที่ยิ่งใหญ่ของบาร์ต แต่พวกเขาได้เขียนสิ่งที่ผิดในคัมภีร์และทำให้สูญเสียคำสรรเสริญเหล่านั้น โยคะและความรู้ของบาร์ตโบราณนั้นโด่งดังอย่างมาก ใครสอนสิ่งนั้น? ศรีมัทคือคำพูดของพระเจ้า กฎณะไม่ได้พูดคำพูดเหล่านั้น พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่า: พ่อมีบทบาทของพ่อที่จะมาที่นี่ด้วย พ่อไม่ได้เข้ามาในวงจรของการเกิดและการตาย พ่อคือมหาสมุทรของความรู้และมหาสมุทรของความสุข คำสรรเสริญนี้ไม่ใช่ของใครอื่น คำสรรเสริญของเหล่าเทพนั้นแยกออกไป นักแสดงแต่ละคนมีบทบาทของเขาเอง มีคำสรรเสริญตามบทบาทนั้น ลูกรู้ว่าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้าผู้เป็นพ่อที่ไม่มีตัวตน พ่อทางร่างจะไม่ถูกเรียกว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ เขาคือพ่อที่มีชีวิตจำกัด ในขณะที่ผู้นี้คือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ทุกคนเรียกหา: โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาเชื่อว่าเมื่อพ่อมา ท่านจะพาพวกเขาไปสู่ดินแดนแห่งความสุข พ่อพูดว่า: พ่อแม้กระทั่งยกระดับคนบาปที่มีบาปเช่นอจามิล(Ajamil)และนักบวชผ่านลูกๆ ผู้เป็นแม่ด้วยเช่นกัน ลูกคือชีพักติ แม่ของบาร์ต ลูกกำลังทำทุกสิ่งด้วยพลังของโยคะที่นี่ กุมาริและผู้เป็นแม่เหล่านั้นเรียนรู้การฝึกฝนที่ก้าวร้าวรุนแรง นี่คือการฝึกฝนของพลังโยคะ ลูกกำลังทำตามศรีมัท ลูกเอาความรักของลูกออกจากทุกคนในโลกเก่าและเชื่อมโยงความรักกับพ่อผู้เดียว สรรวาสคือผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง ในขณะที่ลูกๆ พันดาสมีสติปัญญาที่เต็มไปด้วยความรักในเวลาของการทำลายล้าง ลูกทำให้บาร์ตไปเป็นสววรรค์ ลูกสัญญาแก่พ่อว่า: บาบานั้นจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ และช่วยท่านทำให้บาร์ตบริสุทธิ์ เพราะในเวลานี้มีความพ่ายแพ้ในดินแดนแห่งความตายและชัยชนะสำหรับดินแดนแห่งความเป็นอมตะ พ่อกำลังบอกเรื่องราวแห่งความเป็นอมตะแก่ลูก ลูกคือปารวตีผู้เป็นเจ้าสาว ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ท่านพูดว่า: กลับมาสวยงามเช่นเจ้าสาว ลูกกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายความลับเหล่านั้นทั้งหมด พ่อผู้เดียวคือผู้กำกับและผู้สร้างที่เต็มไปด้วยความรู้ บรรพมา วิษณุและชางก้าคือสิ่งสร้างและเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวไว้ว่า: ตริมูรติชีวา ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าตริมูรติบรรพมา พวกเขาถือตริมูรติชีวาผู้สร้างของทั้งสาม ด้วยการลืมหืมชีพบาบาพวกเขากลายเป็นผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า พวกเขาพูดว่า: “โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ” แต่พวกเขาไม่รู้ถึงอาชีพของท่าน มายาทำให้ทุกคนไปเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า และแล้วพ่อก็มา และทำให้ลูกไปเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าอีกครั้ง เนื่องจากการลืมหืม พ่อพวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้และ

ทะเลาะเบาะแว้งกับกันและกัน พ่ออธิบายว่า: บาร์ตนี่เคยเป็นนายของโลก ไม่เคยมีการแบ่งแยกใดๆ ลูกเคยเป็นนายของ ผืนดิน ทะเล ท้องฟ้า อากาศ ฯลฯ เวลา นี้ มีการแบ่งแยกมากมาย มีสงครามอย่างมากมาย “ผู้นั้น ผู้นี้ไม่ควรข้ามเขตแดนนี้” บาร์ตเคยเป็นนายของสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด บาร์ตเคยเป็นเช่นเพชร เวลา นี้บาร์ตกลายเป็นนายของสิ่งที่มีขีดจำกัดที่มีค่า เช่นเปลือกหอย นี่คือการและแต่ละดวงวิญญาณได้รับบทบาทของตนเอง บางคนได้รับบทบาทของ 84 ชาติเกิด และบางคนได้รับบทบาทของ 2 หรือ 3 ชาติเกิด นี่คือการที่เป็นอมตะที่เฝ้าแต่ซ้ำรอย ไม่มีดินแดนที่บริสุทธิ์เช่นบาร์ต เมื่อบ้านกลับมาเก่า บ้านนั้นก็ถูกซ่อมแซม บาร์ตเองเข้าไปสู่หนทางบาปและดังนั้นจึงมีหนทางของการสละทิ้งเพื่อคำจูนบาร์ต เล็กน้อย แม้กระทั่งสิ่งนั้นก็ได้กลับมาตาโมประธานในเวลา นี้ ทั้งหมดกลับมาเก่าและในเวลา นี้สิ่งเหล่านั้นจะกลับมาใหม่ อีกครั้ง ไม่มีความสุขสันต์ธรรมดาในบ้านเก่า พ่อพูดว่า: พ่อต้องมาเพื่อให้ลูกสะโตประธาน พ่อมาด้วยตัวท่านเองและทำให้บาร์ตได้รับการหลุดพ้นในชีวิต พ่อให้การหลุดพ้นแก่ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมด พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ นี่คือการเกิด สุดท้ายของลูก เวลา นี้ ลูกกำลังกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เป็นการได้มาที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ลูกกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกเคยเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง เป็นนายแห่งสวรรค์ มาทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบาป บาปได้มาและกำลังทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบุญอีกครั้ง ท่านทำให้ลูกชำระสะสางบัญชีกรรมทั้งหมดของลูกและจะพา ลูกกลับบ้าน บาบ่า เจ้าผู้ไร้เดียงสาคือผู้ปลดปล่อยด้วยเช่นกัน ท่านพูดว่า: พ่อส่งลูกไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต พ่อ สูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นอ่อนหวานที่สุด เหตุนี้เองทุกคนจึงจดจำท่าน บาบ่า เจ้าผู้ไร้เดียงสาทำให้บาร์ตไปเป็นสวรรค์ ผ่านลูกๆ ผู้เป็นแม่และอนุสรณ์ของสิ่งนั้นคืออดีตเวลา ลูกรู้ถึงอาชีพของแต่ละคน ทุกคนมีบทบาทในละครอย่างไรและแต่ละคนกลับมาใช้ชาติเกิดมากเพียงใด? พันดาวาสเคยแฝงตัว ในขณะที่ยาดาवासและฆราวาสเป็นที่รู้จัก ลูกคือกองทัพอหิชาที่ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงที่แฝงตัว และลูกกำลังกลายเป็นนายของโลกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ดังนั้น ลูกต้องเพียรพยายามอย่างแน่วนอน ลูกต้องทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าวด้วยเช่นกัน พื้นที่ที่ลูกลืมนี่จะมีการจดจำระลึกถึงบาบา ระเบิดของมายาก็ทิ้งใส่ลูก เหตุนี้เอง ลูกจึงต้องจดจำพ่อของลูกและมีศรัทธาว่า: ลูกคือดวงวิญญาณ ความตายอยู่เพียงเบื้องหน้า ลูก ภาระของบาปนั้นหนักหนามาก ตราบเท่าที่ลูกมีชีวิต ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ไม่ควรจดจำสิ่งใดอื่น ลูกไม่ต้องกลับมาสู่ดินแดนของความตายนี้ เวลา นี้โลกกำลังเปลี่ยนไป ยาดาवासและฆราวาสทำลายวงศ์สกุลของตนเอง และ พันดาวาสได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของเขา อย่างไรก็ตาม เวลา นี้เราพันดาวาสเป็นของพ่อ แม่หน้าของเลือดจะไหลนอง ที่นี้ ไม่เช่นนั้น โลกเก่าจะถูกทำลายได้อย่างไร อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลา นี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาเป็นเครื่องมือไม่ก้าวร้าวรุนแรงเพื่อให้คุณประโยชน์แก่ทุกคน โดยทำการฝึกฝนพลังของโยคะ
2. ทำการแลกเปลี่ยนที่แท้จริงกับพ่อ เจ้าผู้ไร้เดียงสา ให้หยาบแก่ทั้งหมดของลูกแก่ท่าน และประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรแห่งสวรรค์ของลูก ตัดความรักของลูกออกจากโลกเก่าและเชื่อมโยงความรักกับพ่อผู้เดียว

พร: พระ: ขอให้ลูกได้รับชัยชนะเหนือทุกสิ่งด้วยความตั้งใจที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเองและกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ

ในสนามของงานรับใช้ ให้มีเป้าหมายของการทำงานที่กลมกลืนกับทุกคน เมื่อลูกมีความตั้งใจที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง ลูกสามารถมีชัยชนะในทุกสิ่งได้อย่างง่ายดาย ผู้ที่มองว่าผู้อื่นเปลี่ยนแปลงหรือคิดว่าผู้อื่นควรเปลี่ยนแปลงจะพ่ายแพ้ เหตุนี้เองจึงกล่าวว่า: "ฉันต้องเปลี่ยนแปลง ฉันต้องทำสิ่งนี้" ให้ตัวเองทำก่อนในทุกสถานการณ์ ปราศจากความหึงหวง โส นาดตนเองไปเบื้องหน้าทุกคนในการทำบางสิ่ง และลูกจะมีความสำเร็จครั้งแล้วครั้งเล่า ผู้ที่รู้จักขึ้นรูปตัวเขาเองจะกลายเป็นทองแท้

คติพจน์: เช่นที่แสงถูกรวมเข้าด้วยกันในดวงตา ท่านองเดียวกัน ให้การจดจำระลึกถึงชีวา ผู้เป็นเจ้าป่าวหลอมรวมเข้าด้วยกันในสติปัญญาของลูก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะใส่ใจดูแลตนเอง จงอาบน้ำในความรู้สองครั้งต่อวัน มายาจะทำให้ลูกทำความผิด และพอจะทำให้ลูกเป็นอิสระจากการทำความผิด
- คำถาม:** ลูกจะได้รับความช่วยเหลืออย่างเต็มที่จากพ่อบนพื้นฐานของศรัทธาและความเพียรพยายามใด
- คำตอบ:** ก่อนอื่น ต้องมีศรัทธาที่มั่นคงว่า: “ของนั้นคือ ชีพบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น” พร้อมกับสิ่งนี้ ลูกต้องอุทิศตนเองให้กับพ่ออย่างสิ้นเชิง นั่นคือ ลูกต้องมาเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ และรับใช้ด้วยความรัก ลูกเช่นนั้น จะได้รับการช่วยเหลือจากพ่ออย่างเต็มที่
- เพลง:** เราทำตามหนทางที่เราอาจจะล้มลงและต้องคงอยู่อย่างระมัดระวัง

โอมชานติ ใครกล่าวสิ่งนี้ในเพลงนี้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มหาสมุทรของความรู้พูดว่า ลูกๆ ในหนทางที่พ่อกำลังทำให้ลูก

ทำตามในเวลานี้ คำสั่งและคำแนะนำที่พ่อให้ลูกในเวลานี้เพื่อเอาชนะมายา สิ่งนี้จะเกิดขึ้น นั่นคือ บางคนจะล้มลง บางคนจะลุกขึ้น และบางคนจะอยู่อย่างระมัดระวัง พวกเขาจะอยู่อย่างมีสติหรือไร้สติอย่างต่อเนื่อง นี่คือ สมุนไพรรูปชีวิตเพื่อทำให้คงอยู่อย่างมีสติ สมุนไพรรูปชีวิตของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั่น คือ ความรู้ มีเรื่องราวในรามายณะว่า รามและราวันรบรากันอย่างไร และลักษมณ์นั้นสติอย่างไร แล้วหนุมานได้นำสมุนไพรรูปชีวิตมาเพื่อให้เขาฟื้นคืนสติอีกครั้งอย่างไร จริงๆแล้ว รามายณะถูกเขียนขึ้นในภายหลัง ไม่มีสิ่งเช่นนั้น พระเจ้าไม่ได้นั่งและพูดกิตะที่มนุษย์ได้เขียนขึ้นมา พ่อคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งใด ท่านให้ความรู้ของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลกแก่ลูก แล้วมนุษย์ก็เขียนกิตะขึ้นมาจากสิ่งนี้ และใส่ชื่อของกฤษณะไว้ในกิตะ อะไรจะเกิดขึ้นหากบางคนพิมพ์ชื่อของลูกลงในชีวประวัติของพ่อของเขา ในทำนองเดียวกัน ชีพบาบาให้กำเนิดกิตะ แต่พวกเขากลับใส่ชื่อของกฤษณะไว้ในสิ่งนั้น เหตุนี้เองกิตะจึงไร้ความหมาย เพราะกิตะถูกปิดเป็น โยคะสติปัญญาของมนุษย์ทั้งหลายจึงถูกตัดขาดจากพระเจ้า แล้วมนุษย์ทั้งหลายจะกลับมาริสุทธิต่างไรเล่า เรากลับมาริสุทธิต่างไรได้ด้วยไฟของโยคะ ไม่ใช่ด้วยน้ำจากกงคา บาบาคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพด้วยน้ำทิพย์แห่งความรู้ อย่างไรก็ตาม น้ำก็ไม่ใช่น้ำทิพย์ นี่คือการศึกษาล่าเรียน การศึกษาล่าเรียนหมายถึงความรู้ ชาวบาร์ตเริ่มเขียนคัมภีร์ในยุคทองแดง พวกเขาพูดว่า คัมภีร์นั้นเป็นนิรันดร์ และเราพูดว่า ละครเป็นนิรันดร์ ไม่ใช่ว่าคัมภีร์เริ่มต้นขึ้นในยุคทอง เมื่อพวกเขาพูดว่า สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นนิรันดร์ จริงๆแล้วพวกเขาหมายความว่าสิ่งเหล่านั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ผู้คนได้เขียนสิ่งเหล่านั้นตั้งแต่ยุคทองแดง พ่อที่ไร้ขีดจำกัดได้บอกลูกเกี่ยวกับชีวประวัติของท่านในเวลานี้ ท่านพูดว่า พ่อไม่ได้เล่นบทบาทในยุคทองและยุคเงิน โลกดำเนินไปตามละคร บทบาทของพ่อยังถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน พ่อถูกผูกไว้กับบ่วงพันธะของละคร พ่อไม่มีบทบาทในยุคทองและยุคเงิน เหมือนกับที่พระคริสต์และพระพุทธเจ้าไม่มีบทบาทในยุคทองและยุคเงิน ดวงวิญญาณเหล่านั้นทั้งหมดอาศัยอยู่ในดินแดนของการหลุดพ้น ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณทั้งหมดของศาสนาเทพยจะลงมาในเวลานั้นด้วย เปล่าเลย พวกเขาจะค่อยๆลงมาต่างลำดับกันไป แล้วพวกเขาที่เปลี่ยนจากสะโตประธาน และเข้าไปสู่สภาพสะโต ราโจและตาโม ผู้คนของสุริยวงศ์ก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทรวงศ์แล้วการขยายตัวจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ลูกต้องเข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้อย่างเต็มที่ ลูกรู้ว่า ผู้ที่บริสุทธิ์เพียงครั้งหนึ่งนั้นจะได้รับอาณาจักรที่ไม่สมบูรณ์ ผู้ที่ไปล้าหน้าในความรู้และโยคะคือ ผู้ที่จะกลายเป็นราชาก่อน อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ชีพบาบาอธิบายว่า ลูกต้องกลายเป็นเช่นเพชร พ่อคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสงบ ลูกจะต้องกลายเป็นนายมหาสมุทรแห่งความรู้ ความสงบไม่ได้หมายถึงการไม่ต่อสู้กันเท่านั้น ชันยาสซีเชื่อว่า พวกเขาต้องฝึกการหายใจ ฯลฯ แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี่ ที่นี่ บาบาจะดึงเชือก (ของโยคะสติปัญญาของลูก) บาบาจะดึงเชือกแม้กระทั่งลูกสาววัยเยาว์ ดังนั้นพวกเขาจึงได้เข้ามา นี่คือ พรของพระเจ้า ยังมีมิติของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน นอกจากพ่อแล้ว ก็ไม่มีใครมีพลังที่จะประทานเทพนิมิตได้ เวลานี้พ่ออยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ท่านพูดว่า พระเจ้าต้องมาหาผู้เลื่อมใสศรัทธา เพื่อปลดปล่อยพวกเขาออกจากโซ่ตรวนของมายา บาบาพูดว่า พ่อรู้ว่า มีสงครามกับมายา บางครั้งลูกจะไต่ขึ้นและบางครั้งลูกจะตกลงมา เมื่อโยคะของลูกถูกตัดขาด ลูกจะทำความผิดด้วยความคิด คำพูดและการกระทำของลูก ทุกคนเผชิญกับข้อสอบ หากลูกไร้การโถมตีจากมายา ลูกจะออกจากรัง ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์พร้อม นี่คือ การแข่งม้า

สิ่งนั้นคือ ไฟบุชายญที่ม้จะถูส่งเวย เพื่อที่จะได้รับอาณาจักร ลูกต้องส่งเวยม้ซึ่งเป็นพาหนะให้กับชีพบาบา นั่นคือ ลูกต้องมาเป็นลูกของท่าน และรับใช้อย่างเต็มที่ จงมาเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ และทำความเพียรพยายามแล้วลูกจะได้รับความช่วยเหลือ ลูกจำเป็นต้องมีศรัทธาที่มั่นคงว่า “ของฉันคือชีพบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น” ทุกคนต้องตาย ลูกมีสิทธิ์ที่จะรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่เป็นทั้งพ่อ ครูและสัทครู นี่เป็นสภาพของการปลดเกษียณของทุกคน ทุกคนต้องตายด้วยกัน เมื่อภัยพิบัติมา ผู้คนจำนวนมากก็จะตายไปพร้อมกัน เมื่อระเบิดไมก็ลูกถูกทิ้งลงมา อาคารทั้งหมดจะถูกทำลาย ดังนั้นเวลานี้จะมีความตายสำหรับทุกคน เหตุนี้เองลูกจึงต้องทำให้ลูกๆ หารายได้ นี่คือการรายได้ที่แท้จริง ผู้ที่ทำบางสิ่งจะได้รับผลตอบแทนสำหรับสิ่งนั้น ไม่ใช่ว่าเมื่อพ่อหารายได้ ลูกๆ จะได้รับจากสิ่งนั้นเปล่าเลย ลูกๆ ยังต้องถูกทำให้หารายได้ที่แท้จริงนี้ด้วย นี่คือนสิ่งที่ต้องเข้าใจ ข้อควรระวังมากมายต้องใช้กับสิ่งนี้ เรากำลังจะกลายเป็นเทพ และดังนั้นเราจึงไม่สามารถรับประทานสิ่งใดที่ไม่บริสุทธิ์ได้ บางคนคิดว่า ไม่ผิดที่จะรับประทานปลา เพราะพวกเขาป้อนปลาให้แก่พราหมณ์ ขนบธรรมเนียมและระบบทั้งหมดกลายเป็นสิ่งที่ผิด พ่อพูดว่า ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิง ก่อนอื่น จงนั่งอยู่บนกองไฟแห่งความรู้ ไม่ว่าลูกจะมีความคิดที่เป็นบาปมากมายเพียงใดอยู่ในจิตใจ ลูกต้องไม่นำสิ่งเหล่านั้นไปสู่การปฏิบัติผ่านอวัยวะทางกาย เมื่อลูกเป็นของบาบา สงครามของลูกกับมายาก็จะเริ่มขึ้น มายาจะไม่ค่อยชนกับผู้ที่จะเป็นประชากร ลูกต้องมาเป็นผู้อาสนะมาแล้วลูกจึงเป็นผู้ชนะโลก ประชากรจะไม่มาเป็นผู้เอาชนะโลก การมาเป็นผู้อาสนะโลกหมายถึงการมาเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์และจันทร์ราศี บางคนทำความเพียรพยายาม อยู่อย่างบริสุทธิ์ 3-4 ปีแล้วก็ถูกตบตี แล้วพวกเขาก็เขียนถึงบาบาว่า บาบา ให้อภัยลูกด้วยเถิด! มีกฎและข้อบังคับที่นี่ เมื่อลูกเป็นลูกของบาบา ลูกต้องเขียนเกี่ยวกับบาปทั้งหมดที่ได้กระทำให้ในชีวิตนี้ “ดรามราช ชีพบาบา ลูกได้ทำบาปเหล่านั้นในชาติเกิดนี้” แล้วบาปครึ่งหนึ่งจะได้รับการให้อภัย นี่คือกฎ สมัยก่อน เมื่อบางคนรับสารภาพต่อหน้าผู้พิพากษา โทษของเขาจะถูกลดลง หากลูกทำความผิดแล้วไม่เขียนถึงบาบาเกี่ยวกับสิ่งนั้น ก็จะมีการลงโทษถึง 100 เท่า มีข้อควรระวังมากมายที่ลูกๆ ต้องปฏิบัติ ผู้คนภายนอกไม่ได้มีสิ่งนั้นมากมายเท่านี้ เหตุนี้เองพวกเขาจึงหวาดกลัว แล้วพวกเขาก็ไม่ได้มาเป็นของพ่อที่ใช้ชีวิตจำกัด และเจ้าบ่าวผู้ที่ทำให้ทุกคนมีโชคถึง 100 เท่า แน่หนอนว่าลูกทำความผิด แต่สุดท้ายแล้ว ลูกต้องเป็นอิสระจากการทำความผิดอย่างแน่หนอน ข้อควรระวังมากมายต้องปฏิบัติที่นี่ เมื่อลูกจับมือกับผู้เดียวที่เต็มไปด้วยพลัง พ่อจะดูแลลูกด้วยเช่นกัน ท่านจะไม่ดูแลลูกเลี่ยนมากเช่นนั้น มีลูกจริงจำนวนน้อย แต่กระนั้นก็ตาม ลูกๆ มากมายเขียนถึงบาบา จดหมายจำนวนมากมาหาบาบาทุกวัน บาบามีแค่มือเดียวเท่านั้น และหากลูกแต่ละคนขอให้บาบาส่งจดหมายส่วนตัวให้แก่พวกเขา... มีการขยายตัวอย่างมากมายเวลานี้ ไม่มีใครอีกแล้วที่จะมีบุญไปรษณีย์ที่ใหญ่โตเช่นนั้น นี่คือการรื้อбалที่แฝงตัว เป็นพวกใต้ดิน เป็นทั้งศาสนาและการเมือง ไม่มีอาวุธใดๆ จดหมายปลายทางนั้นสูง ผู้ที่ไต่ขึ้นไปจะได้ลิ้มรสความหวานชื่นของสวรรค์ และผู้ที่ตกลงมาก็จะสูญเสียอาณาจักรและกลายเป็นประชากร ลูกเข้าใจไหม ลูกๆทั้งหลายรู้ว่า บาร์ดที่เคยเป็นเช่นเพชรกลายเป็นเปลือกหอยไปแล้ว ลูกอาจพูดว่าเวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม เพื่อเปลี่ยนจากชาวนรกให้เป็นชาวสวรรค์ เรามาที่นี่เพื่อกลายเป็นผู้ที่โชคดี 100 เท่าตลอดเวลา บาบา กำลังทำให้เราบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ แล้วอาณาจักรของราวันนี้จะลงไปสู่เบื้องล่าง วงจรนี้หมุนไปอย่างต่อเนื่อง เมื่ออาณาจักรของราวันลงไปอยู่เบื้องล่าง อาณาจักรของรามจะปรากฏขึ้นมา ลูกต้องดูแลตนเองให้ดีมากๆ ผู้ที่อาบน้ำในความรู้ทุกวันเท่านั้นที่จะดูแลตนเองได้ ผู้คนที่สูงศักดิ์จะอาบน้ำวันละสองครั้ง ที่นั่นเช่นกันลูกต้องอาบน้ำในความรู้สองครั้งอย่างแน่หนอน นั่นคือ เวลาอมฤตและพลบค่ำ ครั้งแรกนั้นให้ศึกษาเล่าเรียนหนึ่งชั่วโมง และต่อมา ครั้งที่สอง แน่หนอนว่าให้ทบทวนมรล ลูกต้องซึมซับความรู้ และ دلใจผู้อื่นให้ซึมซับความรู้ด้วยเช่นกัน ทำให้ภรรยาและลูกๆ ของลูกนั้นหารายได้ที่แท้จริง การรับสิทธิ์ในโชคแห่งอาณาจักรสำหรับ 21 ชาติเกิดนั้นไม่เหมือนการไปบ้านป่าของลูก! ลูกยังเข้าใจได้ว่า ใครกำลังทำความเพียรพยายามอย่างจริงจัง หากบางคนล้มป่วย ลูกแบกผู้นั้นไว้บน “โครี” (เสลี่ยงที่ใช้แบกเจ้าสาวในวันแต่งงาน) และนำเขามาที่นี่ได้ ให้บุคคลนั้นออกจากร่างไปพร้อมกับน้ำทิพย์แห่งความรู้ที่อยู่บนริมฝีปาก ผู้ที่หุนหวหรือตามอดยังหารายได้นี้ได้ด้วยเช่นกัน ความรู้ที่นั่นแสนจะง่ายดาย ลูกต้องรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อ พ่อมาเป็นการส่วนตัว และให้อำนาจปกครองแก่ลูกเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อลูกๆ มีความสุขกันแล้ว พ่อของพวกเขา ก็จะจากไปสู่การปลดเกษียณ พ่อที่ใช้ชีวิตจำกัดทำให้ทุกคนมีความสุข และจากนั้นท่านก็จะไปนั่งอยู่ในอาณาเขตสูงสุด แล้วดวงวิญญาณจะลงมาจากที่นั้นอย่างต่อเนื่องต่างลำดับกันไป ไม่ใช่ว่าท่านจะส่งใครลงมา นั่นเป็นเพียงสิ่งที่พูดกัน เพราะละครนี้ดำเนินไปอย่างอัตโนมัติ พวกเขาต้องมาก่อตั้งศาสนาของตนเองตามเวลาของตนเอง ลูกรู้ว่าลูกๆ บราห์มินคือ สกุลของบราห์มา ทั้งโลกนี้เป็นส่วนของสกุลชีวา แล้วพ่อที่มีตัวตนคือ บราห์มา เราลูกๆ ของบราห์มาคือ พี่น้องหญิงชาย เวลานี้เราเป็นของศาสนาของพระเจ้า และในยุคทองเราเป็นของศาสนาเทพ เวลานี้พระเจ้าให้กำเนิดเรา เวลานี้เราเป็นของท่าน เพราะการไม่รู้จักผู้สร้าง ผู้คนจึงไม่รู้จักแม้กระทั่งตอนต้น ตอนกลางหรือตอนจบของสิ่งสร้าง พวกเขา คือ ผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าและมีค่าเช่นเปลือกหอย จริงๆแล้ว เวลานี้เรากลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ดังนั้นเราจึงกลายเป็นผู้ที่มีความเยี่ยงเพชร ด้วยการรู้จัก

ผู้สร้างและสิ่งสร้าง เราจึงได้รับอาณาจักร บาบากำลังทำให้เรากลายเป็นผู้ที่มีค่า ดังนั้นเราจึงควรเป็นสิ่งนั้นใช้ไหม ท่านกำลังทำให้เรากลายเป็นจักรพรรดิของดินแดนแห่งสัจจะ นายของดินแดนแห่งสัจจะ พูดกันว่า ราชาปลอมตัวไปทุกที่เพื่อที่จะได้เห็นสภาพของอาณาจักร นอกจากนี้ยังมีเรื่องราวของพระเจ้า ผู้เป็นเพื่อนด้วยเช่นกัน เวลานี้พระเจ้าเป็นเพื่อนของเรา เรื่องราวของพระเจ้า ผู้เป็นเพื่อน อัลลาห์-อวัลดิน และอะตัมไค (ลูกปิดในปาก) ทั้งหมดนั้นเป็นของเวลานี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงหารายได้ที่แท้จริง และคล้อยใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน แม้ว่าข้อสอบต่างๆ และพายุมากมายจะมา อย่าทำความผิดใดๆ ผ่านอวัยวะทางกาย จงเป็นผู้เอาชนะมารยาและชนะโลก

2. เพื่อที่จะกลายเป็นเทพ จงระมัดระวังอย่างเต็มที่เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม อย่ารับประทานอาหารที่ไม่บริสุทธิ์ แนนอนว่าจงอาบน้ำในความรู้อันละสองครั้ง

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจและได้รับความสำเร็จด้วยพลังเดียวและการคำนึงเดียว ลูกๆผู้มีความรักที่แท้จริงและเคลื่อนไปด้วยพลังเดียวและการคำนึงเดียว ได้รับความสำเร็จเสมอและจะฝ่าแค้นได้รับความสำเร็จนั้นเพราะความรักที่แท้จริงจบสิ้นอุปสรรคทั้งหมดได้อย่างง่ายดาย เมื่อลูกมีความเป็นมิตรของพ่อผู้ทรงอำนาจและลูกมีศรัทธาที่เต็มเปี่ยมในท่าน เรื่องเล็กน้อยจบสิ้นราวกับว่าไม่มีปัญหาใดเลย สิ่งที่เป็นไปไม่ได้กลับมาเป็นไปได้ ทุกสิ่งกลับมาย่างง่ายดายเหมือนดึงเส้นผมออกจากเนย ดังนั้นจงพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นนายผู้ทรงอำนาจในลักษณะนี้ และฝ่าแค้นเป็นตัวของความสำเร็จ

คติพจน์: ขอให้มีความบริสุทธิ์ของความเป็นจริงในดวงตาของลูกและรอยยิ้มของความบริสุทธิ์บนริมฝีปากของลูก นี่เป็นบุคลิกภาพที่สูงส่ง

***** โอม ซานติ *****

- สาระ:** : ลูกๆ ที่แสนหวาน ลืมสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาของลูก ลืมผู้มีร่างกายทั้งหมดและฝึกฝนที่จะจดจำพ่อผู้ปราศจากร่าง
- คำถาม:** : เหตุใดปากของลูกๆ จึงหวานขึ้นขึ้นด้วยความรู้ไม่ใช่ด้วยความเลื่อมใสศรัทธา?
- คำตอบ:** 1. ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ด้วยการพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ก็ไม่มีความเห็นของความเป็นพ่อและมรดกอีกต่อไปและเหตุนี้เองปากของลูกไม่สามารถหวานขึ้นขึ้นได้ทีนั้น เวลานั้นลูกๆ พูดคำว่า “บาบา” ด้วยความรักและดังนั้นจึงมีการจดจำมรดก เหตุนี้เองปากของลูกจึงหวานขึ้นขึ้นด้วยความรู้ 2. ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยเล่นกับของเล่นโดยที่ไม่มีการตระหนักรู้จักใดๆ และดังนั้นปากของลูกจะหวานขึ้นขึ้นได้อย่างไรกัน?
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอม ชานติ สามารถที่จะกล่าวว่า ‘ขอคารวะต่อชีวา’ หรือแม้กระทั่ง “นมัสเต” ใครบางคนพูด “นมัสเต” กับผู้ที่เป็ชี่เนียร์ของเขาเสมอ โยคะของสติปัญญาของมนุษย์ไม่ได้เชื่อมโยงกับพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ มีคำกล่าวถึงท่านว่า: ขอคารวะต่อชีวา ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกันว่าชีวานั้นไม่มีตัวตน หากลูกต้องการชะงัก ลูกจะพูดว่า “ขอคารวะต่อเทพชางก้า” การพูดว่า “ขอคารวะต่อชีวา” แยกจากการพูดว่า “ขอคารวะต่อเทพชางก้า” พวกเขาพูดว่า: ขอคารวะต่อเทพบราห์มา บราห์มามีชีวิตอยู่ที่นี้ จนกว่าท่านกลายเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนไม่เช่นนั้นท่านไม่สามารถเรียกว่าเทพ ที่นี้มีประชาบิดา พ่อของปวงประชา ตราบเท่าที่ท่านเป็นประชาบิดาและอยู่ในร่างมนุษย์ ท่านไม่สามารถเรียกว่าเทพ เทพคือผู้ที่อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือผู้ที่อยู่ในโลกใหม่ สิ่งนี้พิสูจน์ว่าขณะที่ท่านเป็นประชาบิดาในเวลานี้ ท่านไม่สามารถเรียกว่าเทพ ลูกเองก็เรียกว่าบราห์มินในเวลานี้ อย่างไรก็ตาม ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะมีสติปัญญาที่สูงส่ง นั่นคือเพื่อจะกลายเป็นเทพ ค่ายกย่องของเหล่าเทพก็คือ: เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม... สิ่งนี้ไม่สามารถเป็นค่ายกย่องของบราห์มา วิชาหรือชางก้า ค่ายกย่องของมนุษย์ทั้งหมด แยกห่างออกจากของเหล่าเทพ ประธานาธิบดีคือประธานาธิบดี และเขามีบทบาทของเขาเอง และนายกรัฐมนตรีก็มีบทบาทของเขาเอง แต่ละคนจะมีบทบาทที่แตกต่างกันไปในละคร เมื่อลูกพูดว่า “ขอคารวะต่อชีวา” ลูกพูดเช่นนั้นต่อชีพบาบาเท่านั้น การพูดว่า “ขอคารวะต่อเทพบราห์มาและขอคารวะต่อวิชาเทพ” นั้นแยกกันไป ลูกจะไม่พูดเช่นนั้นกับชีพบาบา ลูกจะพูดถึงท่านว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา เพราะมีชีวาและชาลิแกรม พวกเขาได้แสดงชาลิแกรมว่าเป็นสัญลักษณ์ที่เล็กและชีวาเป็นสัญลักษณ์ขนาดใหญ่ บาบาอธิบายแล้วว่าไม่สามารถมีใครเล็กกว่าหรือใหญ่กว่า ท่านเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้าผู้เป็นพ่อ เหตุใดพวกเขาจึงเรียกท่านเช่นนั้น? ดวงวิญญาณชาลิแกรมเรียกชีวาว่า ‘บาบา’ และอย่างแน่นอนพวกเขาจะได้รับมรดกจากพ่อเพราะท่านเป็นผู้สร้างสวรรค์ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดนั้นจะต้องได้สร้างสิ่งสร้างของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปแน่นอน ไม่สามารถมีใครอื่นสร้างได้ ด้วยการเรียกพ่อท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นามและร่องรอยทั้งหมดของมรดกก็สูญสิ้น พวกเขาพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านปรากฏตัวในทุกหนแห่ง คำสัตย์ปฏิญาณที่พวกเขาพูดในนามของท่านนั้นก็หลอกลวงด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่า: ฉันคิดว่าพระเจ้า พ่อ ปรากฏอยู่ในทุกหนแห่ง ดังนั้นพวกเขาไม่รู้จักพ่อ ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้พระเจ้าปรากฏตัวอยู่ที่นี้ อย่างแท้จริง ที่ท่านเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ค่ายกย่องของท่านนั้นพิเศษสุด แตกต่างจากค่ายกย่องของทุกคนอื่น อย่างแท้จริงที่ท่านนั้นไม่มีตัวตนและชื่อของท่านคือชีวา ท่านไม่เคยมีชื่อทางร่างกาย ผู้อื่นทั้งหมดมีชื่อของร่างกาย ชื่อของร่างกายของพวกเขาเปลี่ยนไปชาติแล้วชาติเล่า อย่างไรก็ตาม ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณ ชื่อของมนุษย์นั้นเปลี่ยนไป พวกเขาจะพูดว่า: ฉันกำลังให้อาหารดวงวิญญาณในนามของดวงวิญญาณที่จากไปและดังนั้นพวกเขาจึงจดจำผู้หนึ่ง อย่างไรก็ตาม ร่างของดวงวิญญาณนั้นได้ถูกเผาไปแล้วและเพียงแต่ดวงวิญญาณที่หลงเหลืออยู่ ดังนั้นพวกเขาจึงได้เลี้ยงดูดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สามารถมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำเช่นที่พวกเขาพูด พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบาย: เมื่อใครบางคนทิ้งร่างของเขาหรือของเธอ ร่างกายนั้นก็จบสิ้น ดังนั้นพวกเขาเลี้ยงดูใคร? ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเลี้ยงดูดวงวิญญาณ พวกเขาก็ยังมีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายนั้น ที่นี้ บาบาพูดว่า: ลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างของใคร กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นที่สมบูรณ์ ลูกต้องนำสำนักของร่างกายทั้งหมดออกไปจากสติปัญญาของลูก ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกมองเห็นในเวลานี้ด้วยดวงตาของลูกจะต้องถูกลืม พ่อพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อ พ่อไม่มีร่างกาย

และเหตุนี้เองจึงมีความยากลำบาก เมื่อใครบางคนหมั่นหมาย เธอก็จะสวมแหวนหมั้น ท่านเป็นผู้ไม่มีตัวตนและท่านไม่มีสัญลักษณ์ แหวนหมั้นที่ลูกได้รับเพื่อที่จะสวมนั้นก็เกินไปเพื่อจดจำชีพบาบาที่ไม่มีตัวตน นี่ก็บางสิ่งใหม่ เมื่อใครบางคนตาย ลูกก็เข้าใจว่าเขานั้นได้จบสิ้นลงไปแล้ว ดังนั้น พวกเราให้อาหารใครเมื่อพวกเขาป้อนอาหารแก่ดวงวิญญาณที่จากไปแล้วนั้น? ดวงวิญญาณนั้นมาอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณนำพาสำนึกไป ใครพูดว่า: สิ่งนี้เดิมหรือสิ่งนี้หวาน? ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันพบว่าสิ่งนี้หอม หูของฉันหนวก ฉันปวดหัว ใครกำลังพูดเช่นนั้น? ผู้คนได้ลิ้มสิ่งนี้ไปแล้ว พ่ออธิบาย: ดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของความทุกข์และความทุกข์ เป็นพ่อเท่านั้นที่เป็นโอบีเควตา(อยู่เหนือผลกระทบของประสบการณ์) พ่อเองนั้นนั่งที่นี้และให้ความรู้ของดวงวิญญาณแก่ลูก การพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดเป็นความรู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ตลอดทั่วทั้งโลกพวกเขาพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและดังนั้นพวกเขาจะได้รับอะไรจากการจดจำท่าน? ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำท่าน แต่ไม่มีใครรู้ว่าลูกจะสามารถได้รับอะไรจากท่าน ด้วยการเรียกท่านว่าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ก็เป็นเรื่องของการไม่ได้รับสิ่งใด ด้วยการทำตามการชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจผู้คนก็ได้ตกลงมา ศรีมัทเป็นของพ่อผู้เดียว เป็นราวันที่ได้ให้การชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจแก่ลูก และด้วยการทำตามการชี้แนะของเขา ผู้คนก็เฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน เวลานั้นลูกเป็นขุมหมุ่ของพระเจ้า ผู้ที่ให้ความสุขแก่กันและกัน พ่อคือผู้ประทานความสุขแก่ทั้งหมด ผู้คนเรียกตนเองว่าเป็น ‘ผู้นำชาวโวยดา’ (ผู้ที่มีความเมตตาต่อทุกคน) แต่พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่านายของทั้งหมด เป็นผู้สร้าง “ซาวาร์ (Sarva)” หมายถึงผู้คนของทั้งโลก ไม่มีมนุษย์ใดที่จะเรียกได้ว่าเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งโลก ดังนั้นสิ่งหลักคือการขจัดความคิดเห็นของอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันออกไป ทุกคนจดจำพ่อ ผู้เลื่อมใสศรัทธาต้องการให้พระเจ้ามาและให้บางสิ่งแก่พวกเขา อย่างแน่นอนที่พ่อได้ทำบางสิ่ง หากผู้สร้างนั้นสร้าง อย่างแน่นอนที่ท่านจะให้บางสิ่งใช้ใหม่? บาบาก็ให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูก ลูกต้องไม่ลืมพ่อฉัน สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม เวลานั้นลูกๆ นั้นรู้คิดและมีปัญญาก่อนหน้านี้ ลูกเคยไม่รู้คิดอย่างมาก ด้วยการเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกไม่ได้รับสิ่งใด ก่อนอื่นใดพ่อพิสุจน์แก่ลูกว่าท่านเป็นผู้สูงสุด คำว่า ‘สูงสุด’ ไม่ได้ใช้กับพ่อทางร่างกาย พ่อสูงสุดคือผู้เดียวที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด สถานที่ที่อยู่เหนือทุกสิ่ง ท่านนั้นสูงสุด เพียงท่านเท่านั้นคือเมล็ดของโลกมนุษย์ พ่อคือเมล็ด ท่านได้นำภรรยามาเลี้ยงดูแล้วสร้างสิ่งสร้าง ชีพบาบาพูดว่า: ท่านได้นำผู้นี้มาเลี้ยงดู นั่นเป็นสิ่งสร้างทางร่างกายในขณะที่สิ่งสร้างนี้เกิดจากปาก บราห์มานี้เป็นภรรยาของพ่อแต่เขามีเครื่องแต่งกายเป็นชาย พ่อนำเขามาเลี้ยงดู พ่อให้กำเนิดแก่ลูกผ่านปากของผู้นี้ ลูกเป็นลูกๆ ของชีพบาบาอยู่แล้ว แต่ท่านได้ให้ชาติเกิดใหม่แก่ลูกผ่านบราห์มา ลูกพูดว่า: ท่านเป็นแม่และพ่อ ผู้เดียวนั้นไม่มีตัวตน ท่านจะเป็นแม่ได้อย่างไรกัน? สติปัญญาที่ละเอียดอ่อนอย่างมากเป็นที่ต้องการเพื่อที่จะเข้าใจสิ่งนี้ พ่อเรียกได้ว่าเป็นผู้สร้างและดังนั้นท่านจะสร้างได้อย่างไร? ผู้ที่เรียกได้ว่าเป็นจากัดอัมบา สรัสวตีนั้นได้รับการจดจำว่าเป็นลูกสาวของบราห์มา สิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ดังนั้นเธอควรที่จะเรียกได้ว่าเป็นแม่หรือผู้ใดควรที่จะได้รับการเรียกเช่นนั้น? ในความเป็นจริง ผู้นี้ (สคารบราห์มา) เป็นแม่แต่ในเมื่อท่านมีร่างเป็นชาย ท่านจะทำหน้าที่ดูแลผู้เป็นแม่ได้อย่างไร? เหตุนี้เองจากัดอัมบาจึงกลายเป็นเครื่องมือสำหรับสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้และนำเขามาเลี้ยงดู แล้วลูกก็พูดว่า: เรากลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้าผ่านบราห์มา พระเจ้าคือดาตา(ปู่)ของเรา สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ ทั้งหมดเหล่านี้เป็นของเล่นของความเลื่อมใสศรัทธา ปากของผู้คนไม่ได้หวานขึ้นขึ้นด้วยของเล่น ที่นี้ลูกได้รับการล่อใจด้วยการได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ด้วยการเรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ก็ไม่มีปากของใครที่จะหวานขึ้นขึ้น ทุกหนแห่งในโลกพวกเขาก็มีความคิดเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานั้น การจดจำระลึกถึงพ่ออยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ของพ่อเท่านั้น ดังนั้นผู้คนจึงได้เขียนไว้ว่าพ่อนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน มนุษย์ทั้งหมดจดจำพ่อแต่พวกเขาไม่รู้จักพ่อและดังนั้นพวกเขาจึงได้เปลี่ยนความหมายไปอย่างมาก พวกเขาได้ทำให้เชือกกลายเป็นงู เวลานั้นพ่อพูดว่า: จดจำพ่อและอย่าได้จดจำใครอื่น สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าพ่อนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าลูกจดจำบาบา ดังนั้นจึงมีความแตกต่างระหว่างความหมายของคำว่า “อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน” นี่ก็เป็นชะตากรรมของละครด้วยและสิ่งเดียวกันจะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง สิ่งเดียวกันต้องเกิดขึ้น ไม่ว่าการกระทำใดที่เกิดขึ้นในเวลาอัน จะมีการบันทึกไว้และเรียกว่าละคร ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์และไม่สามารถมีความแตกต่างใดในสิ่งนั้น ตามละครได้มีการทำรูปภาพ ฯลฯ ขึ้นโดยลูกๆ ผู้นี้เองก็พูดว่า: พ่อไม่รู้สิ่งใดเลย เวลานั้นพ่อได้ให้เทพนิมิตแก่ฉัน ท่านเป็นผู้ประทานเทพนิมิต ท่านเฝ้าแต่ล่อใจให้มีการทำรูปภาพใหม่ๆ เมื่อได้มีการเขียนภาพใดขึ้นมา และมีประเด็นของความรู้ใหม่เกิดขึ้นและดังนั้นก็ต้องแก้ไขภาพนั้นให้ถูกต้อง อย่างแน่นอนลูกจะต้องเขียนคำว่า ‘ประชาธิปไตย’ ข้างหน้าคำว่า ‘บราห์มา’ ไม่เช่นนั้นผู้คนจะไม่เข้าใจสิ่งใด มีคำกล่าวไว้ว่า: สิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ดังนั้น ลูกกลายเป็นลูกๆ ของท่าน ลูกของบราห์มาคือบราห์มิน ลูกๆ รู้ว่าลูกเป็นลูกๆ ของบราห์มาและของชีวาในทางปฏิบัติ สิ่งแรกคือพ่อและมรดก ดังนั้นปากของลูกควรที่จะหวานขึ้นขึ้น พ่อเป็นผู้สร้างสวรรค์และดังนั้นลูกควรที่จะได้รับมรดกอย่างแน่นอน หากใครบางคนไม่ประกาศสิทธิ์ ก็เป็น

ที่เข้าใจว่าเขาไม่ได้เป็นของศาสนาเทพของลูก เพียงผู้ที่กำลังจะประกาศสิทธิในสถานภาพเทพเท่านั้นที่จะมาและเข้าใจ สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ ไม่สามารถที่จะเป็นรักชาบันดิน(พันธะของการปกป้องคุ้มครอง) โดยที่ไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกสัญญา กับพ่อ: บาบารเราจะสามารถมาหาท่านโดยไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์ได้อย่างไร? อย่างแน่นอนที่ลูกจะกลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา ลูกจะไม่กลายเป็นเช่นนั้นในยุคทอง อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นในยุคเหล็ก เพียงในการบรรจบกันของตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นยุคทองเท่านั้น นั่นคือ เป็นเพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อ มาและให้มรดกของสวรรค์แก่ลูกๆ ชื่อบาร์ตันนั้นได้รับการยกย่องอย่างมากมาย เป็นบาร์ตันที่กลายเป็นดินแดนแห่งสัจจะ และดินแดนของความหลือกวาง จะไม่มีแผ่นดินอื่นใดในยุคทอง แผ่นดินอื่นๆ ทั้งหมดนั้นสูญสลาย นี่คือนดินแดนที่ไม่สูญสลายเพราะพ่อที่คงอยู่ตลอดไปได้มาอีกครั้งหนึ่ง กิจกรรมของการก่อตั้งศาสนาที่เกิดขึ้นจะเกิดขึ้นอีกครั้งหลังจาก 1 วงจร พ่อให้มรดกเช่นนั้นแก่ลูก ท่านเป็นพ่อที่รักที่สุด ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกทั้งหมดผู้ที่ เป็นของหนทาง ครอบครัวจะต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ศาสนาของสันยาสซี ผู้ที่อยู่ในหนทางสันโดษนั้นแยกออกไป ในความเป็นจริง มีศาสนาอื่นๆ ที่แตกต่างกันมากมาย พวกเขาจะไม่ไปสวรรค์ ผู้ที่ได้เป็นของศาสนาของเราและลูกแปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นจะปรากฏตัวขึ้น เวลานี้ลูกได้รับความรู้มากมาย ดาวที่ 3 ของลูกได้เปิดขึ้นมาแล้ว ลูกกำลังจะกลายเป็นตริกาลดาร์ซี นอกจากลูกๆ บราห์มินไม่มีมนุษย์ใดเป็นตริกาลดาร์ซี แม้กระทั่งเหล่าเทพก็มีใช้ตริกาลดาร์ซี พ่อพูดว่า: พ่อให้ดวงดาวที่ 3 แก่ลูกและกำลังทำให้ลูกมองเห็น ลูกๆ รู้ว่าดวงดาวที่ 3 ของลูกกำลังเปิดขึ้นมาแล้ว เช่นที่พ่อมีความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของทั้งโลก ในทำนองเดียวกัน เรา ผู้เป็นลูกๆ ของท่านก็ได้รับความรู้จากบาบาแล้ว สิ่งนี้หมายถึงว่าเรากำลังกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีใครอื่นจะเรียกได้ว่าเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้ อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้เช่นกัน ลูกเป็นแม่น้ำของความรู้ ไม่ใช่ตัวอรุณได้ยิงธนูแล้วคงคาปรากฏขึ้น และน้ำก็ไม่ได้ออกมาจากแกมูก (ปากวัว) คงคาจะมาจากที่นั่นได้อย่างไร? มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างลูกที่มี 2 มือและจกัต์อัมบาที่พวกเขาได้แสดงไว้ว่ามี 4-6 มือ ลูกๆ ต้องอธิบายอย่างมาก ลูกบางคนก็พูดว่าพวกเขาไม่สามารถจดจำบาบาได้ พวกเขาไม่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและพวกเขาก็ลืมแล้วแล้วแล้ว ลูกจะสามารถรับมรดกได้อย่างไรหากลูกไม่จดจำพ่อ? บาบาสพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อยู่เสมอแล้วบาบของลูกจะลูกเฝ้าไปด้วยพลังโยคะ หากลูกไม่จดจำบาบา ลูกจะไม่สามารถนั่งบนบัลลังก์ของมามาและบาบาได้ บุคคลเช่นนั้นจะเรียกได้ว่าไร้ค่า ลูกๆ ผู้ที่มีค่าก็เฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามอย่างมากมายที่จะจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องทำเช่นนั้นจนเวลาสุดท้าย ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงไร ลูกก็หารายได้มากขึ้นตามนั้น เก็บทรัพย์ของลูก ผู้ที่มีการริเริ่มคืออรุณ เพียงดวงวิญญาณเช่นนั้นเท่านั้นที่เรียกว่าทายาทอัสชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ความสุขแก่กันและกันตามการชี้แนะของพระเจ้า อย่าได้สร้างความทุกข์แก่ใคร กลายเป็นผู้ประทานความสุข เช่นเดียวกันกับพ่อ
2. ขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อร่างกายเหล่านี้และกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น กลายเป็นลูกที่มีค่าและทำความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่ออยู่เสมอ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษผู้ที่ทำทุกสิ่งขณะนั่งอยู่บนที่นั่งของหงส์และด้วยเหตุนี้กลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ พลังของการตัดสินใจของลูกๆผู้ที่ทำงานทุกงานของพวกเขาขณะที่นั่งอยู่บนที่นั่งของหงส์จะกลับมาสูงส่งและเหตุนี้เองงานอะไรก็ตามที่พวกเขาทำ ความสำเร็จจะหลอมรวมอยู่ในนั้น เช่นที่ลูกทำงานของลูกขณะนั่งอยู่บนเก้าอี้ (ของตำแหน่ง) ในทำนองเดียวกัน รักษาสติปัญญาของลูกบนที่นั่งของหงส์และดวงวิญญาณทั้งหลายจะเฝ้าแต่ได้รับความรักและพลัง ถึงแม้ว่าจะเป็นงานทางโลกก็ตาม งานทุกงานจะสำเร็จได้อย่างง่ายดาย ดังนั้นทำให้ตนเองนั่งอยู่บนที่นั่งของหงส์และพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณพิเศษเมื่อลูกทำงานใดก็ตามและลูกจะกลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ

คติพจน์: เพื่อที่จะได้รับการปกป้องจากความขัดแย้งใดๆของธรรมชาติ จงทำให้สติปัญญา สายตา และคำพูดของลูกมี

ธรรมชาติที่ง่ายดาย

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องเฝ้าแต่รับฟังความรู้ที่แสนหวานนี้จนถึงเวลาสุดท้าย ตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตลูกต้องศึกษาความรู้และโยคะ

คำถาม: ลูกๆ เป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ใด พร้อมกันกับพ่อ?

คำตอบ: เช่นที่พ่อปลดปล่อยทั้งโลก ให้ความมั่งคั่งแก่ทั้งโลก และก่อตั้งความสงบในฐานะผู้สร้างสันติภาพ ในทำนองเดียวกันลูกๆ เองเป็นเครื่องมือพร้อมกันกับพ่อสำหรับงานรับใช้นี้ด้วย ลูกคือหน่วยกัญญา ลูกต้องรู้เรื่องที่จมลงของบาร์ต ลูกต้องทำให้ทุกคนรุ่งเรืองถึง 21 ชาติเกิด ไม่มีใครนอกจากลูกๆ สามารถทำงานรับใช้เช่นนี้ได้

โอมชานติ ลูกๆ รู้และเป็นที่จดจำกันด้วยว่าลูกอวดพ่อและแม่ พ่อสร้างลูกๆ แต่จนกระทั่งพ่อได้สร้างพวกเขาเท่านั้นไม่เช่นนั้นพ่อจะสอนพวกเขาได้อย่างไรว่าเขาเป็นแม่และพ่อของพวกเขา ลูกๆ เรียนรู้สิ่งนี้และอวด(เปิดเผย)พ่อของตน พ่อของเราเป็นเช่นนั้น ในทำนองเดียวกันเป็นที่จดจำว่านักเรียนอวดครู เป็นเพราะครูได้สอนนักเรียนเท่านั้นที่เขาจะสามารถอวดครูได้เช่นนักกฎหมายผู้หนึ่งทำให้ฉันเป็นนักกฎหมาย จนกว่าเขากลายเป็นนักกฎหมายแล้วไม่เช่นนั้นนักเรียนจะอวดเขาได้อย่างไร ในทำนองเดียวกันเพียงเมื่อครูมีสาวกเท่านั้นจึงจะกล่าวได้ว่าพวกเขาได้รับสิ่งนี้ สิ่งนั้นจากครู พ่อครู และครูเหล่านั้นแยกจากกัน ไซ้ เป็นไปได้ที่พ่อบางคนนั้นก็จะสอนลูกๆ ของเขาด้วย แต่มีวิชามากมายที่นั่น จะไม่ได้เป็นครูเดียวกันที่จะสอนพวกเขาในทุกวิชาจะเป็นครูที่แตกต่างกันสำหรับแต่ละวิชา ผู้เดียวนี้เป็นพ่อ ครู และครู จนกระทั่งท่านทำให้ลูกๆ เป็นของท่าน พวกเขาไม่สามารถอวดท่านได้ว่า: ฉันเป็นลูกของผู้หนึ่งผู้หนึ่งและพวกเขาเป็นนายของทรัพย์สินสมบัติของท่าน ก่อนอื่นใด พ่อทำให้ลูกๆ เป็นของท่าน ลูกๆ เองก็พูดว่า: เราได้ทำให้ท่านเป็นของเรา ลูกๆ รู้ว่าต้องมีการอวดพ่ออย่างไร เราเป็นลูกๆ ของพระเจ้าในทางปฏิบัติ ในความเป็นจริงแต่ละคนคิดว่าตัวเขาหรือเธอหนึ่งเป็นลูกของพระเจ้า พวกเขาพูดว่า โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! เมื่อลูกพูดว่าพ่อ ลูกก็จดจำแม่ด้วยเช่นกัน มีคำกล่าวไว้ว่า: ท่านคือแม่และพ่อ พ่อได้มาและอธิบายแก่ลูกๆ: ฉันเป็นแม่และพ่อของลูก ลูกก็รู้ด้วยเช่นกันว่าผู้เดียวนี้คือแม่และพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อหนึ่งที่นี่และสอนลูก ท่านบอกลูกถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของวงจรโลก ท่านอธิบายแก่ลูกๆ แล้วลูกก็อธิบายแก่ผู้อื่นว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร เป็นที่จดจำว่า: ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนั้นซ้ำรอย อย่างไรก็ตาม ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้เท่านั้นเมื่อโลกเก่ากำลังจะถูกทำลายและโลกใหม่กำลังจะมีการก่อตั้งขึ้น เวลานั้นวงจรโลกกำลังมาถึงจุดจบ ยุคเหล็กนั้นคือโลกเก่ากำลังมาถึงจุดจบและโลกใหม่ยุคใหม่กำลังจะเริ่มต้น ครูกำลังบอกความรู้นี้แก่ ลูกๆ ผู้เป็นนักเรียน และแล้วลูกๆ นักเรียนก็ต้องบอกผู้อื่นเกี่ยวกับสิ่งนั้น ครูนี้นี้เป็นพ่อด้วยเช่นกัน พ่อสูงสุดหนึ่งที่นี่ และอธิบายแก่ลูก เคยมีโลกใหม่และยุคใหม่เมื่อเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพอย่างแท้จริง สำหรับ 2 ยุคได้มีอาณาจักรของผู้มีอำนาจในการปกครองโลก เพียงอาณาจักรเดียว พวกเขาเคยเป็นนายของโลก ใคร? ชาวบาร์ตเคยเป็นเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ถึงแม้ว่าพวกเขาเป็นนายของแผ่นดินบาร์ต พวกเขานั้นก็เป็นนายของโลกที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ได้มีการแบ่งแยกใดๆ บาร์ตเท่านั้นที่เป็นนายของมหาสมุทร ท้องฟ้า อากาศ และผืนดิน เป็นที่ที่ “แฉก” หรือการเกิดของผู้สร้างของโลกเกิดขึ้น พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันละร่างหนึ่งแล้วรับอีกร่างหนึ่ง ฉันกำลังจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์จากดวงวิญญาณบาป พ่ออธิบายแก่ลูก: ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่ามนุษย์นั้นกลับมาใช้ชาติเกิด ชาติเกิด 84 ชาติเกิดนั้นมากที่สุด โลกไม่เข้าใจความรู้นี้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเต็มไปด้วยความรู้และผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความมั่งคั่ง ท่านให้ความมั่งคั่งแก่ทั้งโลก ท่านปลดปล่อยทุกคน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่าท่านปลดปล่อยลูกๆ อย่างไร พ่อเป็นผู้นำทางและเป็นผู้สร้างสันติภาพด้วยเช่นกัน พ่อก่อตั้งความสงบ พ่อก่อตั้งอำนาจในการปกครองด้วย ลูกๆ รู้ว่าในเวลานั้นบาร์ตนั้นไม่มีอำนาจ ดังนั้นนี่เป็นสถานที่เกิดของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแต่ผู้คนไม่ตระหนักรู้ในสิ่งนี้ วัดโสมนาถที่ให้แก่ชิวานั้นก็อยู่ที่นั่นด้วย พวกเขาได้วางชีวลึงกัมไวที่นั่น ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วด้วยว่าพระเจ้านั้นไม่ได้มีรูปที่ใหญโตเช่นนั้น ท่านเป็นเหมือนกับดวงดาว อัชชะ เมื่อครูมีสาวกและถ่ายทอดคัมภีร์ ฯลฯ ให้แก่พวกเขาและแล้วพวกเขาก็ถ่ายทอดคัมภีร์แก่ผู้อื่น พวกเขาจะพูดว่า: ครูของเราได้สอนคัมภีร์เหล่านี้แก่เรา ฯลฯ พวกเขาไปที่เบนาเรส ฯลฯ เพื่อศึกษาคัมภีร์ พวกเขาหาสมญา ฯลฯ ให้กับตนเองจาก วิดhoot มัณฑาไล (Vidhoot Mandali) ยกตัวอย่างพวกเขานั้นได้รับสมญา “สร้สวตี” ฯลฯ อย่างไรก็ตามสร้สวตีเป็นชื่อของมามาเพราะท่านได้ถ่ายทอดความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนเหล่านั้นศึกษาคัมภีร์ที่มีขีดจำกัดของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ รู้ว่าท่านเป็นครูสูงสุดของลูก ท่านเป็นพ่อสูงสุดด้วย พ่อผู้ทรง

อำนาจนั้นเป็นที่ต้องการเพราะมายนั่นไม่ยิ่งหย่อน เธอ นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจด้วย มายนั่นคงอยู่ในทุกคน พ่อไม่ได้คงอยู่ในทุกคน ท่านอยู่เหนือกลับมาใช้ชาติเกิด พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด มนุษย์กลับมาใช้ชาติเกิด กระนั้นก็ตามการพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันเป็นการประณามอย่างมาก! เมื่อพวกเขาประณามพ่อในวิธีนี้และอยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ์และแล้วพ่อจึงมา ไม่ได้อ้างอิงไว้ในคัมภีร์ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นครูและสัตว์ด้วยเช่นกัน ท่านเป็นผู้เดียวที่ชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ทั้งหมดให้บริสุทธิ์ด้วย พ่อพูดว่า: พระเวทย์และคัมภีร์เหล่านั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาคงอยู่ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร หนทางของความรู้ไม่ได้คงอยู่ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและอธิบายความรู้แก่ลูก ด้วยการได้รับความรู้เพียงครั้งเดียว ผลรางวัลของลูกคงอยู่ถึง 21 ชาติเกิด ไม่ใช่ว่าความรู้หรือญาณนี้คงอยู่ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกอธิบายแก่ลูกแล้วว่าความรู้นี้หายไป ที่นั่นทั้งหมดนั้นคือผู้ที่ได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แล้ว พวกเขาไม่ต้องการความรู้ พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้มาในเวลานี้และให้ความรู้อย่างมากมายแก่ลูกๆ ตราบเท่าที่ลูกๆ มีชีวิตลูกจะเฝ้าแต่รับฟังความรู้ของพ่อ เป็นความรู้ที่หวานชื่นอย่างมาก ลูกเองต้องศึกษาโยคะด้วยเช่นกันจนถึงเวลาสุดท้ายเพราะมีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปของหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก ไม่ใช่เรื่องของเพียงชาติเดียว สิ่งสกปรกนั้นได้สะสมอยู่บนดวงวิญญาณชาติแล้วชาติเล่าและเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้เข้าไปสู่ความมืดที่สุด ด้วยการสะสมสิ่งสกปรกเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าและโดยที่อัลลอยด์นั้นปะปนเข้าไปในดวงวิญญาณพวกเขาได้อย่างไม่มีบริสุทธิ์และตาโมประธาน ดวงวิญญาณนั้นซบถองและเครื่องประดับ (ร่างกาย) นั้นก็ซบถองด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณได้ไปถึงสภาพของการเสื่อมโทรมที่สุดโดยเฉพาะอย่างมากชาวบาร์ตและผู้คนของศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดนั้นก็ตามลำดับกันไป ดังนั้นลูกๆ ทั้งหมดต้องอวด(เปิดเผย)พ่อและแม่ พวกเขาพูดว่าท่านคือแม่และพ่อ และดังนั้นแม่นั้นก็เป็นที่ต้องการพร้อมกันกับพ่อด้วยเช่นกัน ทุกคนคิดว่าดัมคือบราห์มาและอีฟคือสรีสวตี ในความเป็นจริงสิ่งนั้นผิด พระเจ้าผู้เป็นพ่อนั้นไม่มีตัวตนและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ต้องมีแม่ แต่ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าจำกัด อัมบาผู้เป็นแม่ของชาวโลกคืออีฟ ในความเป็นจริงนี่เป็นสิ่งหลัก ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนพูดผ่านปากของบราห์มาผู้นี้: ลูกเป็นลูกๆ ของพ่อ บราห์มานี้กลายเป็นแม่ ท่านคือประชาธิปไตยบราห์มาและเป็นแม่ด้วยเช่นกัน ผู้เดียวนั้นคือพ่อทางจิตที่สูงสุด และแล้วในรูปที่เป็นร่างกาย ลูกสาวของบราห์มาหรือสรีสวตีก็เรียกว่าแม่ มีขมุนมที่ใหญ่โตอย่างมากสำหรับจำกัดอัมบา ไม่ได้มีเมลาที่ใหญ่โตเช่นนั้นสำหรับจำกัดบิดาบราห์มาในอัสเมียร์ มีเมลาที่ใหญ่โตสำหรับจำกัดอัมบาเพราะอิทธิพลของผู้เป็นแม่ต้องเพิ่มพูนขึ้น ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า สามิของผู้หญิงเป็นครูของเธอและเป็นพระเจ้าของเธอ อย่างไรก็ตามไม่ได้เป็นเช่นนั้น พ่อมาและพูดว่า: พ่อยกระดับสถานภาพของลูกๆ ผู้เป็นแม่ แม้กระทั่งรัฐบาลเวลานี้ก็กำลังวางผู้หญิงไว้ข้างหน้า กองทัพนั้นก้าวร้าวรุนแรงในขณะที่นี่เป็นกองทัพชาติที่แผ่กว้างที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรง ผู้คนเหล่านั้นมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ต้องมีการเก็บละครไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างดีมาก ละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ชำระรอย หลังจากหนึ่งวงจรพ่อจะสอนลูกๆ ในวิธีการเดียวกันที่พ่อกำลังสอนลูกอยู่ในเวลานี้ ลูกทั้งหมดนั้นถูกผูกไว้ในพันธะของละคร พ่อเองนั้นพูดว่า: พ่อถูกผูกไว้ในพันธะของละครด้วย ชาวบาร์ตเฝ้าแต่มีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างมากมาย ไม่ใช่ว่าพ่อนั้นจะอวดารซ้ำแล้วซ้ำเล่าและปลดปล่อยลูก พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและทำให้ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก พ่อมาจากอาณาเขตสูงสุดในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจร เวลานี้ลูกรู้จักผู้กำกับและนักแสดงหลักของละคร ผู้คนเหล่านั้นถ่ายทอดสิ่งที่มีขีดจำกัด ผู้หนึ่งผู้นี้เคยมั่งคั่ง ที่นี้ลูกรู้ว่า “ใครเป็นใคร” และใครมั่งคั่งที่สุดในทั้งโลก ผู้ที่มั่งคั่งที่สุดในทั้งโลกคือลักษมีและนารายณ์ของสวรรค์ ใครมาและบอกสิ่งนี้แก่ลูก พ่อ ลูกๆ รู้ว่า ไม่มีใครอื่นได้กลับมามั่งคั่งเช่นที่ลูกจะเป็นในอนาคต 21 ชาติเกิด ลูกกำลังทำงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่มากของบาร์ตโดยเฉพาะและโลกโดยทั่วไป ลูกคือกองทัพการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกนั้นคือหน่วยกู้ภัย เรือของบาร์ตเวลานี้ได้จมลงนี้เป็นละครด้วย ได้มีการอธิบายแล้วว่าใครกู้เรือของบาร์ต ชีพชาติ ลูกทั้งหมดคือชีพชาติ พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ มายาทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์และเวลานี้พ่อมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี หนทางของลูกคือหนทางครอบครัว ในขณะที่ ชันยาสซีเป็นของหนทางสันโดษ การสละละทิ้งของพวกเขานั้นมีขีดจำกัดในขณะที่การสละละทิ้งของลูกไม่มีขีดจำกัด ทุกวันนี้มีการหลอกลวงและการนอโกงอย่างมากมายในโลก นี่เป็นกันบังที่สุดของนรก ลูกๆ ผู้ที่มีสติปัญญาเยี่ยงพระเจ้าเวลานี้กำลังจะกลายเป็นอะไร ลูกพูดว่าลูกกลายเป็นลูกของชีพบาบาด้วยบราห์มา ลูกจะกลายเป็นเทพและแล้วลูกก็จะกลายเป็นนักรบ พ่อคำ และศูทร และแล้วลูกก็จะกลายเป็นลูกของพระเจ้า ลูกกลายเป็นลูกของพระเจ้าในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน ลูกกำลังได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากพ่อ ดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธา ผู้คนเหล่านั้นคือ ยาดาวาสและมรวาส ผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง ลูกคือพันดาวาสผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรักในเวลาของการทำลายล้างและลูกคือผู้ที่กำลังจะมีชัยชนะ ลูกเป็นผู้ที่แม่ชีพชาติที่แผ่กว้างของบาร์ตทั้งโกป(บราเธอร์) โกป(ซิสเตอร์) รวมอยู่ในนี้ ชื่อของผู้เป็นแม่ต้องได้รับการยกย่องและต้องได้รับการประกาศชื่อเสียง ผู้เป็นแม่เคยถูกคุกคามอย่างมากมาย ดรพดีเคยถูกเปลื้องผ้า เธอ นั้นเรียกว่า: พระเจ้าโปรดปกป้องฉันจากการถูกเปลื้องผ้า

เกิด ดังนั้น พ่อมาเพื่อปกป้องลูก ลูกได้รับทรัพย์สมบัติมากมาย ลูกควรจะทำสัญญา: ชีพบาบา บาบาที่แสนหวาน อย่างแน่นอนที่ฉันจะประกาศสิทธิในมรดกของฉันจากท่าน ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากชีพบาบา ได้มีการจดจำว่า: วิธีการและหนทางของพระเจ้านั้นพิเศษสุด ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่รู้ ไม่มีใครอื่นรู้ เวลาลูกรู้วิธีการและหนทางของพระเจ้า ดังนั้นลูกต้องแสดง(เปิดเผย) สิ่งนั้น เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้มรดกของความสงบและความสุขที่ถาวรแก่ลูกๆ ความสงบชั่วคราวนั้นไม่มีประโยชน์ ในเมื่อลูกพูดว่าแม่และพ่อ ลูกต้องอวดพ่อและแม่ ใครเป็นพ่อและแม่? ลูกๆ นั่งลงและอธิบายว่าท่านนี่คือแม่และพ่อของทั้งโลก ท่านหนึ่งที่นี่และให้มรดกแก่ลูก อย่างแท้จริงที่ลูกได้รับมรดกจากพ่อ เวลานั้นคือตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและอย่างแน่นอนที่ลูกต้องได้รับมรดกนั้นจากพ่อ ลูกอวดพ่อและพ่อกับลูก พ่อกับลูกว่า: เพียงแต่จดจำพ่อและภาระของลูกจะถูกรักษาไว้ ลูกๆ เก็บชาร์ทของการจดจำระลึกถึงที่แสดงว่าจดจำพ่อนานเพียงไร อย่าได้คิดว่าลูกนั้นเป็นลูกๆ ของชีพบาบาอยู่ดี อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า: เก็บชาร์ทว่าลูกจดจำบาบาเพียงไรขณะที่ลูกนั่งยืนและเคลื่อนไหวไปมา สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง อุปสรรคนั้นอยู่ในโยคะด้วย โยคะโบราณของบาร์ตโด่งดังอย่างมาก นั่นเป็นหฐโยคะ เพียงพ่อเท่านั้นสอนราชาโยคะแก่ลูก ผู้คนเหล่านั้นสอนโยคะประเภทต่างๆ ที่แตกต่างกันมากมาย การสละทิ้งของพวกเขานั้นมีขีดจำกัดในขณะที่การสละทิ้งของลูกไม่มีขีดจำกัด ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกจดจำพ่อกันมากถึงเช่นที่ว่าลูกไม่จดจำใครอื่นเลยในเวลาสุดท้ายของลูก ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อผู้เดียวเพราะและแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป ไม่มีใครอื่นสามารถทำให้ลูกเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาปถึงแม้ว่าลูกได้รับผลรางวัลของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาชั่วคราวก็ไม่สามารถมีใครกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ผู้เลื่อมใสศรัทธานั้นก็ทุกข์ทรมานอย่างมาก(พวกเขาทำความเพียรพยายามอย่างมาก)แต่กระนั้นก็ไม่สามารถมีใครกลับบ้านได้ พระเจ้าของลูกๆ ทั้งหมดคือหนึ่งเดียว ท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า: พ่อมาอย่างแท้จริงเช่นที่พ่อเคยทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว พ่อมาอีกครั้งหนึ่งเพื่อพบปะกับลูกๆ ที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนานเวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดได้อยู่แยกห่างจากกันเป็นเวลายาวนาน ดวงวิญญาณใดที่อยู่แยกห่างไปเป็นเวลายาวนาน? พวกเขาคือผู้ที่มาก่อน เมื่อการทำลายล้างของศาสนามากมายและการก่อตั้งศาสนาเดียวได้เกิดขึ้นแล้ว ลูกก็จะไปของศาสนาเทพดั้งเดิมของยุคทองที่คงอยู่ตลอดไป จะไม่มีศาสนาอื่นใด เวลานั้นลูกๆ คือลูกๆ ที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนานเวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง ผู้คงแก่เรียนแห่งการสำนึกในตนเอง ก่อนอื่นลูกจะเรียกได้ว่าลูกๆ ที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบกันอีกครั้งและแล้วก็เป็นผู้คงแก่เรียนแห่งการสำนึกในตนเอง ผู้คนนั้นจะพูดว่านั่นเป็นสมญาของเทพ เพียงเทพเท่านั้นมีเครื่องประดับเหล่านั้น พวกเขาจะแม้กระทั่งพูดว่าลูกทั้งหมดนั้นใช้จินตนาการของตนเอง ลูกรู้ว่าต้นอ่อนของตนไม้ที่หวานขึ้นนั้นกำลังมีการเพาะหวาน ความรู้นี้ต้องมีการให้กับผู้คนต่างแดนด้วย ใครเป็นพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ? อย่างแน่นอนที่ต้องมีแล้วด้วย พ่อได้มาแล้วเพื่อให้มรดกของความสงบและความสุขของลูกแก่ลูก ลูกได้รับพละนามัยและทรัพย์สมบัติในนั้น ดังนั้นจดจำพ่อด้วยระเบียบวินัย ผู้คนพูดว่า โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ดังนั้นแล้วพวกเขาจะสามารถพูดได้อย่างไรกันว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน สิ่งนั้นผิด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนที่หวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบกันอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป ฝึกฝนที่จะจดจำพ่อขณะที่ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาอย่างแน่นอนให้เก็บชาร์ทของการจดจำระลึกถึงของลูก
2. อวด(เปิดเผย)แม่และพ่อและครุผ่านทุกการกระทำของลูก ในเวลาของการทำลายล้างให้เป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรักทำงานรับใช้ทางจิต

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ประทานโชคที่ยิ่งใหญ่และให้ของขวัญของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์แก่ทุกคนจากสต็อกที่เต็มเปี่ยมของลูก
ลูกทั้งหมดคือลูกๆ ของบราห์มาผู้ที่ยืนเส้นโชคของลูก ดังนั้นให้สต็อกของของขวัญทองคำของลูกเต็มเปี่ยมอย่างสม่ำเสมอ เมื่อไรก็ตามที่ลูกพบใครก็ตามจงให้ของขวัญของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์แก่พวกเขาเสมอ ให้คุณสมบัติพิเศษและรับคุณสมบัติพิเศษ รับคุณธรรมและให้คุณธรรม เผาแต่ให้ของขวัญของพระเจ้าแก่ทุกคน ไม่ว่าผู้อื่นมาหาลูกด้วยความรู้สึกหรือเจตนาอะไรก็ตาม ลูกต้องให้

คติพจน์:

ของขวัญนี้แก่พวกเธออย่างแน่นอน เพราะเพียงเมื่อตอนที่ลูกจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ประทานโชคที่ยิ่งใหญ่
การมีประสบการณ์ความยิ่งใหญ่และความผ่องแผ้วทางจิตขณะที่ทำงานอย่างคือการมีความสูงศักดิ์ที่แท้
จริง

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ความรู้ที่สนุกมาก ลูกแต่ละคนกำลังหารายได้เพื่อตนเอง ลูกต้องไม่ใส่ใจเกี่ยวกับผู้อื่น จงลืมแม้แต่ร่างกายของลูก และหมกมุ่นอยู่กับการหารายได้
- คำถาม:** อะไรคือวิธีการที่จะหารายได้อันไม่สูญสลายนี้ ใครที่หมดสิทธิ์ต่อรายได้นี้
- คำตอบ:** เพื่อที่จะหารายได้อันไม่สูญสลายนี้ จงตื่นในเวลากลางคืน นั่นคือ ในอวมฤตเวลา และจดจำพออย่างต่อเนื่อง ไตรตรอมมหาสมุทรแห่งความรู้ อย่าหาวนอนหรือหลับไหลเมื่อกำลังหารายได้ จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพอขณะเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา และลูกจะหารายได้ในทุกวินาที ลูกต้องหารายได้ด้วยตนเอง ผู้ที่ละโมภต่อรายได้ที่สูญสลายจะหมดสิทธิ์ต่อรายได้ที่ไม่สูญสลายนี้
- เพลง:** ดินเกิด โอ้ เจ้าสาว ดินเกิด! รุ่งอรุณแห่งยุคใหม่กำลังจะมาถึงแล้ว!

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว และมันก็อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกเรียกท่านว่าเจ้าบ่าวหรือพ่อ เหตุใดท่านจึงถูกเรียกว่าสามีของสามีทั้งหลายเล่า ในภาษาอังกฤษพูดว่า *ไบรด์ bride* (เจ้าสาว) และเจ้าบ่าวถูกเรียกว่า *ไบรด์กรูม bridegroom* ท่านเป็นเจ้าบ่าวที่ไร้ตัวตน ที่นี่ไม่มีเรื่องของเจ้าบ่าวที่มีตัวตน แน่แน่นอนว่าแม้แต่เจ้าบ่าวที่ไร้ตัวตนก็ยังต้องการเจ้าสาว ไม่เช่นนั้นแล้ว หากไม่มีเจ้าสาว เจ้าบ่าวที่ไร้ตัวตนจะสร้างสิ่งสร้างขึ้นมาได้อย่างไรเล่า ลูกรู้ว่า ผู้เดียวที่ไร้ตัวตนสร้างสิ่งสร้างผ่านเจ้าสาวคนใด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเข้ามาในผู้นี้แล้วปลุกทุกคนให้ตื่น จริ่งแล้ว ลูกมาที่นี่เพื่อไปสู่ยุคใหม่ นั่นคือ ไปสู่ดินแดนแห่งสัจจะ ยุคเหล็กคือ ยุคเก่า ดังนั้นเวลานี้ลูกๆ จึงมีประสบการณ์ของการมาที่นี่ มาหามหาสมุทรแห่งความรู้เพื่อได้รับความสดชื่น และซึมซับความรู้เป็นการส่วนตัวแบบเผชิญหน้า ที่ศูนย์ลูกๆ ไม่รู้สึกสนุกมากนักเหมือนกับที่ลูกมาอยู่ต่อหน้าพ่อที่นี้ด้วยตนเอง ที่นี้ลูกๆ อยู่เบื้องหน้าท่านในขณะที่ผู้ที่อยู่ที่ศูนย์นั้นอยู่ห่างไกล ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า ทุกดวงวิญญาณเป็นสารถิ และพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นสารถิของร่างกายนี้ ท่านถูกเรียกว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านยังเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ท่านอาศัยอยู่ในดินแดนที่อยู่เหนือทุกสิ่งเสมอ เมื่อผู้คนจดจำพระเจ้า แน่แน่นอนว่าสายตาของพวกเขาจะมองขึ้นไปเบื้องบน พวกเขาพูดว่า โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ได้โปรดเมตตาด้วยเถิด! ทุกคนรู้ว่า ท่านคือผู้เดียวที่อาศัยอยู่เบื้องบนนั้น พ่อได้เข้ามาในพาหนะที่ท่านได้แต่งตั้งไว้แล้ว พ่อพูดว่า ทุกวงจรรพ่อมาเป็นสารถิของผู้นี้ เพราะพ่อก่อตั้งสกุลบราห์มินขึ้นมาผ่านพาหนะนี้ นั่นคือ บราห์มา หากท่านเข้าไปในร่างของกฤษณะ นั่นก็จะเป็นสกุลเทพและก็เป็นยุคทอง ร่างของกฤษณะอยู่ในยุคทอง ลูกเข้าใจว่า พ่อที่ไร้ขีดจำกัดกำลังนั่งอยู่ที่นี้โดยให้ความรู้เกี่ยวกับสามกาลเวลาแก่ลูกๆ และกำลังทำให้ลูกกลายเป็นตริกาลดารชี ท่านกำลังให้ความรู้เกี่ยวกับตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของละครแก่ลูก แต่ละขณะที่ผ่านไปจะเกิดขึ้นอีกครั้งเหมือนเดิมทุกประการ ยกตัวอย่างเช่น เคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ และสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง พระคริสต์ก็ยังต้องเล่นบทบาทของเขาเองอีกครั้งเช่นกัน เขาจะปรากฏอีกครั้งด้วยชื่อ รูปร่าง ดินแดนและเวลาเดียวกัน พ่อพูดว่า พ่อมาที่นี่ และเปลี่ยนรูปแบบที่ไร้ตัวตนของท่านไปสู่รูปแบบที่มีตัวตน แน่แน่นอนว่าท่านจะเข้ามาในร่างของมนุษย์ เพราะเพียงเท่านั้นที่ท่านจะพูดกับเราได้ ในคัมภีร์พวกเขาได้เขียนเกี่ยวกับการอวตารในปลาและจระเข้ เพราะความคิดเรื่องของการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาจึงเชื่อว่า ท่านจะเข้าไปอยู่ในทุกสิ่ง เวลานี้พ่อเองพูดว่า เจ้าสาว! พ่อมาเพื่อปลุกลูกๆ และก่อตั้งโลกใหม่ ยุคทองที่เคยมีอยู่นั้นจะเกิดขึ้นมาอีกครั้ง เวลานี้ยุคใหม่กำลังจะมา โลกเชื่อว่ายังเหลืออีก 40,000 ปีก่อนที่ยุคใหม่จะมา นี่คือ ความผิดพลาดที่ยิ่งใหญ่ประการหนึ่งของมนุษย์ เวลานี้ลูกมีศรัทธาอยู่ในสติปัญญา แน่แน่นอนว่านี่คือความรู้ใหม่สำหรับผู้คนของโลก ในยุคทองจะมีเหล่าเทพ และพวกเขาจะไม่รู้เกี่ยวกับศาสนาอื่นๆ เวลานี้มีทุกศาสนาที่เก่าแก่ ศาสนาเทพใหม่นั้นหายไปแล้ว และเวลานี้ศาสนาใหม่นั้นก็กำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา มีภาพลักษณ์ของเหล่าเทพ ลูกเข้าใจว่า แท้จริงแล้วพวกเขาเคยปกครองในยุคทอง ที่นั่น ลูกจะไม่รู้เรื่องนั้น หลังจากมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์แล้วก็จะป็นอาณาจักรของราม ลูกจะสังเกตสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีคำกล่าวว่า เอ็ดเวิร์ดที่ 1 เอ็ดเวิร์ดที่ 2 ผู้ที่มาในภายหลังก็จะรู้ว่า เอ็ดเวิร์ดที่ 1 และ 2 เคยมีอยู่ในอดีต พวกเขาจะไม่รู้ว่า บุคคลเหล่านั้นจะปรากฏอีกครั้งเมื่อไหร่ บทบาทของละครจะปรากฏขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง บาบาผู้เดียวเท่านั้นอธิบายให้ลูกฟังเกี่ยวกับความรู้ของละคร การจาริกแสวงบุญของหนทางความเลื่อมใสศรัทธานั้นแสนพิเศษจริงๆ นี่คือ ความรู้ จงจดจำพ่อและมรดก เวลานี้ลูกๆ รู้เกี่ยวกับระยะเวลาของอาณาจักรยุคทอง แล้วในยุคเงิน รามและสีดาก็จะปกครอง ลูกๆ จะมองเห็นฉากและทิวทัศน์ต่างๆ ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า ลูกครบ 84 ชาติเกิดแล้ว นี่คือความรู้ใหม่ พ่อพูดว่า พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของวงจรร พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มาเป็นสารถิใน

ยุคบรรจบพบกันนี้ เพื่อพาเราสารพัดทั้งหลาย เราดวงวิญญาณกลับบ้าน เราทุกคนคือ สารพัด จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกสิ่งนี้ข้าแล้วข้าเล่า เราดวงวิญญาณได้เล่นบทบาท 84 ชาติเกิดของเราแล้ว เวลานี้บาบาได้มาและกำลังอธิบายความลับทั้งหมดแก่เรา ท่านจะเปลี่ยนเราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และทำให้เราบริสุทธิ์เหมือนกับท่าน นี่คือ พ่อที่ไร้ขีดจำกัดผู้เดียวเท่านั้นที่จะทำให้ลูกทัดเทียมกับตัวท่านเอง พ่อทางร่างไม่ได้ทำให้ลูกๆของเขาทัดเทียมกับตนเอง พ่อคนหนึ่งมีลูกหลายคน ลูกคนหนึ่งอาจจะเป็นอย่างนี้ อีกคนหนึ่งอาจจะเป็นอย่างอื่น และอีกคนหนึ่งเป็นวิศวกร แต่ที่นี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ที่นี้ ลูกทั้งหลายเปลี่ยนจากมนุษย์มาเป็นเทพ ลูกไม่ได้มาเป็นนักกฎหมายหรือศัลยแพทย์ ฯลฯ ลูกรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด กำลังสอนลูก และลูกจะกลายเป็นเทพด้วยการศึกษาสิ่งนี้ ลูกจะไม่เคยเห็นโรงเรียนเช่นนั้นที่อื่นซึ่งทุกคนพูดว่าพวกเขากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อรับสิทธิ์ในสถานภาพเทพ แต่ในวันที่ผ่านไปจะมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง อาคารเหล่านี้ก็ยิ่งจะเพิ่มขึ้นมาในภายหลังด้วยเช่นกัน เมื่ออิทธิพลของลูกกระจายออกไป ผู้คนจำนวนมากจะเชื่อเชื้ลูกว่า ขอให้มาที่นี้และสอนราชาโยคะแก่เรา เพื่อที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ จะมีการขยายตัวมากมายอย่างต่อเนื่อง พ่อยังคงพูดกับลูกๆว่า จงตื่นในเวลากลางคืน นั่นคือ ในอมฤตเวลา มีรายได้มากมายในสิ่งนี้ ผู้คนที่กระตือรือร้นอยู่กับการหารายได้แม้แต่ตอนกลางคืนพวกเขาก็ยังคงตื่นเมื่อมีลูกค้า หากพวกเขาจะหาเงิน 24 ชั่วโมงต่อวัน พวกเขาจะทิ้งแม้แต่การหลับนอนของตนเอง ขณะกำลังหารายได้ ลูกจะไม่หลับไหล เมื่อลูกไม่หารายได้ก็จะหาวนอนและหลับไหล เมื่อกำลังหารายได้จะมีความสุขอย่างมาก ผู้คนพยายามเพิ่มพูนทรัพย์สมบัติ เพื่ออยู่อย่างมีความสุข อย่างไรก็ตาม กระเพาะต้องการเพียงจาปาตีเพียงแค่แผ่นเดียวเท่านั้น ขณะอยู่ในโลกนี้ ลูกต้องไม่มีการติดยึด ลูกต้องไม่ละโมภจนเกินไป โยคะสติปัญญาของลูกวิ่งตรงไปหาสิ่งนั้น แล้วลูกก็อยู่อย่างหมดสิทธิ์ในรายได้ที่ไม่สูญสลายนี้ ดังนั้น จงใส่ใจกับรายได้นี้ให้มากๆ แต่ละวันเวลาที่ลูกกำลังหารายได้ แล้วจะมีรายได้ที่มากขึ้นหากลูกจดจำพ่อขณะเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ลูกจะหารายได้อีกอันหนึ่งได้ใหม่ขณะเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา นี่เป็นรายได้ที่น่าอัศจรรย์ ลูกกำลังหารายได้เพื่อตนเองอย่างอิสระ พ่อทางร่างจะใส่ใจว่า ลูกๆของเขาควรอยู่อย่างมีความสุข และมีกินอย่างพอเพียง ที่นี้ไม่มีเรื่องของการวิตกกังวลเกี่ยวกับลูกๆ ฯลฯ ลูกต้องหารายได้เพื่อตนเองสำหรับ 21 ชาติเกิด นี่เป็นความรู้ที่สนุกมาก ลูกแต่ละคนต้องหารายได้เพื่อตนเอง ลูกต้องไม่จดจำแม้แต่ลูกๆหรือเพื่อนฝูงและญาติ อย่าจดจำแม้แต่ร่างกายของตนเอง แม้ว่าบาบาต้องเข้ามาในร่างนี้แต่ท่านยังคงมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ท่านเข้ามาในร่างกายเวลานี้ และให้ความรู้กับลูกดวงวิญญาณ นั่นคือ ท่านแสดงให้เห็นวิธีการต่างๆในการหารายได้ ลูกจะหารายได้อย่างมากหากฝึกฝนสิ่งนี้อย่างต่อเนื่อง บาบายังฝึกฝนที่จะจดจำพ่อด้วยเช่นกัน เพื่อที่จะปลุกฝังนิสัยนี้ เขาลืมตนเอง และจดจำชีพบาบา เพราะชีพบาบาเข้ามาในเขา บาบาผู้นี้เข้าใจว่า ท่านเป็นนายของ บราห์มันด์ ลูกๆของพ่อทางร่างตระหนักว่า ตนมีสิทธิ์ต่อสมบัติของพ่อของตน ดังนั้น บราห์มาบาบาผู้นี้ยังตระหนักด้วยว่า ท่านเป็นนาย ของบราห์มันด์ และบาบาได้เข้ามาในท่าน ดังนั้น ท่านจึงมีความซาบซึ้งในการเป็นนายของบราห์มันด์ และเป็นนายของสมบัตินั้นด้วย ชีพบาบาเองนั้นไม่กลายเป็นนายของโลก พ่อ(บราห์มาบาบา)มาเป็นนายของบราห์มันด์และยังเป็นนายของโลกอีกด้วย บาบาเป็นเพียงนายของบราห์มันด์ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกด้วยเช่นกัน ทั้งราชาและประชากรทุกคนเชื่อว่า พวกเขาเป็นนายของโลก ลูกรู้ว่า ลูกจะเป็นนายของโลก ด้วยการเข้าใจสิ่งนี้ ปรัชญาความสุขของลูกจะสูงขึ้น จดจำกันว่า หากลูกต้องการรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือสัมผัส ให้ถามโกปและโกปปีของโกปปีวัลลาภ ไม่ได้กล่าวว่า จงถามโกปปีวัลลาภ วัลลาภคือ พ่อ วัลลาภ พ่อ จะไม่ได้รับความสุขจากการเป็นนายของโลก พ่อยกระดับลูกอย่างมากมาย บราห์มาผู้นี้ก็ยังพิจารณาว่า ตนเองเป็นนายของบราห์มันด์ด้วยเช่นกัน ทั้งโลกนี้ไม่มีใครจะคิดว่าตนเองเป็นนาย ของบราห์มันด์ ไม่ใช่ใครจะหลอมอยู่ในธาตุนาฬามีความแตกต่างมากระหว่างการหลอมเข้าไปในธาตุนาฬามี และการกลายเป็นนาย ของบราห์มันด์ ลูกรู้ว่า บาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่อเองยังพูดว่า ตื่นเถิด เจ้าสาว! ตื่นเถิด! ทุกสิ่งที่พ่ออธิบายแก่ลูกนั้นเป็นสิ่งใหม่ ลูกไม่ได้เป็นนายของบราห์มันด์หรือ ลูกได้แสดงบทบาทของตนเองแล้ว เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของบราห์มันด์ แล้วก็กำลังจะกลายเป็นนายของโลก จงจดจำสิ่งนี้ตลอดเวลา นี่คือการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ปรัชญาความสุขของลูกจะสูงขึ้นมากเพราะสิ่งนี้ ลูกควรมีศรัทธาว่า ผู้เดียวที่คือ พ่อของลูก ไม่มีใครอีกแล้ว นอกจากพ่อที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่ลูกได้ จงจดสิ่งเหล่านี้ลงในหัวใจของลูก ที่นี้ลูกจดบันทึกเพื่อการจดจำสิ่งเหล่านั้น สิ่งเหล่านั้นจะไร้ประโยชน์ในภายหลัง นักกฎหมายมีตำรามากมาย แต่เมื่อเขาออกจากร่าง ทุกสิ่งก็จบสิ้น ลูกไม่สามารถบอกได้ว่า เขาจะเป็นอะไรในชาติเกิดถัดไป ลูกมีเพียงการศึกษาเดี่ยวนั้นเท่านั้น ลูกรู้ว่าตัวพ่อเองนั้น ผู้เป็นนายของ บราห์มันด์กำลังทำให้ลูกๆกลายเป็นนายของบราห์มันด์ และเป็นนายของโลกด้วย แม้กระนั้นก็ตาม เหตุใดปรารถนาความสุขของลูกจึงไม่สูงขึ้นเล่า บาบาอธิบายแล้วว่า ลูกควรเก็บเพลงเหล่านี้ไว้ในบ้านเพื่อทำให้ตนเองสดชื่น บางคนคิดว่า ตนขาดทุนหลังจากที่เข้ามาในความรู้ กระนั้นก็ตาม มีทั้งกำไรและขาดทุนในโลกเก่านี้ วันนี้บางคนเป็นรัฐมนตรี แต่หากมีคนยิงเขา ทุกสิ่งก็จบสิ้น ทุกคนจะประสบกับการขาดทุนอย่างต่อเนื่อง สมบัติของบางคนจะถูกฝังอยู่ใต้ดิน ทุกคนจะประสบกับการขาดทุน ลูกๆ เท่านั้นที่มีกำไรอยู่เสมอในอนาคต และนั่นก็เป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิดด้วย

อย่างไรก็ตาม ทุกคนที่เหลือทั้งหมดของโลกนั้นอยู่ในการขาดทุน ทั้งหมดนี้เป็นเหมือนภาพลวงตา ไม่มีใครรู้ว่า ทั้งหมดนี้กำลังจะกลายเป็นฝุ่น ทุกคนถูกเผาและอยู่ในสุสาน ลูกรู้ทุกสิ่ง ในหมู่ลูกๆก็เช่นกัน ผู้ที่ฉลาดมากก็จะรู้ว่า โลกนี้เป็นเหมือนกับกองฟาง ทุกสิ่งกำลังจะถูกฝัง ยาดาวาสและฆราวาสทุกคนได้ถูกฝัง และมีชัยชนะสำหรับพินดาวาส พวกเขามีชัยชนะเหนือโลก นั่นคือ เหนือโลกใหม่ เพราะลูกพินดาวาสรู้จักพระเจ้าและมีความรักต่อท่าน ลูกหารายได้มากเท่าที่ลูกมีความรักต่อท่านและจดจำท่าน ลูกเคยได้ยินสิ่งนี้มาก่อนไหม โยคะโบราณของบาร์ตมีชื่อเสียงมาก บาบาผู้ที่ไม่รู้จักสิ่งนั้นเช่นกัน เวลานั้นเขามีสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญา บาบาพูดว่า ความรู้ที่พ่อให้แก่ลูกซึ่งเป็นความรู้เกี่ยวกับตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลกนั้นจะไม่มีอยู่ในยุคทอง ที่นั่นบทบาทของรางวัลแห่งความสุขของลูกที่เคยถูกแสดงไว้นั้นก็จะถูกแสดงอีกครั้งหนึ่ง พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และให้ความรู้นี้ ท่านจะให้ความรู้นี้อย่างต่อเนื่องจนถึงเวลาสุดท้าย ไม่ว่าลูกอยู่ที่ไหนก็ตาม เมื่อลูกออกจากร่าง ลูกควรจะมีการจดจำระลึกถึงชีบบาบา และความรู้เกี่ยวกับการเป็นตริกาลดาร์ชี ขอให้มน้ำทิพย์แห่งความรู้อยู่บนริมฝีปาก และมีการจดจำระลึกถึงเกี่ยวกับกองจักรแห่งการสำนึกในตนเอง และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะออกจากร่าง นั่นเป็นคำกล่าวจากหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่ประเด็นเหล่านี้เป็นของหนทางแห่งความรู้ เมื่อบางคนกำลังจะตาย พวกเขาจะเอาสร้อยประคำใส่มือคนนั้น และขอให้เขาสวดชื่อของรามเพื่อจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่า รามคือใคร หรือเขาอยู่ที่ไหน บางคนจดจำราม และบางคนจดจำหनुมาน การจดจำผู้คนมากมายนั้นเป็นความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นลูกจดจำแค่เพียงผู้เดียวที่ให้ความรู้ และประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะอยู่ในความสุขที่ถาวร จงไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ คงความซาบซึ้งว่า ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของบราห์มันด์และโลก
2. จงมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียวและหารายได้ที่แท้จริง เราดวงวิญญาณคือ สารัตถ์ของร่างกายนี้ จงคิดว่า ตนเองเป็นสารัตถ์และฝึกฝนการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง ผู้ที่ให้แวบหนึ่งของโลกใหม่ ด้วยความคิดที่ใหม่ที่สุดและสูงที่สุดของลูก
ทุกคนพูดถึงวันใหม่ และคืนใหม่ แต่ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่ง จะต้องให้ทุกวินาทีของลูกและทุกความคิดของลูกใหม่ที่สุด สูงที่สุดและดีที่สุดเหนือทั้งหมด แล้วเสียงที่ว่า กำลังมองเห็นแวบหนึ่งของโลกใหม่จะกระจายไปทุกหนแห่งและทุกคนจะไม่ว่างเว้นในการทำการเตรียมสำหรับโลกใหม่ เช่นที่ในการเริ่มต้นของการก่อตั้งนี้เคยมีกิจกรรมที่สูงส่งของความฝันและนิมิต ในทำนองเดียวกัน ในตอนสุดท้าย กิจกรรมที่สูงส่งเดียวกันจะเป็นเครื่องมือของการนำมาซึ่งการเปิดเผย

คติพจน์: เพื่อที่จะกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายา จงทำให้พ่อผู้เดียวเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของลูกและอยู่ในความเป็นมิตรของท่าน

*** โอม ขานติ ***

วิธีการหารายได้จากเวลา ความคิด และคำพูดของลูกคือการใส่จุดสามจุด

วันนี้บัพดาตามาในชุมชนใด? ชุมชนทั้งหมดนี้สร้างขึ้นจากดวงวิญญาณใด? บัพดาตาเห็นว่าแต่ละคนสูงส่งที่สุดและร่ำรวยที่สุด ผู้คนในโลกพูดถึงการเป็นผู้ที่ร่ำรวยที่สุดในโลก แต่ลูกทุกคนนั้นร่ำรวยที่สุดในวงจร สมบัติที่มีค่าที่ลูกสะสมในเวลานี้ย่อมติดตัวลูกไปตลอดทั้งวงจร ตลอดทั้งวงจรลูกจะไม่พบใครเลยที่คิดว่าไม่เพียงแต่เขาจะร่ำรวยที่สุดในชาติเกิดนี้เท่านั้น แต่เขาจะยังเป็นคนที่ร่ำรวยที่สุดในหลายชาติเกิดในอนาคตอีกด้วย ลูกทั้งหลายกล่าวด้วยศรัทธาและความซาบซึ้งว่าสมบัติที่มีค่าของลูกนี้จะอยู่กับลูกไปในหลายชาติเกิด ลูกมีการรับประกันนี้ใช่ไหม? ดังนั้นลูกเคยเห็นคนที่ร่ำรวยที่สุดในทั้งวงจรหรือไม่? ดังนั้นในวันนี้ บัพดาตาจึงได้เห็นลูกๆของท่านที่เป็นจักรพรรดิเหนือจักรพรรดิ ราชาเหนือราชา ในแต่ละวันลูกหารายได้มากเท่าไร? ลองคำนวณสิ่งนี้ดู บัญชีการสะสมของลูกเพิ่มขึ้นเร็วแค่ไหน? และวิธีการเพิ่มสิ่งนี้ก็ง่ายดายมาก! มันต้องใช้ความพยายามหรือไม่? ไม่เลย วิธีที่ง่ายที่สุดในการเพิ่มรายได้และบัญชีการสะสมของลูกและเพิ่มขึ้นเรื่อยๆอย่างต่อเนื่องคือการใส่จุด ลูกคือจุด บาบาก็คือจุดเช่นกัน ลูกต้องเฝ้าแต่ใส่จุดกับอดีต ดังนั้น พื้นฐานของการหารายได้คือการใส่จุด ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนอื่นใด ไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องหมายคำถามหรือเครื่องหมายอัศเจรีย์ว่า ทำไม? อะไร อย่างไร? ฯลฯ เพราะลูกเป็นนายผู้มีความรู้ที่เต็มเปี่ยม ดังนั้นคำว่า "อย่างไร"? (เกเซ) เปลี่ยนเป็น "อย่างนี้" (เอเซ) แล้วมันเปลี่ยนไปไหม? หรือแม้กระทั่งตอนนี้ลูกยังพูดว่า "อย่างไร? อย่างไร"? คำว่า "ฉันไม่รู้" เปลี่ยนไปแม้กระทั่งในความคิดของลูก ผู้ที่เป็นตรีกาลดาชิไม่สามารถคิดคำว่า "ฉันไม่รู้" แม้แต่ในความฝันของเขา ดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของการพูดคำเหล่านี้ด้วยริมฝีปาก ในยุคบรรจบพบกัน ทั้งเกมคือจุดสามจุด จุดง่ายที่สุดในบรรดาทั้งหมดหรือไม่? หรือเครื่องหมายคำถามนั้นง่าย? มันเป็นการง่ายต่อการใส่จุด ต้องใช้เวลานานแค่ไหนในการใส่จุด? แม้กระทั่งน้อยกว่าหนึ่งวินาที ลูกรู้วิธีใส่จุดหรือไม่ หรือว่าปากกาของลูกสั้นไหลไปหรือไม่? หลายครั้งแทนที่จะใส่จุด ปากกาก็กลับลากเส้นยาวๆ โดยการที่ลูกใส่จุด สมบัติที่มีค่าจำนวนมากมายของลูกจะถูกเก็บไว้ในหนึ่งวินาที ลูกรู้เกี่ยวกับรายการสมบัติที่มีค่านี้ใช่ไหม? ถ้าลูกใส่เครื่องหมายอื่นแทนที่จะเป็นจุด หรือใส่เครื่องหมายอื่นโดยไม่ได้ตั้งใจ ลองคิดว่า ลูกจะสูญเสียสมบัติที่มีค่าแห่งความรู้ สูญเสียสมบัติที่มีค่าแห่งพลัง สูญเสียสมบัติที่มีค่าแห่งคุณธรรม สูญเสียสมบัติที่มีค่าแห่งความคิดและสูญเสียพลังงานของลูก แทนที่จะใช้ลมหายใจของลูกไปอย่างมีคุณค่า กลับใช้ไปอย่างไร้ประโยชน์ ความคิดของลูกก็เสียเปล่าและเวลาของลูกก็เสียไปโดยเปล่าประโยชน์ ดังนั้นลูกจึงสูญเสียอย่างมาก เป็นรายการที่ยาว ดังนั้นอย่าได้คิดว่าลูกสูญเสียเวลาไปเพียงหนึ่งหรือสองวินาที แต่ให้คิดว่าลูกสูญเสียไปมากเท่าไรในหนึ่งวินาที ดังนั้นแม้แต่วินาทีที่สำคัญมาก เฝ้าแต่เพิ่มบัญชีการสะสมของลูกต่อไปในทุกขณะ ลูกได้อะไรมาและลูกสูญเสียอะไรไป? จากสมบัติที่มีค่าทั้งหมดนี้ ลูกสูญเสียสมบัติเหล่านี้ไปมากเท่าไร? บัพดาต่ายังคงตรวจสอบบัญชีสะสมของลูกอยู่เรื่อยๆ เมื่อท่านเห็นบัญชีนี้ ท่านก็ยิ้ม ท่านเห็นอะไรที่ทำให้ท่านยิ้ม? ลูกฉลองการพบปะในเวลาอมฤต ลูกมีการสนทนาแบบใจถึงใจ ลูกให้คำมั่นสัญญาที่ดีมากอย่างมากมาย: "ฉันจะทำสิ่งนี้ ฉันจะทำสิ่งนั้น ลูกพูดสิ่งที่ดีมากมาย แต่ในขณะที่ลูกดำเนินไปในแต่ละวัน ลูกก็สูญเสียสมบัติที่มีค่าอย่างใดอย่างหนึ่งไปด้วยตลอดทั้งวัน แล้วลูกใช้อะไรเป็นสิ่งที่จำเป็นของลูก ลูกเริ่มเล่าเรื่องราวดีๆให้กับบัพดาตา ถ้าลูกมีความคิดที่ไร้สาระแล้วลูกสะสมอะไรหรือลูกสูญเสียอะไรหรือไม่? แล้วลูกจะพูดว่าอย่างไร? "ฉัน เพิ่งมีความคิดนี้ มันไม่เป็นไรหรอก" ลูกยังคงให้ความมั่นใจกับพ่อต่อไปว่าทุกอย่างจะเรียบร้อยดี ที่ลูกยังคงเป็นผู้เพียรพยายามและลูกยังไม่สมบูรณ์พร้อม ที่ลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ ดังนั้นบัพดาตาจึงได้ยินเพลงนี้ "กิ กิ" (ฉันจะกลายเป็น) บ่อยมากตลอดทั้งวัน แต่สิ่งนี้จะดำเนินต่อไปนานแค่ไหน? ลูกปรารถนาที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อมในเวลาสุดท้ายหรือไม่? หรือลูกปรารถนาที่จะประกาศสิทธิในมรดกเป็นระยะเวลาที่ยาวนานโดยการฝึกฝนสิ่งนี้เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน? ลูกปรารถนาที่จะประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่สูญสลายอย่างเต็มที่หรือจะประกาศสิทธิในสิ่งนี้เพียงครั้งเดียว? ถ้าอย่างนั้น ความพยายามเพียงครั้งเดียวจะทำได้หรือไม่? ดังนั้น ในเวลาของความเพียรพยายาม ลูกคิดว่า "ฉันจะทำสิ่งนี้ ฉันจะเห็นสิ่งนี้ ฉันจะกลายเป็นสิ่งนี้ ฉันจะทำสิ่งนี้ มันจะเกิดขึ้น" แต่เมื่อถึงเวลาที่จะบรรลุ ลูกบอกว่า "ฉันจะทำสิ่งนี้" (กิ, กิ – ปล่อยให้มันเป็นเรื่องของอนาคต) ในสิ่งนั้นลูกปรารถนาที่จะประกาศสิทธิในการได้มาซึ่งการบรรลุอย่างเต็มที่ ที่ลูกต้องการมรดกอย่างเต็มที่ ลูกทั้งหมดยกมือที่จะกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์ ลูกรู้เช่นกันว่าจะมีลักษมีและนารายณ์แปดบัลลังก์ แต่ลูกก็ยังยกมือขึ้นเพื่อจะเป็นลักษมีหรือนารายณ์ การเป็นลักษมีหรือนารายณ์หมายถึงการเป็นอันดับหนึ่งและสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม บัพดาตาพอใจที่ได้เห็นความกล้าหาญของลูกๆที่อย่างน้อยก็ไม่มีใครยกมือเพื่อกลายเป็นรามหรือสีดา และลูกก็มีความกล้าหาญที่ดี แน่ละว่าผู้ที่รักษาความกล้าหาญย่อมได้รับความช่วยเหลือ เช่นที่ลูกมีความคิด

เบื้องหน้าพ่อ ในทำนองเดียวกัน ในเวลาที่ลูกเพียรพยายาม ให้นำความคิดนั้นมาใส่ในคำพูดและการกระทำของลูก

บัปเตดาคเห็นว่าลูกหลายคนไม่ได้ให้ความสำคัญกับสมบัติที่มีค่าของเวลาเท่าที่ควร หากลูกตรวจสอบชาร์ทในหนึ่งวันของลูก ปรากฏว่าส่วนใหญ่จะมุ่งไปสู่บัญชีของการสูญเสีย เหตุผลสำหรับสิ่งนี้ก็คือตั้งแต่ยุคทองแดง นิยายการฟัง การดู และการคิดเรื่องที่ไร้สาระของลูกดึงดูดลูกแม้จะขัดกับความปรารถนาของลูกก็ตาม และเนื่องจากสิ่งนี้สมบัติที่มีค่าของเวลาจึงไปที่บัญชีของการสูญเสีย นี่คือเหตุผลว่าทำไมลูกถึงได้รับการบอกก่อนหน้านี้ว่าแม้แต่วินาทีเดียวก็มีความสำคัญมาก ประการที่สอง ลูกส่วนใหญ่เสียเวลาไปกับการพูดคำพูดที่ไร้สาระ ตรวจสอบคำพูดของลูกในหนึ่งชั่วโมง: มีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ในทุกถ้อยคำที่ลูกพูดหรือไม่? ทั้งความตั้งใจและความรู้สึกของลูกสัมผัสได้จากคำพูดของลูก หากลูกไม่มีความรู้สึกที่บริสุทธิ์และสูงส่งในทุกคำพูดของลูกแล้ว คำพูดเหล่านั้นก็เต็มไปด้วยความรู้สึกของมายา อย่างแน่นอน มีมายามากมาย ลูกรู้จักสิ่งเหล่านี้: ความอิจฉา ความริษยา ความไม่ชอบ ความรู้สึกเหล่านั้นหลอมรวมกันเป็นบางเปอร์เซ็นต์ บัปเตดาคจะได้ยินเทปบันทึกคำพูดของลูกบ่อยครั้ง เทปของแต่ละคนจะถูกบันทึกโดยอัตโนมัติ และถ้าท่านประสงค์จะฟัง บัปเตดาคก็สามารถฟังเทปของใครก็ได้ทุกเมื่อ ไม่มีคำใดที่มีสาระอยู่ในนั้นเลย หลายครั้งที่ลูกแม้กระทั่งพูดว่า: ความตั้งใจและความรู้สึกของฉันไม่ได้แย แต่มันแค่ออกมา หรือลูกแค่พูดโดยไม่มีความหมาย อย่างไรก็ตามถ้อยคำเหล่านั้นที่ไม่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณหรือความรู้สึกที่บริสุทธิ์จะถูกสะสมในบัญชีใด? สะสมอยู่ในการสูญเสียใช่หรือไม่? แล้วบัญชีของการสะสมนั้นจะยิ่งใหญ่กว่าหรือบัญชีของการสูญเสียจะยิ่งใหญ่กว่า? ลูกสูญเสียใช่ไหม? ดังนั้น แม้แต่ในคำพูดของลูก บัญชีของการสูญเสียก็ยังยิ่งใหญ่มาก ตรวจสอบคำพูดของลูก เวลานี้เปลี่ยนภาษาของการพูดว่า "ฉันแค่พูดไปอย่างนั้นโดยไม่มีความหมาย" "คำพูดที่ทรงพลัง" หมายถึงคำพูดที่ดวงวิญญาณอื่น สัมผัสถึงความรู้สึกของการได้มาซึ่งบรรลุลผลหรือมีสาระสำคัญบางอย่างในคำพูดเหล่านั้น ถ้าไม่มีสาระสำคัญในคำพูดเหล่านั้นแล้ว ก็จะไม่ทำอะไรในบัญชีของการสะสมของพวกเขาใช่หรือไม่? ตามจำนวนที่ลูกสามารถสะสมได้ในหนึ่งวัน บัปเตดาคเห็นว่าเกี่ยวกับเรื่องนั้น ลูกไม่ได้สะสมไว้มากเท่าที่ควร แล้วลูกจะต้องทำอย่างไร? ลูกต้องกลายเป็นลักษณะหรือนารายณ์ใช่ไหม? สิ่งนี้มันคงใช่ไหม? หรือว่าไม่เป็นไรถ้าลูกจะไม่กลายเป็นสิ่งนี้? ลูกปรารถนาที่จะได้รับรางวัลอันสูงส่งจากชาติเกิดแรก หรือลูกจะเริ่มต้นจากชาติเกิดที่สองหรือชาติเกิดที่สาม? ลูกชอบหรือต้องการไหมถ้าลูกไม่ได้มาในชาติเกิดแรก แต่มาในชาติเกิดที่สองหรือสาม? ลูกจะไม่ชอบและไม่ต้องการใช่ไหม? ดังนั้นลูกมีบัญชีของการสะสมของลูกเพียงพอหรือไม่? หากเวลานี้ลูกสะสมในบัญชีของลูกไม่เพียงพอ ลูกจะได้รับรางวัลอะไร? ลูกจะมีเท่ากับที่ลูกได้สะสมไว้เท่านั้น ดังนั้น วันนี้บัปเตดาคจึงเห็นบัญชีสะสมของทุกคน ลูกเก่งมากในการบอกคนอื่นเกี่ยวกับความสำคัญของเวลา และลูกก็ยกย่องยุคบรรจบพบกันเป็นอย่างมาก ลูกทำเช่นนี้ใช่ไหม? ดังนั้นลูกควรนำเอาความสำคัญของเวลาไปไว้เบื้องหน้าตนเองด้วย บนพื้นฐานของโชคที่สูงส่งของลูก ลูกต้องสะสมในบัญชีของการบรรลุลผลของลูกอย่างเต็มที่ก่อนเวลา

ความพิเศษของช่วงเวลาแห่งยุคบรรจบพบกันคือลูกมีการบรรลุลผลในสามรูป หนึ่งในรูปของมรดกของลูก สองคือการศึกษาซึ่งกล่าวกันว่าเป็นแหล่งแห่งรายได้ของลูก ดังนั้นการบรรลุลผลในรูปที่สองจึงขึ้นอยู่กับว่าลูกศึกษาเล่าเรียนอย่างไร และสามคือในรูปของพร ลูกมีมรดก มีรายได้ และมีพรด้วย การบรรลุลผลนั้นยิ่งใหญ่มาก มันใหญ่โตมาก เพียงแค่เป็นคนที่สามารถดูแลมันได้ ลูกมีมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด รายได้ที่ไม่มีขีดจำกัด และพรที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นกัน ลูกเคยคิดไหมว่าลูกจะได้รับพรของพระเจ้าทุกวัน? ไม่มีใครสามารถได้รับพรมากมายเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ลูกพูดว่าอย่างไร? พูดว่าเป็นสิทธิของลูก ลูกมีสิทธิในมรดก การศึกษา และพรด้วย นี่ไม่ใช่เรื่องเล็ก มันใหญ่มาก ลูกได้ประกาศสิทธิของลูกกับความสัมพันธ์ทั้งสามในทั้งสามรูปแบบแล้วใช่ไหม? ลูกทุกคนพูดด้วยความซาบซึ้งว่าพ่อเป็นของลูก ลูกเคยพูดว่า "ท่านไม่ใช่ของฉัน ท่านเป็นของคุณ"? ("He is not mine, He is yours")? ลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังสอนลูกใช่ไหม? ดังนั้นลูกก็มีสิทธิในการศึกษาเล่าเรียนใช่ไหม? ผู้ประทานพรให้พรแก่ใคร? ลูกแต่ละคนคิดว่า "พ่อผู้ประทานพรเป็นของฉัน" ดังนั้นลูกจึงมีสิทธิเหนือทั้งสามนี้ เป็นเรื่องปกติมากที่จะพูดสิ่งนี้ด้วยคำพูด เหตุนี้เองผู้คนในโลกจึงหัวเราะลูกและพูดว่า ดูสิ่งที่ลูกเป็นและสิ่งที่ลูกพูดสิ! ดังนั้นควรรักษาสีของลูกไว้ในสำนักของลูกอยู่เสมอก่อนที่ลูกจะดำเนินการใดๆ ให้สิ่งนี้ปรากฏออกมา ไม่ใช่หลอมรวมกัน "ฉันเป็นบราห์มา कुमार ฉันเป็นของบาบา" อย่าเพียงแค่คิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนี้ ให้มันปรากฏออกมา ให้มันปรากฏออกมาในความคิด ในสติปัญญา และในการกระทำของลูก ให้ความคิดนี้ปรากฏออกมาในจิตใจของลูกว่า "ฉันเป็นสิ่งนี้" ในสติปัญญาของลูกจงเป็นตัวของสำนักกูรูนี้ ในการกระทำของลูกจงทำทุกสิ่งด้วยความซาบซึ้งและศรัทธาของการเป็นผู้ที่มีสิทธิ ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่มันจะปรากฏออกมาในเวลาอมฤต แล้วก็หลอมรวมเข้าด้วยกันตลอดทั้งวัน ไม่เลย ให้มันปรากฏออกมาเรื่อยๆ จงเพิ่มบัญชีสะสมของลูก เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วไม่ใช่ช้าๆ เพราะเวลากำลังรอคอยลูก ผู้เป็นนายผู้สร้างอยู่ แล้วถ้าเราจะส่งวัตถุธาตุตอนนี้ ธาตุเหล่านั้นจะทำอะไรไม่ได้หรือ? อะไรจะเป็นไปไม่ได้ถ้าธาตุทั้ง 5

เริ่มสร้างความปั่นป่วนในตอนนี? จะใช้เวลานานเท่าไร? เวลา วัตถุประสงค์ และมายุ กำลังคอยลูกอยู่เพื่อจะกล่าวอำลา หากลูกเฉลิมฉลองความสำเร็จและความสมบูรณ์พร้อมของลูก พวกเขาก็จะกล่าวอำลาลูกเมื่อพวกเขาจากไป มายาเองก็เห็นว่าลูกยังไม่พร้อม ดังนั้นเธอจึงยังคงฉวยโอกาสของเธอต่อไป เราควรส่งวัตถุประสงค์หรือไม่? สิ่งมีชีวิตและผู้คนพร้อมหรือยัง? จากนั้นวัตถุประสงค์ก็จะพร้อม เราควรส่งวัตถุประสงค์หรือไม่? หรือเราควรส่งหลังจากที่ญาณสโรว่าพร้อมแล้ว? ลูกพร้อมเสมอถึงขนาดนี้หรือไม่? หรือลูกแค่พร้อมเท่านั้น? ลูกซัดดีพร้อมเสมอหรือไม่? ลูกกลับมาสมบูรณ์แล้วหรือยัง? ถ้ามีลูกเพียงไม่กี่คนที่พร้อมนั้นก็แสดงว่ายังไม่พร้อมเสมอใช่หรือไม่? ลองคิดดูและตรวจสอบดูว่า: ถ้าการทำลายครั้งใหญ่เกิดขึ้นในตอนนี และลูกมองภาพของลูกในกระจกแห่งความรู้ ลูกจะกลายเป็นอะไร? ลูกทุกคนมีกระจกนี้ใช่ไหม? มันชัดเจนใช่ไหม? ดังนั้นจงดูภาพแห่งโชคของลูก มันจะไม่ใช้เวลาของพ่อใดๆ ในเมื่อเป็นที่จดจำว่าบรรพมาได้สร้างโลก ด้วยความคิด แล้วการทำลายล้างจะเกิดขึ้นด้วยความคิดไม่ได้หรือไม่? พ่อรู้ว่าอาณาจักรต้องดำเนินต่อไป แต่บรรพมาเพียงผู้เดียวจะทำอะไรได้ในอาณาจักร? ท่านต้องการมิตรร่วมทางใช่ไหม? ดังนั้นพ่อบรรพมาก็กำลังรอลูกอยู่เช่นกัน พ่อกำลังถามคำถามลูกๆ ลูกๆ ได้ถามพ่อหลายคำถามแล้ว เวลานี้ท่านกำลังขอให้ลูกๆ กำหนดวันที่ ลูกกำหนดวันที่สำหรับทุกสิ่งใช่ไหม? ดังนั้นตอนนี้กำหนดวันที่สำหรับสิ่งนี้ พิธีเปิดสำหรับสิ่งนี้ก็ต้องเกิดขึ้นด้วยเช่นกัน วันที่สำหรับญาณสโรว่าได้รับการกำหนด วันที่สำหรับโรงพยาบาลได้รับการกำหนด แล้วสำหรับสิ่งนี้ล่ะเป็นวันไหน? ใครต้องกำหนดสิ่งนี้? พ่อไม่ต้องกำหนด ท่านได้ฝากสิ่งนี้ไว้ในมือของลูกๆ ลูกจะทำบางสิ่งบางอย่างใช่ไหม? หรือพ่อจะทำทุกสิ่ง? สร้างโปรแกรมเพื่อกำหนดวันที่ อัจชะ

มองไปที่ลูกใหม่: ดุสิตทุกคนมีความรักมากมายต่อลูกใหม่ทุกคนที่มา ลูกได้รับโอกาสแรก ลูกทุกคนมีความสุขและพอใจไหม? อัจชะ ลูกได้รับพื้นที่กี่ฟุต? สองหรือสามฟุต? (สองฟุต) ลูกมีความสุขแม้กระทั่งกับสองฟุตใช่ไหม? ลูกไม่มีความยากลำบากอะไรใช่ไหม? ลูกได้รับอาหารและเครื่องดื่มที่ดีใช่ไหม? ไม่มีใครสามารถได้รับการเลี้ยงดูในลักษณะนี้ในเมลาได้ ลูกได้เห็นเมลาแล้วใช่ไหม? ลูกเคยได้รับบรรพมาโบจันหรือพบครอบครัวของพระเจ้าเช่นนี้ในที่อื่นใดหรือไม่? ลูกรู้สึกหนาวไหม? มีความหวานชื่นของสภาพอากาศ ดังนั้นความหวานชื่นนี้จึงเป็นความหวานชื่นของสภาพอากาศด้วย และดังนั้นลูกจึงควรรับประทานขนมหวานใช่ไหม? ลูกแต่ละคนได้รับชอล(ผ้าคลุมไหล่)เป็นของขวัญใช่ไหม? ลูกเคยได้รับของขวัญเช่นนี้ในเมลาใดๆ หรือไม่? ลูกได้รับของขวัญเช่นนี้หรือไม่ หรือลูกกลับไปตัวเปล่า? อัจชะ ความปรารถนาของคนใหม่ได้รับการเติมเต็มแล้วหรือยัง? ลูกได้เห็นมฐันแล้วหรือยัง? ก่อนหน้านั้นเป็นเพียงในความฝันของลูก เวลานี้มันกลายเป็นจริงในรูปปฏิบัติแล้ว ไม่ว่าลูกจะสร้างสถานที่นี้ให้ใหญ่โตแค่ไหน มันก็ยังคงเล็กอยู่ดี เพราะเหตุใด? ลองคิดว่า: ลูกรวมตัวกัน 900,000 คนได้หรือไม่? ลูกยังไม่ได้เตรียมแม้กระทั่งประชากรของชาติเกิดแรกด้วยซ้ำ ต้องมีการเตรียมพวกเขาใช่ไหม? ลูกจะสร้างที่อาคาร? ลูกจะสร้างที่ญาณสโรว่า? ลูกทุกคนพูดว่า: เพิ่มจำนวน แต่ไม่ว่าลูกจะเพิ่มจำนวนกับสิ่งเหล่านี้มากเท่าไร จำนวนก็จะเพิ่มเท่าเดิมในปีหน้า แล้วลูกจะทำอย่างไร? คงอยู่อย่างพอใจกับสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้รับ ลูกกำลังจะมีเมลาที่ทาลิตีใช่ไหม? ไม่ใช่พวกลูกที่จะไปเมลาถิ่นทุกคน ลูกมาถึงที่นี่แล้ว ลูกชอบสิ่งนี้สำหรับคนอื่นๆ หรือ? ลูกชอบเมลาที่ใหญ่โตเช่นนั้นหรือไม่? หนึ่งหมื่นคนจะสามารถนอนที่นั่นได้ไหม? จะไม่มีการเร่งรีบอย่างมากหรือ? ลูกรู้ว่าลูกจะไม่ได้มีโอกาสอีก ช่วงเวลาแห่งความคาดหวังก็น่ารักเช่นกัน ลูกเฝ้ารออย่างมีความหวัง โดยคิดว่าลูกจะไปที่นี่อีกครั้งหลังจากหนึ่งปี ลูกสามารถเพียรพยายามเป็นอย่างดีได้ในขณะที่รอคอย เมื่อลูกกลับไปแล้วโดยอยู่ที่นั่นแล้ว ลูกจะได้เห็นทุกสิ่งแล้ว แล้วจะเกิดอะไรขึ้น? แล้วลูกจะไม่ระมัดระวังไหม? ความไม่ระมัดระวังจะไม่เกิดขึ้นมาหรือ? ลูกจะก้าวไปข้างหน้ามากยิ่งขึ้นหรือไม่? วิธีการที่ลูกสร้างขึ้นในละครมีประโยชน์มาก ลูกกลับมาเข้มแข็งขึ้นในหนึ่งปี มิฉะนั้นหากลูกมาที่นี่ในขณะที่ลูกยังอ่อนแอ ลูกก็ต้องต่อสู้บรรพ

ลูกมีเมล่านานาชาติที่นี่ในมฐันทุกปีมากเท่าไร? ตอนนีเป็นเมลาอะไร? เป็นเมล่านานาชาติใช่ไหม? ผู้ที่ปรากฏตัวอยู่ที่นี้มาจากแผ่นดินนี้และจากต่างประเทศ ผู้คนในโลกคิดว่าหากพวกเขามีโปรแกรมระดับนานาชาติหนึ่งโปรแกรมในห้าปี พวกเขาได้ทำสิ่งต่างๆมากมาย อย่างไรก็ตาม ลูกบอกได้ไหมว่ามีโปรแกรมนานาชาติที่รายการที่จัดขึ้นในมฐัน? มันกลายเป็นเมลาสากลและทุกคนก็มีความสุข ลูกสนุกกับสิ่งนี้ใช่ไหม? อย่างไรก็ตามลูกต้องมาในรอบของลูก ตอนนีจะกางเตียงสำหรับ 10,000 คนใช่ไหม? ในที่สุดสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ก็จะเสร็จสิ้น แม้ว่าลูกจะทำให้ทั้งอาบูเป็นสถานที่หลักนอน จะมีสักกี่คนที่สามารถอยู่ที่นี้ได้? อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งและมั่งคั่งร่ำรวยที่สุดในทุกหนแห่ง ถึงดวงวิญญาณที่เป็นนายที่เต็มเปี่ยมไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ถึงดวงวิญญาณที่เพียรพยายามอย่างเข้มข้นที่ทำให้ตนเองมีความสุขพร้อมอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดที่สุด

ซึ่งด้วยเวลา ความคิด และคำพูดของพวกเขา สะสมรายได้ที่สูงส่งในบัญชีของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ ด้วยความรัก ระลึกถึงและนมัสตจากบรรพดา

พูดกับดาตีจี: ทุกสิ่งทำได้ง่ายดายไหม? เมล่่าเกิดขึ้นหรือเป็นเพียงแค่เกม? กำลังเล่นเกมแห่งความพอใจ ผู้ที่ทำให้คนอื่นพอใจกำลังทำสิ่งนี้ และผู้ที่พอใจก็กำลังพอใจ ทุกคนรักเกมแห่งความพอใจนี้ อย่างอื่นเรียบร้อยดีไหม? (เราคิดว่าจะมีสองรอบในทาเลติ) ก่อนอื่น ดูรายการแล้วไม่สำคัญว่าลูกต้องมีสองรอบหรือไม่ บาบาทอบสนองความต้องการของลูกทั้งหมด บาบามีความยากลำบากในการมา ไม่ว่าท่านจะมาในมฐบัน พันดาฟบาวัน หรือทาเลติ ท่านก็ไม่ยากลำบากในการมา ลูกๆมีความยากลำบาก แต่ดูเหมือนว่าจะไม่มีความยากลำบากหากลูกๆรักษาความกล้าว่าไม่มีอะไรยากสำหรับพวกเขา ว่าเป็นเพียงแค่ความบันเทิงเท่านั้น บาบาต้องเข้ามาในร่างกายเท่านั้น แค่นี้เอง ลูกต้องทำอะไรอีกในยุคบรรจบพบกัน? เมล่่าและเกม การทำงานรับใช้เป็นเพียงแค่เกม สร้างเมลา,เล่นเกมของการทำงานรับใช้ ลูกต้องทำอะไรอีก? รับประทานและดื่ม รับประทานบราห์มาโบบัน อัจชะ

พร: ขอให้ลูกรักพระเจ้าและได้รับสมบัติที่มีค่าทั้งหมดด้วยบุญแจะเพชรของคำว่า "บาบา" ลูกๆที่รักพระเจ้าจะได้รับของขวัญที่สวยงามมากจากบรรพดา นั่นคือคำพูดที่เป็นเช่นเพชร คำนั้นคือ "บาบา" เก็บบุญแจะนี้ไว้กับลูกเสมอ แล้วลูกจะได้รับสมบัติที่มีค่าทั้งหมด พวงบุญแจะสำหรับบุญแจะนี้จะเป็นตัวของการตระหนักรู้ถึงความสัมพันธ์ทั้งหมด พร้อมกันนี้จงสวมกำไลแห่งคำมั่นสัญญาและประดับตกแต่งด้วยเครื่องประดับของทุกคุณธรรม แล้วเมื่อนั้นลูกจะได้รับการเปิดเผยอย่างเป็นทางการเป็นเทวดานางฟ้าและเทพเบื้องหน้าโลก

คติพจน์: ปล่อยให้อดีตกลายเป็นอดีต และอยู่ใกล้ชิด (paas ในภาษาฮินดีคือใกล้ชิด) กับบรรพดา แล้วลูกจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม

*** โอม ขานติ ***

ประกาศ:วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่สามของเดือนและพี่น้องชายหญิงราชาโยคีทุกคนมีโยคะพิเศษตั้งแต่เวลา 18.30 – 19.30 น. จงมั่นคงอยู่ในรูปที่มีพลังของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจและให้ทานที่ยิ่งใหญ่ของพลังทั้งหมด ฟังเสียงเรียกของผู้ที่ไม่มีความสุขและยกระดับพวกเขา

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะได้รับความช่วยเหลือจากพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากท่าน ให้กลายเป็นลูกที่แท้จริง “แท้จริง Real” หมายถึงมีการสละทิ้งอย่างสมบูรณ์ และทำสัญญาที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์

คำถาม: วิธีการใดที่พ่อนั้นเต็มไปด้วยความเมตตา? ท่านมีความเมตตาใดต่อลูกๆ เสมอ?

คำตอบ: ไม่ว่าลูกบางคนสร้างอุปสรรคมากมายเพียงใดก็ตาม ไม่ว่าพวกเขาจะทำการกระทำที่ไม่ดีภายใต้อิทธิพลของมายามากเพียงไรก็ตาม หากพวกเขาตระหนักรู้ถึงความผิดพลาดที่แท้จริงของพวกเขา พ่อก็จะให้การลี้ภัยแก่พวกเขาและพูดว่า: โอเค ลองพยายามใหม่อีกครั้ง จัดซื้อบกพร่องของลูกและกลับมาเต็มไปด้วยคุณธรรม พ่อนั้นเต็มไปด้วยความเมตตา เพราะท่านรู้ว่า ลูกๆ นั้นไม่มีที่อื่นใดที่จะไปอีกแล้ว! พ่อต้องการเพียงแค่ให้ลูกๆ อยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ

เพลง: หัวใจปรารถนาจะเรียกหาท่าน...

โอม ซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกสามารถถูกเรียกว่าโก๊ปและโกปี้ด้วยเช่นกัน ไม่มีโก๊ปและโกปี้ใดในยุคทอง เป็นอาณาจักรที่คงอยู่นั้น โก๊ปและโกปี้คงอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อโกปี้วัลลาภ(พ่อของโกปี้)ได้มา พ่อนั้นถูกเรียกว่าวัลลาภ ลูกๆ จดจำพ่อและพูดว่า: บาบ่า ได้โปรดมาอีกครั้งหนึ่ง ลูกๆ ในทุกศูนย์รู้ว่าบาบ่านั้นต้องพูดมูร์ลีในเวลานี้ และมูร์ลีนั้นก็กำลังถูกบันทึกเทปไว้ มูร์ลีอาจจะเคยมีการจดเอาไว้ด้วยเช่นกันและก็จะมีการสำเนาด้วยแทนฟิมพ์(litho) แล้วส่งไปให้กับพวกเขา พวกเขา ก็จะเข้าถึงมูร์ลีและทำให้ผู้อื่นสามารถเข้าถึงมูร์ลี พวกเขา รู้ว่าโก๊ปและโกปี้ในมฤบันจะต้องกำลังรับฟังโกปี้วัลลาภเป็นการส่วนตัวอยู่ และรู้ว่าพวกเขาเองนั้นก็จะได้ยินมูร์ลีเดียวกันหลังจาก 4-5 วัน พวกเขาจะต้องมีความคิดประเภทนี้อย่างแน่นอน พวกเขาพูดว่า: บาบ่า เมื่อท่านมาเราก็จะเริ่มยิ้มอยู่เสมอเช่นที่เหล่าเทพอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ ที่นั่นราชา ราชนี และปวงประชาทั้งหมดอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส ไม่มีนามหรือร่องรอยของความทุกข์ที่นั่น ที่นี้เป็นรัฐบาลโดยประชาชน ลูกๆ เข้าใจว่าบาบามาและสอนลูก ที่นี้เป็นคนจนที่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้อย่างดี ในบรรดาคนจนเหล่านั้น บ้างก็กลายเป็น MLA (สมาชิกสภานิติบัญญัติ) หรือ MP (สมาชิกรัฐสภา) ที่นี้จึงมีเฉพาะคนจนเท่านั้นที่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้ เป็นคนจนที่กลายเป็นทนาย ผู้ที่มั่งคั่งก็มีความซับซ้อนมากมาย ประการแรกพวกเขามีความซับซ้อนในทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาและประการที่สองพวกเขาไม่มีเวลา และดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถสละเวตนเองได้ ที่นี้ลูกต้องสละเวตนเองด้วยจิตใจ ร่างกายและทรัพย์สินสมบัติของลูก หัวใจของผู้ที่มั่งคั่งนั้นก็จะหดหู่ พวกเขามีความกังวลอื่นๆ อีกมากมาย เหตุนี้เองผู้ที่ยากจนจึงสละเวตนเองอย่างรวดเร็ว และในบรรดาพวกเขาก็เป็นกุมารี่ที่มาเป็นอันดับแรก มามาก็เป็นกุมารี่ด้วย เธอเป็นของพ่อและพูดว่า: ของฉันคือชีพาบ่าผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น นี่คือการสละเวตนเอง ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ก็เป็นราวกับว่าลูกไม่ได้อยู่ที่นั่น เพียงดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขเท่านั้นที่คงอยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานี้เรากำลังจะไปยังบ้านที่แสนหวานของเรา และแล้วก็ไปสู่อาณาจักรที่แสนหวานของเรา ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องหล่อเลี้ยงสิ่งสร้างของลูกแต่อยู่บนพื้นฐานของศรัทธา เพียงเมื่อลูกสละเวตนเองเท่านั้นที่ลูกจะสามารถได้รับศรัทธา เพียงด้วยการมีโยคะกับผู้ทรงอำนาจเท่านั้นที่ลูกจะสามารถได้รับพลัง หากลูกไม่เป็นของพ่อ ลูกก็ไม่สามารถได้รับพลัง มีลูกๆ ที่แท้จริงและมีลูกเลียง แม้กระทั่งในบรรดาชั้นยาซีก็มีลูกจริงและลูกเลียง บ้างก็ทั้งบ้านและครอบครัวของพวกเขา และสวมใส่จีวรสีแสด พวกเขาเป็นลูกจริง มีผู้อื่นที่เป็นเพียงสาวก พวกเขาอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของเขา พวกเขาบอกว่าตัวเองเป็นลูกเลียง พวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าลูกจริง พวกเขาไม่สามารถได้รับมรดก เพราะพวกเขาอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ที่นี้มีลูกจริงที่ผูกพันกับความบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ผู้ที่ไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์ไม่สามารถถูกเรียกว่าลูกจริง นี่คือการสละทิ้งด้วยราชาโยคะ ในขณะที่การสละทิ้งนั้นเป็นการสละทิ้งด้วยหฐโยคะ บาบ่าได้อธิบายแล้วว่า ผู้คนเรียกตนเองว่าเป็นสาวกของชั้นยาซีอย่างไร แต่กระนั้นพวกเขาก็ยังอยู่กับครอบครัวของพวกเขา ในความเป็นจริงพวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นทั้งสาวกหรือชั้นยาซี พวกเขาต้องการทำความเพียรพยายามเพื่อการสละทิ้ง แต่พวกเขามีบ่วงพันธะ เพียงผู้ที่ได้มีการสละทิ้งในวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะมีการสละทิ้งอีกครั้งหนึ่ง พวกเขากลายเป็นลูกจริงในขณะที่ผู้อื่นเป็นลูกจริงแต่ในนามเท่านั้น ที่นี้ผู้ที่ เป็นของพ่อเป็นลูกจริง เป็นลูกจริงที่ได้รับการช่วยเหลือและได้รับมรดก ลูกเลียงไม่สามารถได้รับการช่วยเหลือ บาบ่าอธิบายแล้วว่านี่คือท้องพระโรงแห่งความรู้ของอินทรา ที่นี้ทั้งหมดคือเทวดานางฟ้าแห่งความรู้ มีคำยกย่องอย่างมากของเพชรพลอยทั้ง 9

ผู้คนก็สวมแหวนนพเก้า พราหมณ์ก็พูดว่า: สวมสิ่งนี้เพื่อที่ลางร้ายของท่านจะสามารถเปลี่ยนแปลงได้ พวกเขาแม้กระทั่งสรรเสริญเพชรพลอย ในความเป็นจริงลูกๆคือเพชรพลอยเหล่านั้น ลูกๆกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะมากเท่าที่ลูกนั้นกลับมามีค่าในงานรับใช้ บาบา ผู้ที่ทำให้ลูกไปเป็นเพชรที่สูงที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด ลูกวางไว้ตรงกลาง มนุษย์ไม่ได้อยู่เกี่ยวกับสิ่งต่างๆเช่นนั้น พวกเขาไม่รู้ว่เพชรพลอยทั้งเก้าชิ้นเป็นใคร และเหตุใดจึงเปรียบเทียบกับพวกเขาเพชรพลอย ในทำนองเดียวกันลูกนั้นก็ถูกเปรียบเทียบกับแม่น้ำ ลูกคือแม่น้ำแห่งความรู้ ในขณะที่ผู้อื่นนั้นเป็นน้ำ ดังนั้นลูกจึงพูดว่า: บาบามา เพื่อที่เรานั้นจะสามารถอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ เราจะรับฟังมุรลีย์ของท่านและอธิบายมุรลีย์แก่ผู้อื่น ใช่ และแล้วเราจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง และเป่าขลุ่ยที่ประดับด้วยเพชร มีความปรารถนาที่จะเป่าขลุ่ย ศรีภรรยาเองนั้นก็มิขลุ่ยอย่างแน่นอน และเขาก็เคยร่ำรำเมื่อตอนที่เขาเคยเป็นเจ้าชาย อย่างไรก็ตามการเล่นหรือพูดมุรลีย์ของความรู้เป็นงานของมหาสมุทรแห่งความรู้ผู้เดียวเท่านั้น พ่อมาและเป่าขลุ่ยของความรู้ ประเด็นของความรู้นี้ใช้กับที่นั่นเท่านั้น ที่นั่นไม่มีเรื่องของความรู้ เป็นลูกๆผู้เป็นลูกสาวที่ได้เล่นมุรลีย์(ขลุ่ย)ในเวลานี้ ไม่มีความรู้ของรูปกาลเวลาทั้งสามในยุคทอง ที่นั่นความรู้นี้จะหายไปก่อนแล้ว ความรู้ไม่ได้ดำเนินไปอย่างเป็นนิรันดร์ ในเวลานั้นมีเพียงผลรางวัลเท่านั้น ความรู้ได้รับเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เวลานั้นลูกกำลังได้รับผลรางวัลของลูกถึง 21 ชาติเกิด เมื่อลูกได้มาซึ่งผลรางวัลของลูกแล้ว บาบาก็ไปและนั่งในอาณาเขตสูงสุด เมื่อพ่อได้ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกผ่านความรู้และพลังโยคะ พ่อก็ไปและนั่งอยู่เหนือเสียง ไม่มีใครรู้จักพ่อที่นั่น ไม่สามารถมีใครรู้จักพ่อ ผู้สร้างหรือสิ่งสร้างของพ่อ พวกเขาไม่รู้จักพ่อและตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก ความรู้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น หากเราได้และกษณะรู้ว่าในภายหลังพวกเขากลับมา 14 องค์ ความสุขของอาณาจักรและมงกุฎก็จะหายไป ความรู้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น พ่ออธิบายทุกอย่างอย่างชัดเจนมาก ลูกคือผู้สละทิ้งและพวกเขาก็เป็นผู้สละทิ้งด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม การสละทิ้งของพวกเขาเป็นการสละทิ้งผ่านหฐโยคะ ชันยาซีเหล่านั้นละทิ้งบ้านและครอบครัวที่มีขีดจำกัดของพวกเขา ที่นั่นมีสังฆาจารย์ ในขณะที่มีชีวาจารย์ที่นั่นชีพบบาเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านถูกเรียกว่าครู ศรีภรรยาไม่ใช่ครู พระเจ้าชีวาผู้เป็นครูหนึ่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูกๆ ท่านสอนราชาโยคะแก่ลูก พวกเขาเหล่านั้นคือหฐโยคี พวกเขาไม่สามารถสอนราชาโยคะได้ เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่สามารถสอนราชาโยคะ เพื่อการได้มาซึ่งอาณาจักรยุคทองได้ เวลานั้นลูกได้มาหาพ่อ ผู้คนเหล่านั้นได้มีการสละทิ้งชาติแล้วชาติเล่า ในขณะที่ลูกไม่ต้องละทิ้งสิ่งใดถึง 21 ชาติเกิด ลูกเข้าใจว่านี่คือโลกเก่าและเวลานี้ลูกกำลังเตะโลกนั้นทิ้ง ชีพบบาได้อธิบายการจาริกแสวงบุญ 2 ประเภทแล้ว: หนึ่งในนั้นคือการจาริกแสวงบุญทางจิตและอีกหนึ่งคือการจาริกแสวงบุญทางร่าง พ่อสูงสุดพูดว่า: พ่อพาลูกไปในการจาริกแสวงบุญ และลูกจะไม่กลับมาสู่ดินแดนแห่งความตาย พ่อคือผู้นำทางสูงสุด ลูกของท่านก็เป็นผู้นำทางด้วยเช่นกัน ลูกคือผู้นำทางทางจิต ผู้ที่ทำให้ดวงวิญญาณสามารถไปในการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้ได้ สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ต้องเข้าถึง ลูกๆเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ได้อย่างดีและอธิบายแก่ผู้อื่น มีบางคนที่ไม่มีความรู้ที่ถูกต้อง ถึงแม้ว่าพวกเขาจะซึมซับความรู้ได้อย่างดีมาก โยคะของพวกเขาไม่ได้สม่ำเสมอ มายาไม่ได้แทรกแซงในความรู้ เธอแทรกแซงในโยคะเท่านั้น เป็นเช่นเดียวกันเมื่อมีการให้สุนทรพจน์ทางวิทยุในระหว่างช่วงสงคราม และพวกเขาก็ได้แทรกแซงการถ่ายทอดเพื่อที่จะหยุดไม่ให้ได้รับฟังสิ่งนั้น ในทำนองเดียวกันที่ที่มีการก่อกวนมายาก็แทรกแซงในโยคะ ชื่อ 'โยคะ' นี้โด่งดังอย่างมากในบาร์ด ใครเป็นคนสอนโยคะโบราณนี้? พวกเขาได้กล่าวว่า เป็นพระเจ้าศรีภรรยาที่สอนโยคะโบราณนี้ ศรีภรรยาที่มีชีวิตอยู่ในยุคทองเท่านั้น และแล้วรูป นาม สถานที่ และช่วงเวลาของเขาก็เฝ้าแต่เปลี่ยนไป เวลานั้นเป็นชาติเกิดสุดท้ายของเขา พ่อเข้าไปในเขาและทำให้เขากลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง ลูกรู้ว่าบราห์มินกลายเป็นเทพแล้วจากเทพก็กลายเป็นนักรบ พ่อคำ และสูตร พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบาย: ไม่ว่าความรู้ใดก็ตามที่พ่อกำลังให้ลูกนั้นจะหายไป พ่อให้ความรู้แก่ลูกผ่านผู้นี้ ดังนั้นแม่น้ำที่สำคัญที่สุดคือบราห์มา เมลา(ทมนม)เกิดขึ้นจากการบรรจบกันของแม่น้ำพรหมบุตรกับมหาสมุทร พรหมบุตรนี้เป็นแม่น้ำใหญ่ที่ซึมซับความรู้และทำให้ผู้อื่นสามารถซึมซับความรู้ได้ เป็นความจริงที่พระเจ้าได้เปลี่ยนรูปของท่านและมา ท่านเปลี่ยนรูปที่ไม่มีตัวตนของท่านและเข้าไปสู่รูปที่มีตัวตน สกุลบราห์มินนั้นสูงที่สุด พ่อให้ความรู้แก่บราห์มินผ่านปากดอกบัวของบราห์มาและสร้างศาสนาเทพและนักรบ ไม่มีศาสนาอื่นใดในยุคทองและยุคเงิน ศาสนาเหล่านั้นกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ ราได้และกษณะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ผู้ที่เคยศึกษานั้นจะเข้ามาอยู่ในยุคทองอย่างแน่นอน เพราะความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้ไม่สามารถถูกทำลายได้ ปวงประชามายถูกสร้างขึ้น บ้างก็จากไปและท่องทั่วแต่แล้วก็กลับมา ที่อื่นใดเล่าที่พวกเขาจะไป? มีเปลวไฟเดียวเท่านั้นสำหรับแมลงเม่ามากมาย และดังนั้นพวกเขาก็จะเฝ้าแต่กลับมาหาเปลวไฟ ผู้ที่ได้วิ่งจากไปแล้วก็จะกลับมาด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าพวกเขาได้ประณามสัตว์ พวกเขาก็กังวลกลับมาหาบาบา และแล้วก็มีอธิบายแก่พวกเขาว่า พวกเขาสามารถที่จะได้รับความรู้ได้อีกครั้งหนึ่ง พวกเขาารู้สึกว่านี่เป็นความผิดพลาดของพวกเขาอย่างแน่นอน ดังนั้นพวกเขาก็ต้องลี้ภัยด้วยเช่นกันและต้องมีการรับใช้พวกเขาด้วย จงเฝ้าแต่มีความเมตตาอย่างเต็มเปี่ยมจนถึงเวลาสุดท้าย ไม่ว่าพวกเขาจะสร้างอุปสรรคมากเพียงไรก็ตาม พวกเขานั้นยังคงได้รับการบอกว่า: จงมาและพยายามอีกครั้งหนึ่ง ลูกนั้นไม่ได้

ถูกห้ามให้มา บาบานั้นเต็มเปี่ยมไปด้วยความเมตตาและลูกเป็นลูกๆของท่านใช่ไหม? พวกเขาพูดว่ามายานี้ทำให้พวกเขาล้มลุกคลุกคลานไปทั่ว อย่างไรก็ตามก็ยังคงมีการรับใช้พวกเขา หากพวกเขาขอลี้ภัย พวกเขาก็ต้องได้รับการยกระดับ จัดข้อบกพร่องของพวกเขาออกไปและทำให้พวกเขามีคุณธรรม พ่อไม่มีวันกลายเป็นศัตรู พ่อที่ไม่มีชีวิตจักษ์จะพูดว่า: ลูกๆ จงอยู่อย่างมีความสุข! ท่านรู้สึกเมตตาต่อพวกเขา พวกเขาจะสามารถไปที่อื่นใดเล่า? ไม่มีสถานที่อื่นใดที่พวกเขาจะสามารถประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อได้ พ่ออธิบายทุกสิ่ง หากลูกไม่สามารถเข้าถึงได้มากนัก และแล้วแม้กระทั่งเล็กน้อยก็จงทำ อัจชะ มานมานะบาฟ! อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ! ความสงบคือศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณ จงมีความสุข! อยู่อย่างระมัดระวัง! จดจำพ่อของลูก! ด้วยการจดจำพ่อ ที่ลูกจะจดจำมรดกอย่างแน่นอน เป็นไปไม่ได้สำหรับลูกที่จะไม่จดจำมรดก ด้วยการจดจำพ่อและมรดกลูกกลับมาหลุดพ้นในชีวิต เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก! ชื่อที่ให้ไว้ก็คือ ‘ราชาโยคะที่ง่ายดาย’ ผู้คนสับสนเมื่อมีการพูดถึงโยคะ สิ่งนี้หมายถึงการจดจำพ่อ บาบาพูดว่า: โอ ลูกๆ ลูกลืมพ่อ! ลูกลืมพ่อผู้ที่ทำให้ชาติเกิดที่มีคุณค่าเช่นเพชรแก่ลูก! ลูกเคยลืมพ่อทางโลกของลูกหรือไม่? หากลูกลืมบาบา ลูกจะสูญเสียมรดกของลูก ให้มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกนั้นลูกหลุดลวงเมื่อลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างจากสำนึกเป็นดวงวิญญาณ หนทางของชั้นยาซีเป็นหนทางสันโดษ เมื่อบาร์ตเริ่มกลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาจะมาและช่วยบาร์ตด้วยการขยายตัวของความไม่บริสุทธิ์ซ้ำลง พวกเขามีพลังของความบริสุทธิ์ ที่ที่มีความบริสุทธิ์ ก็จะมี ความสงบและความรุ่งเรืองด้วยเช่นกัน กุมารีนั้นบริสุทธิ์ เหตุนี้เองผู้คนจึงก้มศีรษะให้แก่เธอ พวกเขาทั้งหมดก้มศีรษะของพวกเขาเบื้องหน้าเทพ(รูปบูชา)เพราะเทพนั้นบริสุทธิ์ ไม่มีเรื่องของการก้มศีรษะของใครในยุคทองเพราะทุกคนที่นั่นบริสุทธิ์ มองดูตนเองในกระจกเพื่อที่จะได้เห็นว่าคุณไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายใดในลูก ลูกได้กลับมามีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมีหรือนารายณ์หรือไม่? ลูกต้องทำให้ตนเองมีค่า ลูกเข้าใจว่าชีพบบานันสูงสุดเหนือสิ่งอื่นใด ชีพบบานันสูงยิ่งกว่าทุกคนรวมทั้งบราห์มา วิษณุ ช่างก้า และลักษมีและนารายณ์ ฯลฯ เพียงชีพบบาเดียวเท่านั้นที่เป็นเช่นเพชร ที่เหลือทั้งหมดนั้นตาโม ประสานและมีค่าเช่นเปลือกหอย ค่ายกย่องทั้งหมดเป็นของพ่อผู้เดียวเท่านั้น เป็นงานของพ่อผู้เดียว(เท่านั้น)ที่จะทำให้ทั้งโลกไปเป็นสวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สั่งเวตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อพ่อและกลายเป็นลูกของพ่อที่แท้จริง และประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากท่าน กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์
2. มองดูตนเองในกระจกและจัดวิญญาณปีศาจร้ายใดก็ตามและกลับมามีคุณธรรม รับฟังมุรลีของพ่อ ซึมซับความรู้และทำให้ผู้อื่นซึมซับความรู้เหล่านั้นได้

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคผู้ที่ทำให้การปฏิสัมพันธ์กับทุกคนเป็นเรื่องง่ายบนพื้นฐานของการทำทุกสิ่งในนามของพระเจ้า เป็นเวลาครั้งวงจร ที่ลูกได้ทำความพยายามอย่างมากในการปฏิสัมพันธ์ของลูก ในการทำความเลื่อมใสศรัทธาและในด้านศาสนา และเวลานี้ลูกได้รับการปลดปล่อยจากความพยายามนั้นแล้ว การปฏิสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกได้กลับมาง่ายดายบนพื้นฐานของการทำทุกสิ่งในนามของพระเจ้า ลูกทำทุกสิ่งเพียงในนามที่เป็นเพียงเครื่องมือ ผู้ที่ทำทุกสิ่งเป็นเช่นเครื่องมือมีประสบการณ์ว่าทุกสิ่งเป็นเรื่องง่ายอย่างสม่ำเสมอ สิ่งนั้นไม่ใช่การโต้ตอบ แต่เป็นแค่เกม สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่พายุมาตา แต่ตามละคร สิ่งเหล่านั้นคือของขวัญที่จะพาลูกก้าวไปข้างหน้า ดังนั้น ลูกหลุดพ้นจากการทำความพยายามนั้นแล้ว มีใช้หรือไม่? รักษาสำนึกไว้: ฉันเป็นดวงวิญญาณผู้ที่ได้รับการปกป้องตัวเองจากการทำความพยายามเช่นนั้น

คติพจน์: การปลุกฝังคุณธรรมของความอ่อนหวานในชีวิตของลูกคือความยิ่งใหญ่

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงทำตามแม่และพ่ออย่างสิ้นเชิง และกลายเป็นผู้ที่มีค่า บนพื้นฐานของการจดจำระลึกถึง และศรัทธา ลูกจะนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของพ่อได้
- คำถาม:** ด้วยความเพียรพยายามใดทำให้ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที
- คำตอบ:** จงทำความเพียรพยายามที่ว่า ในเวลาสุดท้าย ลูกจะไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว สำหรับสิ่งนี้ จงทำให้สติปัญญาละวางขณะใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัวของลูก จงลืมทุกสิ่งอยู่เรื่อยๆ และทำตามศรัทธา อย่าใช้หนามที่มแทงใคร จงทำตามแม่และพ่อในทุกย่างก้าว หากลูกมีความอ่อนแอใด จงบอกความจริงแก่ศัลยแพทย์ อันเป็นนิรันดร์
- เพลง:** ดันอ่อนของยุคใหม่

โอมซานติ บาบาสจะอธิบายความหมายของเพลงนี้ให้แก่ลูกๆ เพลงนี้สรรเสริญสิดาผู้ที่กำเนิดในดินแดนนี้ จริงๆแล้ว ทั้งชายและหญิงทุกคนคือสิดาเพราะพวกเขาทุกคนคือผู้เลื่อมใสศรัทธาผู้ที่ทำการกราบไหว้บูชาและจดจำพระเจ้า เจ้าสาวจดจำเจ้าบ่าว เพื่อสิ่งใดเล่า เพื่อที่จะกลายเป็นดอกไม้ มีคำกล่าวว่า จงมีชีวิตเช่นดอกบัว เวลาที่ลูกรู้ว่า พ่อของลูกดวงวิญญาณคือพระเจ้าและลูกต้องได้รับมรดกสวรรค์ซึ่งถูกเรียกว่าการหลุดพ้นในชีวิตจากท่าน ลูกจะได้รับมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตสำหรับยุคทองอย่างแน่นอน ไม่ใช่สำหรับยุคเหล็ก เมื่อมีคำกล่าวว่า โลกใหม่จะเริ่มแล้ว นั่นหมายถึงการละเล่นใหม่กำลังจะเริ่มขึ้น เมื่อโลกกลับมาเก่า การละเล่นก็ยังเก่าด้วยเช่นกัน เวลานี้เป็นโลกเก่า ในโลกใหม่เคยมีดอกไม้มาก่อนกับลักษมีและนารายณ์ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาเป็นดอกไม้จากหนามเพื่อที่จะกลายเป็นนายของสวรรค์ ผู้ที่ใช้ดาบของตัดหากับกันและกันนั้นคือหนาม ลูกมีศรัทธาว่าพ่อของเราดวงวิญญาณได้มาอีกครั้งเพื่อทำให้เราไปเป็นนายของสวรรค์ที่มีความสุขอยู่เสมอ ลูกไม่ควรมีความสับสนใดๆในศรัทธานี้ พ่อได้มาและอธิบายให้แก่ผู้หนึ่งด้วยเช่นกัน ผู้ที่พูดว่า ฉันไม่เคยรู้จริงๆว่า ตอนต้นของยุคทอง ฉันเคยเป็นดวงวิญญาณที่มีศีลธรรม ดวงวิญญาณที่มีศีลธรรมเป็นผู้ที่ไม่ใช้ดาบของตัดหา ดวงวิญญาณที่มีศีลธรรมไม่ใช่เป็นผู้ที่เพียงแต่ทำบุญและทำทาน สิ่งใดก็ตามที่ผู้คนทำ พวกเขาจะได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดถัดไป การให้ทานของพวกเขาเป็นการให้ทานทางอ้อม พวกเขาให้ทานในนามของพระเจ้า เหมือนกับที่บางคนได้ให้ทานในนามของกฤษณะด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เพราะพวกเขาคิดว่า ศรัทธากฤษณะเป็นพระเจ้าของกิตะ พวกเขาจึงสร้างความสับสนขึ้นมา พระเจ้าพูดว่า พ่อมาในบาร์ดเท่านั้น ลูกๆ รู้ว่า พ่อของลูกมาจากอาณาจักรสูงสุด ท่านพูดกับเราว่า ลูกๆ เดียวนี้การเล่นที่กำลังจะจบ จงจดจำพ่อ ลูกเคยเป็นลักษมีและนารายณ์ ในยุคเงินมีรามและสิดา ยุคที่ศรัทธากฤษณะอยู่นั้นก็ไม่ใช่ยุคที่ต่างกัน พวกเขาพูดว่า กฤษณะอยู่ในยุคทองแดง สิ่งนี้ยังเกิดขึ้นอีกครั้งด้วยเช่นกัน พ่อตั้งอยู่ที่นั่น และอธิบายให้แก่ลูกๆ เกี่ยวกับสาระของคัมภีร์ พ่อไม่ได้ถือกิตะไว้ในมือ พ่อถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้เลื่อมใสศรัทธายังเรียกพ่อว่าสัจจะผู้ที่มีชีวิตด้วยเช่นกัน ผู้คนที่ศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์มากมายนั้นลูกเรียกว่า ผู้ทรงอำนาจแห่งคัมภีร์ พระเวทย์และคัมภีร์เหล่านั้นเริ่มต้นขึ้นเมื่อไหร่ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาละครนี้ลูกกำหนดไว้เป็นนิรันดร์ ลูกจะไม่พูดว่าพระเวทย์และคัมภีร์เป็นนิรันดร์ หากพระเวทย์และคัมภีร์เป็นนิรันดร์ ก็จะกล่าวได้ว่าสิ่งเหล่านั้นมีอยู่ตั้งแต่ตอนต้นของยุคทอง ไม่มีพระเวทย์และคัมภีร์ในยุคทอง พระเวทย์และคัมภีร์เริ่มมีขึ้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลาในสติปัญญาของพ่อว่า พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อผู้เดียวรู้จักโลกมนุษย์นี้ พ่อมาและให้การแนะนำตนเอง วงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร และลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ลูกรู้ว่าลูกเล่นบทบาทของลูกจากสะโต ราโจและตาโมเป็นเวลา 84 ชาติเกิด เวลาที่พ่อได้มาและสร้างไฟบุษยาณีนีผ่านบราห์มา ลูกกลับมาเป็นลูกๆ ของชีพบาผ่านบราห์มา ดังนั้น ท่านจึงเป็นปู่ ที่นั่นลูกมีมรดกจากพ่อของลูก เป็นเวลาถึงครึ่งวงจร ลูกเคยต้องการมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกไม่รู้ว่า พระเจ้าทำสิ่งใดเมื่อท่านมาเพื่อผู้เลื่อมใสศรัทธา พวกเขาพูดว่า พระเจ้าควรมาหาเธอในขณะที่เธอกำลังนั่งอยู่ที่บ้าน ดังนั้นท่านจะมาในบ้านหลังใหญ่ บ้านของลูกเองก็เล็กเกินไปสำหรับลูก นี่คือนายที่ไร้ชีวิตจำกัด ลูกไม่สามารถบอกว่า เมื่อไหร่ที่พระเจ้าจะมาเพื่อผู้เลื่อมใสศรัทธา พระเจ้าจะมาเพื่อผู้เลื่อมใสศรัทธาอย่างแน่นอน ผู้เลื่อมใสศรัทธาคือ ลูกๆ ของพระเจ้า ไม่ใช่ว่าพระเจ้าอยู่ในผู้เลื่อมใสศรัทธาทุกคนหรือพวกเขาทุกคนคือพระเจ้าเปล่าเลย พ่อตั้งอยู่ที่นั่นและอธิบายให้แก่ลูกๆ โดยตรงว่า พ่อต้องมาอย่างแน่นอน พ่อมาและให้ความสุขแก่ลูกๆ เมื่อผู้คนกลับมาจากต่างประเทศ พวกเขาจะนำของขวัญที่แสนมหัศจรรย์มาด้วย พ่อพูดว่า พ่อได้นำของขวัญแห่งดินแดนสุขชาวดีมาให้กับลูกๆ ที่นั่นลูกจะไม่ได้รับยาพิษ ลูกจะไปสวรรค์ได้ด้วยการดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้นี้ ดังนั้นลูกต้องทั้งยาพิษอย่าง

แน่นอน พ่อไม่ได้ถือหนังสือของศาสนาใดๆ เหมือนชั้นยาสีชาฯ ทำ พ่อชี้หนทางเพื่อลูกจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข “โอ ลูกๆ ที่รักของพ่อ!” พ่อ ผู้เดียวนี้ที่มาจากต่างแดนกำลังพูดกับดวงวิญญาณที่ไม่มีใครอีกแล้วที่จะพูดว่า นั่นคือดวงวิญญาณสูงสุด และนั่นกำลังพูดกับลูกดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่า นั่นคือดวงวิญญาณสูงสุด และเธอก็เช่นกัน พ่อจะให้มรดกแก่พ่อหรือ พ่อจะให้มรดกแก่ลูกๆ ของท่านอย่างแน่นอน สติปัญญาของลูกๆ จึงกว้างไกลมากและไร้ขีดจำกัด พ่อมาและปลดปล่อยสติปัญญาของลูก ลูกระลึกถึงโลกที่ไม่มีตัวตน และอาณาเขตละเอียดอ่อนได้ด้วยสติปัญญาของลูก นี่คือน้ำโลกที่มีตัวตน เวลาที่ลูกกลายเป็นตรีกาลดาชิ ลูกรู้จักสามโลก และสามกาลเวลา เหล่านี้คือรายละเอียด ในสาระมีเพียงสองสิ่งคือ จงจดจำพ่อและมรดกของลูก ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับชาร์ทของการจดจำระลึกถึง จงอาศัยอยู่ที่บ้านและมีปฏิสัมพันธ์อย่างมีกลยุทธ์ จงจดจำพ่อและมรดก จงเก็บชาร์ทว่า ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงนานเพียงใด ลูกจะได้รับมรดกด้วยการจดจำพ่ออย่างแน่นอน ทุกสิ่งที่พ่อบอกลูกนั้นง่ายดาย อย่างไรก็ตาม อย่างน้อยที่สุดลูกบางคนควรทำความเข้าใจพยายามที่จะจดจำ! มายาทำให้ลูกลืมนึก ลูกสาวบางคนที่อยู่ในบ่วงพันธะนั้นดีมาก แม้ว่าพวกเขาจะอยู่ที่บ้านแต่พวกเขาอยู่ในโยคะได้มากกว่ามหารตีบางคน พวกเขาจดจำชีพบาอย่างมากมายว่า ชีพบาบาปลดปล่อยลูกออกจากความทุกข์ด้วยเถิด! พวกเขารู้ว่า พวกเขาจะได้รับอาณาจักรสวรรค์จากชีพบาบา แม้ถ้าพวกเขาออกจากร่างขณะจดจำบาบาอยู่ที่บ้าน พวกเขาก็ก็น่าจะได้รับสถานภาพที่ดีมากๆ เรือของลูกจะข้ามฝั่งไปได้ด้วยศรัทธาที่ว่า “ของนั่นคือ ผู้เดียวและไม่มีใครอื่นใด” พวกเธอถูกทรมานอย่างมาก บางทีลูกอาจจะไม่เคยเห็นการชุมนุมทางจิตที่ผู้หญิงถูกทรมานใครถูกห้ามไม่ให้ไปร่วมการชุมนุมทางจิตเล่า มีการชุมนุมทางจิตมากมาย ที่นี้ผู้หญิงที่ไร้เดียงสาจะถูกทำร้ายอย่างมาก มีอุปสรรคเกิดขึ้น สิ่งนี้ดำเนินมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ตอนต้น โอกาสสุริยะ บัคคาสุริยะ (ปีศาจ) เคยพาลูกสาวไป และพวกเธอก็ถูกทรมานด้วยกิเลส ต้องมีอะไรสักอย่างในนั้น แม้แต่ลูกดื้อเปิดศุนย์ในขณะที่พวกเขาเคลื่อนไหวไป แต่มายายังจุโจมพวกเขาด้วย พ่อยังเป็นดรามาราชด้วยเช่นกัน ท่านพูดว่า ท่านคือความตายเหนือความตายทั้งหลาย ที่อมฤตสารพวกเขามี “บัลลังก์อมตะ” แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พ่อพูดว่า พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหลาย ยมทูตจะพาหนึ่งหรือสองคนไปกับพวกเขา พ่อพูดว่า พ่อจะพาทุกดวงวิญญาณกลับบ้าน และดังนั้นลูกจึงควรมีความสุข ผู้คนได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครั้งวงจรแต่ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ เวลานี้ท่านจะพาทุกคนกลับบ้าน ผู้คนพูดว่า พระเจ้าคือความตายเหนือความตายทั้งหลาย และท่านฆ่าทุกคน อย่างไรก็ตาม พ่อไม่ได้ฆ่าใคร พ่อปลดปล่อยลูกดวงวิญญาณออกจากร่างกายของลูก ทำให้ลูกสวยงามและพาลูกกลับไป ไม่มีสิ่งใดต้องหวาดกลัวเลย ลูกหลายคนกลัวตาย ผู้ที่ไม่มีโยคะอย่างเต็มที่ที่จะกลัว เรากำลังเตรียมตัวกลับบ้าน บาบาพาเพื่อคลายเราให้เตรียมตัว และพาเรากลับบ้าน ดังนั้นลูกจะไม่มาเป็นชาวสวรรค์หรือ พวกเขาพูดว่า ผู้หนึ่งผู้นี้กลายเป็นชาวสวรรค์ อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครไปที่นั่น สวรรค์อยู่ในบาร์ด สิ่งนั้นเคยอยู่ในยุคทอง แล้วจะมีสวรรค์ในยุคเหล็กได้อย่างไรเล่า พวกเขานิพนธ์ในหนังสือพิมพ์ว่า ผู้หนึ่งผู้นี้กลายเป็นผู้อาศัยอยู่ในดินแดนสุชาติ และพวกเขาจะป้อนอาหารให้แก่ดวงวิญญาณที่จากไปแล้วนั้น มีสิ่งต่างๆ ที่ดีมากมาย(ที่จะรับประทาน)ในดินแดนสุชาติ แล้วท่านจะป้อนอะไรให้แก่ดวงวิญญาณนั้นเล่า เขาได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แล้ว ดังนั้นเหตุใดท่านจึงป้อนสิ่งของจากที่นี่ให้เขาและทำให้เขาไม่บริสุทธิ์ด้วยเล่า ลูกรู้ว่าเวลานี้บาบากำลังให้คำสอนอย่างแท้จริงที่จะพาลูกไปสู่ดินแดนนิพพาน ลูกควรไปอย่างมีความสุข ลูกควรทำลายความสัมพันธ์ที่มีต่อหนามเก่าๆ เหล่านี้ ทุกสิ่งที่พ่อบอกลูกนั้นง่ายดาย เพียงแค่จดจำพ่อ ลูกควรมีความสุขมากมายในสิ่งนี้ พ่อพูดว่า หากลูกต้องการรู้จักความสุขเหนือสัมผัส จงถามลูกๆ ของพ่อเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกจะสร้างรางวัลถึง 21ชาติเกิดด้วยความเพียรพยายามที่ลูกทำในเวลานี้ หากลูกไม่ได้ทำสิ่งนั้นเวลานี้ ทุกสิ่งก็จะจบสิ้น การแข่งขันสำคัญมาก ทุกคนควรทำความเข้าใจ พยายาม พ่อพูดว่า ลูกๆ จงมีชัยชนะเหนือพ่อ ลูกพูดว่า บาบา มามา บัพดาดา ปีตาศรี บาบาผู้นี้กำลังศึกษาเล่าเรียนกับผู้เดียวนั้นด้วยเช่นกัน ชีพบาบากำลังสอนลูก ผู้ที่เคยเป็นผู้ครองเรือนและนักธุรกิจ ลูกไม่ควรคิดว่า ฉันมาที่หลัง และดังนั้นฉันจึงไม่สามารถวิ่งไล่หน้าได้ แม่และพ่อพูดว่า ลูกที่มีค่าคือผู้ที่ทำตาม แม่และพ่อผู้นี้ยังทำเพียรพยายามด้วยเช่นกัน แม่และพ่อคือผู้ที่คลายลูกให้ทำความเข้าใจความเพียรพยายาม “ท่านคือแม่และพ่อ และเราคือลูกๆ ของท่าน” ดังนั้นผู้หนึ่งจึงเป็นลูกของผู้เดียวนั้นด้วยเช่นกัน ผู้ที่เคยเป็นผู้ครองเรือน และลูกก็ยังเป็นผู้ครองเรือนด้วยเช่นกัน นี่เป็นเรื่องที่แสนง่ายดาย สำหรับกุมารี นี่เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ของพวกเธอ ท่านจะปกป้องพวกเธออย่างรวดเร็ว ลูกต้องไม่ไต่บันไดกิเลสทั้งห้า มีตัวอย่างของบิซัมปีดัมไมผู้ถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิด นี่คือน้ำโยคะ ลูกรู้ว่า ลูกกำลังทำความเข้าใจความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรแห่งอนาคต มามาและบาบายังทำความเข้าใจความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งกว่าทุกคน พวกเขายังประกาศสิทธิ์ในสถานภาพนั้นในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน บาบาพูดว่า ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก จงทำความเข้าใจความเพียรพยายามที่จะกลับมาเป็นนายแห่งบัลลังก์ของเรา ลูกพูดว่า “มามา บาบา” แล้วเหตุใดลูกจึงไม่ทำความเข้าใจความเพียรพยายามเล่า หากมีความยากลำบากใด จงบอกบาบาเกี่ยวกับสิ่งนั้นว่า เป็นเพราะสิ่งนี้ ลูกจึงไม่สามารถทำความเข้าใจความเพียรพยายามได้มากเท่า่นั้น พ่อคือสัลยแพทย์อันเป็นนิรันดร์ หากลูกมีความยากลำบากใด จงเขียนหาบาบาหรือมาถามบาบาและถามพ่อเกี่ยว

กับสิ่งนั้นเป็นการส่วนตัว พ่อจะแนะนำลูก สิ่งหลักคือ การจดจำพ่อและมรดก สิ่งนี้เพียงพอแล้วสำหรับสาระ จงทำความเข้าใจพยายามที่จะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที จงจดจำบาบาให้มากจนกระทั่งว่าในเวลาสุดท้ายที่ลูกจะไม่จดจำสิ่งอื่นใด จงลืมการครองเรือนของลูกอย่างต่อเนื่อง ลูกพูดว่า จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก และลูกต้องการเป็นนายของโลก ในสงครามผู้คนจะทำความเข้าใจพยายามมากมายที่จะเอาชนะอาณาจักรที่มีขีดจำกัด ลูกจะกลายเป็นนายของโลกแห่งสวรรค์ ลูกต้องการสิ่งใดมากกว่านี้อีกเล่า ในโลกนี้ไม่มีพ่อคนใดอีกแล้วที่จะอ่อนหวานเท่ากับผู้เดียวนี้ อย่างไรก็ตาม ลูกก็ได้ลืมชื่อ รูป เวลาและสถานที่ของพ่อผู้ั้น จริงๆแล้ว ชีวาคือพ่อของเราดวงวิญญาณ เป็นผู้สร้างสวรรค์ และดังนั้นท่านจะให้มรดกสวรรค์แก่เราอย่างแน่นอนใช้ไหม ลูกลืมสิ่งนี้ ลูกสามารถยิงใครก็ได้ในหนึ่งวินาที แท้จริงแล้ว ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และท่านมาเพื่อให้มรดกของเราแก่เรา ท่านคือผู้สร้างสิ่งใดเล่า นรกใช้ไหม ลูกจะไม่เคยพูดเช่นนั้น พ่อคือผู้เดียวที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ เราจะไปและจับมือของท่านอย่างรวดเร็ว ท่านเข้ามาในร่างแก่ๆที่แสนธรรมดา พ่อพูดว่า ลูกๆ ทุกคนกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่ไม่บริสุทธิ์และไม่รู้จัก พ่อมาทำให้พวกเขามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาจากที่เป็นผู้กราบไหว้บูชา ผู้นี้ยังเคยเป็นผู้กราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน เขาเคยบูชานารายณ์ พวกเขาแสดงให้เห็นว่าลักษมีกำลังนวดเท้าของนารายณ์ พ่อไม่ได้บอกลูกให้ล้างเท้าของท่านและดื่มน้ำนั้น พ่อพูดว่า ก่อนอื่นคือ ลักษมี จากนั้นจึงเป็นนารายณ์ ดังนั้นพ่อจะนวดเท้าของผู้ที่กลายเป็นลักษมี ท่านพูดกับแม่แก่ๆว่า ลูกได้ลืมลูกคลุกคลานไปทั่วอย่างมากมายถึงครึ่งววงจร เริ่มแรก ความเลื่อมใสศรัทธาไม่มีสิ่งใดเจือปน และเวลานี้กลับมามีการเจือปน ลูกกลับมาเหนื่อยล้า พ่อได้มีความคิดว่า พ่อควรไปและสร้างโลกใหม่ พ่อคือ จานีจันนฮาร์ (ผู้ที่ล่วงรู้ความลับทั้งหมด) ท่านพูดว่า ผู้ที่นำสงสารเหล่านี้ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครึ่งววงจร และเวลานี้พวกเขากลับมาเหนื่อยล้าอย่างสิ้นเชิง ความตายก็ยิ่งรุนแรงอย่างมากเช่นกัน พวกเขาจะฆ่ากัน พ่อเติมเปี่ยมไปด้วยความรู้ อย่างไรก็ตาม ท่านพูดว่า พ่อยังถูกผูกไว้ในบ่วงด้วย พ่อรู้ว่า ลูกๆ ไม่มีความสุขอย่างมาก กิเลสทั้งห้ากำลังเกาะติดพวกเขา เวลานี้พ่อทำให้ลูกแน่ใจว่า วันแห่งความสุขของลูกกำลังจะมา เวลานี้จงทำตามศรัทธาและลูกจะกลับมาเป็นผู้ที่สูงสุดที่สุด พ่อคือ ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ทุกคนที่เหลือนั้นคือสิ่งสร้าง บรรห์มา วิษณุและชางก้าไม่ถูกเรียกว่าพระเจ้า พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด บรรห์มา วิษณุและชางก้าคือผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตละเอียดอ่อน ในรูปภาพเหล่านั้น พวกเขาว่างชีวิตลิงกัมไว้เบื้องหน้ารูปภาพของบรรห์มา วิษณุและชางก้าเพราะพวกเขาคือลูกๆ พวกเขาก็ไม่รู้เรื่องนี้เช่นกัน เวลานี้ลูกได้รับเทพนิมิต ลูกควรมีความสุขมากๆ ลูกได้รู้จักตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อ เพียงแต่จดจำพ่อ จงอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ที่นี่ไม่มีเรื่องของการสละละทิ้งสิ่งใดที่นี่ คนเลี้ยงวัวต้องถูกสร้างขึ้นมาก่อน แล้วพวกเขาทั้งหลายกลายเป็นผู้ที่ฉลาดด้วยวิธีอื่นใดเล่า พันดาวาได้รับคำสั่งให้ออกจากประเทศ (ในมหาภารตะ) ดังนั้นคนเลี้ยงวัวผู้นี้จึงถูกสร้างขึ้นมา เวลานี้ลูกเข้าใจว่า ลูกกำลังเปลี่ยนจากหนามไปเป็นดอกไม้ แล้วเหตุใดเราจึงไม่ควรนั่งอยู่บนบัลลังก์ของมามาและบาบาเล่า บาบายังพูดอีกด้วยว่า จงทำตามพ่อและประกาศสิทธิในบัลลังก์ต่างลำดับกันไป จงถามหัวใจของตนเองว่า ฉันจดจำบาบาหรือไม่ จงตรวจสอบชาร์ทของลูกทุกคืนอยู่เสมอ ฉันจดจำพ่อตลอดทั้งวันและในตอนเช้าตรู่เท่านั้นเพียงใด จงจดจำพ่อและทำตามศรัทธา อย่าใช้หนามทิ่มแทงกัน ตัณหาและความโกรธคือสิ่งหลัก จงเอาชนะสิ่งเหล่านี้และกิเลสอื่นๆ ที่เล็กกว่าทั้งหมดจะเยือกเย็นลง ตัณหาคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นเพราะตัณหาจึงมีการทะเลาะเบาะแว้งและความรุนแรงอย่างมากมาย บางคนพูดว่า บาบา ลูกๆของเราทำให้เรารู้สึกไม่สบายใจมาก ในสวรรค์ไม่มีการสร้างปัญหาให้กับกัน ที่นั่นแม้แต่เด็กๆก็ไม่รบกัน ดังนั้นเวลานี้จงจดจำพ่อและความสุขแห่งสวรรค์ เท่านั้นเอง เวลานี้เรากำลังจะกลับบ้าน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงวิ่งแข่งเพื่อเอาชนะบัลลังก์ของแม่และพ่อ จงทำตามพวกเขาอย่างสิ้นเชิง
2. จงตัดความสัมพันธ์ของลูกจากหนามเก่าๆ และทำให้ศรัทธาแน่นคั่ง “ของฉันคือผู้เดียวและไม่มีใครอื่น”

พร: ขอให้ลูกกลับมาสมบุรณ์และทัดเทียมกับพ่อด้วยการกลายเป็นตัวของทุกคุณธรรมและพลัง
ลูกๆ ผู้ที่กลับมาสมบุรณ์และทัดเทียมกับพ่อยังเป็นผู้ของการจดจำระลึกถึงเสมอและมีคุณธรรมและพลัง
ทั้งหมดด้วยเช่นกัน การเป็นตัวของตัวเองบางสิ่งหมายความว่ารูปของลูกกลายเป็นเช่นนั้น คุณธรรมและพลังไม่

ได้แยกจากลูก แต่หลอมรวมอยู่ในรูปของลูก เช่นเดียวกับสัมผัสที่อ่อนแอและความอ่อนแอในระยะ
เวลาที่ยาวนานได้กลายเป็นรูปของลูก และลูกไม่ต้องทำความพยายามสร้างสมสิ่งนั้น ในทำนองเดียวกัน
ปล่อยให้ทุกคุณธรรมและทุกพลังกลายเป็นรูปตามธรรมชาติของลูก ลูกไม่ควรถูกต้องทำความพยายามที่จะมี
การจดจำระลึกถึง แต่อยู่อย่างดูดซับอยู่ในการจดจำระลึกถึง และแล้วลูกจะถูกกล่าววาทัดเทียมกับพ่อ
คำว่า "บาบา" คือกุญแจสู่สมบัติทั้งหมด ดังนั้นควรดูแลคำนี้อย่างระมัดระวังเสมอ

คติพจน์:

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ในการที่จะมีประสบการณ์ความสงบที่แท้จริง ให้อยู่อย่างละวางจากร่างกายของคุณ เล่นเครื่องดนตรี(harmonium)ของร่างกายของคุณเมื่อไรก็ตามที่คุณต้องการและอยู่อย่างละวางจากสิ่งนั้นเมื่อไรก็ตามที่คุณต้องการ

คำถาม: อะไรคือความมหัศจรรย์ของความรักของชีพบบา มหาสมุทรแห่งความรัก?

คำตอบ: ชีพบบา มหาสมุทรแห่งความรักให้คำสอนแก่ลูกๆด้วยความรักและทำให้ลูกอ่อนหวานและน่ารักอย่างที่สุดเช่นเดียวกับกับตัวท่าน ความอัศจรรย์ของความรักของท่านก็คือ ลูกกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเหมือนกับลักษมีและนารายณ์ แม้กระทั่งทุกวันนี้ผู้คนก็ชุมนุมเพื่อที่จะได้เหลือบมองพวกเขา(รูปบูชาของลักษมีและนารายณ์) พ่อได้มาเพื่อเปลี่ยนลูกๆจากมนุษย์เป็นเทพ จากผู้กราบไหว้บูชาให้เป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา

เพลง: ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เราระบายต่อหนึ่งหยด!...

โอมชานติ ในเวลานี้ลูกๆได้รับดวงตาที่สามของความรู้แล้ว นั่นคือดวงตาของดวงวิญญาณได้เปิดขึ้นแล้ว สิ่งนั้นเรียกว่า ตริเนตรเรียกว่าเรื่องราวของดวงตาที่สามด้วย ในความเป็นจริงมีเพียงชื่อเดียว “ราชา โยคะ” เพื่อได้มาซึ่งอาณาจักร การมีโยคะกับผู้เดียวผู้ที่ทำให้ลูกสามารถได้มาซึ่งอาณาจักรและมีโยคะกับอาณาจักรนั้น กล่าวได้ว่าเป็น “มานมานะบาฟ” และ “มาเดียบาฟ” จดจำพ่อและจดจำรูปดั้งเดิมของคุณ พ่อไม่ได้พูดก็เป็นภาษาสันสกฤต ลูกๆรู้ถึงสิ่งที่พ่ออธิบายและสิ่งใดที่เขียนไว้ในคัมภีร์ อย่างแน่นอนที่พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรัก และเหตุนี้เองผู้เดียวที่น่ารักที่สุดนั้นจึงเป็นที่จดจำ พ่อเองก็รู้ว่าท่านต้องไปและทำให้ลูกๆมีความสุขเสมอ ดาด้านี้มีความสุขอย่างมาก ท่านไม่มีความสุขใดๆ แต่ท่านไม่รู้ว่าคุณจะมาและให้ความสุขใด เวลาลูกกำลังจะกลับมามีประสบการณ์ พ่อมาและทำให้ลูกมีความสุขและความสงบอยู่เสมอ มีความสุขด้วยทรัพย์สินสมบัติ พ่อมาและให้มรดกแก่ลูก ผู้ที่มั่งคั่งบางคนจะให้มรดกแก่ลูกๆของพวกเขาและทำให้พวกเขามีความสุขแต่พวกเขาไม่สามารถให้ความสงบได้ ทุกคนต้องการความสงบ ชันยาสีเองก็พูดว่า: ฉันต้องการความสงบของจิตใจ จิตใจและสติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณ ดังนั้นพวกเขาถามว่า: จะสามารถมีความสงบของจิตใจได้อย่างไร? บาบอธิบายแล้วว่า: ถามพวกเขาว่าใครทำให้ดวงวิญญาณนั้นไม่สงบ พวกเขาพูดว่า ดวงวิญญาณอยู่เหนือความสุขและความทุกข์ นั่นคือ โอโศคตา(อยู่เหนือผลกระทบของประสบการณ์) และอะโศคตา(อยู่เหนือการมีความคิด) พวกเขาไม่รู้ว่าจะจิตใจและสติปัญญาเป็นอวัยวะของดวงวิญญาณ พ่ออธิบาย: เป็นมายาที่ทำให้ลูกไม่สงบ ศาสดาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ อย่างไรก็ตามเหล่านี้เป็นอวัยวะแต่เป็นเวลานานเพียงไรที่ลูกๆคงนั่งอยู่ในความสงบ? ชันยาสีมีหรือโยคะ พวกเขาลงไปอยู่ในหลุมในพื้นดิน พ่อที่นั่งและให้ความรู้แก่ลูกในวิธีการที่ง่ายดาย นี่คือการมาโยคะ ในความเป็นจริงลูกเองก็ได้รับความสงบในเวลากลางคืนด้วย อังชะ การใช้อวัยวะเหล่านี้หรือจะไม่ให้อยู่ในมือของตัวเอง ฉันไม่ได้กำลังเล่นเครื่องดนตรี (harmonium)นี้ ให้คิดว่าตนเองนั้นอยู่อย่างละวาง ไม่มีแม้กระทั่งความจำเป็นที่จะกระพริบตาของคุณ ดวงวิญญาณเฝ้าแต่มองดูด้วยดวงตาเหล่านี้ ดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่จะมองเห็น อย่างไรก็ตามฉันไม่ได้ใช้ลิ้นของฉันเพื่อสิ่งใด ฉันเพียงแต่ที่นั่ง การนั่งเฉยๆไม่ได้มีประโยชน์ใด มีคุณประโยชน์ในการจดจำพ่อ จนกระทั่งลูกมีโยคะกับผู้ทรงอำนาจ ไม่เช่นนั้นก็ไม่สามารถมีประโยชน์ใดๆ โยคะนั้นเรียกว่าไฟ นี่เรียกว่าสนามรบด้วย เป็นสนามรบที่จะเอาชนะมายา ช่วงชีวิตของคุณจะเพิ่มพูนขึ้นด้วยโยคะ บาปของคุณจะถูกเผาไปด้วยเช่นกัน มีความสุขอย่างใหญ่หลวงด้วย ด้วยการจดจำบาบาและแล้วลูกก็จะไปหาบาบา ทั้งหมดนั้นเป็นละคร แต่พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูก เฝ้าแต่จดจำพ่อ แต่พร้อมกันกับสิ่งนั้นลูกเองก็ต้องทำงานรับใช้ด้วย เพราะลูกไม่ใช่หรือโยคี ลูกได้รับอวัยวะเพื่อที่จะทำงาน ลูกรู้ว่าเริ่มแรกดวงวิญญาณนั้นสะโตประธาน และแล้วพวกเขาก็ไปผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโม เวลานั้นทั้งหมดนั้นตาโมประธานตั้งแต่ตอนเริ่มต้น (ของยุคเหล็ก) บางดวงวิญญาณนั้นดีและดังนั้นชื่อของพวกเขาจึงได้รับการยกย่องแต่ผู้ที่อยู่ในเวลาสุดท้ายก็มีพลังน้อยกว่า เริ่มแรกดวงวิญญาณมีพลังมากกว่า ดังนั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือมหาสมุทรแห่งความรัก ท่านดึงดูดลูกอย่างมากมาย! มองดูว่าลักษมีและนารายณ์(รูปภาพ)นั้นดึงดูดลูกมากเพียงไร ไม่มีใครรู้ว่าใครทำให้พวกเขาแสนจะอ่อนหวาน ผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา แม้กระทั่งมามาและบาบาของคุณก็รู้อะไร เวลานั้นด้วยการได้ล่วงรู้สิ่งนี้พวกเขาได้ตื่นขึ้น: โอโฮ! เราเป็นเทพเดียวกันนั้น พระเจ้านั่งที่นั่นและปลุกลูกให้ตื่นขึ้น ท่านได้แสดงให้เห็นถึงวิธีการที่จะเอาชนะมายา อย่างไรก็ตามไม่มีอาวุธใดๆ ผู้คนไม่รู้วามายาคืออะไร พวกเขาไม่รู้คิดอย่างสมบูรณ์ เพียงเมื่อ

พวกเขากลายเป็นผู้มีสติปัญญาเป็นหินที่พอจะมาและทำให้พวกเขากลายเป็นผู้มีสติปัญญาที่สูงส่ง ลักษณะและนารายณ์นั้นเป็นที่รักที่สุด เวลานี้ทั้งหมดนั้นตาโมประธาน เป็นเพราะไม่รู้จักพระเจ้าพวกเขาจะเฝ้าแต่จดจำก่อนกรวดก่อนหิน พวกเขาไม่รู้จักรัศมีและบราห์มา วิษณุ และชางกา ผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลักษณะและนารายณ์ ฯลฯ นั้นกล่าวได้ว่าเป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง กฤษณะมีคุณธรรมที่สูงส่งในตอนเริ่มต้นยุคทอง ทุกคนรักกฤษณะอย่างมาก และพวกเขาก็มีเทห์ล่อมกฤษณะในอูด้วย หากกฤษณะมาที่หลังในยุคทองแดงพวกเขาก็จะต้องได้เทห์ล่อมราม แต่พวกเขาไม่เคยเทห์ล่อมรามในลักษณะนั้น ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและวิ่งไปสู่อีกร่างหนึ่ง ไม่ได้ใช้เวลาานเลย เป็นดวงวิญญาณที่วิ่งเร็วที่สุด ไม่ได้ใช้แม้กระทั่งหนึ่งวินาที ไม่มีสิ่งใดเร็วยิ่งกว่าจรดทางจิตนี้ อย่างไรก็ตามเหล่านั้นทั้งหมดเป็นเรื่องที่เป็นวัตถุ “ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรัก” นี่คือการยกย่องของผู้เดียว อย่างแน่นอนที่ท่านได้ทำบางสิ่ง เหตุนี้เองท่านจึงได้รับการยกย่อง เวลานี้ลูกรู้ว่าชิบบาบาเป็นมหาสมุทรแห่งความรักมากมาย เป็นความอัศจรรย์ของความรักของบาบา ท่านให้คำสอนแก่ลูก และทำให้ลูกกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรักมากเพียงนั้น ผู้คนมากมายไปเพื่อที่จะเลื่อมมองรูปบูชาของลักษมีและนารายณ์ เมื่อผู้คนไปที่วัดศรินารถเพื่อที่จะได้เลื่อมมอง ก็ได้มีฝูงชนมากมายที่บางครั้งพวกเขาแม้กระทั่งถูกทุบตี บาบาวุฒา: พ่อทำให้ลูกอ่อนหวานและน่ารักเช่นที่ท่านเป็น ลูกเองเคยเป็นเทพ มีคำกล่าวว่า: อัมโซ โซอัม (ฉันเคยเป็นเช่นไร ฉันจะกลายเป็นเช่นนั้น) ในความเป็นจริงเป็น: โซอัม อัมโซ เราเคยเป็นลูกๆของบาบา เรากลายเป็นเทพและแล้วเรากลายเป็นนักรบ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นดวงวิญญาณ เรา ดวงวิญญาณได้กลับมาเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วเราก็ใช้ 84ชาติเกิด เราเคยเป็นเทพและแล้วก็ได้มี 2 องค์น้อยลงไปแล้วเราก็กลายเป็นนักรบ และแล้วองค์ของเราที่ลดลงไป 2 องค์และเราก็กลายเป็นพ่อค้า นี่เรียกว่าการสำนึกในตนเอง ใช้ 1 วินาทีที่จะดวงวงจรีนี้ ลูกควรจะมี ความซาบซึ้งที่เวลานี้กลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้า เหตุนี้เองจึงได้มีการจดจำว่า: หากท่านต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัส ให้ถามโกปและโกปปีของโกปปีวัลลาภ เวลานี้เรามาเพื่อเป็นของบาบาอีกครั้งหนึ่งและแล้วเราก็กลายเป็นเทพอีกครั้ง เมื่อวานนี้เราเคยอยู่ในกลางคืนและในเวลานี้เราอยู่ในกลางวัน ได้มีการจดจำว่า: เมื่อสัตกูรูได้นำน้ำมันของความรู้ความมืดของความไม่รู้ที่ถูกขจัดออกไป เราเคยตาโมประธานอย่างสมบูรณ์ เวลานี้พ่อกำลังทำให้เราเป็นอะไร? ท่านหล่อเลี้ยงเราด้วยความสนใจอย่างมาก! บาบาเองก็จะต้องได้รับการดูแลดูหมิ่นอย่างมากมายด้วยเช่นกัน แต่ท่านเข้าใจว่าสิ่งนี้เป็นละครด้วย ไม่มีอะไรใหม่ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามในสนามรบ ไม่ใช่ว่าลูกจะได้รับอาณาจักรโดยไม่ทำความเพียรพยายาม นักเรียนจะไม่พูดว่า: ครู ให้พรฉันเกิด! แต่ละคนต้องทำความเพียรพยายาม เพื่อประกาศสิทธิในอันดับที่ดี นี่เป็นวิทยาลัยของพระเจ้า พระเจ้าพูด: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ดังนั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดทำให้ลูกๆ กลายเป็นนายของโลก เมืองหลวงคือเดลีอยู่ริมฝั่งแม่น้ำยมุนา เมืองหลวงนั้นได้ผ่านมือของผู้คนมากมาย เวลานี้เดลีเป็นเพียงก่อนกรวดก่อนหิน และแล้วเดลีก็จะถูกทำขึ้นจากทองคำ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าดาวารกาทองคำนั้นจมลงไปยังล่างและขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ไม่ได้มีลังกาอื่น(เกาะของราวัน)อื่นใด เวลานี้ทั้งโลกคือลังกา อาณาจักรของราวันกำลังดำเนินไปในเวลานี้ เจ้าสาวทั้งหมดกำลังนั่งในกระท่อมของความทุกข์ ที่นั่นเป็นกระท่อมซึ่งปราศจากความทุกข์ ที่นี้มีความทุกข์มากมายในทุกย่างก้าว บาบามาและทำให้ลูกอ่อนหวานอย่างมาก พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานความสงบและความสุข ท่านมาและให้มรดกของความสงบและความสุขแก่ลูกและดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธา ไม่ว่าเวลาใดก็ตามที่ลูกสามารถที่จะหาได้จากธุรกิจของลูกให้จดจำพ่อ ลูกจำเป็นต้องมีพลังของความบริสุทธิ์และด้วยสิ่งนั้นลูกจะได้รับร่างกายซึ่งปราศจากโรคภัย โยคะโบราณของบาร์ตได้รับการยกย่องอย่างมากมาย เมื่อถึงเวลาพ่อเองนั้นก็มาและให้ความรู้แก่ลูก มนุษย์ไม่สามารถให้ได้ ชันยาสีมากมายไปต่างแดนและพูดว่าพวกเขามาเพื่อจะสอนโยคะโบราณของบาร์ต อย่างไรก็ตามไม่มีใครในพวกเขาสอนราชาโยคะ สิ่งนี้ถูกกำหนดเอาไว้แล้วในละคร เป็นราชาโยคะโบราณของบาร์ต พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจร ผู้คนเหล่านั้นได้เอาคำว่า “การบรรจบกัน” ออกไป แล้วพูดว่าท่านมาในยุค พ่ออธิบาย: เมื่อการบรรจบกันของยุคทองและยุคเงินเกิดขึ้นก็มีการลดลงไป 2 องค์ในยุคเหล็กองศาทั้งหมดนั้นได้จบสิ้นไปแล้วอย่างสิ้นเชิง ลูกไปผ่านสกุลเหล่านี้: สกุลเทพ สกุลนักรบ ... ลูกๆ เข้าใจอย่างถูกต้องแม่นยำว่าทั้งหมดนี้เป็นการแสดง การแสดงของชั้ยชนะและการพ่ายแพ้อยู่บนฐานของบาร์ต มายาทำให้ลูกพ่ายแพ้และพ่อมาและทำให้ลูกสามารถได้รับชัยชนะ ไม่เคยมีใครอธิบายว่าเป็นมายาที่ทำให้ลูกไม่สงบบาบาพูดว่า: เวลานี้ลูกได้เสียสละของของความสงบไป เวลานี้พ่อทำให้ลูกสวมสร้อยคอเดียวกันของความสงบซึ่งด้วยสิ่งนั้นลูกจะมีความสงบเสมอ กงจักรแห่งการสำนึกในตนเองนี้ควรที่จะคงหมุ่นอยู่ในตัวลูกเช่นกัน ภายนอกด้วยการเป่าพายุสังข์ลูกกลายเป็นราชาราชินี ลูกไม่ต้องทำสิ่งอื่นใด เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก ลูกได้รับการตระหนักรู้จักพ่อแล้ว บาบาของเราคือผู้สร้างสวรรค์ อย่างแท้จริงเราเคยเป็นนายของสวรรค์ เวลานี้บาบาได้มาอีกครั้งหนึ่งเพื่อทำให้เรากลายเป็นนายของสวรรค์ บาบา

เวลานี้ฉันเป็นของท่านผู้เดียวเท่านั้นและไม่เป็นของใครอื่น เป็นเพราะชื่อของกฤษณะถูกใส่ไว้ในกิตะ พวกเขาพูดว่า: ของนั้นคือ เกอร์ฮาร์ โกพอล (Girdhar Gopal) เดียว เท่านั้นและไม่เป็นของใครอื่น พวกเขาเชื่อว่ากฤษณะเป็นพระเจ้าและเชื่อว่าทั้งหมดคือหนึ่ง ด้วยการไม่รู้จักรักรเจ้า พวกเขาจึงกลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เวลานี้ลูกๆกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าเพราะลูกๆรู้จักพ่อ ผู้คนเหล่านั้นมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง “สติปัญญาที่ไม่มีความรัก” หมายถึงพวกเขาไม่ได้รักพระเจ้า พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรัก มหาสมุทรแห่งความสงบและมหาสมุทรแห่งความสุข มีค่ายกย่องท่านมากมาย ไม่ใช่ ทั้งบรรพมา วิษณุและชางก้านั้นเป็นพระเจ้าองค์เดียวกัน และนารายณ์นั้นเป็นพระเจ้าด้วย และรามนั้นก็เป็นพระเจ้าด้วย! ในด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่เหนือรูปและนามและอีกด้านหนึ่งพวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่ในก้อนกรวดก้อนหิน เวลานี้ด้วยการรู้จักพ่อ ลูกประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูก ชีพบาบา กำลังให้มีการสร้างอาคารเหล่านี้ทั้งหมดดาลาเพื่อลูกๆเพราะลูกๆต้องศึกษาที่นี่ เมื่อลูกมาในตอนสิ้นสุดของการเดินทางและเข้ามาใกล้กับบ้านของลูก ลูกจะเข้าใจว่าเรานั้นเกือบถึงบ้านแล้ว ดังนั้นลูกๆควรมีความสุขอย่างมาก บาบามาทำให้ลูกสนุกสนานด้วยนิมิต เพราะจะมีความปั่นป่วนในเวลานั้น ดังนั้นเวลานั้นลูกต้องการที่จะอยู่กับพ่อ แล้วจะเป็นเรื่องง่ายมากที่จะได้นิมิต ขณะที่อยู่ในโยคะลูกจะเฝ้าแต่ได้รับนิมิตมากมาย ลูกจะร่ำรำในความสุข อย่างไรก็ตามที่เหลือควรระวังของพวกเราและกลับบ้าน มีการนองเลือดโดยไม่จำเป็นอย่างไม่มีสาเหตุ ไม่มีใครกำลังต่อสู้กับลูก ลูกจะมองดูทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ลวงแต่ความกล้าหาญนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นด้วย ผู้ที่อ่อนแอไม่สามารถอยู่ที่นี่ได้ ความทุกข์ในโลกจะมีมากขึ้นเพียงไร บาบาก็จะให้ความสุขแก่ลูกมากขึ้นตามนั้น เพื่อทำให้ลูกสนุกสนาน ขณะที่นั่งลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี่ จะมีการให้นิมิตมากมาย มีลูกๆ มากมายและดังนั้นคลังสมบัติที่มีค่าของชีพบาบา ก็จะเปี่ยมล้นอย่างแน่นอน ทุกสิ่งเกิดขึ้นผ่านลูกๆนั้น ใครบางคนอาจจะมีลูก 7 คน ในบรรดาลูกเหล่านั้นบางคนก็จะมั่งคั่งและบางคนก็จะยากจน ถึงอย่างไรพวกเขาก็ยังเป็นลูกผู้เดียวนั้นเป็นพ่ออาวุโส (Senior Father) นี่คือนั่นที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้นี้คือแม่และพ่อ และแล้วจากัดอัมบา ก็ถูกทำเป็นเครื่องมือเพื่อดูแลลูกๆ มาเป็นผู้เป็นกุมารี่นั้นเต็มไปด้วยพลังของญาณและโยคะ บาบามาอยู่ในโยคะด้วยเช่นกัน มีการพูดมุรลิลูกไม่ได้คิดว่าเป็นเพียงชีพบาบาเท่านั้นที่พูดมุรลี ใช่ไหม? ดวงวิญญาณนี้โง่เขลาหรือ? ลูกอาจจะคิดว่าผู้โง่เขลาและชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นกำลังพูดมุรลี แล้วเป็นการดีที่จะจดจำท่าน ให้คิดเสมอว่าชีพบาบาในผู้นี้และสอนลูก พ่อพูดว่า: ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะอยู่อย่างปลอดภัยเสมอ อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ด้วยสำนึกของฮัมโซ โซฮัม “hum so, so hum” ให้เฝ้าแต่ดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง และรักษาความซาชซึ่งทางจิต กลับมาอ่อนหวานอย่างที่สุดและน่ารักอย่างที่สุดเช่นเดียวกันกับพ่อ
2. ในการที่จะอยู่อย่างปลอดภัยเสมอ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น อย่าได้เพียงแต่นั่งในความสงบ จดจำพ่อผู้ทรงอำนาจและรับพลังจากท่านด้วยเช่นกัน

พร: ขอให้ลูกประกาศสิทธิในบัลลังก์แห่งอาณาจักรของอนาคตโดยการมีที่นั่งอยู่บนที่นั่งของทาปาเซียและงานรับใช้ ลูกๆผู้ที่ใกล้ชิดที่นั่นบนที่นั่งของงานรับใช้ก็จะใกล้ชิดต่อบัลลังก์ของอาณาจักรในอนาคตด้วยเช่นกัน ยิ่งลูกมีความร่วมมือในการทำงานรับใช้ที่นั่นมากเพียงไร ลูกจะเป็นมิตรร่วมทางชีวิตที่สม่ำเสมอในอาณาจักรมากตามนั้น ที่นั่นลูกมีที่นั่งของทาปาเซียและงานรับใช้และที่นั่นลูกจะมีบัลลังก์ของอาณาจักร ที่นั่นลูกเป็นมิตรร่วมทางชีวิตในทุกการกระทำโดยการมีการจดจำระลึกถึงบัพดาดา ในทำนองเดียวกัน ที่นั่น ลูกจะเป็นมิตรร่วมทางชีวิตจากวัยเด็กถึงการปกครองอาณาจักร ผู้ที่ใกล้ชิดอย่างสม่ำเสมอ เป็นมิตรร่วมทางชีวิตอย่างสม่ำเสมอ ร่วมมืออย่างสม่ำเสมอ และนั่งบนที่นั่งของทาปาเซียและงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ จะได้รับการจะนั่งบนบัลลังก์ในอนาคต

คติพจน์: ดอกกุหลาบทางจิตคือผู้ที่กระจายกลิ่นหอมของความผ่องแผ้วทางจิตเข้าไปในบรรยากาศด้วยทัศนคติทางจิตวิญญาณของพวกเขา

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงอุทิศทุกสิ่งที่คุณมีรวมทั้งร่างกายของคุณ และแล้วดูแลทุกสิ่งเช่นผู้ดูแลผลประโยชน์และความผูกพันยึดมั่นของคุณจะถูกขจัดออกไปจากสิ่งนั้น
- คำถาม:** วิธีอะไรที่คุณบรรพชาห์มีนแต่ละคนควรเรียนรู้อย่างแน่นอน?
- คำตอบ:** แน่นอนเรียนรู้วิธีการทำงานรับใช้ มีความสนใจในการพิสูจน์ว่าใครคือพระเจ้า ลูกได้รับศรัทธาจากพ่อ: กลับมารู้จักและให้ศาสนของพ่อแก่ทุกคน พิมพ์การ์ดแนะนำที่ดีที่ผู้คนมาได้รู้ว่าการเรียกพระเจ้าว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันเป็นการดูถูกดูหมิ่นท่าน ลูกๆ สามารถรับใช้ผู้จาริกแสวงบุญได้อย่างดีมาก
- เพลง:** พายุจะสามารถทำอะไรได้กับผู้ที่มิตรร่วมทางชีวิตของเขาเป็นพระเจ้า?

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลง มีเพียงลูกๆ เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ เพราะผู้ที่ร้องเพลงนี้ไม่เข้าใจความหมายของเพลงเลย พวกเขาไม่มีพระเจ้าหรือพวกเขาไม่รู้ว่ามีพระเจ้ามาและให้มรดกของสวรรค์ของพวกเขาแก่ลูกๆ ของท่าน พ่อตัวท่านได้มาและให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกๆ ของท่าน เวลานี้พ่อกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและลูกกำลังรับฟังท่านเพียงลูกเข้าใจความหมายของ ‘พายุ’ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าภัยพิบัติคือพายุ พายุที่ลูกได้รับเป็นประสบการณ์คือพายุของกิเลสทั้ง 5 ของมายา มายาสรางอุปสรรคมากมายกับความเพียรพยายามของลูก อย่างไรก็ตาม ลูกต้องไม่ใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งนั้น เพียงจดจำบาบาอย่างดีและพายุก็จะไป ลูกชายของจักรพรรดิยอมมีศรัทธาว่าบิดาของเขาเป็นจักรพรรดิและเขาเป็นนายของอาณาจักรปกครอง เขาควรจะมี ความซาบซึ้งนั้น ในบรรดาลูกๆ เช่นกัน บ้างมีศรัทธาอย่างมั่นคงและได้ทำให้พ่อเป็นของลูก การทำให้ท่านเป็นของลูกไม่ได้เหมือนไปบ้านป่า! ของฉันคือชีพบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น และแล้วเมื่อฉัน! ลูกมากมายไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ เหตุนี้เองพายุมายารบกวนพวกเขาและแล้วพวกเขาก็จากพ่อไป ไม่มีใครในโลกรู้ถึงพระเจ้าอย่างถูกต้องแม่นยำ ลูกๆ ตั้งเดิมเคยอาศัยอยู่ในวัดของชีวา (ชีวาลายา) เวลานี้เป็นโรงค้าประเวณี เวลานี้มนุษย์กลับมาเลวร้ายยิ่งกว่าลิง ความโกรธของมนุษย์เลวร้ายกว่าลิง แม้ว่าพวกเขาเป็นมนุษย์ พวกเขามีการกระทำเช่นนั้นและเหตุนี้เองพวกเขาถูกเรียกว่าเลวร้ายยิ่งกว่าลิง ไม่มีใครรู้ว่าใครคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของบาร์ด ผู้ที่ทำให้พวกเขาเลวร้ายยิ่งกว่าลิง พ่อพูดว่า: มองดูที่ใบหน้าของลูกในกระจกหัวใจของลูกและดูว่าลูกเคยเป็นเช่นไรมาก่อน! เวลานี้พ่อทำให้ลูกมีค่า อย่างไรก็ตามมายาทำให้ผู้ที่ไม่ทำตามศรัทธาไร้ค่า พ่อให้ศรัทธาแก่ลูก: อุทิศทุกสิ่งที่คุณมีรวมทั้งร่างกายของคุณ และแล้วบาบาจะทำให้ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และทำให้ลูกจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นของคุณต่อสิ่งนั้น นี่เป็นการง่ายสำหรับลูกผู้เป็นแม่ที่ไร้เดียงสา เมื่อราชาของราชสถานไม่ได้มีลูกของตนเอง พวกเขานำเด็กมาเลี้ยงดู เมื่อพ่อแม่ที่มั่งคั่งนำเด็กที่ยากจนมาเลี้ยงดู เขามีความสุขอย่างมาก: ฉันเป็นนายของสมบัติมากมาย ลูกๆ ของผู้ที่ร่ำรวยมีความซาบซึ้งว่าพวกเขาเป็นลูกของมหาเศรษฐี พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับความรู้นี้ ลูกรู้ว่าลูกมีความซาบซึ้งอย่างมากในความรู้ได้อย่างไร โดยการทำตามศรัทธา ลูกกลับมาส่งสงฆ์ขณะที่ไม่ทำตามศรัทธา ลูกไม่กลับมาส่งสงฆ์ พระเจ้าพูด: ลูกไม่ต้องใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งใด กลางวันและกลางคืน ลูกควรมีความซาบซึ้งว่าบาบาให้มรดกของอาณาจักรของสวรรค์สำหรับ 21 ชาติเกิดแก่ลูก เรากลายเป็นลูกของบาบา ในความเป็นจริง ทุกคนคือลูกๆ ของชีพบาบา แต่เวลานี้ชีพบาบาได้มาและมาสร้างลูกๆ ของท่านในทางปฏิบัติ เวลานี้ลูกกำลังนั่งที่นี่เป็นการส่วนตัวและลูกรู้ว่าชีพบาบาได้ทำให้ลูกเป็นของท่านและได้ให้หนทางที่ทำให้ลูกมีค่าของสวรรค์: ลูกๆ อย่าได้กลับมาติดกับในชื่อและรูปของใคร เพียงรักษาชื่อและรูปของชีพบาบาไว้ในสติปัญญาของลูกเท่านั้น ชื่อและรูปของท่านนั้นแตกต่างไปจากของมนุษย์ พ่อพูดว่า: ลูกเคยเป็นของพ่อ ลูกเคยอาศัยอยู่ในดินแดนนิพพาน ลูกดวงวิญญาณได้ลืมนึกว่าลูกเคยอาศัยในดินแดนสูงสุด ดินแดนของความสงบ ดินแดนนิพพาน(เหนือเสียง) และศาสนาดั้งเดิมของลูกนั้นคือความสงบใช่ไหม? ร่างกายเป็นอวัยวะที่ใช้ในการกระทำ ลูกจะเล่นบทบาทของลูกได้ด้วยวิธีอื่นใดอย่างไร? ลูกไม่รู้เลยว่าเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน มีเพียงมนุษย์ที่รู้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด สัตว์ไม่รู้สิ่งเหล่านี้ พวกเขาได้กล่าวว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและด้วยเหตุนี้พวกเขาได้ลืมนึกว่าพวกเขาเองเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้ส่งพระคริสต์และอับราฮัมมาที่นี่ ดังนั้นพวกเขาแน่ใจว่าพ่อได้ส่งพวกเขามาที่นี่ ลูกรู้ว่าทุกคนเฝ้าแต่มาที่นี่ตามละคร ไม่มีเรื่องของการส่งใครไปที่ไหน เวลานี้มนุษย์อยู่ในความมืดมิดของความไม่รู้ พวกเขาไม่รู้ทั้งพ่อและพวกเขาเองหรือสิ่งสร้าง ฉันคือดวงวิญญาณและร่างนี้แยกออกไป เราดวงวิญญาณมาจากที่นั่น บาบาเท่านั้นเตือนความจำเราถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดและท่านพูดว่า: จงเตือนความจำทุกคนอื่นด้วยเช่นกัน ลูกได้พิมพ์การ์ดเชิญอย่างดีมาก การ์ดนั้นมีรูปของชีพบาบาด้วยเช่นกัน นี่คือนาบา และนี่คือลักษมีและนารายณ์ มรดก มีข้อความเขียนว่า: จง

มาและประกาศสิทธิมรดกของพวกท่านจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเพื่อที่จะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ลูกคือนักเรียนผู้ที่กำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นนารายณ์ เมื่อลูกๆ ของผู้มั่งคั่งกำลังศึกษา พวกเขามีความสุขอย่างมาก อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่สามารถเปรียบเทียบกับเราได้ พวกเขาทำความสุขเพียรพยายามเพื่อความสุขเพียงชั่วคราว ลูกๆ จะได้รับความสุขเสมอ เพียงลูกสามารถพูดสิ่งนี้ ที่ไหนก็ตามที่ลูกไป ลูกควรมีการจดเชื่อกับลูกเสมอ จงอธิบายกับพวกเขา: บนการมีข้อความเขียนว่า “นี่คือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ผู้สร้างสวรรค์ และพวกท่านจะสามารถได้รับมรดกของสวรรค์จากพ่อได้อย่างไร” ลูกสามารถไปรายการจดเชื่อก่อนหน้านี้จากเครื่องบิน ลูกสามารถแม้กระทั่งพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ และแล้วบุคคลสำคัญที่ใหญ่โตจะได้รับการเชื่อกับเครื่องบินเหล่านี้เป็นไปเพื่อการทำลายล้างและเพื่องานรับใช้ของลูกเช่นกัน คนจนไม่สามารถทำงานนี้ แต่พ่อคือเจ้าของคนจน เพียงคนจนเท่านั้นที่ได้รับมรดก คนมั่งคั่งติดกับในความผูกพันยึดมั่นหัวใจของเขาหนีในการอุทิศตน เพียงในเวลาสั้นเท่านั้นที่โชคของกุมารและแม่สาวใส พ่อพูดว่า: พ่อต้องยกระดับบาร์ตนักปราชญ์ บัณฑิตและนักบวชผ่านลูกผู้เป็นแม่ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป พวกเขาทั้งหมดจะมา ในขณะที่ พวกเขาคิดว่าไม่มีใครเหมือนพวกเขา พวกเขาไม่รู้พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกขณะที่ลูกอยู่ที่บ้าน หรือโยคะของพวกเราและการสละละทิ้งกรรม(karma)แยกกัน แน่แน่นอนพระเจ้ามาและทำให้ลูกเป็นนายของสวรรค์ ดังนั้น ลูกควรมีความสุขอย่างมาก บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา บาบาคอยเก็บภาพของลักษมีและนารายณ์ไว้กับท่านด้วยความรักอย่างมาก ท่านได้มีความสุขอย่างมากที่เห็นภาพของศรัทธา บาบาอธิบายให้ลูกๆ: ถ้าลูกต้องการให้ประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น ทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ชัดเจนมาก มรดกคืออำนาจการปกครองโลกของเทพ ด้านบนคือชีพาบาและด้านล่างของท่านคือลักษมีและนารายณ์ เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ ดังนั้น จงเชื่อเชื่อกับทุกคน! แน่แน่นอนลูกได้รับมรดกของสวรรค์จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด แน่แน่นอนลูกต้องแจกจ่ายแผ่นพับเหล่านี้ในที่ที่ผู้คนมากมายไป ไม่มีใครสามารถพูดสิ่งใดกับลูก ถ้าบางคนพูดบางสิ่ง เราสามารถอธิบายและพิสูจน์ให้กับเขา: คุณสามารถพูดอย่างไรว่าพ่อผู้ที่เราได้รับมรดกของสวรรค์จะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน? พ่อพูดว่า: ดูสิ ลูกกำลังดูลูกดูหมิ่นพ่อในวิธีนี้ พ่อได้ทำให้ลูกเป็นนายของสวรรค์และแล้วลูกพูดว่าพ่ออยู่ในกรวดและหิน! เวลาที่ลูกกำลังรับสรีรมะ: จงแจกจ่ายแผ่นพับจำนวนมากเหล่านี้กลุ่มของผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญที่อมาณาและลูกสามารถไปที่นั่นและแจกจ่ายแผ่นพับเหล่านี้ ข้อความเหล่านั้นควรจะเป็นว่า: ไม่มีใครสามารถพบพ่อได้จากการทำไฟบูชายัญ ทำทาปาเซียและไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ อย่างไรก็ตามผู้ที่อธิบายให้กับพวกเขาต้องรู้คิด ลูกต้องอธิบายว่าท่านเป็นพระเจ้า พ่อ เมื่อลูกเพียงพูดว่า “ภควัน อิศวร ปรมัตมา” คำว่า ‘พ่อ’ ไม่ได้รวมในนั้น เมื่อลูกพูดว่า “พระเจ้าผู้เป็นพ่อ” คำว่า ‘พ่อ’ รวมรวมในนั้นด้วย เราทั้งหมดเป็นลูกๆ ของพ่อผู้เดียว ถ้าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลาที่ท่านได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ใช่ไหม? ท่านคือผู้สูงสุดเหนืออื่นใด มีวัดที่สร้างเพื่อเป็นอนุสรณ์ให้กับท่านเช่นกัน เพราะฉะนั้น ลูกๆ ควรมีความสนใจทำงานรับใช้อย่างมีไหวพริบ ลูกสามารถไปจาริกแสวงบุญและทำงานรับใช้อย่างมาก ผู้คนเหล่านั้นไปจาริกแสวงบุญทางร่างขณะที่ลูกจาริกแสวงบุญทางจิต ลูกควรอธิบายให้กับพวกเขา: ท่านกำลังไปที่ไหน? ช่างเก่าและปวารณาอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขามาที่นี่ได้อย่างไร? ทุกสิ่งเหล่านั้นเป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้น ลูกสามารถทำงานรับใช้อย่างมากในวิธีนี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธา คนจนกำลัง สะดุดพลาดพลังไปทุกที่ บาบารู้สึกเสียใจสำหรับพวกเขา จงบอกพวกเขาว่า: พวกท่านได้ลืมนศาสนาของตนเองไปแล้ว ใครได้ก่อตั้งศาสนาอื่นดู? มิงานรับใช้มากมายที่ต้องทำ ลูกๆ ต้องกลับมาตื่นตัว พ่อมาให้มรดกของสวรรค์แก่ลูก แต่ทั้งๆ ที่เป็นเช่นนั้น มายาได้จับกุมลูกและหันไปหน้าของลูกไปในทิศตรงข้ามอย่างสิ้นเชิง ดังนั้น จงอยู่อย่างระมัดระวังมายาอย่างมาก ลูกๆ เวลาที่นั่งอยู่เบื้องหน้าบัปผาดาเป็นการส่วนตัว โลกไม่ได้รู้ว่าพ่อได้มาที่นั่นเป็นการส่วนตัว แสงของดวงวิญญาณทั้งหมดได้ดับลงแล้ว แสงนั้นไม่ได้ดับทั้งหมด แสงยังคงเหลืออยู่เล็กน้อย และแล้วبابาได้มาและเทน้ำมนต์ของความรู้ เมื่อผู้คนตาย ผู้คนได้จุดแสงตะเกียงดิน ที่นี้ แสงของดวงวิญญาณถูกปลุกด้วยโยคะ ลูกเฝ้าแต่สะสมความรู้ ราชาโยคะโบราณของบาร์ตเป็นที่รู้จักอย่างดีมาก หนทางของการแยกตัวไปอยู่โดดเดี่ยวเหล่านั้นสอนหรือโยคะมากมายแตกต่างกันไป ไม่มีประโยชน์ใดด้วยสิ่งนั้น พวกเขามาเฝ้าแต่ลงมา ไม่มีใครยกเว้นโยเกศวาร์ (พระเจ้าของโยคะ) สามารถสอนโยคะ เป็นพระเจ้าที่สอนโยคะแก่ลูก ท่านไม่มีตัวตน พ่อพูดว่า: พ่อกำลังสอนโยคะแก่ลูก บทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูกเวลานี้ได้จบสิ้นแล้ว บางคนใช้ 84 ชาติเกิด บ้างใช้ 60 และบ้างใช้แค่ 1 หรือ 2 ชาติเกิด ลูกๆ ต้องทำงานรับใช้อย่างมาก บาร์ตเองเคยเป็นสวรรค์ นั้นเคยเป็นอาณาจักรของเทวาและเทวี ไม่มีใครนอกจากลูก สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ ลูกคือผู้ที่ต้องรับคำดูถูกดูหมิ่น บาบาต้องรับสิ่งเหล่านั้น ดังนั้นลูกๆ ไม่สามารถทำเช่นเดียวกันหรือไม่? ลูกต้องอดทนต่อการจู่โจม สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน สิ่งเดียวกันจะเกิดขึ้นอีกครั้ง เวลาที่พ่อกำลังทำสติปัญญาของลูกให้สูงส่ง ลูกควรจดจำพ่อผู้ที่ทำให้ลูกเป็นนายของโลกอย่างมาก ท่านพูดว่า: ลูกๆ ขอให้ลูกคงมีชีวิตอยู่! จงประกาศสิทธิในอาณาจักรของสวรรค์ ลูกไม่สามารถจดจำพ่อที่อ่อนหวานเช่นนั้นได้หรือไม่? เพียงมีการจดจำระลึกถึงบาปของลูกจะถูกเผาไป บัญชีบาปใดๆ ที่คงอยู่ต้องได้รับการชำระที่นี้ ถ้าลูกไม่มีโยคะ จะต้องมีการถูกลงโทษ ในเวลานั้น บาบาก็ให้มัน

แก์ลูก: ลูกได้เป็นของพ่อ ได้หย่าขาดจากพ่อและแล้วกลายเป็นคนทรยศ ลูกได้นิมนต์ในตอนเริ่มต้นด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้งผู้ที่อยู่อย่างมีสวัสดิภาพเสมอ รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ ลูกๆ ต้องเข้าใจว่าลูกจะทิ้งร่างของลูกและไปบ้านที่แสนหวานของลูก ไม่มีความสุขสันต์ใดเลยในการมีชีวิตอยู่ที่นี่ เวลานี้เรากำลังไปหาบาบา เราต้องจดจำบาบาผู้เดียว จากที่นั่น และแล้วเราจะไปสู่ดินแดนของสวรรค์ การจาริกแสวงบุญนี้มหัศจรรย์อย่างมาก! มาายเป็นเหตุของอุปสรรคอย่างมากมายในสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเก็บรักษาชื่อและรูปของชีพบบาบาผู้เดียวในสติปัญญาของลูก อย่าได้ติดกับในชื่อและรูปของใครอื่น

2. อย่าได้ใส่ใจเกี่ยวกับอายุของมายา ของนั้นคือชีพบบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น: ขจัดอายุทั้งหมดในวิธีนี้

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณญาณและโยคีผู้ที่ได้รับผลของความสำเร็จโดยการทำการกระทำที่สูงส่ง และลูกต้องแม่นยำอย่างสม่ำเสมอ

ทุกการกระทำของดวงวิญญาณญาณและโยคีเป็นยุกติยุกต์(yuktiyukt)อย่างเป็นธรรมชาติ ยุกติยุกต์(yuktiyukt)หมายถึงการกระทำของพวกเขาลูกต้องแม่นยำและสูงส่งอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีเมล็ดของการกระทำใดที่ปราศจากผล ผู้ที่เป็นยุกติยุกต์ (yuktiyukt) สามารถมีความคิดใดๆ พูดคำพูดใดๆ หรือทำการกระทำใดๆเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาต้องการ ความคิดของพวกเขาจะเป็นยุกติยุกต์ (yuktiyukt) ด้วย พวกเขาจะไม่พูดว่า : ฉันไม่ได้ต้องการทำสิ่งนี้ แต่สิ่งนี้ได้เกิดขึ้น ฉันไม่ได้ต้องการที่จะคิดสิ่งนี้ แต่ฉันได้คิดเกี่ยวกับมัน สิ่งซึ่งบอกของบางคนผู้ที่ราชยุกต์- raazyukt (ผู้ที่ล่วงรู้ความลับทั้งหมด) และโยกยุกต์ (yogyukt) คือเขานั้นเป็น ยุกติยุกต์ (yuktiyukt)

คติพจน์: คลังสมบัติของใครบางคนที่มีหัวใจใหญ่นั้นเต็มเปี่ยมอย่างสม่ำเสมอ

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** โอลูกๆที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักของพ่อ อยู่อย่างดีในเวลากลางวันและจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ศรีมัทกล่าวว่า: อยู่อย่างปราศจากความหลงทะนงตนเช่นเดียวกันกับพ่อ
- คำถาม:** เหตุใดการขึ้นณะของบราห์มาจึงโด่งดังเท่ากับการขึ้นณะของชีพบบา?
- คำตอบ:** เพราะบราห์มาบาบาคือลูกผู้เป็นที่รักพิเศษของชีพบบาแต่เพียงผู้เดียว ท่านไม่ได้มีความหลงทะนงตนของการขึ้นณะของท่านเอง ท่านพูดเสมอว่า: ให้คิดเสมอว่าเป็นศรีมัทของพ่อ เพียงในสิ่งนั้นเท่านั้นที่เป็นคุณประโยชน์สำหรับลูก ดูซิว่า บาบานั้นปราศจากความหลงทะนงตนเพียงไร! ท่านพูดกับผู้เป็นแม่: ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ผู้เป็นแม่คือองค์แห่งความรู้และเป็นกองทัพศักดิ์ ผู้เป็นแม่ต้องถูกวางไว้เบื้องหน้า และได้รับความนับถือ ต้องไม่มีสำนึกที่เป็นร่างเกี่ยวกับสิ่งนี้
- เพลง:** การประพรมของความรู้เป็นไปกับผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก

โอมชานติ ลูกๆได้ยินบรรทัดแรกของเพลงแล้ว เพลงนั้นบอกว่า: ผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก อย่างไรก็ดีตามเช่นที่ลูกอยู่ด้วยกันไม่มีคำถามของการมีชีวิตอยู่ด้วยกัน ผู้ที่เป็นของพ่อนั้นถึงอย่างไรก็อยู่กับท่าน มีน้ำฝนของความรู้สำหรับบราห์มินผู้ที่เป็นของพ่อ ที่ไหนก็ตามที่พวกเขาอยู่ การประพรมของความรู้นี้เป็นไปสำหรับผู้ที่กำลังกลายเป็นหลานของชีพบบาแล้วสัญญาว่า: บาบารเราจะอยู่อย่างบริสุทธิ์เสมอและดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้ น้ำทิพย์ไม่ใช่ น้ำ เป็นการเปรียบเทียบกับยาพิษ ความรู้จึงเรียกว่าน้ำทิพย์ ดังนั้นลูกคือขุมหม่นพินดาฟ มีอนุสรณ์ของขุมหม่นยาดาวาสและมราวาส: พวกเขาทำอะไร? มีการประพรมของน้ำทิพย์แห่งความรู้แก่ลูกๆพินดาฟ อย่างไรก็ดีตามไม่มีน้ำฝนของน้ำทิพย์แห่งความรู้แก่ยาดาวาสหรือมราวาส ลูกๆรู้ว่ามียาดาวาสและมราวาสมากมาย และมีพินดาฟจำนวนน้อยมาก เป็นที่จดจำว่า: งามจากไปและราวันผู้ที่ขุมหม่นของเขาใหญ่โตอย่างมากก็ได้จากไป มีพินดาฟน้อยนิดในขุมหม่นของราม นี่คือการรับบาลพินดาฟ นั่นคือของผู้ที่ทำตามศรีมัท นี่เป็นเหมือนกับรัฐบาลของพระเจ้าแต่แฝงตัว ลูกๆรู้ว่าลูกกำลังทำตามศรีมัท และกำลังพาเรือของบาร์ตข้ามฟาก ผู้ที่ทำตามศรีมัทกำลังพาเรือของเขาเองข้ามฟาก ยาดาวาสและมราวาสมีพระราชวังมากมาย ลูกๆไม่มีสิ่งใดเลย ลูกไม่มีแม้กระทั่งที่ดิน 3 ตารางฟุต ทุกสิ่งเป็นของพวกเขา ได้มีการจดจำด้วยเช่นกันว่าผู้ที่ไม่มีที่ดิน 3 ตารางฟุตนั้นมีชัยชนะและกลายเป็นนายของโลก กองทัพพินดาฟศักดิ์สิทธิ์นั้นแฝงตัว ได้มีการแสดงไว้ในคัมภีร์ว่า พินดาฟได้สูญเสียอาณาจักรของพวกเขาเมื่อพวกเขาเล่นการพนัน ไม่ได้มีอาณาจักรและไม่ได้มีเรื่องของการเล่นพนัน ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นการพูดเท็จ ลูกคือพินดาฟที่แท้จริง ชีพบบานั้นเป็นผู้นำทางทางจิต ท่านได้มาเพื่อสอนลูกๆถึงการจาริกแสวงบุญทางจิต ท่านให้ศรีมัทแก่ลูกผ่านร่างของบราห์มา เช่นที่ศรีมัทของชีพบบาเป็นที่จดจำ ในทำนองเดียวกันการขึ้นณะของบราห์มาก็เป็นที่จดจำด้วย เพราะในที่สุดแล้วท่านคือลูกพิเศษผู้เป็นที่รักหนึ่งเดียวเท่านั้นของชีพบบา ลูกๆจำนวนมากถูกสร้างขึ้นผ่านผู้นี้ ท่านทำให้ลูกสามารถผูกใจไขข้อมือของความบริสุทธิ์ และพูดว่า: ลูกทำตามกำหนดของพ่อมากเพียงไร ชีวิตของลูกจะกลายเป็นเช่นเพชรมากขึ้นตามนั้น และลูกจะกลายเป็นผู้ที่รักที่สุด ชีพบบาพูดว่า สายใยของผู้นี้(บราห์มา)และสายใยของลูกอยู่กับพ่อ ลูกได้รับการเกิดที่เป็นเช่นเพชรและดังนั้นลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ยิ่งลูกจดจำชีพบบามากเพียงไร ลูกจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณมากขึ้นตามนั้น และมาจะจุใจลูกน้อยลง สายตาของบัปดาตาอยู่กับลูกๆ เสมอ หากลูกๆทำสิ่งใดไม่ถูกต้อง พวกเขาจะประณามชื่อของบัปดาตา และดังนั้นพวกเขาจึงได้รับคำสอนว่า: อย่าได้ทำการกระทำใดๆเช่นนั้น สำหรับผู้ที่ประณามชื่อเสียงมีคำกล่าวว่า:ผู้ที่ประณามสัตครูไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่ง ลูกต้องไม่ทำการกระทำใดที่ผิดๆเช่นนั้น ลูกๆรู้ว่ามากเท่าที่ลูกจดจำบาบาตามนั้นเองที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เพียงผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่กล่าวได้ว่ามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกอยู่ในสำนึกที่เป็นร่างก็จะมีการจุใจอย่างรุนแรงจากมายา จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกกำลังได้รับทุนการศึกษา มีหลายคนที่จะเป็นบราห์มิน: เทพ 330 ล้านองค์นั้นได้รับการจดจำกันมา ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ กลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประคำแห่งชัยชนะ การกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างหมายถึงการถูกจุใจโดยมายา การมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณหมายถึงการเป็นของพ่อ นี่คือบางสิ่งทีละเล็กละน้อยอย่างมาก ทำความเพียรพยายามและจดจำพ่อ ท่านเป็นพ่อและเป็นเจ้าบ่าวด้วย ท่านคือผู้ที่ให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก พ่อพูดว่า: พ่อได้มาสวรรค์มาบนอ้อมมือของพ่อสำหรับลูกๆ ลูกเพียงแต่จะต้องทำตามศรีมัท ศรีมัทพูดว่า: ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! สำนึกที่เป็นร่างได้ทำให้เรือของลูกจมลง มายาทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ทั้งหมดได้ลืมนึกทางจิตแล้ว เวลานี้พ่อมาแล้วและให้คำแนะนำตัวของท่านเอง ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง

เพียงชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นและมรดก(อาณาจักรของสวรรค์)เป็นของฉัน ก็เท่านั้นเอง หากลูกพูดคำว่า “ของฉัน” เนื่องจากสำนักที่เป็นร่าง ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรแห่งสวรรค์ได้ ฉันคือดวงวิญญาณ มีศรัทธาที่มั่นคงนี้ ชัดความสับสนที่ลูกมีในสติปัญญาของลูกที่ว่า ดวงวิญญาณเป็นดวงวิญญาณสูงสุด กลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณในเวลา! จดจำพ่อและเรือของลูกจะข้ามฟาก ทำตามศรัทธา หากลูกไม่กลับมาสำนักเป็นดวงวิญญาณ มายาจะจมเรือของลูก มายาจมเรือของผู้คนมากมายในวิธีนี้ เพราะพวกเขาไม่ทำตามศรัทธา นี่คือสนามรบ ลูกต้องไม่พ่ายแพ้ในสถานการณ์ใดๆ วิญญาณปีศาจร้ายของตัณหาจะทำให้ลูกแตกสลาย อันดับสองเป็นวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธ ผู้คนแม้กระทั่งฆ่ากันและกันในความโกรธ ความโกรธของยาดาวาสกำลังจะเพิ่มพูนขึ้น พวกเขาจะกลายเป็นเช่นปีศาจอย่างสมบูรณ์ ความโกรธเองนั้นก็เป็ศัตรูที่แรงกล้าอย่างมาก หากลูกไม่เอาชนะตัณหาจะลูกจะไม่สามารถกลายเป็นนายของโลกรที่บริสุทธิ์ได้ ความโกรธนั้นเป็ศัตรูด้วยเช่นกัน เช่นที่ว่าเป็นเหตุของความทุกข์ให้กับตนเองและผู้อื่นด้วย นี่เป็นชะตากรรมด้วย ยาดาวาส ฆราวาส และพินดาวาสกำลังทำอะไรในขณะนี้? เพียงลูกเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ในขณะนี้ นี่คืรัฐบาลพันดาฟ ลูกสามารถที่จะเห็นว่าในเวลาไม่มีอาณาจักรของพินดาวาสอีกต่อไป ลูกไม่ได้รับแม้กระทั่งเนื้อที่ 3 ตารางฟุต มองดูว่าพวกเขามีความตระการตามากเพียงใด ในบรรดาลูกๆมีเพียงน้อยนิดอย่างมากที่มีความซาบซึ้งของการกลายเป็นนารายณ์ ความซาบซึ้งประเภทอื่นๆทั้งหมดสร้างความเสียหาย มีความเสียหายที่เกิดขึ้นอย่างมากมายจากการมีสำนักที่เป็นร่างด้วย พ่ออธิบาย: จดจำชีพบาบาเสมอ อย่าได้คิดว่าบราห์มานี้กำลังให้ความรู้แก่ลูก ท่านอธิบาย: จดจำชีพบาบา ชีพบาบาพูดว่า: มิโยะกับพ่อ แม้กระทั่งบราห์มานี้ก็มีโยะกับพ่อ หากลูกจดจำพ่อ พ่อจะเฝ้าแต่ช่วยเหลือลูก เมื่อลูกกลับมาสำนักที่เป็นร่างมายาจะเฝ้าแต่จู่โจมลูก และแล้วลูกจะเฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน 2 สิ่งเหล่านี้เป็ศัตรูที่ใหญ่โตที่สุด เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป ตัณหาจะและความโกรธเป็นกิเลสที่มองเห็นได้ ความผูกพันยึดมั่น ความละโมภะลา นั้นแฝงตัว ดังนั้นลูกต้องเอาชนะวิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ พ่อพูดว่า: ในปัจจุบันลูกไม่ได้รับแม้กระทั่งเนื้อที่ 3 ตารางฟุต และพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกรอีกครั้งหนึ่ง เป็นความปรารถนาของพ่อเสมอที่ลูกๆของท่านจะประกาศสิทธิในชื่อเสียงของท่าน เมื่อใครบางคนถามว่า:ลูกเป็นลูกของใคร? ลูกควรจะตอบด้วยความซาบซึ้งอย่างมาก โอโฮ พ่อได้ทำให้เราลูกๆสูงส่งอย่างมาก เมื่อลูกทางร่างของพ่อกลายเป็นวิศวกร นักกฎหมายหรือบางสิ่งอื่นๆเขานั้นก็พึงพอใจอย่างมาก ลูกๆบางคนนั้นก็ไม่ได้รือเลยที่จะทำให้พ่อของเขานั้นสูญเสียเกียรติ ลูกต้องเพิ่มพูนเกียรติของพ่อ สำหรับลูกๆผู้ที่ประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุลของพวกเขา พ่อของพวกเขาก็จะพูดว่า: เป็นการดีกว่าที่หากลูกจะตายไปเสีย! พ่อเองก็พูดว่า:ด้วยการมีความโกรธและตัณหาจะลูกประณามชื่อของสกุลพระเจ้า ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่อ ลูกสามารถที่จะเห็นว่ามาฆาและบาบากลายเป็นลักษมีและนารายณ์อันดับหนึ่ง ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่รับบัลลังก์ของพวกเขาเล่า? ลูกได้รับบัลลังก์ของแม่และพ่ออย่างแท้จริง เมื่อลูกๆของพวกเขาประกาศสิทธิในบัลลังก์ พวกเขาเองนั้นก็ลงไป อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลา! พ่อพูดว่า: ประกาศสิทธิในอาณาจักร อย่าได้เป็นหนึ่งในปวงประชา ลูกควรที่จะมีความซาบซึ้งของการกลายเป็นนารายณ์ ถึงแม้ว่าจะมีผู้ที่มั่งคั่งอย่างมากในบรรดาปวงประชา พวกเขาก็ยังเรียกได้ว่าเป็นปวงประชา มีผู้คนบางคนที่มีมั่งคั่งเสียยิ่งกว่าราชา เวลาที่รัฐบาลนั้นล้มละลาย พวกเขาเหล่านั้นได้กู้ยืมและตั้งนั้นปวงประชาที่มีมั่งคั่งกว่าใช่ไหม? พ่ออธิบาย: ลูกรู้ว่รัฐบาลบาร์ตเป็นของลักษมีและนารายณ์ และพวกเขาเวลานี้กำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง เรือของลูกข้ามฟากด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ ลูกจะกลับมาสูงส่งไม่เช่นนั้นแล้วมายาจะกินลูก เธอ นั้นได้กินผู้คนมากมาย ถึงแม้ว่าพวกเขาได้ออกไปจากที่นี่ เวลาที่พวกเขากลายเป็นมหาเศรษฐี ผู้ที่เคยขายผักวันนั้นก็กลายเป็นมหาเศรษฐี พวกเขาหมาบาบาและพูดว่า: บาบาเวลานี้ฉันมีทรัพย์สมบัติมากมาย บาบาพูดว่า: มีภาระที่ใหญ่หลวงเหนือลูก ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงมากมายจากชีพบาบา นั้นเป็นหนี้สินและดังนั้นลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมาก ดังนั้นพวกเขาารู้สึกด้วยเช่นกันว่าพวกเขาควรที่จะจัดปวงภาระของเขา บาบาได้พบปะกับผู้คนมากมายเช่นนั้น ลูกสาวทั้งหลายก็ได้วิ่งมาในการาจี ลูกได้นำสิ่งใดมากับลูกในเวลานั้นหรือไม่? ไม่มีสิ่งใดเลย! ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงจากคลังสมบัติที่มีค่าของชีพบาบา เราลูกๆทั้งหมดเคยได้รับการหล่อเลี้ยงจากทรัพย์สมบัติของผู้ที่ได้อุทิศตนเองแก่ชีพบาบา บาบาไม่รู้ว่าพวกเขาทั้งหมดจะมารวมกันและมาที่นี่ในวิธีนี้ ชีพบาบาได้ทำให้เข้าไปสู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่า ต้องมีการสร้างความเลื่อมใสศรัทธาขึ้น และดังนั้นพวกเขาทั้งหมดจึงได้วิ่งมา และดังนั้นบ้างก็อุทิศตนเองเพื่อที่จะหล่อเลี้ยงพวกเขาทั้งหมดนั้น และแล้วพวกเขาบางคนก็วิ่งหนีไป มายาทำให้พวกเขาพ่ายแพ้ มายานั้นก็มีพลังไม่ยิ่งหย่อน เวลาที่ลูกต้องเอาชนะเธอด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ อย่าได้ใช้คำว่าโยคะ ลูกๆบางคนก็พูดว่า: ทำให้เรานั่งในโยคะเถิด อย่างไรก็ตามหากมีการปลุกฝังนิสัยนี้ ลูกไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาได้ ลูกต้องไม่สอนคนใหม่ให้นั่งในโยคะเป็นพิเศษ เมื่อลูกทำให้คนใหม่นั่งอยู่เบื้องหน้าลูก พวกเขาจะติดกับในรูปและนาม นี่คืสิ่งที่ประสพการณ์พูดไว้ และเหตุนี้เองจึงมีการห้าม ลูกจะต้องนั่งอยู่บางแห่งเพื่อที่จะจดจำแม่และพ่อของลูกหรือไม่? จดจำบาบาขณะที่กำลังเดิน นั่ง และทำงานรับใช้ ผู้ที่เป็นลูกผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษของบาบาแม่

กระทั่งตื่นในเวลากลางคืนและจดจำบาบา บาบานั้นคือผู้เป็นที่รักที่สุดและท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก และดังนั้น เหตุใดลูกจึงจะไม่จดจำท่าน? ลูกได้รับมรดกของความสุขมากมายจากพ่อเหนือโลก ทำความเพียรพยายามและทำอย่างเต็มที่กำลังนับจากเวลานี้ และลูกจะมีประสบการณ์ของผลรางวัลของพระเจ้าเป็นเวลาชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่า ไม่ใช่ว่าลูกได้รับอาณาจักรด้วยการกระทำเช่นนั้นในยุคทอง ไม่เลย ลูกได้รับผลรางวัลที่นั่นสำหรับความเพียรพยายามที่ลูกทำที่นั่นในเวลานี้ สถานภาพนั้นสูงมาก หลายคนก็มาในตอนเริ่มต้น และพวกเขาประหลาดใจ พวกเขาได้ยินความรู้ พวกเขาถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่น และพวกเขาก็วิ่งหนีไป หลายคนนั้นก็ได้ออกตั้งศูนย์แต่แล้วก็ได้วิ่งหนีไปและล้มลง บ้างได้ก่อตั้งศูนย์และแล้วค่อยๆล้มลง มายานี้ที่น่าอัศจรรย์ใช่ไหม? มายาบีบจมูกลูกไว้อย่างเร็ว ดังนั้นพ่อพูดว่า: จดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ คิดเสมอว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังอธิบายแก่ลูก มามานี้ฉลาดมากกว่าผู้นี้ บาบามีตัวตนและปราศจากความหลงทะนงตน ลูกๆเองก็ต้องเข้าใจด้วยเช่นกันว่า: ฉันคือดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน ฉันต้องอยู่อย่างปราศจากความหลงทะนงตน และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิในมรดกของลูก ไม่ควรจะมีสำนักที่เป็นร่าง ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก มายาไม่ได้คงอยู่ที่นั่น และดังนั้นเหตุใดลูกจึงควรประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อและกลายเป็นมือขวาของบาบาเล่า? ใครกลายเป็นเช่นนั้น? ผู้ที่ตั้งศูนย์พวกเขาได้แสดงความอัศจรรย์ พวกเขาให้ประโยชน์กับผู้คนมากมาย บ้างก็ตั้งศูนย์แต่แล้วก็จากไป พวกเขาได้รับผลของสิ่งนั้นด้วย ในด้านหนึ่งพวกเขาก็สะสม และอีกด้านหนึ่งพวกเขาก็สร้างการสูญเสีย พ่อรู้อย่างนี้ บราห์มาสามารถรู้อย่างนี้ด้วย ผู้นี้เป็นลูกผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษหนึ่งเดียวเท่านั้น ลูกทั้งหมดคือหลาน ลูกรู้ว่ามามากลายเป็นอันดับหนึ่ง บาบามีอันดับสอง ดังนั้นผู้เป็นแม่ต้องได้รับความนับถืออย่างมาก บาบามีอันดับหนึ่ง ผู้เป็นแม่ และดังนั้นลูกๆเองก็ต้องพูดด้วยเช่นกันว่า: ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ไม่สามารถที่จะมีการยกระดับได้หากไม่มีผู้เป็นแม่ ในความเป็นจริงทั้งหมดคือบิดา ทั้งหมดคือเจ้าสาวของเจ้าบ่าวเดียว นั่นคือทั้งหมดเป็นลูกของพ่อผู้เดียว พ่อเองนั้นพูดว่า:ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่ลูกได้เห็นพ่อทำพวกเขาจะทำในสิ่งเดียวกัน ดังนั้นผู้เป็นแม่ต้องได้รับการดูแล พวกเขาเห็นได้ถูกทำร้ายอย่างมากมาย เมื่อใครบางคนสร้างอุปสรรค ผู้เป็นแม่ที่ยากจนที่สิ้นหวังถูกผูกไว้ในพันธะ นี่คือวิธีการที่โหดของบาปจะกลับมาเติม เมื่อปีศาจทุบตีพวกเขา พวกเขา ก็กลายเป็นดวงวิญญาณบาป ทั้งหมดนี้เป็นไปตามละคร ไม่สามารถมีใครลบสิ่งนี้ได้ แต่ละคนจะประกาศสิทธิในมรดกของเขาเองเช่นที่พวกเขาได้ทำในวงจรที่แล้ว มีการได้รับนิมิตของผู้ที่เป็นผู้ช่วยที่ดี ชีพบาบาพูดว่า: พ่อเป็นผู้ประทาน พ่อไม่ได้รับสิ่งใด หากลูกคิดว่าลูกกำลังให้บางสิ่ง หากลูกมีความหลงทะนงตนนั้นลูกก็ตาย ชีพบาบาพูดว่า: ลูกให้ก่อนกรวดก่อนหินและได้รับทุกอย่างมากมายเป็นการตอบแทน บาบานั้นเป็นผู้ประทานเสมอ คำว่า “ฉันกำลังให้กับชีพบาบา” ไม่ควรจะไปอยู่ในสติปัญญาของลูก “ฉันให้ 1 สตางค์และได้รับหนึ่งแสนเป็นการตอบแทน ฉันได้รับโชคของอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิด” พ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ท่านคือผู้เดียวที่เติมอาภรณ์ของลูก ลูกต้องให้ท่านอย่างแผ่ส่วน บุบานั้นแผ่ส่วนด้วย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณและเอาชนะมายาอย่างแน่นอน อยู่อย่างตื่นในเวลากลางคืนและจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด

2. อยู่อย่างไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนงตนเช่นเดียวกับพ่อ ลูกต้องไม่มีวันแม้จะคิดว่าลูกกำลังให้กับชีพบาบา

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และเต็มเปี่ยมด้วยความรู้โดยการรู้ถึงความสำคัญของเวลานี้และเปลี่ยนแปลงสิ่งใดที่ไร้สาระให้เป็นบางสิ่งที่มีพลัง

ลูกได้สูญเสียทุกสิ่งมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด และขณะนี้ลูกมีชาติเกิดเดี่ยวนี้นี้ที่จะกลับมาเติมไปด้วยพลัง ดังนั้นอย่าได้สูญเสียเวลาในชาติเกิดนี้เพราะแต่ละวินาทีของยุคบรรจบพบกันนี้เป็นไปสำหรับการหารายได้ของหลายล้าน นี่คือยุคของฤดูกาลที่จะหารายได้ ดังนั้นอย่าได้ทิ้งสิ่งที่มีพลังและเข้าไปสู่ความไร้สาระ มากเท่าที่ลูกกลับมาเติมไปด้วยความรู้และเติมไปด้วยพลัง ลูกจะทำให้ผู้อื่นมีพลังมากตามนั้น ผู้ที่รู้ถึงความสำคัญของเวลานี้ในลักษณะนี้จะกลับมามีพลังใหญ่โดยอัตโนมัติ

คติพจน์: เฝ้าแต่ทำตามคำแนะนำของพ่อผู้เดียว และทั้งโลกจะอุทิศตนให้แก่ลูกโดยอัตโนมัติ

*** โอม ขานดี ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มาจะได้สาปลูกเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้พ่อได้มาเพื่อขจัดคำสาปและเพื่อให้มรดกแก่ลูก ทำตามสรีรมัทและลูกจะกลับมามีค่าควรแก่มรดก
- คำถาม:** สิ่งใดคือนัยสำคัญที่แท้จริงที่ลูกๆ เข้าใจเกี่ยวกับมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ?
- คำตอบ:** การตายจากโลกเก่าและเป็นของพ่อ นั่นคือ การตายขณะที่มีชีวิตคือการกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลืมรองเท้าเก่านั้น กลับมาปราศจากร่างเช่นพ่อและจดจำท่าน นี่คือนัยสำคัญที่แท้จริงของการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงนี้ ในด้านหนึ่งผู้เลื่อมใสศรัทธาอยู่ในความมืดมิดอย่างที่สุดและในอีกด้านหนึ่งมีลูกๆ ของแม่และพ่อ ลูกๆ ได้ยินคำสรรเสริญของท่านและในเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ลูกพูดว่า: ขอคารวะต่อชีวา และแล้วในทันทีที่ลูกพูดว่า: ท่านคือแม่และพ่อ ท่านคือแม่และพ่อของทุกคนและสามีของทุกคนด้วยเช่นกัน ได้มีการอธิบายว่ามนุษย์ทั้งหมด นั่นคือ ชายและหญิงทั้งหมด คือผู้เลื่อมใสศรัทธา ผู้เป็นเจ้าสาว และผู้ นั่นคือเจ้าบ่าวเดียว สามีและเป็นแม่และพ่อ อย่างแท้จริงที่ท่านคือพ่อของลูกๆ และเป็นเจ้าบ่าวของเจ้าสาวด้วยเช่นกัน ลูกเท่านั้นรู้อะไรเหล่านี้ ที่เหลือทั้งหมดอยู่ในความมืดมิด เวลานี้ลูกอยู่ในแสงสว่าง ลูกรู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนสร้างโลกได้อย่างไร? ต้องการแม่และพ่ออย่างแน่นอน ดังนั้น พ่อพูดว่า: พ่อให้การเกิดใหม่แก่ลูกผ่านผู้นี้ ลูกพูดว่า: ฉันได้ตายต่อโลกเก่าและในเวลานี้เป็นของพ่อ นั่นคือ ฉันได้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อฉันมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเสมอ ท่านมาในเวลานี้และอธิบายแก่เราถึงนัยสำคัญของการทำให้เรามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกกำลังนั่งเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าผู้เดียวที่ลูกเคยร้องเพลงสรรเสริญว่า: ท่านคือแม่และพ่อ แม้ว่าลูกอาจจะอยู่ในหมู่บ้านของลูกเอง ลูกยังคงอยู่เบื้องหน้าพ่อ พ่อได้มาในงานรับใช้ของลูกๆ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์รู้ว่าท่านผู้เดียวต้องมาเพื่อให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ผู้คนจดจำท่านเพียงผู้เดียวเมื่อพวกเขาพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! เวลานี้ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกรู้ว่อย่างแท้จริงที่ลูกเคยไม่บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และลูกพูดกับท่านว่า: ขอคารวะต่อชีวา ลูกๆ เรียกหาพ่อ ทุกคนรักเด็กเล็กๆ พ่อปรากฏตัวอยู่ในงานรับใช้ของลูกๆ เมื่อเด็กเกิดพ่อของเขาก็อยู่ในการรับใช้เขา ลูกรู้ว่าในเวลานี้ลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ์ด้วยท่าน อย่างแท้จริงที่ท่านคือพ่อผู้เป็นที่รักผู้ที่เราได้เรียกหาเป็นเวลาครึ่งวงจร เราได้รับมรดกยุคทองและยุคเงินของพ่อ และแล้วมรดกนั้นก็สูญหายไป เราถูกสาปด้วยคำสาปของมายาราวิน และเรากลับมาไม่มีความสุขอย่างมาก ทุกคนในโลกนั้นไม่มีความสุข ภูเขาของความทุกข์ล้มลงมา เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: พ่อมา ทั้งหมดกลายเป็นดวงวิญญาณบาป ผู้ที่กระทำความบาปนั้นไม่มีความสุข พ่อมาและทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบุญและให้มรดกแก่ลูก ลูกรู้ว่อย่างแท้จริงที่ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของ 21 ชาติเกิดของลูกอีกครั้งจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด มาจะได้สาปลูกและพ่อขจัดคำสาปเช่นกัน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลับมามีความสงบเสมอ ไม่สามารถมีความสุขสงบที่นี้ นี่คือนินแดนของความทุกข์ พ่อกำลังพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ที่นั่นมีความสุข ความสงบและความมั่งคั่ง มีทุกสิ่ง ลูกได้มาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อเติมเต็มอารมณ์ของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด เมื่อลูกกลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้า ลูกแต่ละคนต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกเองด้วยความเพียรพยายามของลูกเอง ท่านคือผู้สร้างสวรรค์ และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะให้มรดกแห่งสวรรค์ เราคือลูกของท่านและดังนั้นอย่างแน่นอนเราควรได้รับมรดก ลูกๆ เท่านั้นที่มีสิทธิ์ต่อมรดก พ่อพูดว่า: พ่อให้มรดกแก่ลูกเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว แล้วลูกก็สูญเสียสิ่งนั้น เวลานี้เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันและลูกกำลังได้รับมรดกอีกครั้ง ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เครื่องประดับของสกุลบราห์มินในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน พวกเขาเป็นผู้ที่จะเฝ้าแต่มาทีละน้อย แต่ในวันที่ผ่านไป ผู้ที่จะกลายเป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มินมีจำนวนมากขึ้น ต้นไม้เฝ้าพันธุระเฝ้าแต่เติบโตขึ้น ลูกกลายเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา และชีพบาบาทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น เวลานี้ลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า ลูกได้รับการทำให้เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องศาเต็ม ผู้ที่ทำตามศาสนาที่สูงที่สุดของความไม่ก้าวร้าวรุนแรง เหล่าเทพไม่เคยกระทำความก้าวร้าวรุนแรง ลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นเทพ เวลานี้เรากำลังกลายเป็นสิ่งนั้นอีกครั้ง เราได้วนไปรอบวงจร จากสกุลเทพเราได้เข้าไปสู่ราชวงศ์หรือสกุลของนักรบ จากราชวงศ์หรือสกุลของนักรบเราเข้าไปสู่สกุลของพ่อค้า หลังจากจบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดในเวลานี้เราได้มา เวลานี้พ่อได้มาอีกครั้งเพื่อให้มรดกของเราแก่เรา ท่านขจัดคำสาปของเราและทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่

บริสุทธิ ที่นี้มนุษย์ทั้งหมดนั้นต้องคำสาป พ่อมาและจัดคำสาปนั้นและให้มรดกแก่ลูก นี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกัน เวลาในยุคทองไม่ได้ไกลจากลูก สวรรค์นั้นใกล้เท่าที่ดวงวิญญาณนั้นใกล้กับร่างกาย สิ่งนั้นใกล้อย่างมาก ผู้คนคิดว่า สวรรค์นั้นห่างไกลอย่างมากแต่ลูกๆ ได้มาใกล้อย่างมากในเวลานี้ เป็นเรื่องของ 5000 ปีตั้งแต่กลายเป็นสวรรค์ เคยเป็น สวรรค์ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและแล้วราก็คงอยู่เป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เวลาที่สวรรค์อยู่เพียงเบื้องหน้าลูก พ่อพูด ว่า: ประกาศสิทธิในอาณาจักรแห่งสวรรค์ใน 1 วินาที ลูกรู้ว่าเมื่อลูกเป็นของพ่อลูกกลายเป็นนายของโลก เช่นที่เด็กจะ เข้าใจว่าเขาจะประกาศสิทธิในมรดกของเขาจากพ่อของเขา ในทำนองเดียวกันผู้เป็นพ่อก็เข้าใจว่าทายาทนั้นถือกำเนิด แม้ ว่าเขาคือทารกและไม่สามารถพูดสิ่งใดด้วยคำพูด ผู้เป็นพ่อก็รู้ว่าเขาคือทายาท ผู้เดียวที่ไม่มีขีดจำกัด ดวงวิญญาณ เข้าใจว่าเขาเป็นของพ่อและกลายเป็นทายาท พ่อพูดเช่นกันว่า: อย่างแน่นอนลูกกลายเป็นทายาทแห่งสวรรค์ แต่มีระดับ ของสถานภาพที่ต่างกันมากมายในมรดก บางคนจะกลายเป็นสุริยวงศ์ บางคนก็เป็นจันทราวงศ์และบางคนจะกลายเป็น ปวงประชา มีระดับของสถานภาพที่ต่างกัน ลูกจะพูดว่าเรากำลังกลายเป็นนายของทรัพย์สินสมบัติของพ่อของเขา ลูกๆ รู้ว่าลูก คือลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เรากลายเป็นนายของทั้งโลก ไม่ใช่เพียงนายของบาร์ดแต่เป็นนายของทั้งโลก แม้ว่าลูก ปกครองในบาร์ดลูกคือนายของทั้งโลก ไม่มีราชาอื่นใดที่จะปกครองอาณาจักรที่นั่น ดังนั้นลูกควรมีความซาบซึ้งอย่าง มากมายว่า: พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและลูกที่ไม่มีขีดจำกัด เวลาที่มีลูกๆ มากมาย ลูกจะพูดว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายแห่ง สวรรค์ ไม่มีใครที่อ่อนหวานเท่ากับพ่อ พ่อทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ท่านเองไม่กลายเป็นนายที่นั่น แต่ ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น ผู้คนพูดว่าดาฉันได้มีประสบการณ์ของความสุขออย่างมากและดังนั้นอะไรคือสิ่งที่ยิ่งใหญ่หากเขา ละทิ้งทุกสิ่งในวัยชราของเขา? ลูกไม่สามารถพูดสิ่งนี้เกี่ยวกับชีพบาบา ท่านพูดว่า: พ่อไม่ได้รับความสุขของสวรรค์ พ่อ ทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์และให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูก ราชาเหล่านั้นปกครองอาณาจักรด้วยตัวเขาเองและแล้ว ส่งผ่านโชคของอาณาจักร ผู้เดียวนี้พูดว่า: ลูกๆ ที่รัก พ่อได้มาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อให้โชคของอาณาจักรของลูกแก่ลูก พ่อเองไม่ได้ปกครอง พ่อต้องเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธินี้และเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธินี้เพื่อที่จะชำระลูกให้บริสุทธิ มี อุปสรรคมากมายในสิ่งนั้นเช่นกัน กฎณะไม่ได้ลักพาใคร ลูกวิ่งมาหาชีพบาบา ลูกพูดว่าลูกกำลังไปหาบาบาเพื่อประกาศ สิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูก ลูกไปเบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัวและได้รับการนำมาเลี้ยงดูจากท่าน ลูกพูดว่าในเวลานี้ ลูกได้รับการนำมาเลี้ยงดูจากพระเจ้าเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่าน พ่อเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิเพื่อที่จะ ปลดปล่อยลูกจากราวนผู้เป็นศัตรู เป็นราวนักเลงทั้งห้า นั่นคือ ศัตรูที่ใหญ่โตที่สุดของมนุษย์ทั้งหมด ที่นี้ลูกต้องได้รับการ ปลดปล่อยจากศัตรูนี้ ผู้ชำระให้บริสุทธิคือพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ลูกพูดว่า: ขอคารวะต่อชีวา เจ้าบ่าวของทุกคนทำให้ลูกเป็น เจ้าสาวที่สวยงามและพาลูกกลับไป ลูกดวงวิญญาณและร่างกายของลูกทั้งสองไม่บริสุทธิในเวลานี้ พ่อชำระลูกดวง วิญญาณ และดังนั้นลูกจึงจะได้รับร่างกายที่บริสุทธิ แล้วลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของยุคทอง เจ้าบ่าวมา และทำให้ลูกมีค่า ลูกรู้ว่ามาราวนั้นทำให้ลูกไร้ค่า เวลาที่ชีพบาบากำลังทำให้ลูกมีค่าผ่านร่างของบราห์มา นั่นคือ หากลูก เฝ้าแต่ทำตามศรัมภ์ ศรัมภ์นั้นมาจากพระเจ้า ท่านถูกเรียกว่าแม่และพ่อ กฎณะไม่ได้เรียกว่าสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าในเวลานี้ลูก กำลังศึกษาเล่าเรียนกับผู้เดียวที่พวกเขาสรรเสริญ สกูลบราห์มินั้นนั้นลูกสร้างขึ้นอย่างแน่นอน และแล้วลูกจะไปสู่สกูลเทพ อย่างแน่นอน เป็นจุกบราห์มินที่ออกมาก่อนจากปากของบราห์มา ลูกบราห์มินเป็นผู้นำทางทางจิต ผู้ที่ทำงานรับใช้ทางจิต พ่อพูดว่า: พ่อได้มาอย่างเป็นผู้นำทางของลูกเพื่อพาไปสู่การจาริกแสวงบุญที่แท้จริง พ่อบอกสิ่งที่ง่ายตายอย่างมากแก่ ลูกว่า: ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องไม่รับฟังสิ่งใดที่ชั่วร้าย สิ่งชั่วร้ายนั้นเป็นเหตุ ของความเสียหายอย่างมาก เวลาที่มีอิทธิพลของวิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าเหนือทั้งโลก ดังนั้นพวกเขาจะพูดถึงสิ่งที่ชั่ว ร้ายเท่านั้น มีคำสรรเสริญพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างมากมาย และแล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! ลูกสามารถอธิบายแก่พวกเขาว่า: ท่านร้องเพลงและเรียกหาว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิได้โปรดมา! และแล้วลูกก็พูดว่าท่าน อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! ในกรณีนั้นทุกคนก็ควรจะบริสุทธิ เป็นความคิดเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลา เดียวกันที่ได้ทำให้ชาวบาร์ดเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าและมีค่าเช่นเปลือกหอย พ่อพูดว่า: พ่อมาทุกๆ วงจรและทำให้ลูก บริสุทธิจากไม่บริสุทธิและทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อปรากฏตัวในงานรับใช้ลูก ไม่ว่าพ่อต้องอดทนมากเพียงใด ก็ตาม พ่อก็ยังคงอยู่ในงานรับใช้ของลูก พ่อรู้ว่ามิใช่ลูกๆ มากมาย: บางคนก็ทำตามศรัมภ์ บางคนก็ไม่ และบางคนก็ไม่รู้สิ่งใด มิใช่ลูกๆ มากมาย ประชาบิดาบราห์มาคือพ่อของปวงประชาอย่างแน่นอน ผู้สร้างสร้างโลกผ่านบราห์มา ท่านให้คำสอนเหล่านี แก่ลูกผ่านบราห์มาว่า: ลูกๆ ผู้ที่เป็นที่รัก จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและลูกจะเฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิจากไม่บริสุทธิ และลอร์ดของสติปัญญาของลูกจะเฝ้าแต่เปิดขึ้น พ่อได้มาเพื่อทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้ที่กลายเป็นหินนั้นสูงส่ง พ่อพาลูก จากนรกไปสวรรค์ พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อทั้งโลกได้กลับมาตาโมประธานและเสื่อมโทรม พวกเขาเริ่มที่จะ เป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน พวกเขาใช้ดาบของตัณหาและเป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน ลูกๆ รู้ว่าใน เวลานี้ลูกไปหาบาบาในดินแดนแห่งความสงบและแล้วไปสู่ดินแดนแห่งความสุข พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกๆ นิ่งอยู่ในดวงตา

ทางจิตและพาลูกไปสู่บ้านที่แสนหวาน ลูกกลายเป็นผู้นำทาง ลูก ๆ ของผู้นำทางด้วยเช่นกัน ชื่อของลูกคือ: กองทัพชีพ ชาติพิณดาฟ ลูกให้คำแนะนำของพ่อของลูกแก่ทุกคนและชี้หนทางไปหาท่านแก่พวกเขา ลูกเองต้องประกาศสิทธิในมรดก ของลูกและทำให้ผู้อื่นสามารถที่จะประกาศสิทธิในสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน มองดูชีวากลุ่มของ 22 คนได้มาจากเมิร์ท(Merth สถานทีในของรัฐ UP) พวกเขา กำลังเพียรพยายามที่จะชี้หนทางแก่ทุกคนเพื่อเปลี่ยนจากเปลือกหอยให้เป็นเพชร มีการ จดจำว่า: พระเจ้า ท่านคือไม้เท้าสำหรับคนตาบอด พ่อมาและพาลูกจากโลกของหนามไปสู่โลกของดอกไม้ ลูกรู้ว่าลูกกำลัง เปลี่ยนจากปีศาจเป็นเทพ เราได้วนไปรอบวงจรของสกุลเหล่านี้และมาที่นี้ เรากลายเป็นบราห์มินจากศูทร แล้วจะกลาย เป็นเทพ ลูกคือผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง สิ่งเหล่านี้คือเครื่องประดับของลูก อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้ให้ เครื่องประดับเหล่านั้นแก่วิชฌ เพราะวาทะบทนี้ของลูกไม่ได้คงอยู่อย่างถาวร เหตุนี้เองสัญลักษณ์นี้จึงได้ถูกให้ไว้กับ เหล่าเทพ พ่อมีเมตตาต่อลูกๆ เพื่อที่ว่าลูกจะไม่ได้รับอิทธิพลของมายา หากลูกไม่จดจำพ่อ มายาจะกินลูกอย่างแน่นอน บา บาก็ได้ให้ลูกทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย ท่านเพียงแต่พูดว่า: จดจำพ่อ พ่อของลูก มีศรัทธาว่าลูกคือดวง วิญญาน นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต ลูกไปในการจาริกแสวงบุญเช่นกัน ลูกไม่ควรลืมพ่อ เอาคำว่าโยคะออกไป ลูก เพียงแต่ต้องจดจำพ่อ ลูกลืมพ่อไหม? พ่อพูดว่า: กลับมาปราศจากร่าง! ลูกปราศจากร่าง ลูกได้มาที่นี้และนำเอาร่างกาย นั้นมาใช้ เวลานี้ปล่อยวางสำนึกของร่างกาย พ่อจะพาลูกกลับไปกับพ่อ พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ลืมร่างเก่า นั้นและจดจำพ่อ นั่นคือรองเท้าเก่า และแล้วลูกจะได้รับร่างใหม่ ชักความผูกพันยึดมั่นของลูกจากร่างเก่านั้น พ่อจะพา ลูกกลับไปกับพ่อและดังนั้นลูกควรมีความสุขว่าลูกกำลังจะไปบ้านพ่อแม่ของลูก เป็นเวลา 5000 ปี ตั้งแต่เราจากดินแดน แห่งความสงบและในเวลานี้เราจะกลับไปที่นี่ นี่คือนิแดนแห่งความทุกข์ พ่อมาและรับใช้ลูกๆ ท่านจุดแสงของดวง วิญญานเพราะว่าพวกเขาได้กลับมาสกปรก ลูกที่มีคำพูดว่าพวกเขาจะแต่งงานกับศรีนารายณ์ พ่อพูดว่า: มองดูในกระจก ของหัวใจของลูก มีวิญญานปีศาจร้ายใดที่หนึ่งอยู่ภายในไหม? เผาแต่ขับไล่วิญญานปีศาจร้ายเพื่อที่อาณาจักรของดินแดน ปีศาจร้ายจะสิ้นสุดลง พ่ออยู่ในงานรับใช้ลูกๆ ท่านนั้นปราศจากภาพลักษณ์ ท่านไม่ได้มีภาพลักษณ์ บาบาสอนลูกผ่าน อวัยวะของผู้อื่น ในความเป็นจริงดวงวิญญานทั้งหมดปราศจากภาพลักษณ์ และแล้วพวกเขาก็นำเอาภาพลักษณ์มาใช้ และเล่นบทบาทของเขา พ่อพูดว่า: พ่อรับการคำจูนของภาพลักษณ์นี้ ซึ่งเป็นของวัตถุธาตุและให้โทษของความรู้แก่ผู้เป็นแม่ เป็นเมื่อลูกรู้จักพ่อเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จดจำพ่อ ทำตามศรัทธาของบาบาอย่างสมบูรณ์และได้รับการปลดปล่อยจากคำสาปของมายา

2. ละทิ้งสำนึกของร่างกายและกลับมาปราศจากร่าง ชักความผูกพันยึดมั่นของลูกจากโลกเก่า

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้สละละทิ้งที่สมบูรณ์เช่นเดียวกับพ่อ และให้ความรู้สึกของการเป็นของกันและกันด้วยความ ใจกว้างของลูกแก่ทุกคน

ผู้สละละทิ้งที่สมบูรณ์คือผู้ที่ความคิด ธรรมชาติ สันสการ์และอุปนิสัย (nature) ของพวกเขาเป็นเหมือนกับ สิ่งเหล่านั้นของพ่อ ธรรมชาติของพ่อคือธรรมชาติของลูก จงมีสันสการ์เดียวกันกับสันสการ์ของพ่ออย่าง สม่าเสมอ การมีความรัก ความเมตตา และความใจกว้าง เรียกได้ว่าเป็นการมีหัวใจที่ใหญ่โต หัวใจที่ใหญ่ โตของลูกทำให้ทุกคนรู้สึกว่าเป็นของลูก หัวใจที่ใหญ่โตได้รับพรของความสำเร็จในร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สมบัติ และความสัมพันธ์ ผู้ที่มีหัวใจเล็กต้องทำงานหนักและพวกเขามีประสบการณ์ความสำเร็จที่ น้อยกว่า ผู้ที่มีหัวใจกว้างใหญ่ กลับมาทัดเทียมกับพ่อและพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพ่อใจกับพวกเขา

คติพจน์: เพื่อที่จะกลับมาแข็งแรงและมีความเป็นผู้ใหญ่ จงพิจารณาว่าข้อสอบเป็นสิ่งขี้ออกที่ดีและอยู่อย่างมีความสุข

***** โอม ชานติ *****

เก็บสามรูปของลูกไว้ในสำนัก رؤูอยู่เสมอ คือ 1) บราห์มินในยุคบรรจบพบกัน

2) บราห์มินผู้ที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้า 3) เทวดานางฟ้าผู้ที่จะกลายเป็นเทพ

วันนี้ บัพดาตากำลังมองเห็นสามรูปของลูกในทุกหนแห่ง รูปที่สูงส่งที่สุดคือรูปบราห์มิน จากบราห์มินที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้า และจากเทวดานางฟ้าที่จะกลายเป็นเทพ - รูปบราห์มิน รูปเทวดานางฟ้า และรูปเทพ ความพิเศษของรูปบราห์มินคือเต็มไปด้วยพลัง เพราะการเป็นบราห์มินหมายถึงการเป็นผู้เอาชนะมายุ ดังนั้นการเต็มไปด้วยทุกพลังหมายถึงการเป็นผู้เอาชนะมายุ รูปแรกเป็นของบราห์มิน ตรวจสอบตนเองและดูว่าลูกได้ซึมซับพลังทั้งหมดหรือไม่ ซึ่งก็อย่างที่เพิ่งบอกลูกไปว่าเป็นความพิเศษของรูปบราห์มิน ลูกมีทุกพลังหรือไม่? หรือลูกมีเพียงแค่บางพลังเท่านั้น? ถ้าลูกอ่อนแอ แม้แต่พลังเดียวหรือขาดพลังเดียว แทนที่ลูกจะมีรูปบราห์มิน ลูกกลับเป็นนักรบฆ่าแล้วฆ่าเล่า นั่นคือผู้ที่ต่อสู้อยู่ตลอดเวลา หน้าที่ของนักรบคือการต่อสู้ และหน้าที่ของบราห์มินคือการเป็นผู้เอาชนะมายุอย่างสม่ำเสมอและง่ายดาย บราห์มินหมายถึงมีชัยชนะ เพราะลูกเต็มไปด้วยทุกพลังอยู่เสมอ นั่นคือเพียบพร้อมไปด้วยอาวุธครบครัน ขณะที่นักรบหมายถึงผู้ได้รับชัยชนะในบางครั้ง และพ่ายแพ้ในบางครั้ง เพราะแม้ว่าเขาจะได้รับพลังเขาก็ไม่สามารถซึมซับพลังเหล่านั้นได้ เหตุนี้เองเขาจึงไม่สามารถได้รับชัยชนะอยู่เสมอตามเวลาและสถานการณ์ รูปบราห์มินหมายถึงผู้ที่มีมังกุญ ดิลัก และนั่งบนบัลลังก์อยู่เสมอ ผู้ที่มีมังกุญแห่งความรับผิดชอบต่อการให้คุณประโยชน์โลก ผู้ที่มีดิลักแห่งสำนัก رؤูอยู่เสมอและเป็นธรรมชาติ ผู้ที่นั่งบนบัลลังก์หัวใจของพ่อตลอดเวลา

เพราะนักรบนั้นไม่ได้อยู่อย่างไม่ว่างวันสั่นคลอนตลอดเวลา บางครั้งเขาก็ไม่สั่นคลอนและบางครั้งเขาก็มีการขึ้นๆลงๆ บางครั้งเขามีสิทธิ์ทั้งหมดและบางครั้งเขาก็เป็นขอทานในรูปที่ดีที่ขอพลังจากพ่อ บราห์มินหมายถึงผู้ที่ดำเนินชีวิตด้วยความสุขทางจิตอยู่เสมอ บราห์มินเป็นผู้ที่มีใบหน้าและคุณลักษณะที่เป็นไปในทางจิตวิญญาณตลอดเวลา นักรบหมายถึงบางครั้งเป็นอย่างนี้และบางครั้งเป็นอย่างนั้น ดังนั้นถามตนเองว่า: ฉันเป็นใคร? บางครั้งฉันเป็นบราห์มินและบางครั้งก็เป็นนักรบใหม่ หรือว่าฉันเต็มไปด้วยคุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินอยู่เสมอ? ลูกมีเป้าหมายของชีวิตบราห์มิน แต่ลูกไม่มีคุณสมบัติของการเป็นบราห์มินในบางครั้งและเป็นนักรบในบางครั้งใช้หรือไม่? เป้าหมายและคุณสมบัติของลูกเหมือนกันหรือแตกต่างกันหรือไม่? คำพูดและการกระทำของลูกเหมือนกันหรือมีความแตกต่าง? ลูกทุกคนถูกเรียกว่าบราห์มา कुमार และกุมารีใช่ไหม? หรือลูกถูกเรียกว่านักรบ? ลูกแม้กระทั่งไม่ชอบที่จะถูกเรียกว่าจันทราราศีด้วยซ้ำ ถ้ามีใครบางคนเรียกลูกว่าจันทราราศี ลูกจะชอบไหม? ลูกจะไม่ชอบใช่ไหม? แล้วการกระทำของลูกจะเป็นอย่างไร? ถ่ายภาพตนเองขณะที่ลูกกำลังต่อสู้ ลูกมีความสนใจในการถ่ายภาพเป็นอย่างมากใช่ไหม? ลูกรู้วิธีถ่ายภาพของตัวเอง ไหม หรือลูกรู้วิธีถ่ายภาพของผู้อื่นหรือไม่? ดังนั้น ถ่ายรูปตนเองว่าลูกเป็นใคร ลูกไม่ชอบเมื่อรูปถ่ายของใครบางคนไม่ดีใช่ไหม? ตลอดทั้งวันตรวจสอบดูว่าลูกเปลี่ยนจากบราห์มินเป็นนักรบกี่ครั้ง ตรวจสอบสิ่งนี้และหลังจากนั้นให้เปลี่ยนแปลง ลูกต้องไม่เพียงแค่ตรวจสอบ แต่ลูกต้องตรวจสอบเพื่อเปลี่ยนแปลง ลูกทุกคนมีพลังของการเปลี่ยนแปลงหรือไม่? หรือลูกบางคนไม่มี? อ้อชะ มันเป็นเรื่องของความสุขที่ทุกคนมีพลังนี้ เวลาลูกรู้วิธีใช้พลังนี้ในเวลาที่เป็นหรือไม่ หรือลูกไม่สามารถใช้พลังนี้ได้? นี่ก็เป็นเพราะถ้าลูกมีพลังก็ต้องใช้ในเวลาที่เป็นได้ เมื่อไม่มีศัตรู, ลูกมีอาวุธที่ดีมากมาย แต่เมื่อมีศัตรูมาอาวุธของลูกก็ไม่มีประโยชน์ ลูกจะเรียกว่ามีพลังหรือไม่? ดังนั้น อย่าเพียงแค่ตรวจสอบว่าลูกมีพลังหรือไม่ แต่ให้ตรวจสอบว่าลูกรู้วิธีที่จะใช้พลังที่ลูกต้องการสำหรับการกระทำนั้นโดยเฉพาะที่เหมาะสมกับเวลาหรือไม่ หรือลูกจดจำพลังนั้นหลังจากที่ศัตรูได้จู่โจมลูกแล้ว? ดังนั้นตรวจสอบคุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มิน บราห์มินจะกลายเป็นเทวดานางฟ้านักรบจะไม่กลายเป็นเทวดานางฟ้า

รูปที่สองคือเทวดานางฟ้า ลูกทุกคนต้องกลายเป็นเทวดานางฟ้าใช่หรือไม่? หรือว่าการเป็นเทวดานางฟานั้นเป็นเรื่องยาก? การเป็นเทวดานางฟานั้นง่ายหรือยาก? หรือบางครั้งก็ยากและบางครั้งก็ง่าย? ลูกทุกคนรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของรูปที่เป็นเทวดานางฟ้า: เทวดานางฟ้าหมายถึงผู้ที่เป็นแสงและเบาสบาย แล้วลูกจะเป็นแสงและเบาสบายหรือไม่? หรือบางครั้งลูกปรารถนาที่จะแบกภาระและลูกก็แบกภาระนั้น? หรือว่าลูกไม่ปรารถนาที่จะแบกภาระนั้น แต่มายาก็น่าจะกรำภาระนั้นมาวางไว้บนศีรษะของลูก? มายาแสดงพลังจอมปลอมและชั่วร้ายของเธอในลักษณะที่แม้ว่าลูกไม่ปรารถนาที่จะแบก

ภาระนั้นก็ตาม แต่ลูกก็ยังแบกมันไว้จากการถูกบีบบังคับเพราะลูกอ่อนแอ ใครก็ตามที่อ่อนแอก็มักจะพึ่งพิงผู้อื่นอยู่เสมอ ดังนั้นมายาก็ทำให้ลูกต้องพึ่งพิงเช่นกัน ลูกลืมไปว่าลูกมีสิทธิทั้งหมดและลูกก็กลายเป็นผู้ที่พึ่งพิงแทน ภาษาของลูกในเวลานั้นคืออะไร? “ฉันไม่ต้องการให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น แต่ฉันไม่รู้ว่ามันเกิดขึ้นได้อย่างไร” ลูกพูดว่า “ฉันไม่รู้” ในทุกเรื่อง การเป็นผู้ที่มีสิทธิทั้งหมดหมายถึงการเป็นอิสระอยู่เสมอ ในขณะที่การพึ่งพิงหมายถึงการอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้อื่นเสมอ ดังนั้นผู้ที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้อื่นจะไม่มีวันมีความสุขในชีวิตได้ และลูกได้รับการบอกเกี่ยวกับบราห์มินว่า บราห์มินหมายถึงผู้มีชีวิตที่มีความสุข หากเมื่อใดก็ตามที่ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุข ลูกกลับมามีความสับสน ตัวอย่างเช่น: “นี่คืออะไร? เป็นอย่างไรได้เช่นนี้? ทำไมถึงเป็นเช่นนี้? นี่คือนั่นที่กำลังจะเกิดขึ้นหรือ?” - นั่นไม่ใช่ความสุข แต่เป็นชีวิตที่สับสน หากเมื่อใดก็ตามที่ลูกรู้สึกขาดความสุข ก็ให้จำบทเรียนแรกของ “ฉันคือใคร” นั่นไม่ใช่แค่ดวงวิญญาณ แต่เป็นดวงวิญญาณประเภทไหน? จะมีคำตอบมากมายเท่าไรสำหรับคำถาม นั่นเป็นดวงวิญญาณประเภทไหน? เป็นรายการที่ยาวใช้ไหม? รายการ “ฉันคือใคร” มีความยาวเท่าใด?

ดังนั้นการเป็นเทวดานางฟ้าหมายถึงการเป็นแสงที่เบาสบาย (double light) การเป็นแสงหมายถึงการได้สัมผัสกับความเบา ความเบาไม่ได้หมายถึงความเบาเมื่อสถานการณ์ใดๆเกิดขึ้น แต่ลูกต้องคงความเบาไว้ในธรรมชาติ ชั้นสการ์ ความสัมพันธ์ และสายใยตลอดทั้งวัน โดยทั่วไปแล้ว ลูกอาจไม่เป็นไร แต่ถ้าธรรมชาติและชั้นสการ์ของลูกไม่มีความเบาสบาย ลูกจะเรียกว่าเทวดานางฟ้าหรือไม่? สิ่งซับซ้อนของความเบาสบายคือทุกๆ คนจะรักความเบาสบายเสมอ ลูกจะชอบไหมถ้ามีคนมาให้สิ่งของที่หนักๆ แก่ลูก อย่างไรก็ตามลูกจะชอบไหมถ้ามีคนให้ของที่เบาและสวยงามแก่ลูก ลูกจะชอบไหม? สิ่งซับซ้อนของผู้ที่มีความเบาสบายโดยธรรมชาติ ชั้นสการ์ ความสัมพันธ์และสายใยคือพวกเขารักทุกคนและละวางจากทุกคน เพราะพวกเขามีธรรมชาติที่เป็นบราห์มิน ไม่ใช่ธรรมชาติที่แตกต่างกัน บราห์มินหมายถึงการมีธรรมชาติ ชั้นสการ์ ความสัมพันธ์และสายใยที่เป็นที่ชื่นชอบของทุกคน ลูกยังได้รับการบอกก่อนหน้านี้เช่นกันว่าคนส่วนใหญ่ควรชอบลูกอย่างน้อย 95% ของทุกคน ผลลัพธ์อย่างน้อยควรเป็นเท่านี้ ตอนนี้นักยังได้รับส่วนต่าง 5% สิ่งนี้จะไม่เป็นเช่นนั้นจนกว่าจะถึงเวลาสุดท้าย แต่ลูกจะได้รับสิ่งนี้ในเวลานี้ ลูกต้องได้รับความชื่นชอบจากทุกคนอย่างน้อย 95% นั่นคือลูกต้องอยู่อย่างเบาสบายกับทุกคน และให้ความเบาสบายนี้สัมผัสผ่านคำพูด การกระทำ และทัศนคติของลูก อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกคิดว่า “ฉันเบาสบาย แต่คนอื่นไม่สามารถเข้าใจฉันได้” โดยทั่วไปแล้ว ลูกหลายคนคิดว่าผู้อื่นไม่ได้ตระหนักรู้จักลูก หากพวกเขาไม่ได้ตระหนักรู้จักลูก ก็ให้พวกเขา รู้จักลูกด้วยพลังใจของลูกเอง ให้การกระทำและทัศนคติของลูกเปลี่ยนผู้อื่นสำหรับการเปลี่ยนแปลงนี้ ลูกเพียงแค่อต้องการพลังในการอดทน เทวดานางฟ้าหมายถึงผู้ที่ไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับร่างเก่าหรือโลกเก่า ลูกทุกคนจดจำสิ่งนี้ใช้ไหม? ลูกได้ละวางจากร่างเก่า, ความสัมพันธ์ทางร่างกาย และโลกวัตถุเก่าแล้วใช้หรือไม่? หรือว่ายังคงอยู่? ลูกยังคงผูกพันยึดมั่นกับร่างเก่าอยู่หรือไม่? ลูกกลับมาเบาสบาย (เป็นอิสระ) จากความสัมพันธ์ของร่างกายหรือไม่? ลูกป้าหน้าอาของลูก - ลูกเป็นอิสระจากพวกเขาแล้วหรือยัง หรือลูกยังมีลูกป้าหน้าอาอยู่? ลูกมีความรักและละวางหรือไม่? ลูกมีความรัก แต่ลูกทำผิดพลาดในการละวางขณะที่มีความรัก ลูกพลาดที่จะละวางเท่าที่ลูกรัก ลูกเห็นว่ามันง่ายที่จะละวาง หรือลูกเห็นว่ามันง่ายที่จะรัก อย่างไรก็ตาม มันยังคงเป็นเรื่องง่ายที่จะเป็นอิสระจากความสัมพันธ์ทางร่างกายกับลูกป้าหน้าอา มันง่ายไหมหรือบางครั้งพวกเขาเข้ามาในความฝันหรือความคิดของลูก? ลูกจดจำลูกป้าหน้าอาของลูกหรือไม่เมื่อมีความยากลำบากใดๆเกิดขึ้นในครอบครัวบราห์มิน? บัพดาตาเห็นว่าในช่วงเวลาของสถานการณ์เช่นนั้น ดวงวิญญาณจำนวนมากมายังจดจำความสัมพันธ์ทางโลกของพวกเขาได้เร็วยิ่งกว่าที่พวกเขาจดจำดวงวิญญาณบราห์มิน สถานการณ์ต่างๆทำให้ลูกได้สัมผัสถึงสิ่งที่ลูกทิ้งไว้เพื่อเป็นเครื่องคำจูนของลูกแทนที่จะทำให้ลูกถอยห่าง เมื่อลูกตายในขณะที่มีชีวิต ลูกยังจดจำความสัมพันธ์ของลูกในชาติก่อนนั้นคือลูกป้าหน้าอาและพ่อกับแม่ของลูกหรือไม่? พวกเขาปรากฏในความฝันของลูกหรือไม่? ดังนั้น เมื่อชาติเกิดของลูกเปลี่ยนไป ความสัมพันธ์ของลูกก็เปลี่ยนไปด้วย ดังนั้น เทวดานางฟ้าจึงหมายถึงผู้ที่ไม่มีสายสัมพันธ์กับสิ่งเก่า(อดีต) นี่คือการจำกัดความที่ลูกใช้ใช้ไหม? ดังนั้นพวกเขาปรากฏขึ้นมาจากไหนในช่วงเวลาเช่นนั้น? ความสัมพันธ์ที่มันขาดหายไปแล้วจะก่อตัวขึ้นอีกครั้งหรือไม่? ลูกกลับมามีชีวิตจากการตายไปแล้วหรือไม่? ดังนั้นเทวดานางฟ้าจึงหมายถึงการไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับสิ่งเก่า แต่เป็นสิ่งใหม่

บัพดาตาเห็นว่าก้าวแรกในการเป็นเทวดานางฟ้าคือการละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่างซึ่งเป็นสาเหตุของอุปสรรค ก้าวที่สองซึ่งละเอียดอ่อนมากกว่านั้นคือการปล่อยวางความหยิ่งยโสของร่างกาย จิตสำนึกที่เป็นร่างและความหยิ่งยโสของร่างกาย: จิตสำนึกที่เป็นร่างเป็นสิ่งที่มียูโดยทั่วไป แต่ยิ่งลูกมีความรู้และเป็นโยคีมากเท่าไร ความหยิ่งยโสของร่างกายก็จะยิ่งทำให้เกิดอุปสรรคมากเท่านั้น มีความหยิ่งยโสหลายประเภทที่ปรากฏขึ้นมา: ความหยิ่งยโสในสติปัญญาของลูกเอง, ความหยิ่งยโสในชั้นสการ์ที่สูงส่งของลูก, ความหยิ่งยโสในธรรมชาติที่งดงามของลูก, ความหยิ่งยโสในคุณสมบัติพิเศษของลูก,

ความหยิ่งยโสในความสามารถพิเศษของลูก, ความหยิ่งยโสในความสำเร็จในงานรับใช้ที่ลูกทำ ความหยิ่งยโสที่ละเอียดอ่อนนี้ลึกยิ่งกว่าจิตสำนึกที่เป็นร่าง ลูกรู้ว่าประตูสู่ความหยิ่งยโสคืออะไรไหม? จิตสำนึกของ "ฉันและของฉัน" เป็นประตูสู่ความหยิ่งยโส ดังนั้นเทวดานางฟ้าจึงไม่ได้หมายความว่าอยู่เหนือจิตสำนึกที่เป็นร่างหรือการดึงดูดของร่างกาย หรืออยู่เหนือความสัมพันธ์ทางกายของร่างกายลูกเท่านั้น แต่เทวดานางฟ้าหมายถึงการอยู่เหนือและละวางจากการเชื่อมโยงของความหยิ่งยโสที่ละเอียดอ่อนของร่างกายของลูก สิ่งซึ่งบอกของผู้ที่มีความหยิ่งยโสคือ ที่ใดมีความหยิ่งยโส พวกเขาจะรู้สึกว่าได้รับการดูถูกอย่างรวดเร็วมากเช่นกัน ที่ใดมีความหยิ่งยโส ความรู้สึกของการได้รับการดูถูกเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมาก เพราะประตูสู่ "ฉันและของฉัน" เปิดอยู่ รูปที่ลูกต้องของเทวดานางฟ้าคือการอยู่เหนือจิตสำนึกที่เป็นร่าง และในแง่ของร่างกาย, อยู่เหนือความหยิ่งยโสของร่างกาย ถ้าลูกมีคุณธรรมใดหรือพลังใด แล้วทำไมลูกถึงลืมนผู้ประทาน? ประการที่สอง วิธีที่ง่ายตายที่จะละวางจากสิ่งนั้นง่ายมาก มันเป็นเพียงแค่คำเดียว คำเดียวนั้นมีพลังมากที่จิตสำนึกที่เป็นร่างและความหยิ่งยโสใดๆของร่างกายของลูกสามารถบดขยี้ลงได้ตลอดเวลา คำเดียวนั้นคืออะไร? บาบาคือคาร์เนคคาร์ราวันฮาร์ผู้ที่ตั้งใจให้ลูกทำ คำว่า “คาร์เนคคาร์ราวันฮาร์” จบสิ้นทั้งจิตสำนึกที่เป็นร่างและความหยิ่งยโส นั่นเป็นสิ่งที่ง่ายที่จะจดจำคำเดียวใช่ไหม? โอเค แม้ว่าลูกจะลืมนทุกประเด็น ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว ลูกต้องไม่ลืมนสิ่งเหล่านี้ แต่ถ้าบางครั้งลูกลืมนสิ่งเหล่านี้ ลูกสามารถจดจำคำเดียวนี้ได้ไหม? นี่เป็นสิ่งที่ง่ายไหม? บาบาคือคาร์เนคคาร์ราวันฮาร์ ดังนั้นดูสิว่าลูกสัมผัสชีวิตเทวดานางฟ้าได้ง่ายตายเพียงใด! พ่อบราห์มากลายเป็นเทวดาบนพื้นฐานของอะไร? ท่านกลายเป็นผู้มีพลังและเป็นเทวดาโดยการมีความตระหนักรู้ถึงคาร์เนคคาร์ราวันฮาร์บาบาอยู่เสมอ ดังนั้นลูกต้องทำตามพ่อไหม? หรือลูกจะทำตามมายา? บางครั้งแม้แต่มายาก็กลายเป็นพ่อและแม่ของลูก เธอให้การหล่อเลี้ยงและการบรรลุผลที่ดีมาก อย่างไรก็ตามทั้งหมดนั้นคือการบรรลุผลที่หลอกลวง ก่อนอื่นใดมีการบรรลุผลก่อนแล้วจึงมีการหลอกลวง ลูกมีพลังในการแยกแยะใช่ไหม? ลูกต้องรับรู้ให้ได้ว่าเป็นมายาหรือพ่อในเวลาที่ต้อง การแยกแยะหลังจากลูกหลอกลวงนั้นไม่ใช่การกระทำของผู้ที่รู้คิด ทุกคนสามารถเข้าใจได้หลังจากที่ลูกหลอกลวง แต่ดวงวิญญาณที่มีความรู้สามารถแยกแยะได้ก่อนหน้านั้นและปกป้องตนเองให้ปลอดภัย ลูกเข้าใจไหมว่าใครที่เรียกว่าเทวดานางฟ้า?

รูปที่สามคือเทวดานางฟ้าที่จะกลายเป็นเทพ ลูกจะกลายเป็นเทพในเวลาไหนหรือในอนาคต? เทพหมายถึงผู้ที่ประดับด้วยคุณธรรมทั้งหมด คุณธรรมที่สูงส่งเหล่านี้เป็นเครื่องประดับของชีวิตที่สูงส่งในยุคบรรจบพบกัน เมื่อลูกประดับด้วยคุณธรรมที่สูงส่งในเวลาไหนเท่านั้นที่ลูกจะได้รับการประดับด้วยเครื่องประดับทางร่างกายในอนาคต การเป็นเทพหมายถึงการได้รับการประดับด้วยคุณธรรมที่สูงส่ง และประการที่สอง เทพหมายถึงผู้ให้ - ไม่ใช่ผู้รับ แต่เป็นผู้ให้ แล้วลูกเป็นนายผู้ประทานหรือไม่? หรือบางครั้งลูกเป็นผู้รับและบางครั้งเป็นผู้ให้? ดังนั้น ตรวจสอบดูว่าลูกมีเครื่องประดับของคุณธรรมที่สูงส่งอยู่เสมอหรือไม่ หรือว่าบางครั้งลูกลืมนเครื่องประดับบางอย่างไป ลูกลืมนเครื่องประดับบางอย่างเป็นบางครั้งหรือไม่? การเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมดเป็นสิ่งซึ่งบอกของชีวิตเทพ คุณธรรมเหล่านี้เป็นเครื่องประดับของลูก ดังนั้นจงตรวจสอบดูว่าลูกกลายเป็นผู้ที่ลืมนทุกพลังของรูปที่เป็นบราห์มินหรือไม่, ไม่ว่าลูกจะมีสภาพที่เป็นแสงและเบาสบายของเทวดานางฟ้าหรือไม่, ไม่ว่าลูกจะมีสิ่งซึ่งบอกของเทพซึ่งเป็นผู้ประทานหรือไม่, และไม่ว่าลูกจะกลับมาเติมเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรมที่สูงส่งหรือไม่ ลูกมีประสบการณ์ทั้งสามรูปนี้หรือไม่? เช่นเดียวกับที่ลูกจดจำความสัมพันธ์ทั้งสามของพ่อ - พ่อ ครู และสัจกูรู - อย่างสม่ำเสมอ ในทำนองเดียวกันจงจดจำความสัมพันธ์ทั้งสามรูปของลูกตลอดเวลา ลูกเข้าใจไหม? ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ใช่ไหม? หรือจะมีคนอื่นมาที่นี้เพื่อกลายเป็นสิ่งนี้? ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ใช่ไหม วันนี้เป็นบราห์มิน พรุ่งนี้เป็นเทวดานางฟ้า แล้วก็เทพ เพียงแค่เห็นรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูกในกระจกแห่งความรู้ เทวดานางฟ้าโอบนและให้สาส์นเสมอ เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาอดภาพนี้ พวกเขาแสดงให้เห็นว่าเทวดานางฟ้าเพียงแค่ว่า ให้สาส์นของพวกเขาและบินจากไป แล้วเทวดานางฟ้าเหล่านั้นคือใคร? ลูกเป็นเทวดานางฟ้าเหล่านั้นหรือไม่? อัจชะ พูดด้วยความซาบซึ้งว่าเราเคยเป็นสิ่งนี้ เราเป็นสิ่งนี้ และเราจะเป็นสิ่งนี้ ลูกเข้าใจไหม? สิ่งนี้เรียกว่ามีชัยชนะด้วยสติปัญญาที่มีศรัทธา แล้วลูกได้รับชัยชนะหรือลูกเป็นนักรบ? บางคนจะต้องกลายเป็นนักรบใช่ไหม? หรือคนอื่นจะกลายเป็นสิ่งนั้น? ลูกเป็นบราห์มินอย่าได้กลายเป็นนักรบในขณะที่เคลื่อนไหวไป หากลูกกลายเป็นนักรบช้าแล้วช้าเล่า หากลูกยังคงต่อสู้ต่อไป ชัยชนะของการต่อสู้จะพาไปไหน? สุริยวงศหรือจันทรวงศ? ลูกไม่ชอบเป็นส่วนหนึ่งของจันทรวงศใช่ไหม? หรือถ้าบางครั้งลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นก็ไม่เป็นไร? แล้วลูกทั้งหมดเป็นใคร? บราห์มิน? ลูกเป็นบราห์มินที่แท้จริง หรือลูกเป็นคนอ่อนแอเล็กน้อย? ลูกซัดดีแข็งแกร่งหรือไม่? ลูกพันดาวาสแข็งแกร่งไหม? หากลูกแข็งแกร่งแล้ว บาบาคือได้รับจดหมายของชาวตืออย่างต่อเนื่อง "มายามาและสิ่งนี้เกิดขึ้น เกิดอะไรขึ้น? มันเกิดขึ้นได้อย่างไร?" อย่าได้มีสิ่งนี้แม้แต่ในความคิดของลูก พ่อพูดว่า ลูกต้องไม่มีสิ่งนี้แม้กระทั่งในความฝันของลูก อย่าให้มีคำว่า "ทำไม? หรือ อะไร" แม้แต่ในความฝันของลูก ลูกแข็งแกร่งถึงเพียงนี้หรือไม่? ลูกซัดดีลูกแข็งแกร่งกว่านี้ไหม? พูดซ้ำว่า "ถ้าพวกพันดาวาสแข็งแกร่ง เราก็แข็งแกร่งยิ่งกว่า"

เพราะชักติถูกทำให้เป็นเครื่องมือ ถ้าตัวเครื่องมือเองอ่อนแอหรือแข็งแกร่งแล้วสภาพของผู้อื่นจะเป็นอย่างไร? พันดาวาสเป็นกระดุกสันหลัง ลูกชอบเป็นกระดุกสันหลังหรือไม่? หรือลูกชอบให้เกิดการต่อต้าน? เป็นการดีที่จะเป็นกระดุกสันหลัง ลูกยังคงปลอดภัยมาก มิฉะนั้น ลูกจะถูกทุบตี อ้าวชะ

เวลานี้ลูกทั้งหมดได้มาถึงบ้านที่แสนหวานของลูกแล้ว ลูกมีความคิดว่า "เราต้องไป เราต้องไป" ตอนนี้ลูกมีความคิดอย่างไร? แม้กระทั่งตอนนี้ลูกก็ยังต้องไปใช่ไหม? ลูกกำลังไปเพื่อประโยชน์ของการทำงานรับใช้และนี่คือเหตุผลที่ลูกไปในความสุข ลูกกำลังจะไปทำงานรับใช้ใช่ไหม? หรือลูกจะไปที่บ้านของลูก ไปที่บ้านของลูก หรือที่ทำงานของลูก? ลูกกำลังไปทำงานรับใช้ ไม่ว่าจะเป็นที่ทำงานหรือที่บ้าน ทุกสถานที่คือที่ทำงานรับใช้ มีงานรับใช้ทุกสถานที่สำหรับผู้ที่เฝ้าแต่ทำรับงานรับใช้ ดังนั้นลูกมาที่มฐันลูกเติมคลังสมบัติที่มีค่าของลูกด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้น และจากนั้นลูกก็ไปทำงานรับใช้ มันเป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกไปอย่างมีความสุขมากใช่ไหม? หรือลูกไปเนื่องจากการถูกบังคับ? งานรับใช้หมายถึงความสุข ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ลูกรู้สึกว่าคุณมีบุญชักรกรรมหรือว่าลูกกำลังจะชำระหนี้บางอย่าง ลูกจะปฏิบัติตามความรับผิดชอบของลูก "มีนกระสามากมายในครอบครัว" ถ้าไม่มีนกระสามเลย แล้วลูกจะให้ความรู้นี้กับใคร? ลูกจะทำหงส์ให้เป็นหงส์ไหม? ลูกต้องเปลี่ยนนกระสามให้เป็นหงส์ ลูกจะจดจำอะไร? การเป็นบราห์มินที่กลายเป็นเทวดานางฟ้า และเทวดานางฟ้าที่กลายเป็นเทพ ลูกจะยังคงเป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอนใช่ไหม? หรือลูกจะลืมหนึ่งในนั้นเมื่อลูกเดินทางบนรถไฟ? แล้วในขณะที่ไปในสถานที่ต่างๆของลูก จะเหลืออยู่เพียงอย่างเดียวหรือไม่? มันจะไม่เป็นเช่นนั้นใช่ไหม?

ถึงบราห์มินทั้งหลายผู้ที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้า และเทวดานางฟ้าผู้ที่จะกลายเป็นเทพ ถึงดวงวิญญาณที่เป็นตัวของการจดจำระลึกถึงของทั้งสามรูป ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ทำให้ตนเองเป็นแสงและเบาสบายด้วยการตระหนักรู้ถึงคำเดียว “คารันคาราวันฮาร์” ถึงผู้ที่ให้อย่างสม่าเสมออย่างเป็นเทพ,ผู้ประทาน ถึงดวงวิญญาณที่เต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ถึงดวงวิญญาณคาร์มาโยคีผู้นำพรของพวกเขามาทั้งหมดไปปฏิบัติจริง ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสเตจาก บัพดาดา

พร: ขอให้ลูกบรรลุความสำเร็จที่สูงส่งด้วยสติปัญญาที่สูงส่งในฐานะที่เป็นตัวของความสำเร็จ ใช้สติปัญญาที่สูงส่งของลูกในทางที่ถูกต้องตามเวลาและลูกจะมีความสำเร็จทั้งหมดบนฝ่ามือของลูก ความสำเร็จไม่ใช่เรื่องใหญ่ แต่เป็นเพียงความสะอาดของสติปัญญาที่สูงส่ง เช่นเดียวกับที่ตอนนี้ นักมายากลแสดงให้เห็นถึงความสะอาด(ความคล่องแคล่วว่องไวของมือ)ของมือของพวกเขา ดังนั้น ความสะอาดของสติปัญญาที่สูงส่งจึงนำความสำเร็จทั้งหมดมาสู่ฝ่ามือของลูก ลูกดวงวิญญาณบราห์มินบรรลุความสำเร็จที่สูงส่งทั้งหมดแล้ว และด้วยเหตุนี้เองแม้กระทั่งทุกวันนี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาจึงไปอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาที่ไม่มีชีวิตของลูกเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จ

คติพจน์: ผู้ที่มีพลังทั้งหมดของพ่อผู้ทรงอำนาจจะไม่มีวันพ่ายแพ้

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงทำความเพียรพยายามด้วยการใช้แรงจาก 20 นิ้ว และประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่จากพ่อ จงซึมซับความรู้ และจิตใจผู้อื่นให้ซึมซับด้วยเช่นกัน
- คำถาม:** ด้วยการรู้จักคุณค่าในประเด็นใดที่ลูกสามารถกลายเป็นเครื่องมือในการให้คุณประโยชน์แก่ผู้คนจำนวนมากได้
- คำตอบ:** พ่อมีเหรียญตราที่สวยงาม(เข็มกลัด)จำนวนมากที่ทำไว้ให้ลูก ลูกควรเห็นค่าของสิ่งเหล่านั้นให้มากๆ เข็มนี้คือ กิเลสที่แท้จริงของลูก ลูกจะอธิบายให้แก่ใครก็ได้เกี่ยวกับความลับของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลกด้วยการใช้เข็มกลัดนี้ ลูกควรมีสัญลักษณ์นี้ติดตัวเสมอ บาบาส่งเหล่านี้ออกมาด้วยความคิดอย่างมากมาย สิ่งเหล่านี้จะถูกยกย่องอย่างมาก
- เพลง:** แม่ ไอ้ แม่ ท่านคือ ผู้ประทานโชค!

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว เพราะเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบาเป็นการส่วนตัว ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าแม่ของลูกทุกคนคือ จากัดอัมบา อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ว่าทั้งโลกจะจำเธอได้ ในบาร์ดเท่านั้นที่พวกเขามีภาพของจากัดอัมบา และคำสรรเสริญของเธอก็ยังอยู่ที่นั่นอีกด้วย ในต่างแดนนั้นมีคำสรรเสริญชิวามากกว่า เพราะท่านคือพ่อของทุกคน ที่มีจากัดอัมบา ใครให้กำเนิดจากัดอัมบา แน่นอนว่า ผู้เดียวที่สร้างจากัดอัมบาขึ้นมานั้น คือ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด แม่มาในภายหลัง มีคำสรรเสริญของแม่ผู้ใหญ่มากมายเหลือเกิน ลูกทุกคนเป็นแม่ด้วยเช่นกัน มีคำกล่าวว่า ขอคาราวะต่อผู้เป็นแม่! และแล้วกุมารก็กลายเป็นแม่ ดังนั้น นี่จึงเป็นคำสรรเสริญของจากัดอัมบา ลูกเกี่ยวข้องกับชีวประวัติที่สมบูรณ์ของจากัดอัมบา เมื่อลูกไปที่วัดของจากัดอัมบา ลูกก็จะพูดว่า เดียวนี้ผู้คนเหล่านี้กำลังนั่งอยู่ในรูปที่มีชีวิต โดยเฉพาะมามานี้จะถูกสรรเสริญในวันพุธวันของชีพบาบาคือวันจันทร์ ท่านยังถูกเรียกว่า โสมนารถ(เจ้าแห่งน้ำทิพย์) ด้วยเช่นกัน ทุกวันจันทร์ ผู้คนจะเทโพธิ์เล็กๆ (ที่บรรจุน้ำหรือน้ำมัน)ลงบนชีวา ควรจะมีการเทโพธิ์ทุกวัน เหตุใดจึงต้องเป็นเฉพาะวันจันทร์เท่านั้นเล่า บางวันนั้นลูกกำหนดไว้แล้ว ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น เหตุใดท่านจึงมีชื่อว่า ‘รูตรา’ ‘โสมนารถ’ ‘ศรีนารถ’ ลูกรู้ว่า ต้นบาบูลมีหนาม พ่อท่านนั้นผู้ที่เปลี่ยนหนามไปเป็นดอกไม้ เวลานั้นลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น คำสรรเสริญทั้งหมดเป็นของบาร์ด ท่านมาที่นั่นเท่านั้น มีการเปรียบเทียบพระคริสต์กับกฤษณะ พวกเขาสร้างรูปเล็กๆของพระคริสต์ขึ้นมา พวกเขายังสวมมงกุฎให้พระคริสต์ด้วย แต่เขาก็ไม่ได้รับมงกุฎ ทุกคนยกย่องสรรเสริญศาสนาของตนเอง ผู้คนของศาสนาอื่นดูท่านนั้นที่ไม่ได้ยกย่องศาสนาของตนเอง มีพลังอำนาจอยู่ในศาสนา เรากำลังได้รับพลังมากมายจากบาบา มีคำสรรเสริญของมามาในเพลงนี้ แต่ถ้าไม่มีคำสรรเสริญพ่อแล้ว จะมีชีวิตที่ดีได้อย่างไรเล่า และแล้วผู้เป็นแม่ก็จะมีคำควรแก่การคารวะพระเจ้าพูดว่า ขอคาราวะต่อผู้เป็นแม่! แต่หนทางสั้นโคธของสันยาสีถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่อมาและอธิบายว่า นั่นก็ยังเป็นหนทางที่ดีด้วยเช่นกัน ทุกศาสนาดีในตอนเริ่มต้น ดวงวิญญาณใหม่ๆ ทั้งหลายที่ลงมานั้นดี พวกเขาทำให้เกิดผลกระทบ ตัวอย่างเช่น อาบินดา โกส(ค.ศ.1872-1950) เขาได้รับการสรรเสริญมากมายเหลือเกิน! เขาก่อตั้งลัทธิเล็กๆ บาบาสอบถามว่า เมื่อดวงวิญญาณใหม่มา พวกเขาจะมาก่อตั้งลัทธิความเชื่อของตนเอง ตัวอย่าง เช่น อารยาสมาจีส มีมานับตั้งแต่ช่วงเวลาที่ดยานันดา(ค.ศ.1824-1983)ยังมีชีวิตอยู่ พวกเขาทั้งหลายเป็นกึ่งก้านสาขาของเวลาสุดท้าย ตัวอย่างเช่น ชิดากาสี(ศาสนากลุ่มหนึ่ง) อยู่มาจนถึง 100 ปี พวกเขาขยายตัวอย่างมากมาย มีค่ายก้องสรรเสริญมากมาย เพราะผู้คนของศาสนาอื่นไม่รู้จักตนเอง บางคนถูกเปลี่ยนไปนับถือศาสนาอื่น เวลานั้นลูกรู้ว่าละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วและต้องกลับมาซ้ำรอย ดูลีว่าศาสนาต่างๆ จำนวนมากมายเพียงไรถูกก่อตั้งขึ้นมา! สุดท้ายแล้ว โลกนี้จะต้องกลายเป็นโลกเก่าอย่างแน่นอน พ่อพูดว่า พ่อผู้เดียวเท่านั้นจะทำให้โลกนี้ใหม่ เวลานั้นทุกคนตกอยู่ในสภาพที่ตกต่ำอย่างสิ้นเชิง เวลานั้นเป็นตอนจบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา และเป็นการเริ่มต้นของความรู้ ความรู้จะไม่ดำเนินต่อไปในยุคทอง บาบาส่งความรู้นี้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น และแล้วไม่จำเป็นต้องมีความรู้ไปจนถึง 21 ชาติเกิด ลูกจะได้รับมรดกของตนเองของลูกจากพ่อ การศึกษานี้จะไม่คงอยู่ในยุคทองและยุคเงิน การศึกษาที่ไม่สูญสลายนี้จะเรียนรู้ได้จากพ่อผู้เป็นนิรันดร์ ลูกได้รับผลจากสิ่งนี้ถึง 21 ชาติเกิด สิ่งใดก็ตามที่ผู้คนศึกษากันนั้นก็เพื่อความสุขชั่วคราวสำหรับชาติเกิดเดียว และแล้วพวกเขาก็ไม่ต้องการเรียนอีก แต่ละคนสร้างรางวัลแห่งความสุขของเขา ในความสัมพันธ์ทางโลก บุตรชายเท่านั้นที่ได้รับมรดกจากพ่อหรือปู่ ที่นี้บาบาพูดว่า ทั้งหญิงและชายจะสามารถประกาศสิทธิในมรดกของตนเองจากพ่อตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำต่างลำดับกันไป (วันนี้ ในชุมชนมธุบัปตาดาได้นำดอกไม้ต่างๆจากสวนมาเติมตะกร้ามาสุมทุม) ดูลี ดอกไม้ก็คือมามา

สรีรวิทย์ยังได้รับชื่อชีวิตด้วยเช่นกัน สำหรับบาบาแล้ว กุหลาบดอกนี้ดี ลูกแต่ละคนยังสามารถเข้าใจได้ด้วยว่าตนมีกลิ่นหอมมากเพียงไร ชีพบาบาเป็นนายของสวน เราก็เป็นคนสวนของท่าน บาบาผู้เดียวเท่านั้นคือนายของสวน ลูกรู้ว่าบาบากำลังทำให้เราไปเป็นดอกไม้ ความยิ่งใหญ่ของมันไม่ใช่เป็นของจากัดอัมบาหรือจากัดบิดา ความยิ่งใหญ่มันเป็นของชีพบาบา หากความยิ่งใหญ่ไม่ได้เป็นของท่านแล้ว พวกเขาก็จะไม่ได้รับการยกย่องสรรเสริญ ด้วยการจดจำชีพบาบา ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูงเช่นนั้น ท่านเป็นพระเจ้า ผู้สูงสุดเหนือสิ่งอื่นใด ท่านอาศัยอยู่ในดินแดนสูงสุด โอเค พวกเขาพูดว่า เทวีสลักมีและเทวานารายณ์ พวกเขาเคยอาศัยอยู่ที่ไหนเล่า พวกเขาเป็นผู้อาศัยอยู่ในโลกมนุษย์ ใครทำให้พวกเขาสูงส่งอย่างมาก เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้น แท้จริงแล้วผู้สร้างโลกคือพ่อ เทวาและเทวียะกลายเป็นนามสกุล ยกตัวอย่าง เมื่อบางคนกลายเป็นนักกฎหมายเพราะนักกฎหมายคนหนึ่ง นามสกุลของเขาก็จะกลายเป็นนักกฎหมาย ลักขมีและนารายณ์เป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี ก่อนอื่นพวกเขาต้องกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ดังนั้นลักขมีและนารายณ์จึงสูงส่งกว่าใครในโลกมนุษย์นี้ “ศรี ศรี 108 จากัดกูรู” เป็นคำสรรเสริญของชีพบาบา สร้อยประจำตัว 108 ลูกสร้างขึ้นมาสร้อยประจำเส้นนั้นสูงส่งเหนือใคร จากนั้นนั้นก็ถูกจดจำว่าเป็นสร้อยประจำตัวของวิษณุ ยังมีสร้อยประจำตัวของรูดร้าอีกด้วย และแล้วสร้อยประจำตัวของรูดราก็จะกลายเป็นสร้อยประจำตัวของวิษณุ สร้อยประจำตัวของรูดร้าและสร้อยประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธาได้รับการจดจำ ไม่มีใครรู้ความหมายของสิ่งเหล่านั้น มีคัมภีร์ศาสนาของผู้ที่เป็นของสร้อยประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่มีกิตะสำหรับผู้ที่อยู่ในสร้อยประจำตัวของรูดร้า ดังนั้นพ่อจึงนั่งอยู่ที่นั่นและอธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมากมาย บาบาทำภาพเหล่านี้ขึ้นมาเพื่อที่ลูกๆจะใช้อธิบายให้แก่ผู้อื่น บาบายังทำลอคเกิดด้วยเช่นกัน ด้านหนึ่งเป็นตรีมูรติและอีกด้านหนึ่งมีศรัทธา ภาพนี้ดีมาก ลูกจะทำงานรับใช้ได้มากมายโดยใช้ลอคเกิด ลูกได้รับรางวัลจากรัฐบาล บาบาทำความเพียรพยายามและจัดทำลอคเกิดเหล่านี้สำหรับลูกๆ ลอคเกิดเหล่านี้ชั้นหนึ่ง แสดงลอคเกิดนี้ให้ผู้คนดูและบอกพวกเขาว่า มาและเราจะเล่าให้คุณฟังเกี่ยวกับความลับของทั้งโลกผ่านสิ่งนี้ เราจะทำให้คุณกลายเป็นตรีกาลดาชิ ตรีโลกนารถ และเป็นนายของโลก สิ่งนี้จะเข้าไปในสติปัญญาของคุณที่ความรู้ที่อยู่ในลอคเกิดเหล่านี้ดีมาก เราจะทำให้ความรู้แก่คุณเกี่ยวกับตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลกด้วยสิ่งเหล่านี้ ใครปกครองยุคทองและใครปกครองยุคเงิน พ่อทำให้ลูกไปเป็นผู้คองกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง และแล้วลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลกด้วยสิ่งนี้ เวลานั้นบาบามาแล้วและกำลังให้ดวงตาที่สามอันสูงส่งของความรู้แก่ลูกๆอีกครั้งหนึ่ง แท้จริงแล้วเราเคยอยู่กับบาบาในโลกที่ไม่มีตัวตน สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของผู้อื่นได้ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ถูกสอนให้แก่ลูกนั้นเป็นเรื่องใหม่ แม้ว่ามีกิตะนั้นแต่เราก็ไม่ได้หยิบยกมันขึ้นมาใช้ ไม่เช่นนั้นแล้ว พวกเขาก็จะพูดว่า คุณเพียงแค่นำเอาสิ่งต่างๆจากกิตะที่เหมาะสมกับตนเองมาเท่านั้น บาบารู้ว่า ลูกบางคนดีมากและมีค่าต่องานรับใช้ มีผู้คนจำนวนมากในกองทัพบก ผู้อยู่ในกองทัพบกพันดาฟ พ่อพูดว่า ลูกคนนั้นคนนั้นดีมาก เขาซึมซับความรู้ และยังคลอใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกันด้วย ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของตนเองจากพ่อ ด้วยการให้แรงของทั้ง 20 นิ้ว ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีการเสียใจอย่างมาก จะมีศาลพิเศษสำหรับลูกๆ ลูกจะได้รับนิมิต ดุสิ ลูกได้รับการอธิบายมากมายเหลือเกิน! ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้ร้องเพลงมาชาติแล้วชาติเล่าว่า ฉันจะอุทิศตนเองให้แก่ท่าน และฉันจะจดจำท่านผู้เดียว เวลานั้นลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ลูกยังเคยพูดอีกด้วยว่า พระเจ้าให้ทุกสิ่งและแล้วเมื่อพระเจ้าเอาลูกของพวกเขาคืนไป พวกเขาก็เริ่มดูหมิ่นพระเจ้า พวกเขาพูดว่า ท่านเป็นแบบนี้และท่านเป็นแบบนั้น ท่านยังทำให้เกิดความทุกข์ด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดถึงผู้เดียวที่ทำให้ความสุขว่าท่านทำให้เกิดความทุกข์! ดังนั้นพ่อที่ไร้ขีดจำกัดจึงอธิบายว่า ลูกกลับมาเสียสติไปแล้ว! บาบาอธิบายให้แก่ลูกๆอย่างชัดเจนมาก! ความรู้ที่อยู่ในลอคเกิดนั้นดีมาก มีสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ลูกๆบางคนก็ไม่ให้ความสำคัญมากนักกับลอคเกิดนี้ พวกเขาไม่ได้มีสติปัญญาที่กว้างและมองการณ์ไกลเช่นนั้น มีภาพลักษณ์ของตรีมูรติบนลอคเกิดและได้ภาพนั้นเขียนไว้ว่า สิทธิกำเนิดแห่งพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พวกเขาพูดว่า พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พ่อสูงสุด พวกเขาพูดว่า “พ่อ” อย่างแน่นอน พ่อหมายถึงเราเป็นลูกๆของท่าน ผู้เลื่อมใสศรัทธาเป็นลูกๆของพระเจ้า ไม่ใช่ผู้เลื่อมใสศรัทธาเป็นพระเจ้า พวกเขาได้นำพระเจ้าเข้าไปสู่หนทางความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้น ในกรณีนั้น ใครจะให้ผลของการทำความเลื่อมใสศรัทธาแก่ผู้ที่อยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเล่า อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้เลยจนกว่าจะได้รับคำอธิบายให้กับพวกเขา แทนที่จะไม่มีใครเข้าใจสิ่งใดได้จากหนังสือ ลูกอธิบายได้ด้วยการใช้ลอคเกิดเหล่านี้ นี่คือ ผู้ที่สูงที่สุด พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ เราเล่าให้คุณฟังได้เกี่ยวกับความลับของชีวิตพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พระเจ้าผู้เป็นพ่อของทุกคนนั้นมาทำงานอะไรในฐานะที่ท่านลูกเรียกว่าพ่อ และแล้วบราห์มาและสรีรวิทย์ก็ถูกเรียกว่าออดัมและอีฟ ออดัมและบีบี พระเจ้าผู้เป็นพ่อสร้างสิ่งสร้างขึ้นมาผ่านพวกเขา พระเจ้าผู้เป็นพ่อนั้นคือพ่อของทุกดวงวิญญาน ผู้นี้คือประชาบิดาและเราดวงวิญญานคือ ลูกๆ ที่ไม่สูญสลายของเขา และแล้วเมื่อลูกเข้าไปสู่จักร ผู้นี้จึงเป็นประชาบิดาบราห์มา ผู้ที่ถูกเรียกว่า ปู่ทวด ชีวไม่สามารถถูกเรียกว่าปู่ทวด เพียงชีวที่ถูกเรียกว่าพ่อเท่านั้น ท่านเป็นพ่อของทุกดวงวิญญาน เมื่อต้นไม้แผ่พันธุ์มนุษย์โลกถูกสร้างขึ้นมาก่อนอื่นก็จะมิบราห์มาและสรีรวิทย์ และแล้วจะมีการเจริญเติบโตผ่านพวกเขา สูงสุดนั้นคือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญานสูงสุด ศาสนาเทพถูก

ก่อตั้งโดนท่าน และแล้วศาสนาอื่นๆ จึงถูกก่อตั้งขึ้นมาต่างลำดับกันไป บราห์มาถูกแสดงไว้ว่าเป็นชายชราเสมอ เขาเป็น ปู่ทวด ลูกรู้ว่า ชีพบาบาทำให้ลูกเป็นของท่านผ่านบราห์มา เวลานี้เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของเราจาก ท่าน คนกลางผู้ที่ได้รับค่านายหน้าผ่านการทำคามเพียรพยายาม มีเพลงร้องไว้ว่า คุณได้พบกับสัทกูรูผ่านคนกลาง พ่อ นั่งอยู่ที่นี้และอธิบายสิ่งนี้ สิ่งนี้ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ลูกสามารถอธิบายว่า มีบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี จำนวนมากมาย ชื่อของประชาบิดาบราห์มานั้นโด่งดังมาก บาบาได้พิมพ์การ์ตูนดีๆไว้จำนวนมาก ความรู้ทั้งหมดถูกผนวกไว้ ในการจดเหล่านั้น สิ่งเหล่านี้ทำด้วยการใส่ความคิดมากมายลงไป แต่ก็ยังไม่มีใครเห็นคุณค่าของสิ่งเหล่านั้นมากนัก ผู้คน ในกองทัพที่ได้รับเหรียญตราจะติดเหรียญเหล่านั้น ลูกมีเหรียญตราอันเดียวกันเท่านั้น บนเหรียญตราของพวกเขามี ข้อความที่จารึกแตกต่างกันไป ที่นี้ลูกมีเพียงข้อความจารึกเดียวเท่านั้น ลูกควรแสดงการจดของลูกให้พวกเขาดูและนั่งลง และอธิบายให้แก่พวกเขา เวลาที่เหรียญตราและการจดของลูกจะได้รับการสรรเสริญอย่างมากมายนั้นกำลังจะมาถึงเช่นกัน บาบาอธิบายให้แก่ลูกๆชัดเจนมากอย่างต่อเนื่อง ลูกบางคนถามว่า บาบา ลูกสามารถมีโยคะได้อย่างไร ลูกได้รับเป้าหมาย แล้ว ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากปู่ ไม่ใช่ว่าทุกคนในครอบครัวจะได้รับมรดก ที่นี้ทุกคนมีสิทธิ์ ดูลิ ใน ตอนเริ่มต้นทั้งต้นไม้(ครอบครัว)มาอย่างไร และแล้วจากต้นไม้เหล่านั้น ชาวของบางคนก็ถูกตัดทิ้ง และมีของบางคนก็ถูก ตัดทิ้ง อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เคยเป็นจะกลายเป็นบราห์มินที่กำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของตนเอง ไม่ใช่ว่าต้นไม้นี้จะไม่ได้ไป สวรรค์ มันจะไปที่นั่น แต่ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีจะมากลายเป็นส่วนหนึ่งของสรรยประคำแห่งชัยชนะ และผู้ที่เหลือนั้น จะกลายเป็นประชากร ไซ ในหมู่ประชาชนเองก็เช่นกัน ผู้ที่ต้องการกลับมาบังคับว่าเราสามารถแสดงวิธีการให้เห็นได้ ลูก สามารถกลายเป็นประชากรที่มั่งคั่งร่ำรวยมากๆได้ด้วยเช่นกัน ประชากรบางคนมีทรัพย์สินมั่งคั่งมากกว่าราชาเสียอีก ตั้งแต่ยุคทองแดง เมื่อราชาชาดแคลนทรัพย์ ก็จะไปกู้ยืมจากผู้ที่มีมั่งคั่งร่ำรวย อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งและจากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. บาบาามาเพื่อให้มรดกแก่เรา ดังนั้น จงใช้แรงของทั้ง 20 นิ้วอย่างเต็มที่ และจงประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ อย่างเต็มที่อย่างแน่นอน
2. กลายเป็นดอกไม้ที่ส่งกลิ่นหอมด้วยการจดจำระลึกถึงชีพบาบา และทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน จงเป็นผู้ที่มอง การณไกล และมีสติปัญญากว้างและทำงานรับใช้ที่ดีมากด้วยการใช้ลือคเกิด

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่สูงส่งผู้ที่ทำให้อนาคตของหลายคนสูงส่งด้วยคุณลักษณะของลูกเอง ลูกทุกคนทำงานรับใช้ของการพูดตามความสามารถของลูกและตามเวลา แต่เมื่อรูปนางฟ้าเทวดาของยุค แห่งการบรรจบพบกันในอนาคตของลูกมองเห็นได้ในคุณลักษณะของลูก ลูกจะสามารถทำงานรับใช้ได้อย่างง่ายดาย เช่นเดียวกับภาพที่ไม่มีชีวิตของลูกในการทำงานรับใช้ด้วยคุณลักษณะของพวกเขาแม้ในชาติ เกิดสุดท้าย ในทำนองเดียวกัน ให้มีประกายแห่งความสุข ความสงบ และความสุขสันต์อยู่เสมอใน คุณลักษณะของลูก และแล้วลูกจะสามารถทำงานรับใช้ที่สูงส่งได้ ไม่ว่าดวงวิญญาณจะไม่มีความสุข ไร้ ความสงบ และเจ็บปวดเพียงใด เมื่อพวกเขาเห็นคุณลักษณะของลูก พวกเขาจะสามารถทำให้อนาคตของ พวกเขาสูงส่งขึ้นมาได้

คติพจน์: มีทุกความสัมพันธ์กับพ่อผู้ประทานโชคและลูกจะกลับมาเติมไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลับมาเป็นทายาท จงอุทิศตนเอง นั่นคือการกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นต่อทุกคน ทำตามพ่อสละคาร์ (พ่อบราห์มาขณะที่มีตัวตน) อย่างสมบูรณ์
- คำถาม:** อะไรคือวิธีการที่จะได้รับการปกป้องจากบาป และการได้มาซึ่งพรจากดวงวิญญาณมากมาย?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะได้รับการปกป้องจากบาป จงอุทิศร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติ ทุกสิ่งของลูกต่อพ่อ และแล้วดูแลทุกสิ่งอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ เฝ้าแต่รับศรัทธาในทุกย่างก้าว ศรัทธาทกล่าวว่า: เธอลูกๆ ไม่สามารถใช้เงินทองของลูกสำหรับการกระทำที่เป็นบาปใดๆได้ การให้ทานแก่ดวงวิญญาณบาปคือการกลับมาเป็นเครื่องมือสำหรับการกระทำที่เป็นบาปด้วยเช่นกัน ดังนั้นหากลูกมีทรัพย์สินสมบัติ จงเปิดโรงพยาบาลทางจิต และลูกจะได้รับพรจากผู้คนมากมาย
- เพลง:** การจาริกแสวงบุญของเรานั้นแสนจะพิเศษ...

โอมชานติ ลูกๆ ที่แสนหวาน นั่นคือ ลูกที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งได้ยินคำสรรเสริญของลูก พ่อได้อธิบายว่า ชาวภารตก็เรียกว่าดวงวิญญาณบาปและชาวภารตก็เรียกว่าดวงวิญญาณบุญ เพียงชาวภารตเท่านั้นที่เรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ในยุคทองไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ใดๆ นั่นลูกเรียกว่าสวรรค์ ชีวาลายา เป็นดินแดนของดวงวิญญาณบุญ ยุคเหล็กเป็นดินแดนของดวงวิญญาณบาป พวกเขาให้ทานมากมายและทำบุญอย่างมากมายในภารต เวลานี้ ลูกๆ ให้ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติ ทุกสิ่งของลูกต่อพ่อ ลูกมีตัวอย่างของพ่อนี้(บราห์มา) ท่านกลายเป็นเครื่องมือเพราะท่านเข้าใจด้วยว่า “การกระทำใดก็ตามที่ผู้อื่นเห็นฉันทำ พวกเขาจะเริ่มทำในสิ่งเดียวกัน” ดังนั้นพ่อพูดว่า พ่อทำให้เขาทำการกระทำ เช่นที่ว่าเขากลายเป็นอันดับหนึ่งในสวรรค์ เขาให้ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของเขา และในทันทีนั้นก็กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น เขาไม่ได้ทำให้ลูกๆ ของเขาเองเป็นทายาท แทนที่จะเป็นเช่นนั้นเขาทำให้ลูกผู้เป็นแม่ทั้งหลายเป็นทายาท เขาอุทิศทุกสิ่งแก่ผู้เป็นแม่ทั้งหลายและทำให้พวกเขาเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์(ทรัสต์) เขาพูดว่า: ทั้งหมดดวงไว้แทบเท้าของลูกผู้เป็นแม่ทั้งหลาย ลูกเพียงกลายเป็นทายาท เขาไม่ได้คิดเกี่ยวกับสิ่งอื่น: เวลานี้ฉันกลายเป็นของบาบา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้ร้องเพลงมาชาติแล้วชาติเล่าว่า: ฉันจะอุทิศให้กับท่าน ของฉันคือบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น ดังนั้นเวลานี้ฉันทำให้ลูกผู้เป็นแม่ทั้งหลายเป็นทายาทของฉัน โลกนี้จะได้รับคุณประโยชน์ผ่านลูกผู้เป็นแม่ทั้งหลาย ก่อนอื่นใด, เขาทำให้ผู้เป็นแม่ทั้งหลายไปเป็นกुरु ของฉันคือบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น มิฉะนั้นเขาจะมีความผูกพันยึดมั่นไปยังลูกๆ ของเขา อย่างไรก็ตาม เขาตัดใจจากลูกๆ เหล่านั้นทั้งหมดและผูกพันหัวใจกับพ่อ หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ลูกต้องให้ทุกสิ่งที่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตามพ่อคือผู้ประทาน ท่านไม่เคยรับสิ่งใด ชีพบาบาคือผู้ให้ลูก ท่านจะให้การชี้แนะแก่ลูก: ทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น ดังนั้นผู้เป็นแม่นี้กลายมาเป็นกुरु ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ อันดับแรกคือผู้เป็นแม่ ในยุคทองเริ่มแรกเป็นลักษมีแล้วจึงเป็นนารายณ์ แรกสุดคือราเดแล้วจึงเป็นกฤษณะ เช่นที่พ่อวางผู้เป็นแม่ทั้งหลายไว้เบื้องหน้า, ในทำนองเดียวกันผู้ชายก็ต้องวางผู้เป็นแม่ทั้งหลายไว้เบื้องหน้าและดูแลพวกเขา ผู้เป็นแม่ที่ยากจนสิ้นหวังนั้นไร้เดียงสา เวลานี้ลูกทั้งหมดคือแม่น้ำของความรู้ ผังของแม่น้ำพรหมบุตรนั้นหลอมรวมเข้าไปสู่มหาสมุทร แม่น้ำพรหมบุตรอยู่ในกลักัดตา การพบปะชุมนุม(เมลา) ที่ใหญ่โตเกิดขึ้นที่นั่นในชีพเจนนที่ ผู้จาริกแสวงบุญทั้งหมดไปยังสถานที่บรรจบกันของแม่น้ำพรหมบุตรและมหาสมุทร พวกเขาทั้งหมดไปอาบน้ำที่นั่น ชีพบาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้และบราห์มานี้คือแม่น้ำ เวลานี้ลูกได้มาเมลาของการพบปะของบราห์มา, ผู้เป็นแม่น้ำและชีวาผู้เป็นมหาสมุทร สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดคือสิ่งต่างๆ ของความรู้ ลูกได้ปรากฏออกมาจากมหาสมุทรของความรู้ เพียงด้วยการอาบในความรู้เท่านั้นที่ทุกคนจะได้รับคุณประโยชน์ ไม่ใช่เรื่องของน้ำ บราห์มานี้คือพรหมบุตร, ลูกชายของชีพบาบา ลูกนั้นเข้าใจถึงความลับของการจิกแสวงบุญ ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญของโยคะแห่งสติปัญญาของลูก เราเชื่อมโยงโยคะแห่งสติปัญญาของเรากับพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาใช้เพียรพยายามอย่างหนักมาก สติปัญญาของพวกเขาไม่แม้แต่จะเกี่ยวกับการเชื่อมโยงในโยคะกับพ่อ พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและให้การชี้แนะแก่ลูก: จงมีโยคะกับพ่อ ไม่มีใครอื่นสามารถพูดเช่นนั้น พ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความสุข และมหาสมุทรของปีติสุข คำสรรเสริญของแต่ละคนนั้นต่างกันไป พระเจ้า, ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด นั่นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือผู้เดียว ท่านกำลังเล่นบทบาทของการชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ท่านเองพูดว่า: พ่อมาทุกๆ วงจรและพาทุกคนไปในการจาริกแสวงบุญ ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดทำการเพียรพยายามที่จะได้มาซึ่งการ

หลุดพ้น ชานยาสซีของหนทางของการแยกห่างนั้นต้องการการหลุดพ้นเพราะพวกเขาเชื่อว่าความสุขเปรียบเสมือนมุลกา พวกเขาเชื่อว่าความสุขมีน้อยมากและที่เหลือก็คือความทุกข์ ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในสวรรค์ พ่อได้อธิบายว่า: นั่นคือการสละทิ้งที่ไร้ประโยชน์ที่มีขีดจำกัดของหนทางของการแยกห่าง นี่คือการสละทิ้งที่สะโตกนีที่ไม่มีขีดจำกัด เราต้องเปลี่ยนทั้งโลกที่สกปรกและไปสู่โลกใหม่ เราจะกลายเป็นเทพ เมื่อผู้คนปลุกเรียกลัทธิ, พวกเขาทำความสะอาดทุกสิ่ง เวลานี้เป็นเรื่องของความไม่มีขีดจำกัด ทั้งโลกต้องถูกทำให้สะอาด แม้วัตถุธาตุทั้งห้าก็ต้องกลับมาสะอาดประธานจากตาโมประธาน ที่นั่นมีความสะอาดสบายทางด้านวัตถุดิบหนึ่ง ดอกไม้ทั้งหลายก็เป็นเช่นที่ว่าลูกได้รับกลิ่นหอมของพวกเขาขณะที่นั่งอยู่ในบ้าน ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้น้ำหอม ฯลฯ ไม่มีความจำเป็นสำหรับรูปที่มีกลิ่นหอม มีกลิ่นหอมที่เป็นธรรมชาติที่นั่นปากของผู้คนกลับมาหวานขึ้นเพียงแค่ได้พูดเกี่ยวกับสวรรค์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและทำให้โลกนั้นสูงส่งอย่างมาก และดังนั้นลูกควรมีความรักอย่างมากต่อพ่อ ลูกควรสัญญาว่า: บาบา, ฉันจะกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นและจะมีโยคะกับท่าน ฉันจะทำให้ท่านเป็นทนายของฉัน ลูกแต่ละคนต้องหารายได้ของลูกเอง ดังนั้นลูกควรใส่ใจเกี่ยวกับการหารายได้ของลูก ผู้ที่ทำบางสิ่งก็ได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้น สิ่งใดก็ตามที่ผู้คนในโลกนี้ทำสิ่งนั้นเป็นบาป ด้วยการอุทิศตนเองต่อพ่อในเวลานี้ลูกจะทำตามการชี้แนะของพ่อได้ ทรัพย์สินสมบัตินั้นมีการให้ไว้แก่ผู้ที่มีค่าเสมอ ใครก็ตามให้เงินกับผู้ที่ดีแอลกอฮอล์นั้นเขาก็มีความผิด หากลูกให้แก่เด็กที่ไม่มีค่า ลูกก็สะสมบาปของสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ดังนั้นชำระสะสางบัญญัติกรรมของลูก หากลูกได้อุทิศทุกสิ่งแล้วลูกก็จะไม่ได้รับอนุญาตในการให้สิ่งใดแก่ใคร มิฉะนั้นก็จะเป็นบาป มีการให้แก่กุมาริ หากเธอไม่ได้กลายเป็นนายแห่งสวรรค์, หากเธอไม่ได้ไปสวรรค์ และต้องการสำคัญในนรก, และแล้วลูกจะสามารถทำอะไรได้? ลูกๆ รู้ว่าในเวลานี้จะต้องตายกันทุกคน, ทั้งเด็กหนุ่มเยาว์และวัยชรา ยาดาวาสและฆราวาสเหล่านั้นกำลังทำแผนการของพวกเขาเอง พันดาวาสมีแผนการของพวกเขาเอง ชัยชนะนั้นเป็นไปสำหรับพันดาวาส ไม่ใช่เรื่องของสงครามทางวัตถุ ที่นี้เป็นเรื่องของความรู้และโยคะ ลิมคัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ ที่ลูกเคยศึกษามา นั่งที่นั่นและศึกษาทุกสิ่งใหม่อีกครั้ง หากลูกตายขณะที่มีชีวิต และกลายเป็นเด็ก ลูกจะลืมทุกสิ่งทุกอย่าง ลูกคือเด็กเล็กๆ พ่อพูดว่า: เวลานี้จึงเป็นของพ่อและศึกษากับพ่อ คิดว่าตนเองเป็นเด็กเล็กๆ ที่ได้รับการนำมาเลี้ยง (บุตรบุญธรรม) พ่อหนึ่งท่านและสอนลูกๆ มีผู้ที่วัยเยาว์และผู้ให้แก่ชราท่ามกลางลูกๆ ด้วยเช่นกัน ท่านทำให้ทุกคนเป็นลูกๆ ของท่าน และแล้วท่านให้ศรัทธาว่า: ลูกๆ อะไรก็ตามที่ลูกเคยได้ยินมาจนถึงเวลานี้, เผาแต่สิ่งนั้น *อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย, อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย...* อย่ารับฟังสิ่งใดจากมนุษย์ สิ่งใดก็ตามที่ผู้คนทำนั้นไม่มีศีลธรรมจรรยา, เป็นสิ่งที่ผิด ความผิดพลาดที่ใหญ่โตที่สุด คือการพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เพราะหากพ่ออยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากใคร? ในกรณีนั้นทุกคนก็จะเป็นพ่อ พวกเขาพูดว่า “ซีไอเอ็ม ทัดตัม” (ฉันคือชีวา, ท่านก็เป็นชีวาเช่นเดียวกัน) แนวคิดเรื่องมรดกไม่มีน้ำหนักใดๆ พวกเขาแสดงหนทางที่ผิดแก่ทุกคนและทำให้พวกเขามองหา ใครทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ทำตามการชี้แนะของราวัน ดังนั้นพ่อพูดว่า: ลืมทุกคนนั้น จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ เมื่อลูกตาย, โลกก็ตายไปแล้วสำหรับลูก โลกเก่านั้นต้องสิ้นสุดลงอยู่แล้วในทางปฏิบัติ โลกต้องกลายเป็นสุสาน และแล้วจะกลายเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้า ระเบิดจะตกลงมา ทุกสิ่งจะกลายเป็นสุสานและแล้วจะกลับมาใหม่ อิโรชีมาเวลานี้ได้กลับมาสร้างใหม่ ดังนั้นโดยเฉพาะอย่างมากทั้งหมดของบาร์ตและโลกโดยทั่วไปเวลานี้ต้องกลายเป็นสุสาน เพียงแต่คิดว่าทุกคนตายไปแล้ว เวลานี้ลูกควรทำความเพียรพยายามเพื่อดินแดนสุชาติ, ดินแดนของเทวดานางฟ้า เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าบรรพดาได้มาแล้ว ชีพบาบาเข้ามาในร่างของบราห์มาและกลายเป็นสารถิ ไม่ใช่ว่าภุชณะคือสารถิของอรชุน ไม่เลย พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นั่งอยู่ในพาหนะนี้และพูดความรู้กับลูก บาบานั้นอยู่อย่างไม่ว่างเว้นอย่างมาก พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์และดังนั้นพ่อต้องใช้รูปมากมาย พ่อจุดแสงของผู้คนมากมาย ให้มีโยคะกับพ่อ จงใส่น้ำมันนี้และเบตเตอร์จะได้รับการชำระ ทุกครั้งที่ตะเกียงดินเผากำลังจะดับ พวกเขาใส่ไฟแต่เติมน้ำมันเข้าไปในตะเกียง บาบาพูดว่า: เวลานี้ให้มีโยคะที่สมบูรณ์ ลูกรู้ว่าพ่อได้มาเพื่อสอนลูกผ่านร่างของบราห์มานี้ พระเจ้าพูด พระเจ้าพูดสิ่งใด? ลูกๆ จงจดจำพ่อ ความตายอยู่เพียงเหนือศีรษะของลูก จะมีการตายสำหรับทุกคน, ทั้งวัยเยาว์และวัยชรา นี่คือนิรันดร์ของความตาย พ่อ, เจ้าแห่งความเป็นอมตะ ได้มาเพื่อบอกเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่ลูก ลูกคือปาวารตีและสีดา ทั้งหมดนั้นอยู่ในกรงขังของราวัน ลูกทั้งหมดอยู่ในกระท่อมของความทุกข์ พ่อมาและพาลูกไปสู่กระท่อมที่เป็นอิสระจากความทุกข์ ไม่มีความทุกข์ใดๆ ที่นั่น เวลานี้ลูกๆ ได้รับสติปัญญาที่สามารถแยกความต่างระหว่างสิ่งที่ลูกและสิ่งที่ผิด ลูกรู้ทั้งหมดเกี่ยวกับสิ่งที่ลูกและสิ่งที่ผิด ทำบุญนั้นเป็นอย่างไรและการทำบาปนั้นเป็นอย่างไร เมื่อโยคะของลูกตัดขาด, มายาก็ทำให้ลูกกระทำบาป เพราะในเวลานี้ มายานั้นตาโมประธาน เหตุนี้เองจึงจำเป็นต้องระมัดระวังในทุกย่างก้าว ไม่มีการสูญเสียใดๆ ในการทำตามศรัทธา มนุษย์ไม่รู้จักพระเจ้า พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อให้คำสอนทั้งหมดแก่ลูก ลูกของพ่อเป็นที่รักมากกว่าชีวิต พ่อรู้ว่าลูกๆ ได้กลับมาที่มีความทุกข์อย่างมาก เวลานี้พ่อได้มาเพื่อพาลูกๆ ไปสู่โลกของความสุข ความลับของลูกจริงและลูกเลี้ยงได้ถูกอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกัน ความใส่ใจของพ่ออยู่ที่ลูกๆ ที่แท้จริง ลูกที่แท้จริงจะประกาศสิทธิ์ในมรดกในอาณาจักรของพวกเขา ลูกเลี้ยง

ประกาศสิทธิในมรดกของปวงประชา อาณาจักรเทพที่ใหญ่โตเช่นนั้นกำลังได้รับการก่อตั้ง ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อให้ได้มาซึ่งอาณาจักร สิ่งแรกและสำคัญที่สุดคือความบริสุทธิ์ เมื่อมีความคิดที่เป็นบาปที่จะช้องแะในกิเลส ลูกต้องไม่นำสิ่งนั้นไปสู่การกระทำผ่านประสาทสัมผัสทางร่างกายของลูก หากลูกรู้สึกโกรธ, ลูกต้องไม่แสดงความโกรธด้วยคำพูด หากมีวิญญาณปีศาจร้ายในตัวลูก, ลูกจะสามารถแต่งงานกับลักษมีได้อย่างไร? ผู้ที่มีกิเลสทั้งห้าในพวกเขานั้นถูกเรียกว่าลิง บาบาใช้รูปถ่ายของลูกสาวนลินีแทนภาพของลิง มีรูปภาพของ “อย่าได้พูดสิ่งที่เลวร้าย อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย” พ่อทางโลกของเธอเปิดศูนย์สำหรับเธอและให้ศูนย์นั้นแก่เธอ ทรัพย์สินสมบัติที่มีค่าใดก็ตามที่เขามี เขาขายทุกอย่างและให้ทุกอย่างแก่ลูกสาวนลินีของเขา เช่นที่พ่อให้ทุกอย่างแก่ผู้ที่เป็นแม่ ในทำนองเดียวกัน ผู้นั้น(คาคุไบ, พ่อของนลินีเบน) ได้ยกทุกอย่างให้แก่ลูกสาวของเขา เขาคิดว่า: เธอคือกุมารี, ดังนั้นเหตุใดฉันจึงไม่ควรทำงานที่เป็นสิริมงคลผ่านเธอ? ลูกพูดว่าเธอจะไม่แต่งงานแต่ใช้เงินนั้นเพื่องานนี้และทำงานรับใช้ของการทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ แม้ว่า เขามีลูกชายด้วยเช่นกัน แต่เขาก็ทำให้ลูกสาวของเขาเป็นทาส สถานภาพของเขาจะกลับมาสูงเพียงใด! เขาจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมาก พรของผู้คนมากมายจะมาหาเขาเพราะเขาเปิดโรงพยาบาลและวิทยาลัยของพระเจ้า เวลานี้ กิจกรรมของมนุษย์ทั้งหลาย เป็นเช่นนั้นว่าพวกเขาใช้ทุกอย่างเพื่อทำบาป พวกเขาเฝ้าแต่กระทำบาปและทำให้ผู้อื่นกระทำบาปด้วย พวกเขากลายเป็นดวงวิญญาณบาป เวลานี้บาบาพูดว่า: ลูกๆ จงทำความเพียรพยายาม มีภาระที่ใหญ่โตของบาป จงทำความเพียรพยายามสำหรับการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอเพื่อที่ว่าลูกจะอยู่สภาพนี้ในเวลาสุดท้าย ชานยาสซีกัลจะร่างขณะที่นั่งอยู่เช่นกัน “ฉันจะไปและหลอมรวมเข้าไปในธาตุบราห์ม” พวกเขาเพียงแต่พูดสิ่งนั้นและจากร่างของพวกเขาส่งขึ้นเช่นนั้นและแล้วก็มีเสียงบงบด บาบานี้กำลังบอกลูกถึงสิ่งต่างๆ ที่ท่านได้มีประสบการณ์ ผู้เดียวที่มีประสบการณ์ พ่อพูดว่า: ลูกๆ คือคงคาที่แท้จริงของความรู้ผู้ที่ทำให้ดวงวิญญาณบาปของโลกกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ พวกเขาได้แสดงให้เห็นวัดของเหล่าเทพบนริมฝั่งแม่น้ำคงคา และลูกตั้งชื่อว่าแม่น้ำคงคา อย่างไรก็ตามน้ำในแม่น้ำไม่สามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเหล่าเทพก็ไม่สามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บราห์มินคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาได้วางภาพลักษณ์ของเหล่าเทพไว้บนแม่น้ำคงคา เหล่าเทพไม่ได้ทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ผู้คนไม่ได้มีความรู้ที่พวกเขาจะสามารถถามใครก็ตามได้สำหรับสิ่งนั้น มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างน้ำในแม่น้ำและเทพเหล่านั้น เวลานี้ลูกอาบในคงคาของความรู้และดังนั้นลูกจึงกลายเป็นเทพ งานรับใช้ของลูกคือการเปลี่ยนมนุษย์ไปเป็นเทพ ดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ที่นั่น ดวงวิญญาณต้องการการนิยดา พ่อมาและให้การนิยดาของความรู้และโยคะแก่ลูก พ่อสอนความรู้และโยคะโบราณแก่ลูกเมื่อ 5000 ปีที่แล้วเช่นกัน ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเรียกสิ่งนี้ว่าความรู้และโยคะโบราณของกิตะ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. แม้ว่าลูกมีความคิดที่เป็นบาป, ลูกต้องไม่ทำการกระทำที่เป็นบาปใดผ่านประสาทสัมผัสทางร่างกายของลูก เพื่อที่จะได้มาซึ่งอาณาจักร, ลูกต้องทำสัญญาของความบริสุทธิ์อย่างแน่นอน

2. ตายขณะที่มีชีวิตและคิดว่าตนเองเป็นเด็กเล็กๆ รับฟังพ่อผู้เดียวและศึกษาจากท่านผู้เดียว จงลืมทุกสิ่งอื่น

พร: ขอให้ลูกนั่งบนบัลลังก์ของลูกและประกาศสิทธิในบัลลังก์แห่งอาณาจักรของโลกตามลำดับกันไปโดยการทำตามพ่อ เช่นที่พ่อวางลูกๆ ไว้เบื้องหน้าและท่านยังคงเป็นกระดูกสันหลัง จงทำตามพ่อในวิธีเดียวกัน ยิ่งลูกทำตามพ่อที่นั่นมากเท่าใด ลูกจะยิ่งได้นั่งบนบัลลังก์แห่งอาณาจักรของโลกที่นั่นตามลำดับกันไปตามนั้น ยิ่งลูกอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อและกิน ดื่ม เล่น และเรียนกับท่านในเวลานี้ ลูกก็จะอยู่กับท่านได้มากตามนั้นที่นี้ ยิ่งลูกๆ มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับความใกล้ชิดของลูกมากเท่าใด ความซาบซึ้งและความศรัทธาก็จะเป็นธรรมชาติได้มากขึ้นโดยอัตโนมัติตามนั้น ดังนั้น จงรู้สึกอยู่ในใจของลูกเสมอว่า ฉันเป็นมิตรร่วมทางของพ่อมาหลายครั้งแล้ว และเวลานี้ฉันจะเฝ้าแต่นับครั้งไม่ถ้วน

คติพจน์: ผู้ที่ได้รับผล(fal) และพลัง(bal) ของงานรับใช้นั้นมีพลัง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มายากำลังมีการจับจ้องอย่างดีเหนือลูก ดังนั้น อย่าได้ทำความผิดแม้เพียงน้อยนิด เฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
- คำถาม:** คลังสมบัติที่มีค่าใดของพ่อที่เปี่ยมล้นเสมอ? อะไรคือวิธีการที่จะเติมเต็มตนเองจากคลังสมบัติที่มีค่าเหล่านั้น?
- คำตอบ:** คลังสมบัติของพ่อของความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุขนั้นเปี่ยมล้นเสมอ หากลูกต้องการความสงบและความสุขที่ถาวร นั้นไม่มีความจำเป็นที่จะเร่งร้อนไปทั่วในป่า ความบริสุทธิ์เป็นพื้นฐานของความสงบและความสุข จงกลับมาบริสุทธิ์แล้วคลังสมบัติทั้งหมดของลูกจะกลับมาเต็มเปี่ยม พ่อมาเพื่อให้ลูกๆ บริสุทธิ์ ท่านนั้นบริสุทธิ์เสมอ
- เพลง:** ท่านจะไม่แยกห่างจากเรา และจะไม่มีวันความทุกข์ใด

โอมชานติ ลูกๆ กำลังรับฟังเพลงที่ร้องโดยลูกๆ ดวงวิญญาณของลูกๆ กำลังร้องเพลงนี้ เวลาที่ลูกๆ ต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นั่นคือลูกต้องมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุด ชันยาสชี้พูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด นั่นเป็นเหมือนกับแม่น้ำคงคากำลังไหลย้อนกลับ พ่ออธิบาย: ลูกทั้งหมดเฝ้าแต่มีสำนึกที่เป็นร่างเป็นเวลอันยาวนาน เวลาที่ให้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกกำลังได้รับคำสอนเหล่านี้เพื่อที่จะกลับบ้าน และแล้ว ในยุคทอง ลูกจะได้รับผลรางวัล เมื่อลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่นี้ ลูกก็ซึมซับความรู้ของพ่อ และแล้ว ลูกจะเล่นบทบาทของผลรางวัลของความรู้ของลูก ที่นั่น ไม่มีเรื่องของการสำนึกที่เป็นร่างหรือสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เวลาที่มนุษย์ไม่รู้ว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณและพ่อของพวกเขาเป็นดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาสับสนอย่างแท้จริง ชันยาสชี้เคยพูดว่า: ท่านและฉันทั้งหมดเป็นพระเจ้า ไม่ว่าที่ไหนก็ตาม ที่ฉันมองเห็นเห็นแต่ท่านเท่านั้น ไม่มีประโยชน์ใดๆ ในสิ่งนั้น ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าเป็นศรัทธา (ภาวนา) ของพวกเขา อย่างไรก็ตามไม่ใช่ศรัทธาของทุกคนเป็นเช่นเดียวกัน ในบ้านเดียวกัน พ่อก็ไม่ได้มีศรัทธาเดียวกันกับลูกๆ ในบางกรณีลูกๆ ก็แม้กระทั่งฆ่าพ่อของพวกเขาเพราะนั่นเป็นความผิดที่สุด ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ เวลาที่ลูกๆ กลายเป็นผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ด้วยการกลายเป็นผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกกลายเป็นราชาและราชินี พ่อบอกลูกๆ ชั่วแล้วชั่วเล่า: จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ คิดว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ กำลังสอนลูกๆ ดวงวิญญาณ ด้วยการให้คำแนะนำของท่านแก่ลูก ท่านทำให้ลูกสามารถเปลี่ยนสันสการ์ของลูก เป็นดวงวิญญาณที่น่าสันสการ์ไป ร่างกายจบสิ้นที่นี้ บาบา เวลาที่ฉันจะมีโยคะกับท่านผู้เดียวเท่านั้น สัญญาของลูกจะไม่มีวันขาดตอน อย่างไรก็ตาม จะมีอุปสรรคหลากหลายประเภทเพราะจากความบริสุทธิ์และลูกจะต้องอดทนอย่างมาก ลูกสาวพูดว่า: บาบา ฉันจะอดทนต่อความไม่ยุติธรรมนี้ ในเวลาของความทุกข์ออกมาจากปากของลูกว่า: โอ รม! โอ พระเจ้า! ลูกจะไม่พูดเช่นนั้น ลูกๆ บราห์มินจดจำบาบา บาบา เมื่อไรลูกจะเป็นอิสระจากความทุกข์นี้? พวกเขาทบทูลูกอย่างมาก นั่นมีอยู่ในเพลงเช่นกัน: ไม่ว่าลูกจะถูกทรมานเพียงไรก็ตาม บาบา ลูกจะไม่มีวันลืมท่าน เราต้องเป็นของบาบา จงเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกกับท่าน ทั้งหมดนี้เป็นประเด็นของความเข้าใจ วันหนึ่งความไม่ยุติธรรมนี้จะจบสิ้น บางสิ่งต้องอดทน ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ผู้ที่ไร้เดียงสาถูกทำร้ายอย่างมาก มองดูซิ เพลงนี้ได้มีการแต่งไว้ล่วงหน้า แต่ไม่มีใครรู้ความหมายนี้ ราวกับว่าคัมภีร์นั้นเป็นแผ่นเสียง(เพลง)ของลูก ผู้คนพูดว่า: ไม่มีที่อื่นใดที่พวกเขาจะดึงเอาความหมายของเพลงนี้ออกมา เหล่านี้เป็นแผ่นบันทึกภาพยนตร์(เพลง) อย่างไรก็ตาม บาบาได้ให้ทำสิ่งเหล่านี้ขึ้น ลูกๆ ต้องอธิบายกับพวกเขา อย่างแน่นอนที่เราต้องกลับมาบริสุทธิ์ เราต้องทำตามคำสั่งของพ่อ ผู้คนไม่รู้สิ่งใด พวกเขาแม้กระทั่งปะปนชวากับชาก้าและพูดว่าทั้งสองคือหนึ่งเดียวกัน พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า: ฤๅษีจะเป็นพระเจ้าเช่นกัน เขานั้นคงอยู่เสมอที่ไหนก็ตามที่ฉันมองไป ฉันเห็นแต่ฤๅษีเท่านั้น ผู้กราบไหว้บูชาเขาเด็กก็พูดว่า: ที่ไหนก็ตามที่ฉันมองไป ฉันเห็นแต่ราเด่เท่านั้น สวากของโสบบากก็พูดว่า: ที่ไหนก็ตามที่ฉันมองไป ฉันเห็นแต่โสบบาเท่านั้น นั่นมีความผิดอย่างมาก ทั้งหมดนี้ต้องเกิดขึ้น นี่เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกพูดว่าเปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏขึ้นมาจากไฟบูชาญูของความรู้นี้ พวกเขาพูดว่า: บาบาของลูกได้สร้างไฟบูชาญูเช่นนั้นที่นำมาซึ่งการทำลายล้าง เราพูดว่า: ขอให้มีความสงบและท่านจะนำมาซึ่งการทำลายล้าง นั่นมีชื่อ 'ไฟบูชาญูของความรู้ของรูดร้า' ไฟบูชาญูถูกสร้างขึ้นโดยพราหมณ์เหล่านั้น ลูกๆ บราห์มาภุมารและบราห์มาภุมารีคือบราห์มิน นักธุรกิจที่ร่ำรวยเหล่านั้นสร้างไฟบูชาญูที่มีขีดจำกัด ไฟบูชาญูของรูดร้าโด่งดังอย่างมากที่นั่น พวกเขาไม่ได้ใช้คำว่า 'ของความรู้' ในสิ่งนั้น นี่คือน้ำบูชาญูของความรู้

ของรูตรา ลูกจะไม่เรียกไฟฟูชาญของพวกเขาว่าเป็นไฟฟูชาญของความรู้ บาบาก็อธิบายว่า เพียงโดยการมีความรู้เท่านั้นที่จะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ที่นั่นมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์อยู่แล้ว นั่นเป็นสวรรค์ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ฟอนท์ที่นั่นและให้ความรู้แก่ลูกๆ บราห์มิน พวกเขาพูดว่า: พวกเขาได้แสดงสารัตถะในพาหนะ ร่างกายนี้เป็นพาหนะ แต่ละพาหนะมีสารัตถะ ดวงวิญญาณอยู่ในนั้น ดวงวิญญาณของผู้ที่อยู่ในพาหนะของผู้นี้ อย่างไรก็ตาม บาบาสอนว่า: ฟอียัมพาหนะนี้มาใช้ เมื่อมีการเช่าอาคาร ทั้งผู้เช่าและเจ้าของก็อาศัยอยู่ในนั้น ที่นั่น บาบามาเป็นสารัตถะ ฟอพูดว่า: ฟอกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีใครสามารถพูดเช่นนั้นได้ ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดมีการอธิบายเพื่อการเข้าถึง บาบาสอนเราทำให้เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ทุกวงจรรในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ด้วยการทำผิดพลาดเพียงหนึ่งคำพูด พวกเขาได้แสดงการอวดต้อและได้มีการเขียนชื่อไว้มากมาย เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ใต้ต้นกัลปะอยู่ แท้จริง ลูกกำลังศึกษาราชาโยคะเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพของราชาและราชินีในอนาคต ที่นั่น มีมหาเศรษฐีและอภิมาหาเศรษฐี แต่ทุกสิ่งของพวกเขากำลังจะกลายเป็นฝุ่น ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ฯลฯ ทั้งหมดจะเกิดขึ้นในทันทีทันใด การทำลายล้างจะต้องเกิดขึ้นในเวลาสุดท้าย พวกเขาทั้งหมดมีระเบิดมากมาย พวกเขาจะไม่โยนระเบิดเหล่านั้นทิ้งในทะเลเพียงเช่นนั้น นั่นเป็นทรัพย์สินสมบัติของพวกเราที่มีค่าหลายแสนล้าน หากพวกเขาไม่ได้ทำสิ่งเหล่านั้น การทำลายล้างจะเกิดขึ้นได้อย่างไร? ทุกสิ่งจะถูกเผาและกลายเป็นเถ้าถ่าน ไม่ใช่ว่าผู้คนจะถูกทำร้ายและเฝ้าแต่ทุกข์ทรมาน สิ่งต่างๆเช่นนั้นที่มีการประดิษฐ์คิดค้นขึ้นจะทำให้ผู้คนตายในทันทีทันใด ดังนั้นการก่อตั้งหนึ่งศาสนาและการทำลายล้างศาสนามากมายนั้นชัดเจน สวรรค์ถูกก่อตั้งขึ้นโดยบราห์มา บาบากำลังทำให้ชาวสวรรค์มีค่า ทุกคนก็ลงให้กับผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์ ฟอพูดด้วยเช่นกันว่า: เวลานั้นจึงกลับมาบริสุทธิ์ ปีกของลูกๆ ดวงวิญญาณได้หักลงไปในเวลานี้ ลูกจะบินได้อย่างไร? มากเท่าที่ลูกซึมซับความรู้และโยคะ ตามนั้นเองที่ลูกจะพัฒนาปีกขึ้น การประกาศสิทธิในอาณาจักรไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก สิ่งหลักคือ: ฉันคือดวงวิญญาณและนี่เป็นร่างของฉัน ฉัน ดวงวิญญาณ เป็นตัวของความสงบ ไม่มีความจำเป็นที่จะล้มลุกคลุกคลานไปทั่วเพื่อความสงบ พวกเขายกเรื่องราวของราชินีที่สวมสร้อยคอของเธอแล้วก็มองหาสร้อยคอนั้นจากทุกคนแห่ง ลูกคือราชินี ไม่มีความจำเป็นที่จะเข้าป่าเพื่อความสงบ ที่นั่น เป็นอาณาจักรของมายา ไม่สามารถมีความสงบที่นี่ได้ บ้างพูดว่า: ฉันได้รับความสงบจากผู้อื่นผู้อื่น อย่างไรก็ตาม นั่นคือความสงบและความสุขชั่วคราวเหมือนกับมุลกา เราต้องการความสุขที่ไม่สูญสลาย ลูกๆ ต้องการความสงบที่ถาวร ด้วยความบริสุทธิ์ ลูกสามารถประกาศสิทธิในความสงบและความสุขมากเท่าที่ลูกต้องการ นี่คือการสัมผัสที่มีค่าของชีพบบา ผู้เดียวที่บริสุทธิ์เสมอได้มาและทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ ชัยนาสซีเชื่อว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำและบาปนั้นสะสมโดยร่างกาย เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าฟอคือผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ พวกเขาจะเข้าใจเมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขาอย่างถูกต้อง: ผู้ที่กำลังสอนคือฟอสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดอย่างแท้จริง ผู้ที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ท่านพาทุกคนจากความตกต่ำไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เพียงฟอเท่านั้นที่ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ท่านเรียกว่าผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ท่านจะไม่เรียกว่าประทานความตกต่ำ ท่านเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้น ใครทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์? ไม่มีใครรูสิ่งนี้ ฟอพูดว่า: เมื่อลูกตกลงไปสู่หนทางบาป ราวกับปรากฏตัวขึ้น พวกเขาได้เก็บสัญลักษณ์ขนาดใหญ่ของราเดและกฤษณะในก้อนหินสีดำ พวกเขาได้ให้ชื่อแก่สัญลักษณ์นั้นว่าชัยมและซุนดร้า (ผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม) ในยุคทองเขาเคยสวยงามและแล้วในยุคเหล็ก มายา งามได้กัดเขาและทำให้เขาหน้าเกลียด มองดูว่าพวกเขาได้ย้ายเรื่องราวจากช่วงเวลาหนึ่งไปสู่อีกช่วงเวลาหนึ่งอย่างไร ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับฟอ ผู้สร้าง หรือสิ่งสร้าง ฟออธิบายแก่ลูกๆ: ลูกๆ ให้อยู่อย่างระมัดระวัง มายาเข้มแข็งอย่างมาก เวลานั้นเธอตาโม ประธาน เธอไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะทำให้ใครตกลงมา เธอบีบจมูกลูกและทำให้ลูกตกลงมา นี่คือการลบ เหตุนี้เองบาบาจึงพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่า: หากลูกต้องการให้ประโยชน์แก่ตนเอง จงกลับมาเป็นเด็กเป็นดวงวิญญาณ คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฟอและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง สันสการทั้งหมดปรากฏขึ้นเบื้องหน้าลูกนั้นใช้เวลาที่จะทำให้ลายบาปของหลายชาติเกิด ความเพียรพยายามของลูกจะดำเนินไปจนถึงเวลาสุดท้าย สิ่งแรกคือการกลับมาเป็นเด็กเป็นดวงวิญญาณ พระเจ้า ผู้เป็นฟอ กำลังสอนเราดวงวิญญาณและกำลังทำให้เราตัดเทียมกับตัวท่าน อย่างแน่นอนที่นักกฎหมายจะทำให้ผู้อื่นกลายเป็นนักกฎหมายเหมือนกับตัวเขา และแล้วทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามที่ลูกทำ นักกฎหมายบางคนจะหารายได้หลายแสนรูปีจากหนึ่งราย ฟอบอกลูกๆ: เวลานั้นจึงทำความเพียรพยายามและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง อภิมาหาเศรษฐีของเวลานี้ทั้งหมดจะกลายเป็นฝุ่น ฟอคือเจ้าแห่งคนจน หน้าที่ของผู้ที่ซื้อแว่นในสนามรบคือการฆ่าหรือถูกฆ่า พวกเขานำสันสการเหล่านั้นไปกับพวกเขา ถึงแม้ว่าพวกเขาถือกำเนิดในครอบครัว และแล้วพวกเขาก็ออกไปสู่สงคราม บาบาสอนแก่ลูกอย่างง่ายดาย มีบาปของหลายชาติเกิดและเหตุนี้เองโยคะที่ดีจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะและแล้วเมื่อนั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไป มิเช่นนั้นแล้วจะขจัดบาปออกไปจากศีรษะของลูกได้อย่างไรกัน? สำหรับสิ่งนี้ จดจำบาปมากเท่าที่จะเป็นไปได้ บาบาสอนนั้นแสนจะอ่อนหวาน ฟอพูดว่า: ลูกๆ ผู้เป็น

ที่รัก อย่าได้ทำผิดพลาดใดๆ มายากำลังเฝ้าดูลูกอย่างแท้จริง ดังนั้น ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นี่คือการแข่งไปข้างหน้าของโยคะของสติปัญญา ทุกสิ่งรวมอยู่ในนี้ บาบอบอกลูกช้าแล้วช้าเล่า: หากลูกต้องการให้ประโยชน์แก่ตนเอง ลูกต้องมีโยคะที่ดีมากเพราะลูกจึงจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างมาก เราเป็นลูกๆ ของพระเจ้า เราได้รับมรดกจากพ่อเพื่ออนาคต เราจะไม่ปกครองในยุคเหล็ก เราจะปกครองในยุคทอง การกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเป็นจุดหมายปลายทางที่สูงมาก ลูกไม่สามารถกลายเป็นนายของโลกได้เพียงเช่นนั้น จะต้องมีการอดทนต่อการทำร้ายมากมายเช่นกัน ดังนั้นลูกสาวมากมายในบ่วงพันธะก็ถูกทุบตี ในที่สุดแล้ว ลูกๆ จะได้รับชัยชนะ ลูกเพียงแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ นี่คือพลังโยคะที่ซึ่งพ่อเท่านั้นสอนลูกเพียงครั้งเดียวและด้วยสิ่งนั้นลูกจะกลายเป็นนายของทั้งโลก ไม่มีใครอื่นสามารถกลายเป็นเช่นนั้น มีเพียงลักษมีและนารายณ์เท่านั้นผู้ที่ได้มีบทบาทสูงส่งที่สุดทั้งละคร มีเรื่องราวของลิงสองตัวที่ต่อสู้กันและแมวก็เอาเนยไปจากพวกเขาและกินเนยนั้น พวกเขาได้แสดงเนยในปากของกฤษณะ นั้นไม่มีเรื่องของเนย นั้นเป็นตัวแทนของสวรรค์ เนยของทั้งโลกรวมอยู่ในสิ่งนี้ พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกควระวังมาจากที่ไหนก็ตามเพื่อพบกับพ่อเช่นนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ฉัน ดวงวิญญาณ สารถิ กำลังนั่งในพาหนะนี้ ผีภณสิ่งนี้และกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์ แข่งไปข้างหน้าด้วยโยคะของสติปัญญาของลูก
2. กลายเป็นผู้ชนะความผูกพันยึดมั่นที่สมบูรณ์ แม้กระทั่งในชาติเกิดสุดท้ายนี้ อดทนต่อความไม่ยุติธรรมและอย่างแน่อนให้กลับมาบริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกกลับมาไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและจบสิ้นทุกคำถามและใส่จุดฟูลสต็อปโดยการมีสำนึกของ “ไม่มีอะไรใหม่”
เมื่อใดก็ตามที่สิ่งใดเกิดขึ้น ลูกๆ มีความรู้ “ไม่มีอะไรใหม่” (Nothing New) และลูกได้ซ้ำรอยทุกฉากมากมายหลายครั้ง ด้วยสำนึกของ “ไม่มีอะไรใหม่” ลูกไม่สามารถมีความปั่นป่วนใดๆ ได้ และจะอยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอย่างสม่ำเสมอ ถ้าบางสิ่งใหม่ได้เกิดขึ้น และแล้วลูกจะถามด้วยความประหลาดใจว่า “นี่คืออะไร” “สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้นหรือ” อย่างไรก็ตามเมื่อไม่มีอะไรใหม่ ก็จะไม่มีการถามไถ่เลยของ “อะไร” หรือ “ทำไม” แต่มีการใช้จุดฟูลสต็อป โดยการมองเห็นทุกฉากในลักษณะนี้ ลูกสามารถเฝ้าแต่ใส่จุดฟูลสต็อปและเฝ้าแต่ร้องเพลงของ “ว้าว ว้าว “ แม้ในความทุกข์ระทม

คติพจน์: เมื่อลูกกลายเป็นตัวของความสุข ลูกๆ ของผู้ประทานความสุข ไม่สามารถมีกลิ่นของความทุกข์ใดมาหาลูกได้

*** โอม ขานติ ***